

LES OBRES
DE MOS
SEN AV
SIAS
MARCH
AB VNA DECLARA
TIO EN LOS MARGES
DE ALGVNS
VOCABLES
[SCVRS.

TAVIA Y ALPHABET DEL PRESENT LIBRE

A

Axi com cel/quí desija vianda/	fo.	I ^a
Algu no pot/bauer, en si poder.	fo.	liij ^a
Alt e amor/d'hon gran desig se'gendra	fo.	liiij ^a
Axi com cell/que'n lo somnis delita	fo.	xxv ^a
Axi com cell/quis veu prop dela mort	fo.	xxv ^a
Alguns passats/donaren si, a mort	fo.	xxxij ^a
Amor se dol/com breument yo muyr	fo.	xlvi ^a
Ama! strany/es la pena stranya	fo.	lvij ^a
Ab vos me pot/amor ben esmenar	fo.	lxvij ^a
Ab tal dolor/com lesperit l'arrnca	fo.	lxx ^a
Als fets coman/tot quant sera de mí	fo.	xcviiij ^a
Aquesta's la/perdurable dolor	fo.	ciiij ^a
Axi com cell/ques parteix de la terra	fo.	cv ^a
Aquelles mans/que james perdonaren	fo.	cxxij ^a
Aquell ateny/tot quant atenyer vol	fo.	cxxxv ^a

B

Bem marauill/com layre nos altera	fo.	lxv ^a
-----------------------------------	-----	------------------

C

Clar es e molt/a tots los amadors	fo.	vij ^a
Ceruo ferit/no desija la font	fo.	xviiij ^a
Celguen les gents/ab alegría festes	fo.	xx ^a
Cell qui daltruy/reb en huig, e plaber	fo.	xxix ^a
Callen aquells/quí d'amor han parlat	fo.	xliiij ^a
Coratje meu/apendre (forç molt tart	fo.	lxxj ^a
Clamar nos deu/q mal cerca el troba.	f. lxxxvi ^a	
Cert es de mí/que no men cal fer cópte	fo.	cvj ^a
Cobrir no puch/la dolor quem turmēta.	f. clviij ^a	

D

Dona sius am/nom graixcau amor fo. xj.

E

Entre amor/son posat y fortuna fo. xxiiij.

En aquell temps /senti d'amor delit fo. liij.

F

Fantasiant/amor amí descobre fo. xvij.

H

Hoyu hoyu/tots los quí be amats fo. xxiij.

Hon es lo loch/hon ma pensa repose. fo. lviiij.

I

Ia de amor/tebeu james yo sia fo. viij.

Ia tots mos cants/me plau metre'n oblit. f. lxxiiij.

Iunt es lo tēps/que mon goig es complit. f. lxxxij.

L

Lo bíscahi/ques troba'n Alemanyá. fo. iij.

Lexant a part /l'estil dels trobadors. fo. ix.

La mía por /d'alguna causas mon. fo. x.

Los ignorants /amor, e los exemples. fo. xliij.

Lexe la sort /lo seu variat, torn fo. xlvij.

Lo jorn ha por /de perdre sa claror. fo. l.

E la so ates /d'ohn fo volgut fugir. fo. lvj.

Lo temps es tal /que tot animal brut. fo. lxxviij.

Lo cinqué peu /dol molto ab grã cura. fo. lxxxviiij.

La gran dolor /que lengua no pot dir. f. cxxxiiij.

Lo tot es poch /ço per que treballam. fo. cxliij.

La vida's breu / el art semoltra longa. fo. cl.

M

Mal venturos / no deu cercar vettura. fo. xxviii.

Molt homés hoig / clamar se de fortuna. fo. xxxi.

Molt he tardat / en descobrír ma falta. fo. lv.

Ma voluntat / amant vos, se contenta. fo. lxxiii.

Malament viu / qui delít pert de viure. fo. xciii.

Mes voluntats / engran part discordáts. fo. xcvi.

Maleyt lo jorn / quem fon donada vida. fo. clx.

Monbó senyor / puix que parlar en pla. fo. cxii.

Mentre d'amor / senti sa passió. fo. cxxj.

N

Nompren així / com al petit vaylet. fo. viiiij.

No pens algu / quem allarch en paraules. fo. xiiij.

No sechlotéps / mó pésamét / inmoble. fo. xviiij.

Nos marauell / algu per quem enyor. fo. liij.

No pot mosttar / lo mon, menys pietat. fo. lvi.

No quart auant / ne membre lo passat. fo. lxx.

No cal duptar / q' sés vlls pot hó veure. fo. lxxiiij.

No so gosat / en demanar merce. fo. lxxxij.

Nó clá d'algu / que'n mó mal aja colpa. fo. clxvi.

O

O mort qui est de tots mals medicina. f. xxxliij.

O vos mesquins / qui sots terra ja eu. fo. lxxv.

O fort dolor / yot prech que mí perdós. fo. xciiij.

O quantes foll / qui tem lo forçat cas. fo. clvj.

P

Pren men així / com a patro que'n plaja. fo. xxi.

Pujar no pot / algu en molt valer. fo. xxix.

Per molt amar / ma vida es en dupte. fo. xxxv.

Por de pijor / a molts fa pendre mort. fo. lxxvj.

Pabor no sent / q' sbres laus me vença. fo. lxxxv.

Per quem es tolt / poder desliberar. fo. lxxxvj.

Puix me penit / senyal es cert que balte. fo. xc v.
 Per lo camí / de mort, he cercar vida. fo. c j.
 Puix me trob sol / en amar, amí sembla. fo. cxxix.
 Puix que sens tu / algu a tu no basta. fo. clxviii.

Q

Qui no es trist / de mos dictats no cur fo. f.
 Qui si no's foll / demana sim enyor fo. xxiii.
 Quāt plau a Deu / quela fusta peresca fo. xxvi.
 Quim mostrara / la fortuna lo har fo. xxvi.
 Quins tan segurs / cōsells vas encercāt. f. xxvii.
 Quim tornara / lo temps de ma dolor fo. liii.
 Quem ha calgut / cōtēplar, en amor fo. lxi.
 Qui es aquell / qui en amor cōtēple. fo. lxi.
 Qual sera' quell / qui fora si mateix fo. lxxvii.
 Qui sera' quell / del mon superior fo. cxxviii.
 Que val delit / puix no es conegut fo. cxxxii.
 Qui de per si / ne per Deu virtuts vfa. f. cxxvi.

R

Retingam Deu / en mon trist pēlamēt fo. xlix

S

Si com vn Rey / senyor de tres ciutats. fo. viii.
 Sens lo desig / de cosa deshonestā fo. xi.
 Sim demanau / lo greu turment que pas. fo. xv.
 Si com aquell / qui per la infinitat fo. xvi.
 Si com rictat / no porta bens ab si fo. xxii.
 Si Deu del cos / lamia'rma soltrau fo. xxx.
 Si com l'hom rích / qui per son fill treballa. f. xl.
 Sobres dolor / ma tolt l'imaginar } fo. xli.
 Si be mostrau / que mí no hauorriu fo. xlviii.
 Si col malalt / qui lonch temps ha que tu fo. lx.

Sí apres grans mals / vn bé sera guardat. f. lxxvii.
 Sí'n algun temps / me clamí sens raho. fo. lxxxiii.
 Sí com lo Taur / sen va fuit per desert. fo. xcix.
 Sí a cascu / per ben hoyr atent. fo. cii.
 Sí col malalt / quil metge lo fa cert. fo. ciii.
 Sí per null temps / creguí ser amador. fo. cxxxi.

T

Tant en amor / ma pensa' consentit. fo. v.
 Tant he amat / que mon grosser enginy. fo. xii.
 Tots los desigs / escampats en lo mó. fo. xiii.
 Tot met jepren / carrech de conciença. fo. xv.
 Tal fo com cell / qui pensa q morra. fo. xvii.
 Tot lauredor / es pagat del iornal. fo. xxi.
 Tant he amat / que vínch en defamar. fo. lvi.
 Tot entenent / amador, mí entenga. fo. cxiii.

V

Volgra ser nat / cent anys, ho pus atras. fo. xxxvi.
 Ves e vents / han mó do sig cumplir. fo. xlv.
 Vos qui sabeu / dela Torra' l costum. fo. lxxiii.

Y

Io crít lobe / finalgun loch lose. fo. xxxii.
 Y om recort be / del temps tan delítos. fo. lxxvi.
 Yo contrafas / Nau en golf perillan. fo. lxxxii.

Fins.

Si quis...
 Si quis...
 Si quis...
 Si quis...
 Si quis...

T

T...
 T...
 T...
 T...
 T...
 T...
 T...

V...
 V...
 V...
 V...
 V...
 V...
 V...

F

LES OBRES DE MOSSEN AV SIAS MARCH.

(cur

D VÍ no es trist / de mos dictats no
ho'nalgũ téps / que sia trist, estat
e lo qui es / de mals passonat
p fer se trist / no cerq loch scur
lija mos dits / mostrats péssa torbada
sens algũ art / exíts d'hó fora seny
e la raho / que'n tal dolor me'npeny
amor ho sab / quin es la causa'ltada:

Arma per
anima.

De pgon
per prima
ment.

Mils per
millor.

Alguna part / he molta es trobada
de gran delit / en la pensa del trist
he si les gents / ab gran dolor m'an vist
de gran delit / m'arma fon companyada
quant simplement / amor ab mí habita
tal delit sent / que nom cuyt ser al mon
e com los fets / vul veure de pregon
me scladament / ab dolor me delita.

Prest, es lo temps / que fare vida h'rmíta
per mils poder / d'amor les festes colre
de'lt viure'strany / algu nos vula dolre
car per la cort / amor me vol, hem cita
he yo quil am / per si, tant solament
no denegant / lo do quem pot donar
a la tristor / me plau abandonar
e per toltens / viure'n tristadament.

A

O B R E S.

Traure no puch / de mon enteniment
 que sia cert / he molt pus bell partit
 la tristor gran / que tot, altre delit
 puix hi recau / delitos languiment
 alguna part / de mon gran delit, es
 aquella que, tot home trist aperta
 que planyent si / lo planyer lo conforta
 mes que si dell / tot lo mon se dolgues

Esser me cuyt / per moltes gents repres
 puix que tant lou / viure'n la vida trista
 mas yo qui he / la gloria'l vll vïsta
 desig los mals / puix delit l'espermes
 nos pot saber / menys dela speriença
 lo gran delit / que's en lo sols voler
 d'aquell qui es / amador verdader
 he ama si / vehent l'ental volença.

Tornada.

Lir entre cars / deu vos don coneixença
 com lo per vos / a tot, estrem posat
 ab mon poder / amor ma'nderrocat
 sens aquell seu / d'infinida potença

Cell per
 aquell.

A XI com cell / qui desija vianda
 per apagar / la perillofa fam
 e veu dos poms / de fruyt, en vn bell ram
 e son desig / egualment los demanda
 nol complira / fins part haja'legida
 si que'l desig / vers l'un fruyt se decant
 axí ma pres / dues dones amant
 mas e legesch / per hauer d'amor vida.

Sícom lamar / seplany grument, he crida
 com dos forts vents / la baten egualment
 hu delevant / he laltre de ponent
 he dura tant / fins lum vent la jeqnida
 la força gran / per lo mes poderos
 dos grans deligs / han combatut ma pensa
 mas lo voler / vers vn seguir dispensa
 vol vos publich / amar dretament vos.

E no cuydeu: / que tan innocent fos
 que no vehes / voltr'auantatge' gran
 mon cos no cast / estau a cogoxan
 de pendre llo / quíl, hera delitos
 vna raho / fon, ab, ell de la part
 dient qu'en ell / se pren aquest' amor
 sentínt lo mal: he lo delít major
 siquel content / calcu pot esser fart.

Renar per
 Rabosa.

L enteniment / ha parlar no vench tare
 he planament / desseu esta, raho
 dient quel cos / ab la complecció
 ha tal amor / com vn lop ho renart
 que lur poder / d'amar, es límitar
 car no espus / q'un apétit brutal
 he si l'amant / veureu dins la fornal
 no sera plant / he molt menys de fenfat

Ell es qui venç / la sensualitat
 si be no es / enell prim, mouiment
 enel, esta / de tot lo jutjament
 sclaua's diu / sua'la voluntat:

A 63

O B R E S:

Qu'es aquell / qui, en contra dell reny
que voluntat / per quil fet se'xecuta
la torch senyor / he si ab ell disputa
ala per si / se, guía per son seny.

Di mes auant / al cos, ab gran endeny
vanament vols / he vans son tos desigs
car dins vn punt / tos delits son, fastigs
romans ne llas / tots jorns ne prens en seny,
ab tu mateix / delit no pots auer
tant est grosser / qu' amor non es seruit
volenteros / acte de be, es dit
he, daquest be / tu non fabs lo carrer.

Pech per i
nocent.

Sí be complit / lo mon pot retener
per mí, es l' hom / en tal sobíran be
e qui sens mí / esperança soste
es foll, ho pech / ho terrible grosser
ay tant com, es / lentaniment pus clar
es gran delit / lo que per, ell se pren
suptil, art, es / lo suptil pensamen
quí de fins pasts / nol, jaqueix, endurar.

Tornada.

Plena de seny / no pot deu, amí, dar
fora de vos / que descontent no camp
tots mos desigs / sobre vos los escamp
tos es dins vos / lo quem fa desijar.

III

Algu, no pot / hauer, en si poder
 altre, amar / contra la voluntat
 ne' nser tan fort / ab tanta potestat
 ha, deslligar / los nnus qu' amor sab fer
 qui, es lo foll / quim repta sino, am
 qui es lo foll / reptant me, de, amar
 tal passio / ningu la pot forçar
 per que d' algu / si be nom vol, nom clam

Ouer, amor / tu inuoch, he, reclam
 puix mas plagat / vulles m' a abandonar
 aquell vnguent / que sol medicinar
 los pacients / que per, tu, mal passam
 No sia sols / yo, ental disfavor
 ta pietat / mans junctes la, requir
 nom dons merce / mas guardo, del seruir
 tant, am quant pot / fer hom, amar, amor

Otu qui est / sobira / na / dolor
 quant, desiguals, los volers fas venir
 not veja, tal, ho, matorgal morir
 dolçam sera / dela mort, l' amargor
 mostram la llum / de vera, esperança
 no pas ay tal / com, de tu vanam, ve
 mas, que, rabo / la consenta, prop, se
 nom vulles dar / enganosa fiança

Si, col malalt / de viure, te fermança
 per, alguns mals que, familiars, te
 si algun mal / daltr' accident li ve'
 en por de mort / l' imaginat lo lança

A iij

OBRES.

Ne pren amí / quem, era ja no res
 lo mal d'amor / viuínt sobre, aquell
 he per mal nou / amorir vínch per ell
 per no ser tal / he com, molt maíor, es

O tu amor / aquí deu ha per mes
 que de infant / vfar fas l'home vell
 he lo sabent / dignocent, no sab, ell
 puix que de tu / ell no sia deffes
 tu, est, aquell / ayre molt pestilent
 portant, al mon / vna plaga mortal
 esser méys d'ulls / ans al colp, molt, y val
 mas al ferir / mort sola's guariment

Tornada.

Amor amor / lo jorn, quel innocent
 per be de tots / fon posat en lo pal
 vos me ferís / car y om guardaua mal
 pensant quel iornme / fora deffenent

III

Lo víscabi / ques troba'n alemanya
 paralíticb / que no pot senyalar
 si, es malalt / remey no li pot dar
 metge del mó, si donchs no es despanya
 qui del seu mal / haura mes conexença
 y entendra molt / millor sa qualitat
 atal son yo / en estrany loch posat
 qu'altre, sens vos / ja nō pot dar valença

DE AMORS. Fo. III

Io viu vns vlls / hauer tan grã potença
de dar dolor / he prometre, plaber
y esmaginant / viu sus mi, tal poder
qu'en mon castell / era' sclau de remença
yo viu vngest / he, senti vna veu
d'un feble / cos / he cuydara jurar
qu'un hom, armat / yol fera congoxar
sens romprem pel / y om lo retut per, seu

Si com linfant / que sab, pel carrer seu
prou be, anar / segons, la poca' dat
si, en sculls / per cas se veu posat
esta paburuch / no sab hon se tel peu
danar auant / per que noy ven petjada
ne vol, ne pot / v sar de camí pla
tornar no sab / de hon altril porta
ní menys per si / may fera, tal iornada

esculls per
lochs pen
dents ha to
tes pars.

Mos vlls daço han feta, la bugada
he tots los fenys / si son volguts mesclar
y openan pas / mas noy puch contrastar
per qu' algun tant / ab delit, es mesclada
amor me vol / he fortunam de suia
a tals contrastes / no basta mon poder
sens ell, al mon / remey no puch hauér
dóchs dir meu vos / ja demí quem paria

Dormit vetlant / yo tinch la fantasia
en contemplar / qui am qui es que val
he quãt mes trob / lauors me va pus mal
pel pensament quim, met, engran follia

Aíij

OBRES.

hoc he tan grã, que yo am son desdény
 son poch parlar / son, estat, tal qual, es
 mes que esser Rey / del poble, tot, frances
 Yom seny he muyra prest / si'n mô parlar yom seny
 p yombur
 le

Vos no voler / lo meu voler empeny
 he vostres vlls, han mon arnes romput
 mon pensament / minuant ma, ja vençut
 Pahuruch so presoner / pahuruch per vostre seny
 per teme, lo vostre, gest / tots mos actes afrena
 ros he mon voler / res no pot, enfrenar
 liuern cremant / lestiu sens escalfar
 aquests perills, me daran mala 'strena

Tornada.

Bell'ab, bon seny / tot es poca faena
 al meu affany / veure vos luuy estar
 car prop d' vos / res no pot mal téps dar
 he luy de vos / no trob res bo s'es pena

Alt he, amor / d'on grã desig sengendra
 y esperimét / per tots aquests grabons
 me son delits / mas donam passions
 la por d'l mal / quim fama gric carn tédra
 he, port' al cor / sens fum continu foch
 he, la calor / nom furt, apart de fora
 so correume / dins los termens d'un ora
 car mos senyals / demostren viure poch

Metge scient / no te, locas per jóch
 com la calor / no furt / apart, estrema

DE AMORS. Fo. .V.

L'ignorāt veu/que lo malalt no crema
 he, jutjal, sa/ puix que, mostra bon, toch
 lo pacient/ no pora dir son mal
 tot, affeblit/ ab lengua mal disferta
 gests, he/ color / assats fan descuberta
 part del affany/ qne, tant com lo, dir val

Affeblit p
 debilitat

Tornada.

Plena de seny/ dir vos queus am, no cal
 puis crech de cerr/ que'ne, teniu p certa
 sibe, mostrau / queus; esta molt cuberta
 cella, per que / amor, es desigual

VI

Tant, en amor / mapens' ha consentit
 que sens aquell / en als no puch, entédre,
 amí quem plau / q, d'als no pusch a pèdre
 tot alrre fer / mi, entr'en gran despít
 los grás tresors / ne tot l'honor del mon
 nom plau hauer / ab menys de ser amat
 car' sens aço / nom do, ben abuirat
 ço que no's car / tot mon desig / cõson

Ben havi
 rat per ben
 auenturat

Pobre, so dôchs / molt mes q, job, no son
 puis es dit rich / cell qui no ha desig
 en passions / y om trop dins en lo, mig
 si desijar / ab, desesper, l'hom, son
 james amor / son, axí auient
 en be, mostrar / sa famosa virtut
 com al mütar / me, y ferme d'abatut
 ben abuirat / sus tots complidament

A v

O BRES.

Per dos extrems / amor, es mal m'irent
 per molt he poch / he lo mig se ja queix
 bes mostra poch / puix contra si falleix
 car tot ço cau, que'ltrem, es, son tinent
 bem, marauell / si, amor, no decau
 puix qu'en estrem / vol q' estiga son pes
 lo meu voler / es mes que, tota, res
 yl v're's menys / q'l terç dun punt de, dau

Durar no pot / sino mes fet gran frau
 trencant, amor / de natura costums
 poch méys còtraft / q' tenebres, he, llums
 en mon voler / y' lde, madona, jan
 ho deu per que / amor, es desigual
 que no consent / q' vostre voler cresca
 per que lo meu / per null téps no peresca
 si be nom sent / quát me védr'a quest mal

Deus per bondat / vol ser tan comínal
 que no còsent / vn cor, dur, he seluatge
 esser, amat / ha, gran desauantatge
 daquel qu'es / e'n amor son cabal
 per ço nom pès / que, amor, en mí dur
 car, en amar / vos he prestot, estrem
 Sem, per bu el vostre cor / es d'amor axí sem
 yt. que'n mí pensar / no crech, james atur
 Tornada

Plena de seny / p' l'amor queus port jur
 que sim vetart / la vostra benuolença
 present de tots / fare demi sentença
 que sonara / métrel mon, dels vius dur

DE AMORS. Fo. VI.

VII

Clar, es he molt/a tots los amadors
 y atots aquells/quí demí han sabut
 que mon semblaut/ no es huy conegut
 d'hauer sentít /amor, y ses dolors
 non fa mester /testímo nís hauer
 ne blan parlar/ab per sua sions
 ne fa lagar/orelles ab rahons
 fauor ha gran/paraula, dient, ver

Per quels extrems /ha cercat mon voler
 enaquest mon /no ha, trobat semblant.
 los quels mígs lochs/deamor vácercant
 nols de fallí/ trobar tot lur mester
 amor en mí/tant, ha loch conuínent
 quen, altrapart/se veu esser est ra ny
 son lauger pes /ja don'al mo n affany
 als muscles me? /es carrech molt plasét

No fara molt/lo qui sera crehent
 vehent d'amor/en mí lo seu proces
 de laltrem call/ ques fort dar, entenenent
 lagrossapart/ d'amor en mí gran, es
 los actes grās /d'aquest, amormostrats
 jutjau los tots/los qui mes n'enten eu
 los no tocants/perdon sim repreneu
 car segur so/dels ben, benamorats

Mos sentiments /son axí alterats
 quant la que, am /mon vll pot díuísar
 que nom acort/si so'nterra n'en, mar
 y ells mébres luy /del cor tinch refredats

OBRES.

Sím trob' en part/hon lí pufca, res dir
 yo crít algu/per que ab, ell m'escus
 aquesta's por/perqu'ella nom refus
 crehent mon mal/de mala part venir

Tal pena donchs /quí la pot sostenir
 com yo vehent/quem degra ser, grayt
 per molt amor/dardíment ser fallit
 he, mon voler/estrem, veig desgrayr
 ans so jutjat/hom pech he, sens amor
 ho, sens calor/alguna, natural
 he si nom fos /la fama comínal
 ía fora mort/per sobres grandolor

No trob'en mí/poder dir, ma trístor
 he, de, aço/ne, furt vn gran debat
 lo meu/cor, díu/que no es enculpat
 car, del parlar/la lengua, es senyor
 la lengua díu/ qu'ella molt, beu díra
 mas que la por, del cor, força li tol
 que sens profit/esta, com parlar vol
 he si ho fa/que balbucítara

Per, esta, por /vana, la pensa' sta
 sens dar consell/per, execució,
 no es senyor/en tal cas la raho
 lorgue del cos/ del baratat, esta
 la ma, no pot/suplir, en lo seu cas
 mou se lo peu/no sabent lo per que
 tremolament/pertots los membres ve
 per que la sanch/a corre al pus llas

O tu amor / quí ab, vlls cluchs estas
 quant vols partir / tos, amargosos dons
 no compensant / los meríts he rahons
 ta voluntat / regex fortunat cas
 vulles pensar / lincomp ortable dan
 que lo, mon rep / de tos fets desiguals
 qui pren de tu / delíts, de gr'auer mals
 e plor, aquell / quí de granar trufan,

De gra per
 deuria tru
 fan per bur
 lant.

Tornada.

L ír entre carts / les coses per íran
 que dintresi / estan endefacort
 si amor, a si / no guarda de fer tort
 com guardar a / lo quí serueix, de dan.

VIII

Tebeu per
 no ser calt
 ni fret.

La de amor / tebeu james yo sia
 fret: ho tan calt / cremat, tot síns encendra
 alquí, amor / los seus extrems engendra
 no sent dolor / ne viu, en malaltía
 quí ama poch / amor pocal contéta
 no es celos / compleix lo que desija
 ha, bastament / síns entant ques fastija
 tocar se pot / ço d'hon ell se contenta

Fin amador / dolor punt nol tormenta
 car, la major / de mort no, l'es extrema
 tant, ardentment / lo foch d'amor lo crema
 que tot l'es fret / quant pot tocar ne senta
 íx fora si / res desí nol delita
 si donchs delit / enaltre no li porta
 la voluntat / enuers si, esta morta
 en la gran cort / fa, la vida hermita,

OBRES.

Lo pensament/dels amadors cogita
 si que vn cos/fa, dels dos qui molt s'amen
 los, sperits/dins enaquells, se'clamen
 com v'n lo cos/delaltre no habita
 tota, res va/en lo loch, hon cobra
 fugint malstrists/volent bens hon reposa
 ma'rma qui, es/en mi pus noble cosa
 lo vostre cos /qui es, son centr'en ueja

Tal grau d'amor /qui nol sent nol cobra
 he per alguns/se sap mls que no senten
 car per lo menys/saben lo molt, he tenten
 puix different/la specia, nos veja
 nos pot saber/ab tantes circumstancies
 com lo sabent/per dues coneixences
 per passions/he per veres sentences
 lo no spert/jutj'es ple d'ignorancies.

Pedra de toch/tinch he d'amor balances
 per saber, ell/quant, es he la natura
 mas vostr'amor/he, per cosa, scura
 mon cor vbert/vos, sta per, les lanças
 quim vol fer dir/lo vostre cos, turmente
 lexe lo meu/car, lesperit nol, ama
 la mia carn/cremant se, per gran flama
 yo sentr'el mal/deuostr'ull ques lamente

Nom rept'algu/sil tebeu no, smente
 la voluntat/nos pot dir que, be, ame
 n'es veritat/que del tot ell desame
 noli escav/que ríga, ue guaymente

DE AMORS. Fo. VIII,

defilats vist / no cregau que nu, vaja
 creu fer vestit / no cerca pus, que vista
 e lo tot nuu / vol drap de bona lista
 e son poder / tot quant pot fer assaja

Tornada.

Amor amor / vos pensau que yo vaja
 buydes les mans / per merçe de vos pendre
 tot quāt puch dar / amplamēt vos vull rēdre
 semblam gran dret / que la q̄ yo am l' baja

IX

Sicom vn Rey / senyor de tres ciutats
 qui tot son temps / l' a plagut guerrejar
 ab l' enemich / qui dell nos pot vantar
 may lo vençes / menys de ser ne sobrats
 ans, sil mati / l' enemich lo vençia
 ans del sol post / pel Rey era vençut
 fins qu' en les hostes / cōtral Rey fōch vēgut
 vn soldader / qui lo Rey desconfia.

Ladonchs lo Rey / perde la senyoria
 de les ciutats / sens vila posseyr
 mas l' enemich / dues lin volch jaquir
 dant se, lo Rey / que bon compten retria
 com ha vasall / la renda despenent
 a voluntat / del despossehidor
 del altre vol / que non sia senyor
 ne sia vist / que lin vinga nelment.

Lonch temps amor / per enemich lo sent
 mas james fonch / quem donas vn mal jorn.

O B R E S.

que'n poch instant / no li fes pendre torn
 fora gítant / son aspre pensament
 ell ma vençut / ab sols lesforç d'un cos
 nel' ha calgut / molt rar sa potent força
 los tres poders / que'n la'rma son, me'sforça
 dos men jaqueix / del altre'usar no gos.

Endure per
 dejune.

He no cuy deu / quem sia placent mos
 aquest vedat / ans ne'ndure de grat
 si be no puch / recordar lo passat
 molt, es placent / la carrega' mon dos

Venfo per
 venfimēt.

james venço, son plaer del vençut
 si no de mí / quem plau qu'amor me vença
 hem tínga pres / ab sa'nuisible, lença
 mas paren be / los colps, en mon scut.

Mēbrar p
 reduyr ha
 memoria

Defet que fuy / a sa merçe vengnt
 lnteniment / per son conseller pres
 e mon voler / per alguazir la mes
 dant se cascu / que may sera sabut
 en lur merçe / lo companyo membrar
 seruint cascu / lealment son offici
 si qu'algu dells / no sera may tant níci
 que'n res contrast / que sia, de amar

Tornada.

Plena de seny / vullau vos acordar
 com per amar / venen grans sentiments
 e per amor / pot ser hom, ignocents
 e mostreu yo / que ne perdut parlar

Nom

Nompren axí / com al petit vaylet
 qui va certant / senyor qui festa faça
 tenint lo calt / en lo temps de la glaça
 he fresch de stiu / com la calor se, met
 preant molt poch / la valor del senyor
 he concebent / de salt, de la manera
 ve hent molt clar / que te mala carrera
 de cambi ar / son, estat, en major

Yo son, aqnell / qui' nlo temps de tempesta
 quât les mes gents / festejen prop los focs
 he puch hauer / ab ells los propnis jochs
 vaig sobre neu / de scalç 'ab, nua, telta
 feruint senyor / qui james son vassall
 nel vench esment / de fer may homenatge
 en tot leg fet / hagues lo cor saluatje
 solament diu que bon guardo, nom fall

Tornada.

plena de seny / leigs desigs de mi, tall
 herbes nos fan / males en mon ribatge
 sia, entes / com dins en mon coratge
 los penfaments / nom deu allen auall,

XI
Leixant apart, lestil dels trobados
 qui per, esclaf / trespassen veritat
 he soltrahent / mon voler afectat
 per que nom trob / dire'l que trob'u vos
 tot mon parlar / als que nous hauran vista
 res no y valra / car se no y donaran
 he los vehents / que dins vos no veuran
 en creure mi / lur arma sera trista

B

OBRES:

Lull del hom pech / no ha tant fosca vista
 que vostre cos / no jutje per gentill
 nol coneix tal / com lo qui, es suptill
 hoch la color / mas no sab dela lista
 quant es del cos / menys de participar
 de lesperit / coneix be, lo grosser
 vostre color / i' l tall, pot be saber
 mas ja del gest / no pora ben parlar

Tots son grosses / en poder explicar
 ço que mereix / hun bell cos, he honest
 jouens gentills / ben sabents, la request
 he famejants / los conuench, en durar
 lo vostre seny / fa ço qu'altre no basta
 que sab regir, la molta soptileza
 en fer tot be / s'adorm, en vos peresa
 verge no sou / per q̄ deune volch, casta.

Sol per ha vos / basta, la bona pasta
 que deu retench / per fer singulars dones
 fetes n' bassats / molt sauiés he bones
 mas compliment / dona Teresa tasta
 hauent, ensi / tan gran coneiximent
 que res nol fall / que tota nos conega
 al hom deu ot / la belleza, en çega
 past de' ntents / es son enteniment

Venecians / no han lo regiment
 tant pascefic / com vostre seny regeix
 subtilitats / quel hentendrens nodreix
 hedel cos bell / sens culpa'l mouiment

eangrà delít/ tot hom, entenet, ha
 he, ocupat/ se trob'en vos entendre
 que lo defig/ del cos no, pot, estendre
 ha, leíg voler/ ans, com ha mort, sta
 Tornada,

Lir entre carts/ lo meu poder, no fa
 tant queus pogues/ fer corona'n visible
 meríu la vos/ car, la quies visible
 nos deu posar/ la hon, miracle, sta

XII

LA miapor/ d'alguna causa, mon
 per be que! jubi/ se meta, en bon ésser
 mon sentiment/ propheta verdader
 de bon pensar/ mon pensament re mou
 qu's aço donchs/ quem leua mon repos
 he lo dormir/ la cogoixa, lom tol
 he ma raho/ cuyda morir per dol
 com, en remey/ donar, james ha, clos

Dolor me puny/ quem dona'l cor grã mos
 ne causa veíg/ del hauenidor dan
 mon sperit/ es mal pronostican
 generalment/ que special, nol pos
 quant me despert, me sembla que desperta
 huna dolor/ ab, agut punyiment
 familiar/ he tant, est pensament
 quel dan vinent/ ja tinch per cosa, certa

Yo son ben cert/ que vos, no sou bé certa
 de mon voler/ del qual me so callat
 ma colpa es/ com nom so clar mostrat
 tal amor, no/ mereix, esser, cuberta

Bij

O BRES.

ja lo pus luy / de mon, voler mostrar
 ha poch ha poch / m'ô, sforç sent descreixer
 lo que de mí / sabeu, no pot mereixer
 que'n mí penseu / amar, ne desamar.

Sobres amor / deus m'a fet luy ar
 he dintre si / vol esser departit
 per molt, amar / mon voler no he dit
 he sentiment / dell ha vos no vol dar
 vos no sabeu / lo meu voler secret
 vos no l'entiu / yo sobres dolor sent
 amor, ho fa / sens, vs d'enteniment
 fartant, ha vos / dant amí, sam he set.

Los mals tan grans / que l'amor me promet
 efforç no se / quils gofas emparar
 yo am lo dan / vengut per vos amar
 pensar deueu / quant me's lo benifet
 ha vos, ador / sino men repreneu
 deixau amí / carrech de conciença
 en tant strem / es ma, gran ben volença
 que vos con fes / per vn terrenal deu.

No dire, ja / que siau'lo mal, meu
 car tot lo mal / yol tinch, en molt gran be
 si, mon amích / del meu mal, semblant, te
 yo per son be / vol gra'nans, ser, en creu
 amor me fa / lo carrerch sostenir
 yol malehersch / si, per null temps me fall
 he si mon cos / per virtut, pert, treball
 no li don mort / per son mal, nou, finir.

Tornada

L'ir entre carts / tot quant de vos yo m'ir
 he quant me pens / me'fa creixer d'amor
 Veus per delít mesent / ales veus, sens dolor
 vegades, he puis me dol / tant com puch soferir.

XIII

Dona sius am / nom graixcau amor
 Daquella part / deque yo so forçat
 grayu ha deu / quíus ha tal cors format
 que altre cors / no basta'la valor
 bell, ab gran gest / portant vn sperít
 tan amplament / que nol te presoner
 mas com senyor v'sant de son poder
 tenint, estret / plabent ment l'apetit,

He si treball / per tostemps, jorn, he nit
 he faç quant puch / per qué vullau amar
 no mereixch tant / car nos pot be comprar
 la vostr'amor / quel preu es infinit
 així's causat / lo meu merexíment
 com si per vos / preuch la mort, amí plau
 mas no mereixch / ser amat, sius desplau
 ne balte'n pus / que'n vn couidament

Hajau, me grat / com lo meu pensament
 que'ra partat / d'amor de tot, en tot
 he ja d'amor / yo no scriuía not
 ans del passat hera ver penident
 ara per vos / yen vos, tot lo despench
 menys de pensar / que men remuneru
 si, amor fa / que per ço mí, ameu
 fara'l que sol / he mal, quel costum trench

B III

OBRES:

Puix amor vol / quen amor tant mestench
 per molta part / de vos que trobe 'mí
 tanta, he tal / que 'n altra, no trobí
 he d'amor / aquella, ell estrench
 raho sera / que 'strenca mes a vos
 puix que per vos / ma' stret mes que james
 per lo semblant / v ostre per quí so, pres
 mal rest, amor / no fent amar ab dos

Lónch temps es ja / que per fugir dolors
 fugí amor / entant com en mí fon
 mas vehe tn vos / recorts en mí no fon
 dels mals pessats / ans me paren dolçors
 yo lí perdon / los mals que son passats
 he tots aquells / disposts per ha venir
 acordat so / per vos tant sofferir
 puix que aquells / sapia que sentats

Tornada.

Mon derrer be / ja eren castigats
 los meus volers / per james dona' mar
 yols he volgut / per vos licenciar
 si grat non han / hajau los per ingrats

XIV

Sens lo desig / de cosa deshonest
 don ve dolor / a tot, enamorat
 visch dolorit / desijant ser amat
 he par ho be / que nous vull deshonest
 ço que mes am / de vos, es vostre seny
 he los stats / de vostra vida casta
 molt no deman / car mon desig no basta
 sino enço / que honestat, ateny

Lenteniment / en vos amar me'npeny
 he no lo cos / ab voler des honest
 tíram ha vos / vn amígable gest
 ab sentir prim / q' u' desperta des deny
 tant esta pres / lo meu enteniment
 per molt apart / del vostre que li alta
 quem tol sentir / hem fa la carn malalta
 d'un tal morir / que pert lo sentíment

No cessara / lo meu hegual, talent
 puix mou de part / que nos cansa nes farta
 car, lesperit / tot lo finit, aparta
 no es en tot / lo seu contentament
 de vos deman / la voluntat guanyada
 cella qui es / en larma, infinida
 la part d'amor / que pot esser partida
 en lo meu cor / noy es molt esforçada

Si com lo foch / creix la sua flama
 quát li son dats / molts fusts per q'ls a fla m
 he lladonchs creix / he mostramájor fam
 com pot surbir / cosa quel sie dada
 ne pren amí / car ma voluntat creix
 per los desigs / presentats en ma pensa
 ha, remoguts / serial fer offensa
 car a'altra part / ma voluntat nos peix

Mou pensament / mostra quem entrístex
 quant entre gents / estich mut he pensu
 lla donchs amor / peix los fills en lo níu
 que dins mócap / ha lonch teps q' no dreix

B iij

O B R E S.

Rou per
rolega

est, es aquell / voler, sens algun terme
per ço qu'amor / de mí, james nos parta
car, l'amador / qui son voler no farta
nol rou d'amor / lo no cansable verme

Tornada

Plena descny / mon enteniment ferme
en ço que may / amador lo ferma
he si fallestch / ver amor fallira
millor de tots / haure nom, sim conferme

XV

T Ant he amat / que mó grosser enginy
per gran treball / de pensa, es subtil
leixant ha part / aquell sentiment vil
que'n jorn, present / los enamorats tiny
lo tan sabent / que se ben departir
amor d'aquell / desig, no virtuos
car tot desig / retent hom congoxos
no's ver amor / ne, pertal se deu dir

Axi com deu / si nol plach descobrir
estant, enclos / dins lo virginal ventre
he quant, ixque / de fora d'aquell centre
may lo sathan / lo poch, ben discernir
ans quant, en ell / veyalcos de natura
creya de cert / aquell no esser deu
mas jaretut son esperit, en creu
sabel mester que paradís procura

Per mals parles hetret, saber he cura
de retenir / lo foch d'amor sens fum
he per, aço / he cartejat / volum
d'aquell saber / que sens amor, no dura

viscut he molt / sens esser conegut
 per molts senyals / que fictes he mostrat
 mas com sere / per hom foll publicat
 sera ben cert / lo tart apercebut

Sí ha en vos / aytant de be caygut
 obrant en vos / arreglada merce
 que ve'nt amí / despullat de tot be
 nom despreheu / bel dan, amí vengut
 he si per vos / he nom de foll, ates
 he contra mí / sere stat mal mirent
 si per vos / cregut sauí sabent
 puix que per vos / mon seny haure despes

Sí per amar / a vos / hauí' ates
 honor he bens / bellea he sauíesa
 la'mor queus he / tendria per offesa
 si tal semblant / en vos no paregues
 ma voluntat / en si tal caarech porta
 que no sera / sens la vostra, cotenta
 he fora vos / nom pens que may consenta
 que null desig / li sodegue la porta

Tornada.

Plena de seny / natura no comporta
 que tal dolor / no descresca ma vida
 si deu pregas / ma veu seri' oy da
 hoyula vos / puix veritat re porta

XVI

Tots los desigs / escampats en lo mon
 entre les gents / segons for de cascu
 ab trencat peu / apas van dettas hu
 qui es, lo meu / he lonch temps ha que fon.

B v

OBRES

si com los puïgs/poran fugir als vents
 ma voluntat/dell poria/campar
 en vnloch ferm/liconue, esperar
 nel pot minuar/aquell, mal pensament

En remeyar/nom conech sentiment
 si bel'a saig/heyo sperimentat
 per mon esforç/pog'rasser/delíurat
 d'una gran part/de la dolor que sent
 amor suplich/quem leix donar entendre
 lo sobre salt/que de vos donam ve
 entenent vos/quín obra fa dins, me
 he com sens mort/yo no men puch de fēdre

Passar donchs puch/sens honestat, offēdre
 mostrant virtut/com res, no cast, no vull
 si mon delig/no casta, pensa cull
 nó trop en punt/q̄ res pens de vos pendre
 los mouiments /ningu pot esquiuar
 seruents no son/de nostre franch iu hi
 donchs com sera/ que yo fuja de mi
 culpa nous tinch, si forçat só d'amar

Aquest amor / tant se pot es forçar
 quel amodor / a'mar fara venir
 com es lo'm fort / potent ha resistir
 les passions / que vol, amor donar
 donchs per que yo / dona, só discordant
 mostrar a vos / la voluntat queus port
 ma lengua te / na vida he la mort
 lo meu poder / nom val, essent bastant

Si com aquell / qui, esta deu pregant
 que' plogues fort / sens lo temps nuuolos
 vull ser amat / sens dar notassios
 he nos pot fer / lo meu voler celant
 l'enteniment / he calitat s'acorden
 amor he vos / en qui es lur semblança
 he los volers / han gran desacordança
 contraraho / entanta part desorden

Tornada.

Lir entrecarts / los escurçons, no morden
 ab tant fort mos / com, es lo d'amors
 si bels morduts / no passen tals cuyçors
 perden lo seny / he les vistes exorben

XVII

NO pens algu / que allarch en paraules
 he que mos fets / ab los dits en feresca
 ans prech a deu / que de present peresca
 si mon parlar / a tany'en res, ha faules
 mos fets d'amor / ab los romans, acorden
 que foren mes / que los scríts, no po sen
 cells qui d'amor / en lo mal se, reposen
 en creure mí / conciences nols remorden

Sens amor son / aqlls qu'ab mí discorden
 he lo dolor / de, amor temorejen
 he quant hí son / exir, della cobejen
 he per tots temps / desimateix s, recorden
 poch es, amant / qui dolor, lo turmenta
 si que volgues / menys cabar, de aquella
 dins la calor / es vna, marauella
 que no se com / lo delit, si presenta

O B R E S.

Dolor d'amor / amitant no turmenta
 que'xir volgues / de son, amargos terme
 he si dauant / me veig, d'absença duerme
 he lo conort / contra'mor dant empenta
 y om dolch en tant / de guarir dela plaga
 que cerch veríns / per que lo conort muyra
 James ha y en gran delit / james mon cor, habuyra
 buyra per fins qu'en amor / ma pensa, resta, vaga
 james te po
 sa.

Vn gran delít / als amadors s'amaga
 a tots aquells / que molt amor no tenen
 en lur voler / delít d'amor no prenen
 ne senten be / lis pert, nols afalaga
 no es al mon / tan gran delit de pensa
 com lo pensar / en la persona' mada
 he quil ateny / tota cau sa'blidada
 si que a si / no troba mentrey, pensa

Tebeu voler / delít d'amor de fensa
 los extrems han / debe cóplit semblança
 lo poch voler / no ha por, ne sperança
 rebre no pot gran be ne molt'offença
 he lalt extrem / ell, si mateix delita
 no recordant / del be venint, spera
 casca daquest / ha la sua carrera
 he lo del mig / no sab hon se, habita

Yo so aquell / seruent, qui no despita
 sino ateny / del seruey coneixença
 tot, es, aquell / hon ha sab ben valença
 y en son voler / tot lo seu s'abilita

DE AMORS: Fo. XV

tant, en amor / ma pésa'n alt grau, munta
 que ma'rma es / dins en lo cos que, ama
 he, mi mateix / hauorrefch sim des ama
 y en res de mi / voluntat he defunta

Dins si, mateix / veu gran gloria junta
 qui de, amor / be, ne mal no, spera
 altre amant / ab voluntat sancera
 per les virtuts, les passions conjunta
 nostre sperit / sols bens he virtuts guarda
 quant solament / vfa de sa, natura
 amant per si / aquella crehatura
 que les virtuts / als vicis li, son guarda.

Tornada

Lir entre carts, qui d'amor se pren guarda
 tres parts sen fan / dues seguint natura
 la vna mor / he, l'altra tostemps dura
 la terça es / quel fals, apetit guarda

XIX

Tot metge pren / crrech de consiença
 si lo perill / al malalt, te secret
 lo cos, hi pert / mas la'rma'n bon loch met
 comptes mortals / porten regoneixença.
 vos qui sabem / clarament mon mereixer
 feu me fer cert / de les deuenidor
 yo vull saber / quem te cubert, amor
 mon mal ho be / de fet me, feu coneixer

Mon ignorar / be, nom fara mereixer
 he per null temps / james be, aporta
 ho, tart ho breu / mon mal, la si veura
 he desperar / mon mal poria creixer.

O B R E S.

si plau a vos / que bem dega venir
 nom detardeu / hauerne sentiment
 he per tardar / aquest coneiximent
 nom per cebesch / de mon voler cobrar

Tarda de temps / nom fa d'amor jaquir
 los temps en mi / venir ja no poran
 tots los jorns meus / momét, me semblaran
 corre lo sol / nos mou, a mon albir
 si pert, amor / par forçat, desesper
 vos nous dolreu / del no vist perdut tēps
 dôchs vos, y amor / acordau' vos en temps
 tot prestament / queus plaura de mi fer

Tornada.

Lir entre carts / qui be / ho mal, vol fer
 no deu pensar / algun dan si l segueix
 car, lo voler / endos parts, se parteix
 he compartit / degun fet no requer

Esparça:

XX

SIm demanau / lo greu turment que pas
 Ses pas tan fort / quem leua'l dir q'passe
 y es d'admirar / passant cō nom tres passe
 ingrátut / portant, me'l contra pas
 may retraure / de vostra'mor hun pas
 puix, en seguir / a vos honesta, medre
 y si raho / me fa contrast, desmedre
 y es me lo mon / sens vos present, scas

Passe penant / vnríu demort, lo dia
 y en ser per vos / me dol, fer curta via

SI com aquell / qui per sa'n finítat
 no pot esser / de res finít content
 si que res fet / ab algun element
 en son delít / nol haura contentat
 per l'Inper fet / lo delít munde, posa
 he sino' n deu / la pensa no, satura
 axí, amar / vos, amant m'assegura
 tot lo restant / del mon, me fa gran, no fa

En Vos pensant / ma pensa es, enclosa
 Dompdar dompdas per vos / ma voluntat no farta
 per amāsar car mon desig / la te catíua' b carta
 queres no vol / ne demanar, no gofa
 nom marauell / si yo, am' ha vos tant
 coneixent vos / vehent vos, he sentint
 al meu voler / lo saber lo desmínt
 lo meu saber / al voler va, deuant

Y om marauell / com nom muyr desijant
 crehent en vos / esser lo paradís
 he no se hom / que'n vos ay tant, sentís
 que nos mostras / de vos esser amant
 nom lou de tant / que'n saber, tots los pas
 mas per amor / he sentit mes, en vos
 amor ha fet / dels seus bons seruídos
 del pech, sabent / he franch, del pus scas

Ha desijar / mon desig, no es llas
 mas la valor / v oltra, mes ne mereix
 en estimar / hom, be, no la compleix
 nous am' basats / qui amant, no' scatas

OBRES

ia per amor / amadors morts ne son
 he yo fo viu / yen fet no rest, igual
 la causa d'hon / los vench aytant de mal
 no estan gran / con la que mi confon

He puis semblant / de vos james no fon
 yo degra, ser / sus tots auant atjat
 nou pensament / deu me po grauer dat
 que no seruis / ha pus ha fer, al mon
 sino, en vos / per to temps com temprar
 car yo conech / que, meriu vagapensa
 he sab me greu / com nom trob tal de fensa
 que nom jequis / altra pensa' costar

Meriu per
 meritau.
 Vag per
 des occupa
 da.

Tornada.

Lir entre carts / ço quem fa vos amar
 nom entrapas / solament, per la vista
 vostre sperit / es aquell quim conquista
 he, com demi / nous mostrau de saltar

Eltramps,

FAantasiant, amor / ami, descobre
 los grás secrets / q̄ als pus subtils amaga
 he mon jorn clar / als homens es nit fosca
 he visch d'aço / que per lones no tasten
 tant en amor / lesperit meu contempla
 que par del tot / fora del cos, l'aparte
 car mos desigs / no son trobats en home
 si no ental / que la carn, punt nol torbe

Ma carn, no sent / aquell desig sensible
 he lesperit / obres d'amor cobeja
 d'aquell greu foch / q̄ls amadors sescalfen
 pahor nō trob / que mé pogues méys ardre
 vn altre

Vnaltre sguart / lo meu voler practica
 quant en amar / vos, dona, se contenta
 que no han cells / qui amadors se mostren
 passionats / he contr'amor, no dignes

Si fos amor / sustancia ra honable
 he ques trobas / de senyoria, ceptre
 bens guardonant / he punint los demerits
 entrels mellors / sol me trobara fenix
 car yo tot sols / desempare la mescla
 dels leigs, desigs / qui ab los bes, se bolcan
 castich, no plau / puix q d'assaig, nom tepte
 la causa lur / en mies feta nulla

Si com los sancts / sentints, la lum diuina
 la lum del mon / conegueren, per ficta
 he meny spreants / la gloria mandana
 puis maior part / de gloria, sentien
 tot, en axi / tinch en meny spreu, he fastig
 aquells desigs / que complits, amor minua
 prenent aquells / qui del sperit, mouen
 qui no's llastat / ans tot jorn, multiplica.

Si com sanct Pau / deu li solstrague, la ma
 del cos, per que / ves diuinals misteris
 car es lo cos / del spirit lo carrech
 he tant com viu / ab elles, entenebra
 axi amor / le spirit meu arrapa
 he noy hacull / gens maculada pensa
 he perço sent / lo delit, qui nos canfa
 si que ma carn / la ver'amor nom torba

C

Pren men axí / com aquel philosoff
 quí per muntar / al be, que nos pot perdre
 los perdedors / lança, en mar, profunda
 crehent aquells / l'enteniment, torbassen
 yo per muntar / al delít, perdurable
 tant quant al mon / gros plaer, de mi l'áçe
 crehent de cert / quel gran delít, me torba
 aquell plaer / quí'n fastig volant, passa

Als naturals / no per que fer se'n squen
 molts dels secrets / que la deítat, se'toja
 que reuelats / son estats, a molts martres
 no tan suptil / com los ignorants, y abtes
 axí, primors / amor, amí reuela
 tals quels sabents / no basten, a compèdre
 he quát ho dích / de mos díts, me desmeten
 dant aparer / que folles, coses parle

Tornada.

Lir entre carts / lo meu voler, se'tempra
 enço quenuíl / amador, sab lo tempre
 amor hofa / qui lí plau, que you senta
 los grans trefors / sols amils, manifesta

Libre segon.

TAlso com cell / qui pensa, que morra
 he ja lan lest / moltes veus, la sença
 mas per merçe / l'es donad'audiència
 creu, he, no creu / que merce, lí valra
 lo mal, el be / van, al mez qui, dauant
 que fermament / nols gosa esperar
 així no puch / lens por, vos desijar
 ne ser non puch / del tot, desesperant

DE AMORS. Fo. XVII.

Aytant compuch / y re vida'llargant
 perque lestrem / de tots mals, es la mort
 nom trob efforç / per bauer ne, conort
 mes am, dolor / mort he vida dubtant
 he tant com pus / de ma dolor, creheu
 he lo remey / en vos, lo de tenin
 lo meu esper / jau, molt mes mort, que viu
 ans de, sa mort / pregaus, li perdoneu

La donchs morre / com parlar, nom volreu
 he tinch per foll / qui de mort, nos desfen
 aquelles mo n / darrer dan, he turmen
 no mereixch yo / que los meus, jorns fineu
 no gardeu mi / sino, ma ben volença
 mi offenent / offendreu, lo voler
 qui vos amant / de mi, es homeyer
 he conixent / vos fall, regoneixença

Hones Iason / he sa desconeixença
 hon es Theseu / qui trahi Ariana
 he Dido fonch / desesperança, tan vana
 que la trahi / encas, he, en crehença
 los fets passats / de present, me consolent
 irat me trob / vers femínil, linatge
 los fins amats / no han enell, estaje
 lembren, los bens / cullen los mals, he molen

Gauís soncells / qui les festes, no colen
 d'aquell amor / qui, en les dones, cau
 ab desleals / souint elles, han pau
 leixant aquells / qui per ben amar, moren

OBSR ES.

en recort, es / aquell pau de ben viure
 qui per amar sadona 'torna foll
 gal camí tinch / soptat rompent lo coll
 de tot mondan / dubtem, nons veja riure.

Tornada.

Plenade seny / nom abreujeu lo viure
 car mentre visch vostra labor, sa larga
 he vos lobant / nom trob la boca'marga
 ne tart la ma / com de vos vull scriure.

II Stramps.

NO sec lo temps / mô pèsamèt immobile
 car no's trespost / de hun esser, en altre
 fortuna vol / son torn variat pendre
 si qu'a miltat / ab fermetat accepta
 quant ma sentit / al pus jus, de son centre
 aspres hàfets / los corrons de sa roda
 per que'llisant / en altre torn, no munte
 a seurella / hon es lo gran desorde.

Com lenuejos / qui soberch dan, vol rebre
 per quemajor / dan, son desamich senta
 he pren delít / del mal que veu soferre
 tant q no sent / lo mal quil es prohibisme
 eal semblant cas / fortuna'bmí practica
 sabent proces / ha son delít demille
 mudes lo mon / qui pren desser, no ferma
 pert só plaber / que's no dar téps, al vogí

Sí com aquel / qu'adrom ab,artificí
 son, cos per que / la dolor no soferta
 vogra dormir / los pèlaments qui'n porten.

DE AMORS. Fo. XVIII,

cofes aque / ma voluntats' inclina
causant en mí / cobejança terrible
passionant / larma, qui es' adjuncta
en su fertar / aquest turment, tan aspre
ab lo meu cos / qui'n tal cas la companya

Sí col Castor, caçat / per mort, storcre
tirant ab dents / part de son cos arranca
per gran estínt / que natura, li dona
sent que la mort / li porten, aquells mēbres
per ma, raho / volgra' uer, coneixença
posant meny spreu / als desígs, quem tumété
ma tant lo cos / en pecadant me, larma
si que jaquir / los me coue, per viure

En aquell punt / quell cobejar me cobra
volgra ser foll / ab la pensa, tan vana
que no pensas / pus benauirat, home
fortuna'gues / prosperat de bens mobles
en gran calor / lo fret tot hom, desija
ne creure pot / que james, líuern torne
així men pren / com dolors, me congoixen
creure no puch / quen par de content. baste

Tornada.

Lir entre carts / si lo comun enginy
estan grosser / que nous bast, a compendre
vullau ab deu / fer que si fe, los basta
si a remes / lo peccat d'amor folla.

II
C Eruo ferit / no desija, la font
Caytant com yo / esser, a vos present
al gran repos / de mon, contentament
passar no puch / sino, per aquest pont

OBRE S:

molt me ve tart / lo jorn tan desijat
 comprat molt car / per doloros sentir
 he tart, ho breu / lo cert, que deu venir
 si per la mort / camí nom es tan cat

Esser no puch / de sperança lançat
 car vous desig / segons mon major, be
 a vos deman / contra mí, res nous te
 mentrel voler / voltrem si donat
 si pensament / lunyaua, sol vn punt
 d'imaginar / hauer vostre voler
 sens aquell tot / delit, no puch hauer
 sino, tot sa / tost pora ser, defunt

Deuant me veig / de grás dolors, vn munt
 puis ops he tant / per^a mon, intentar
 he mon voler / pora molt menys, cabar
 si voltres mou / he no mostra, que munt
 he deuallant / deuallara lo meu
 he dalt cabent / no dara poch quebrant
 cart tot, estrem / al altre'ltrem donant
 al Poch estat / no par, lo sensal greu

Mil veus lo jorn / esper, mí, pregát deu
 de ço, quen vos / esta la major part
 quen' mon voler / hajau lo vostre s'guart
 he prech amor / vos lanç tot poder seu
 he siu compleix / la donchs, pendre estrena
 si troba loch / hon se prenga, en vos
 ab loch díspost / sapassió's, en nos
 he lo contrast / tenim, he no volem

Noues de vos / saber, mortalment, tem
 dubtant me fort / que noy, mostreu amor

Ops p me
 nester.

per no saber / vísch en altre dolor
 no se de qual / costat guart, que nom, crema
 no es en vos / complít, lo meu del it
 per be que vos / vullau, complír a quell
 d'amor haueu / hauer, forçat consell
 en vos, y en ell / recau mon be, complít

Res no temau / ne prengau, en despit
 mos penfaments / ab tal varietat
 car, en seruey / seran, de fermetat
 de tals seruents / vol ser amor, seruit
 si gens, de nuig / dest practicar, sentiu
 sens amor sou / ho no, sabeu que vol
 ferm loch, nol te / qui, d'aquest mal, se dol
 lo mouiment / per segur'tat, teniu

Sí tant de vos / com valet, no confia
 mon gran voler / me porta'n, aquest zel
 de vostre cos / no tem, lo pus prim, pel
 que contra mi / res fes, quem fos altiu
 la voluntat / vull que pas, tocant, mí
 y on lo celos / si molt, amau, a deu
 dant vos delít / sens mí, lo mal creix, meu
 quát vos dolgues / d'l mal vostrem dolguí

Tornada.

Mon darrer be / de vos y o guart la sí
 quant del present / me trob esser content
 he sim veig trist / per algun cas present
 res venidor / trobar nos pot, en mí

IV
 Colguen les gents / ab alegría festes
 loant a deu / entremesclant deports
 places carrers / edelitables orts
 sien cercats / ab recont, de grans gestes
 be Vage y o / los sepulcres cercant

G iij

O B R E S.

interrogant/anímes, infernades
 he respondran / car no son companyades:
 daltre, que mí/en son continu, plant.

Cascu requer / he vol, a son semblant:
 perço, nom plau / la práctica, del vius
 d'imaginar / mon, estat, son esquiús
 si com d'hom mort / demí prenen, espant:
 lo Rey Chípra / presoner, d'un eretje
 en mon lguart / no es mal, a huírat
 car ço que vull / no sera, may finat
 demon desig / nom pora guarir, metge.

Setge per
 siti.

Cell Tixión / quí buytrel' menlal, fetge:
 apres tostemps / brota la carn, de nou.
 he son menjar / aquell, oçell, may clou
 pus fort dolor / daquestam te, lo setge
 car es vn verm / quí romp, la mia, pensa:
 altre lo cor / que may cessen, de rompre
 he lur treball / nos pora, entre rompre
 sino ab ço / que d'auer, se deffensa.

He sí la mort / nom dugues, tal offensa:
 ferm'í absent / duna tan placent, vista.
 no li g raelch / que de terra, no vista
 lo meu cor nuu / quí de pabor, no pensa
 de perdre pus / que lo, imaginar
 los meus desig no poder se complir
 he sim conue / mon darrer, jorn finir
 serando nats / termens, ha ben amar.

Delay per
de pardella

E si'n lo cel / deu me vol ,allogar
part veura ell / per complir, mon delit
sera metter / quem sia, del ay dit
que desta mort / vos ha plagut, plorar
penedint vos / com, per poca merce
mor lignocent / he, per amar vos, Martre
cell qui lo cos / dela'rma vol, de partre
si ferm cregues / queus dolrieu dese

Tornada.

Lir entrecarts / vos sabeu, y yo se
ques pot be fer / hom morir per amor
creura de mí / que so ental dolor
no fareu molt / quey doneu, plena fe

V

PRen men així / com a patro, que'nplaja.
te sa gran nau / e pensah'uer, castell
vehent lo cel / esser molt clar, he bell
creu fermament / d'unancora' sats, aja
he sent venir / soptos, vn temporal
de tempestat / he temps in comfortable.
sa son jubi / que lies molt, durable
cercar, los ports / mes quaturar, li val.

Veus per
voltres ho
vegades.

Mas ales veus / es lo vent, fortunal
tant que no pot / fortir, sens lo contrari.
he cella clau / quins tanca, dins larmari
no pot obrir / aquell mateix portal
aixi ma pres / trobat me'namorat
per sobres alt / quim vede vos, may mia
del no, amar / de salt, ne te, la via
mas vn sol pas / meu noy, sera trobat.

O BRES.

Menys que lo peix/es en lo bosch, trobat
 he los leons / dins la'ygua'n, lur sojorn
 la mia'mor / per null temps, pendra torn
 sol coneixent / que, de mius, doneu grat
 he fiu de vos / quem sabreu, ben co neixer
 he conegut / nom seramal, grabida
 tota dolor / hauent per vos, sentida
 la dôchs veureu / les flames, d'amor creixer

Si mon voler / he dat mal, apareixer
 creheu de cert / que ver'amor, nom luny
 pusque lo sol/es calt, al mes de juny
 art, mon cor flach / sens algü grat, mereixer
 altre sés mi / d'aço mereix, la colpa
 vullau lí mal / com tan humil, seruent
 vos te secret / per son de falliment
 cest, es amor / qui, mí amant, encolpa

Ma voluntat / ab la rabo, senuolpa
 he fan acort / la qualitat, seguínt
 tals actes fent, quel cos, es, de fallínt
 en poch de temps / vna gran part, de polpa
 lo poch dormir / magresa'l cos, macosta
 doblam lenginy / per cotemplar, amor
 lo cos molt gras / trobant se dormidor
 no pot dar pas / en aquesta'lspra, costa

Tornada

Plena de seny / donaume, vna crosta
 del vostre pa / quem lleue la margor
 de tot menjar / ma pres gran, de llabor
 sino d'aquell / que molt amor me' costa,

DE AMORS. Fo. XXII,

VI

HOyu hoyu / tots los qui be amats
 he planyeu mi / sídech, esser plan gue
 he puís veheu / si estal cas vengue
 en los presents / ne'n los, que son passats
 doleu vos donchs / de mí, vostre semblant
 en sufferir / la dolor, delitable
 car tost de mí / se dolra, lo diable
 com veura mí / semblant mal, dell passant

Qui es lom viu / tal dolor sufferant
 que desig ço / de que no haja'sper
 ay tant, es greu / que no par sia, ver
 desijar, ço / de que haja, sperant
 no so'n ganat / de mon mal estament
 tot quant pratich / tornar me, sent, en dan
 menys de poder / me trob, heuent, lo, gran
 car nom sforç / per mostrar mon, talent

Mon primer mal / es mon, speriment
 per quem hair / he per no res, m'acus
 he lo segon / es terrible, refus
 que vos mostrau / sius feya'nqueriment
 portant me trob / a molt prop, de ma si
 puis mon voler / cas, impossible, guarda
 no tardara / la hora que ja's tarda
 quant metrels peus / en l'auorrit cami.

Si per null temps / encontra'mor falli
 bem ha repres / planyent men l'nemich
 ja may vers mí / pogui, esser, amich
 car per uull temps / poder, hi despengui

O BRES.

hoch lo voler / me trob, en abo ndança
 mas del poder / non fo pus, empobrit
 car yo peresch / e lo tant, defallit
 que no puch dir / en vos, 'es ma, sperança

Vna sabor / d'agredoç, amor lança
 que lo meu gust / de partir les, no sab
 dins mos delits / mortal dolor, hi cab
 he tal dolor / ab delit, ha ligança
 mas yom repreh / com parlar, ma plagut
 de ço que'n mi / nobasta, la sciència
 sobres amor / me porta, ignocència
 vull, he des vnll / sens, cas, es deuengut

Tornada.

Lir entre carts / creheu, l'amador mut
 y al cambiant / depunt, en punt, color
 e lo pauruch / com se membra, de amor,
 del atreuít / sia son temps, perdut.

Sicom ríctat / no porta bens, absi
 mas val, ay tant / com cell quines, senyor
 amor no val / fino com l'amador
 Mancha buffant / Orgue fals no ret si
 amor val poch / com tot, enamorat
 ha falsedat / en los píts fals, enclofa
 ho, es ligat / ab vnatal, es po sa
 Peguea es / lo dret nom appellat

Amor no pot / hauer des hordenat
 ço que deus fa / natura, mitjançant
 car home pech / no pot ser, fin amant

D E AMORS, Fo. XXIII

ne lo subtil / contra sa qualitat
 mal pendra pint / en laygua sa figura
 molt menys amor / pendra lo no díspost
 ne pot estar / laygua dins, vn loch rost
 tan poch amor / en cap, dom foll, a tura

Per ben amar / ab angoíxosa cura
 entemps passat / eren la donch volguts
 ouídí'l prous / dix qu'amor es crescuts
 per altre'amor / demostrant sa factura
 verda der fo / en sos dits, he presichs
 tant quát, amor / fon prop de coneixença
 mas en est cas / entrells, ha mal volença
 tal que, no crech / null temps sien amíchs

Si fossen nats / vos, he yo'ntrels antíchs
 lay quant amor / amant / se có queria
 sens practicar / alguna maestría
 lo vostre cor / no fora tan yníchs
 en vos conech / gran dísposició
 de fer tot ço / que gentílea, mana
 mas críament / veíg que natura'ngana
 car viure'bmals / es d'om perdicio

Per mal grabir / ne permala sa ho
 mon cor no pot / amor, desemparrar
 deuotament / los me plau, recordar
 aquells passats / aquí don deus, perdo
 he com sere / trespassat, daquest mon
 lètres, diran / sobre la mía, tomba
 plena de seny / notíngau a gran'bomba
 car per vos muyr / he vaig no sabent, hon

III XXIII
 OBRE S. D

Enueja's tal / que tot primer con fon
 a tots aquells / qui ab silas ajusten
 los enuejats / vn poch, ne molt, no gust en
 aquell mal tast / quels enuejosos, fon
 tal es amor / car yo qui lam, ajust
 sent grans dolors / dant me folls, mouímets
 he vos haueu / d'açotals sentímens
 com fort destral / ha de tallar, mal fust

Sí com Adam / pres mal, del vedat gust
 com la muller / li mostra, mal camí
 dí bent lí, donchs / mengem, d'aquest boci
 he semblarem / a deu, qui es tot iust
 ne pren amí / car mon seny, ha cregut
 la voluntat / sent lí, promissio
 que ben, feruint / a consagrada, do
 que per null temps / tal no, fon conegnt

Per mal seruir / no crech, la ja perdut
 car sils treballs / hagues sofferts, per deu
 cos glorios / fora'n lo, Rregne seu
 he ja plorant / souint me, trobe, mut
 sim fos donat / aquest temps, en entendre
 los grans secrets / enclofos, en natura
 no foral mon / cosa quem fos, escura
 dels fets diuins / gran part, ne pogra'tendre

Tornada.

Plena de seny / tot mon seny, vull despédre
 amant, a vos / sens algun grat, consagre
 he durara / fins que del riu, de segre
 laygua corrent / amunt se puga'tendre

Qu' si no's foll / demana, si mi enyor
 essent absent / d'aquella que fa viure
 e sino plor / qui es la, quim fa riure
 si be no pas / continua dolor
 tots mos delits / en vn, he transportat
 amor li plau / en mi fer, aquest cambi
 lo mon note / res valent, lo recambi
 del, sperant / lobe, tan desijat

Tant es lobe / quim es dauant posat
 que sens dolor / visch, aquell sperant
 si nol atench / seretant mal anant
 quen aquest mon / infern haure trobat
 contentament / la vna part, me dona
 per l'altra es / ma vida, tribulada
 ab mort, esta / en balança posada
 tement que por / ma speranca, confona

De punt en punt / ma sperancam, bandona
 he venç me por / d'aqll mal, que yom tem
 qui es aquell / en poch amar, estrem
 que segur'tat / prenga, per companyona
 per molt amar / en altre, mi, transport
 si que ser pens / tot, la per son'aquella
 seria'l mon / vna gran marauella
 que no, agues / por, dela mala, sort.

Viure'ndelit / port a'b si, por de mort
 he car d'a quell / es'nemich sobira
 e si james / amer delit porta
 yo so aquell / quin puch fer, lo recort.

O B R E S.

ho mort qui est / de tots bens, enuejosa
 y en tal voler / te segueix, la fortuna
 cascuna prech / que mude'nley alguna
 no res semblant / alaquím es, danyosa

Saber se pot / ma vida perillofa
 cabent en mans / de'nemichs, tan mortals
 pobres, herichs / senten los, aspres mals
 he cascu dells / ab, manera'rgullofa
 seguísquen me / tots los qui, amaran
 mon'ris, ho plor / qual q'dells, me segueisca
 car yo som prest / de tastar, fel, ho bresca
 per los qí mal / ho be, d'amor pendran

Tornada.

L'ir entre carts / passions d'amor fan
 tembre, y fiar / estar dins vn hostal
 de gran amor / duhtar vn punt, no cal
 he guay d'aquells / quentre l'urs mans está

Sparça.

Tot l'aurador / es pagat del jornal
 el aduocat / qui pert lo guany at plet
 yo per seruir / amor, romançb, desfet
 de tot quant he / que seruir no men cal
 he fet senyor / del seny, a mon, voler
 vehent, amor / de mon seny mal seruit
 rapaz le fet / sent ne, a deu, despit
 he son setz'anys / que lo guardo, sper

Tornada.

Amor amor / nons basta, lo poder
 vn altre hom / com yo, fer tant amar
 anau anau / vostres armes prouar
 encontra'quell / qui vostre, no vol ser

Axi com cell

DE AMORS. Fo. XXV

Axí com cell / qui'n lo som nís de líta
 he son delít / de foll pensament ve
 ne pren amí / qui'l temps passat, me te
 límaginar / qu'altre be, noy habita
 sentint venir / l'aguayt de, ma, dolor
 sabent de cert / que'n les mans, he de jaure
 temps de venir / en nígun bem, pot caure
 ço que's no res / en mí, es lo millor

Al temps passat / me trobe, gran amor
 amant no res / puix es tot, ja finit
 d'aquest pensar / me sojorn, hem, delít
 mas quant lo pert / se'l força, ma dolor
 si com aquell / qui es jutjat, a, mort
 he de lonch temps / la sab, es aconorta
 he creurel fan / que li sera, estorta
 el fan morir / sens vn punt, de recort

Plagues, a deu / que mon pensar, fos mort
 e que passas / ma vida, endurment
 malament viu / qui te, son pensament
 per enemich / sent li de' nuígs, report
 he com lo vol / d'algun plaber, servir
 lin pren així / com dona'b son, infant
 que, si verí / li demana plorant
 ha tan poch seny / que nol sab, contra dir

Fora millor / ma dolor, sofferir
 que no mesclar / poca part, de plaber
 entr'aquells mals / qui'm gíten, de saber
 com del pensa / plaber, me conue'xir

D

OBRES.

llas mon delít/dolor, se conuérteix
dobles l'affany/apres d'vn, poch repos
si col malalt/quí per, vn plahent, mos
tot son menjar/en dolor, se nodreix

Com l'hermíta/quí'ny orament, nol creix
d'aquells, amichs/que tenían, lo mon
tantha lonch téps, qu'n loch poblat, no fon
per fortuít/cas, vn dells l'apareix
quí los passats/plahers, li renouella
si quel passat/present, li fa tornar
mas com senpart/lesforçat, congoixar
lo be, com fuig/ab grans críts, mal, apella:

Tornada.

Plena de seny /quant, amor, es molt vella
ab sença es/lo verme qui, la gualta
si fer metat/durament, no contrasta
he creure poch/si' enuejos, consella

Esparça.

AXí com cell/quí veu, prop dela more
corrent mal temps/perillant, en la, mar
he veu lo loch/hon se pot, restaurar
he noy ateny/per la maluada, sort
ne pren ami/quí vaig affany, passant
he veig a vos/bastant, mos mals, delir
desesperat/de mos desigs, complir
sre pel mon/voltre'rgull, recitane

Esparça

Quant plau/a deu/ que la fusta perisca
 en segur port/ pert ancores, y ormeig
 he de poch mal/ a molt hom, morir veig
 null hom, es cert / d'algun fet, com fenelca
 l'home sabent/ no te, pus auant atje
 sino quel pech/ sab menys fets, hauenir
 lesperiment/ y'ls jubins veig fallir
 fortuna, y cas/ los torb'en lur, vlatge

Quim, mostrara/ la fortuna, lo har
 del sobiran/ do, per ella rebut
 atench per foll/ tot hom, he decebut
 que poch ne molt/ contenga' b mí, de par
 yo so molt prop/ de viure ben content
 embarc nom fa/ mes d'una passio
 que sembla' mí/ que ve meys de raho
 puix ha, rabe! / en vostre falliment

Ab mí nos pot/ comparar, hom viuent
 puix la que am/ crehem que's la millor
 ab molt gran seny / he honestat de cor
 he yo la'm tant/ que'llames ben volent
 en lo començ/ fonch bona ma ventura
 seguir lo, deu/ la fi, ha mon començ
 he si nou fa/ mort qui tota, res, venç
 donara, mí/ la terra'n vestidura

D ij

OBRES.

Mas deu, no sab/en lo mon, crehatura
 sens defallir / alguna part, de be
 d'on lom es foll / qui ha leugera fe
 abandonant / aquell vltra, mesura
 per que yom trob / no fart, de son voler
 he no crech be / lo quem es dit, per, ella
 he cuyt hauer / d'aço justa, querella
 mas creure ferm / no tinch, en mon poder

Ter me'n amor / algu no pot saber
 he cell quiu creu / en amor, no sab res
 qui'n tal cami / a passejar, es mes
 v a per lo mig / mas si, no pot hauer
 dos tots vnits / en vna voluntat
 deu fer amor / he lo qui sen parteix
 en ell, amor / de continent, pereix
 per amador / no deu esser comptat

Amor se te / per pus injuriat
 per hom en qui troba, lo seu cor fret
 que per traydor / hon fos, tot malifet
 puix lo forças / de ser en amor at
 qui te beu, es / d'amor, es enemich
 he porta'b si / contr'amor, lo fallir
 si no's cregut / tolgues de'n fellonir
 car, de cor franch / hom no creu l'om, inich

Si lo meu vll / no tinch per ver, amich
 he del que se / no vull esser, membrant
 no creure, vos / esser vers mi errant
 betrobar me / de peguesa, molt rich

DE AMORS. Fo. XXVII.

L'amia'mor / amí creix, la sospita
 he lo que, se / que demí, nos pot, tolre
 he de mon mal / nous voleu, assats, dolre
 per poca'mor / que d'entre vos, habita

Ma b'pinio / es, en mon cor, scríta
 que sino vos / als, no la men pot raure
 vos me podeu / en tot, error, fer caure
 puix que amor / forçar, mi, se delita
 tant yo desig / que sia'mat, per vos
 que mes, forçat / dubtar, que axí sia
 amor me fa / de veritat, falsa
 no balte'n pus / que'n esser, sospitos

Tornada.

O fol amor / en l'hom, molt, desijos
 cabre, no pot / en ell'stats, coneixença
 la passio / lítol, vera sentença
 he majorment / lo qui, es amoros

Q Vins tá segurs / cõfells vas, en cercant
 cor mal'struch / en fastijat, de viure
 amich de plor / he, de samich, de riure
 com so ferras / los mals, quít son deuant
 acuytat donchs / ala mort, quet'spera
 he per tos mals / te, allongues, los jorns
 aytant es luny / son delitos, so jorns
 com vols fugir / ala mort, falaguera

D. iij

OBRES:

Braços vberts / es exida'n carrera
 plorant los vlls / per sobres de gran goig
 melo díos / cantar, de sa veu, hoig
 dient, amích / híx de casa, strangera
 en delít prencb / donarte, ma fauor
 que per null temps / home, nat, la' sentída
 car, yo defuig / a tot home quem, crída
 prenent aquell / qui fuig, de mar, ígor

Ab vlls plorant / he cara de terror
 cabells rompent / ab grans budulaments
 la vida'm vol / donar heretaments
 he d'aquests dons / vol que sia senyor
 cridant ab veu / horrible, y dolorosa
 tal com la mort / crída'l benabuítat
 car, sil' hom es / amals, apparellat
 la veu de mort / lí es melodíosa,

Bem marauell / com es tan, hergullofa
 la voluntat / de cascun, amador
 no demanant / amí, l'efforç d'amor
 y en mí sabran / la força, poderosa
 tots mals dient / sagramentejaran
 que may amor / los tendra'n son poder
 he sils recort / lo colorat plaher
 lo temps perdu, / sospírant, mal díran

Null hom conech / ho dona'mó semblant
 que dolorít / per amor, fes, ha planyer
 yo son aquell / de quis, deu hom, cóplanyer
 car, de mon cor / la sanch sen va, lunyant

per gran tristor / que lies acostada
 fecas tot jonr / l'humit, quim softe'n vida
 he la tristor / contra mí, es ardida
 en mon socors / ma, no si troba'rmada

Tornada.

Lir entre carts / l'ora sent, acostada
 que ciuilment / es ma vida, finida
 puix quedel tot / ma sperança's fogida
 ma'rma roman / en aquest mon, damnada

MAI venturos / no deu cercar ventura
 creubar se deu / lo frót, có lay nomenen
 no deslloant / los qui fauor, ne prenen
 entre posant / lur bon saber, he cura
 algu, no deu / tan prest son juy, hauer
 que cell desllou / qui ventura vol cenyr
 no virtuos / denegant, lo, atenyen
 ço, que los fills / han, menys d'algun saber.

Cenyre per
 abraçar

Elegesch donchs / de ser, hauenturer
 si be nó pusch / tát retraure, y restrenyer
 quen contra ell / me pogues tan empenyer
 si, que fugis / ha son peu / molt leuger
 senyor es gran / dells mondans, regidor
 he son jubi / es al vll, amagat
 ferint vos lla / d'hon sentiú, delítat
 he quel' delít / vengues tot per amor

Díij

O B R E S.

Lonch, es lo temps / del continu, dolor
 apart de tras son cinch anys, ja passats
 quem fuig delít / com si vuy, l'acostats
 fent me, sentir / fret, apres, de, calor
 diuersitat / de casos aportant
 per deguaftar / d'amor, lo benifet
 dels bens d'amor / conseruador, sen ret
 fora content / yo qui so, desijant

A deu ne'l mon / no so d'amor, clamant
 car bem ha, dat / prou aygua'maga'n, set
 no sadollat / mas compte, lí nes fet
 no pot complir / ço que so, desijant
 he no mereix / algun, repreniment
 car del cel terç / eguals forces, nos fa
 segons amar / calcu dispost, esta
 he tant com pot / estreny, son manament

Fortu hit cas / ma fet, esser, absent
 del foch d'amor / qui jam, illumina
 en millor cas / ventural, apaga
 he yo so cert / qu'amor ne son dolent
 per que nom clam d'amor, mas, de ventura
 car, son poder / me ha, desfavorit
 en abando / nom vol, hauer, jaquit
 ans, persegueix / amor, he ma gran, cura

Tornada.

Lir entre carts / del mon, deu, pendre cura
 qui li conue / d'amor perdre sperança
 he tal, ho qual / es d'amor la fermança
 ab lo desig / qui li dona, punctura.

DE AMORS. Fo. XXIX.

Cell qui daltruy / reb, enuig, he plaber
 he pendre vol / totalment, sa' miltat
 es li mester / haja, per oblídat,
 tot lo plaber / hauent ne, de desesper
 he tot primer / ques lunny de la presença
 he del plaber / no si recordant
 car, si aquell / les present, al deuant
 enyorantment / dobla, sa' ben volença

Tres coses son / que lunnyen, ben voler
 dan, he defalt / he gran iniquitat
 al propi be / hom es tan inclinat
 que no vol be / don gran dan, pot hauer
 en gran defalt / nons basta, la potença
 que, cell, amem / quins es, defagradant
 lo nostre forç / no sab, fer, en nos tant
 quel prim voler / no vinga'n mal volença

Iniquitat / met l'hom, en desesper
 auorrínt, deu / senyor, qu'il ha crehat
 ço fa lo seny / del hom quant, es hírat
 si, auorrínt / amant se, tant, primer
 apres de si / l'hom ama, la semença
 tant que, lo Nan / cuyda, esser, Gigant
 he tant pot fer / en uers nos, mal v'sant
 que'n mal voler / giram, nostra sciència

Si com lom fort / qui's y gual, depoder
 ab l'enemich / qui l'es deuant posat
 fins quel vn dells / es per laltre, sobrat
 algu no pot / ningún dret, juhi fer

OBRES.

Tot en axí / no puch donar, sentença
 entre amor, ab, hoy, defacordant
 calcu d'aquests / en mí, es tan puixant
 que mon saber / noy coneix, diferença

Amor al camp / no fon, lo pus darrer
 mas, hoy vench, lla / d'armes, tan esforçat
 qu'al pus estrem / del camp, la derrocat
 que yom pensi / nos pogues, may, reffer
 mas no l, fallí / a, mor, sobre valença
 mon foll voler / lí fon prest, ajudant
 hoy, dona crít / dient, hollas, y quant
 tardara hoy / quí m tolga, de tmença

Tornada.

Suplich, a deu / quem tolga, coneixença
 ho volent, ell / hu s, yo de passió
 d'aquella que / sia prop, de raho
 leixant amor / quí m trabeix, en crehença

PVjar no pot / algu en molt, valer
 sens hauer, bens / bondat, linatge, gran
 mas la del mig / val mes, que la restan
 he no val molt / sens les altres, hauer
 per, ellas fan, les dues, molt prear
 car poder val / tant com es, mínistrat
 linatge val / tant com es mes, honrat
 la valor d'hom / ho fa tot, graduar

DE AMORS. Fo. XXX.

Mas no fera/l'hom, sabent, de sonar
 si'nalgun temps/no sona, esturmen
 car per voler/sonar, lo nom, nos pren
 mas l'strument /sonant, be acordar
 tot, en axi/aquell que dins si, val
 pobre de bens/he d'auiltat, linatje

Arreus per no tel's arreus/per mostrar, gran, coratje
 les coses en la virtut/quel hauer, d'hom, hi cal
 necesaus.

Son, he seran /molts d'un altre cabal
 hauents molts bens/he d'alta, sanch, fauor
 he valent poch/han la part, no millor
 car, sens l'hom, bo / quant pot hauer, es mal
 he molts veus / han la colpa, natur a
 car, fora bo/tal, que valer, no sap
 ningun saber/no pot viure'n lur cap
 sens colpa lur/de valer, han fretur a.

Entrels extrems/al mig, virtut, atura
 molt greu d'obrar /y entre poch, conegut
 per ell saber/consegueix/hom, virtut
 mas fets, obrant/forans, dins, tal mesura
 ay tantes larch/hom, menys, de fer, larguesa
 com es escas/sino fall, en despendre
 vicis, virtuts/per actes, s'an ,apendre
 apres lo fet/es l'impotencia, presa.

Nos conquerran /virtuts, per gran, abtesa
 ne les hauran /poetes, per lur art
 han les aquells/metent, vicis, apart
 obrant, virtuts/per amor, de bonesa.

O BRES

mes no duptant / víciosa vergonya
 mas solament / amant, virtuos preu
 hel' home pech / en aquest banch, no seu
 he quies luny / lo gran delit, l'alonya

Tornada.

Ma pōya Lí entre carts / tost temps fare, ma ponya
 p mò d'gur que la dolor / james de mís, partesca
 he no penseu / que mon, cas, en feresca
 car, major dany / mereix ma gran, vergōya.

S I deu del cos / lamía'rma, fostrau
 nom planyeran / sino mos cars, parents
 car, mos amāts / nom son tan, benuolents
 que'n, aquell cas / nols calga dir, plorau
 escas loguer / es dat, amon treball
 com no fo plant / de pena, sostenguda
 he si raho, no pot / ser coneguda
 culpa nom han / pus bon voler, los call

Hed'a çom planch / he quedament, treball
 he dins mí, plor / he calle com, ha, mut
 y firme cell / quim degra ser' scut
 trençant mon cor he crit, de mí, no sall,
 est es amor quim / trenca lo pensar
 que per null temps / sere, per vos, amat
 he per, a ço / yom trob, de es forçat
 car, tot a saig / porta'n nos, lesperar

DE AMORS. Foi. XXXI.

Dels amadors / me vull, ben in fomar
 si es amor / en desesperat, cor
 he si es viu / per que, de fet, no mor
 com per amor / no pot amor, mostrar
 no dire pus / mas contemple, cascu
 lestat d'aquell / qui en tal cas, se veu
 mas guay de mi / que tot lo cas, es meu
 donchs no deu ser / que no m plora, algu

Los mals d'amor / son poch, al jubi, comu
 car en poch, cau / a questa, passio
 he tal dolor / no la sent, la raho
 sino a, si / no pot jutjar algu
 aquell coneix / la dolor, dela mort
 qui'n forca, es / esperant, rebre volta
 cell qui ha, be / la vida'ndelits volta
 de tal dolor / no pot fer bon, report

Es veritat / si portam, en recort
 que molts passats / morir ne, solstigueren
 coneixerem / quanta dolor, agueren
 pus que morir / los son millor, sopore
 sens causa gran / null acte gran, se fa
 per ço cascu / pot hauer, coneixença
 que lom hauent / d'amor poca, temença
 tant ardiment / gran dolor, li porta

Metge'n lo mon / saber, no li basta
 sentir lo mal / que lo malalt, soferta
 mas per senyals / en la part, descuberta
 pora jutjar / lom, en quin punt esta

O B R E S.

Poncell p En axí pren / al hom d'amor pon cell
 no ser pro no pot sentir / passio, mas veu lacte
 uat en cas d'ay çell que'n si / porta, lo gran caracte
 sos de a' d'amor, que may / contra si, vol consell
 mors.)

Sí com en peny / balesta, lo quadrell
 ay tant compus / la sua força basta
 la voluntat / del hom, he dona, casta
 tant quant amor / la força, esta'nell
 en contra'mor / no valgue, sauiela
 sino Dauit / sen fora, he defes
 sauis moltes, no / agueren, tant empres
 si cotra'mor / valgues alguna'n presa

Tornada:

Plena de seny / per no ester, entesa
 la mia'mor / pora scapar, sens merit
 he sab me greu / com no hauran, de merit
 per mo nparlar / no sabent laus pales a

MOlts homés hoig / clamor se, de fortúa
 he malehir / aquella, per los actes
 Leys p ella volenst ab leys / ser amigables, pactes
 donant los be / he que tostemp, fos vna
 no recordant / la propria, natura
 que'si alt, baixar / he lo baix, muntar, alt
 he qui daço / se dona gan del alt
 leixe los bens / portants absi, fretura

DE AMORS. Fo XXXII.

A deu no plach / hauer del mon tal cura
 que noy jaquís / de terribles, affany's
 perdues, son / en nombre, mes quels guany's
 en' sguart del ver / lo seny es oradura
 el hom girat / al mon d'auol saber
 Ydoles, creu donant, y plena fe
 en bens mundans / creu esser, complít be
 volent morir / solament, te d'hauer

Sí algu pogues / de fortuna, tener
 ab vn fort clau / la roda, quant, es sus
 fora lí bo / anar amunt, he jus
 soferínt mal / per trobar, tal mester
 mas los no, fals / no han tanta, vigor
 que tant gran pes / ab lur força, retíngen
 ne' gynnís, no fan / q̄ d'alt, ē baix, no vingen
 los qui seuran / en la falsa, honor

Embassar
 proceir.

Per nengun temps / perdra, fortuna'rdor
 de fer lochs plans / deles tímpes, he munt
 he quant del tot / son desijat, es junt
 he no pot fer / pus ab la gran, furor
 torna refer / del habitada, casa
 que'n poch spay / hauie feta, buyda
 he lom desert / que'nrí quir james cuyda
 Vmple graners / olís, he vins, embasa

En son costat / no deu portar, spasa
 com a foll hom / deu franch, arbitre pendre
 qui no creu cert / que fortuaa, pot pédre
 los bens mouents / y los se hents, arrasa

OBRES

mas lom del mon/per fortuna, mirat
 ab lo, sguart/de, riallofa, cara
 la part del pler/no ha vista, encara
 creu que los gínys / lan de be, prosperat

Tornada.

Lir entre carts / propri so comparat
 a Tantalus / per continu, desig
 no se per que/tots dies, hi affig
 puis que mes prop/ compte de desperat

ALguns passats/donaren, si, amort
 per escapar / als mals, quel mon, aporta
 he per hauer/vbert a'quella, porta
 hon los desigs/ tots venen, a bon port
 ami no cal/de aquest mon, exir
 per encercar/aquell, sobiran be
 en vos es tot / he nom cal dar, hi fe
 car veu mon vll/essent vos, mon sentir

Grat fas, a deu/com sens mort, sofferir
 tinch tot mon goig / dauant, de desperit
 ell es aquell/mon sobiran delit
 he lo darrer / hon me plau, romanir
 ell es aquell/quí desig me sostrau
 es aquell, hon / mon mal, y be, feneixen
 mos penlaments / de altra part, nos veixen
 ne han per bo/si resforaz dell, cau

Tant ma

DE AMORS Fo. XXXIII.

Tant madolor / es en soberan gran
 com t'inch present / mon be, careltíos
 que si de mort / vull ser, volenteros
 nol puch hauer / car merce non te clau,
 gran crueltat / ab grahir poch, va'n guarda
 perço no toch / ala porta, quem, obren
 mos, sentiments / clarament, me, descobren
 que la fauor / del alt secret, nom guarda

Cascun, semblant / a son, semblát, se guarda
 donchs aquest dret / qui es aqll qui'l romp
 y o inclinat / gran defig me corromp
 y en desijar / la que yo am, ve tarda
 he tardara / si amor, nol reuela
 ios grans secrets / q'ls amadors, pratiquen
 tals, que sino / en cos gentill, nos fiquen
 obedients / a na Venus, estela

Sicom, lo foch / quant es, en la, canela
 mostra defig / d'anar, a sa, espera
 ma voluntat / vn moment, no espera
 tant, com mills pot / als vents dona, la vela
 per arribar / al port, molt desijat
 en altre port / amí, no te, lo ferre
 he si del tet / del port me, de sa ferre
 en esta mar / me trobare, ne gat

Tornada.

Lir entre carts / dich vos, la veritat
 que si podeu / saber ma gran, amor
 creure no puch / nom sen tau, gran dolor
 nem fallira / de ben amar, lo grat

E

O B R E S :

Yo crítlobe/si'nalgun loch, lo se
 callant lo mal/sens passar, ne despít
 car en mal dir/mon cor, no pren delít
 nem cal cridar/puix no veig lo perque
 no per, ay tant/que yo molts bens no senta:
 mas poch val crít/entre lo sort/hel mut
 per quel bon hom/per tal no es sabut
 he sa valor/en lo mon/nol augmenta:

Menys que la ley/cristianas presenta
 als africans/ne la volen hoyr
 veig la virtut/en null esment venir
 l'hom viciós/el pech l'an, dat, empenta:
 Salamo díu, qu'n poch, es sauíesa
 los enemichs/son molts dela virtut
 dients que sou/home foll conegut
 si del costum/se lunya, vostra' btesa:

Lo vici's tant / que virtut ha, empesa
 he lo profit/honor hatret del mon
 en tan poch es/he poch a, poch se fon
 noy ha calor /contral fret de peresa
 lo nombre's tát/d'aquells qui la des honren
 que ja noy val/empara de algu
 he si voleu/queus digua'l crít comu
 peresquē cells/quíd'honor, no sa sombreu:

Als homés morts/ d'actes bós no d' hóbren
 car, dels absents/nols cal hauer enueja
 pahir nos pot/aquesta cosa leja
 dins los ventrells /qui de'nueja, se scóbren

DE AMORS. Fo XXXIII.

no dant labor/al viu, qui las percaça
 ans fan, rahons/com lay poran, soltraure
 he sil'ben fet/del mon, no poden raure
 diuen, ne mal/tant que lo be, defraça

Bondat, virtut/han perduda, sa, raça
 cosfos humans/han molt, disminuít
 deu es per nos/mal honrat, he seruíe
 he ja la mort/pus estret, nos abraça
 tot quant per deu/es jus lo cel, creat
 ha molt, perdut/de son propí, cabal
 saber se pert/esperíment, no val
 lo viure curt/y el mig, es tolt passat,

Hon es lenginy/d' Aristotíl, trobat
 d'Orígenes/Seneca, y Plato
 qui mostrarem/tá gran, al fort, Samsó
 hon es tan bell/com Absalon, trobat
 Linteus, fon/qui res, nol escapaua
 que no, fos víst/per la vísta, gentíl
 dñs en la mar/veya de millers, mil
 lo viure lur/mes quel, present, duraua

Folles, aquel/qui no ímagínaua
 que fallírem/puix fall, ço per que som
 si com, decau/la rama, he lo pom
 si la, rabel/del arbre, hom tallaua
 fallírem, nos/puís lo quens solte, fall
 bens mostra, deu/lo mon, que vol fugír
 puís lo quens te/vol que vinga'perír
 son poch, ha poch/natura'nos, de fall

E ij

OBRES

Tornada.

Lir entre carts / nom basta, lescandall
 per trobar fons / en la vostra, estima
 puys quant vos lou / no trob, raho, ne rima
 de quem content / he per ço, yo men call.

○ Mort qui est / de molts mals medecina
 he lo remey / contra mala, fortuna
 en contra mi / hajes ley, he no cuna
 puis vinch, a tu / l'orella mi, enclina
 mas tu deffuigs / al hom, qui, a tu crida
 amant, aquell / qui, del, encontres, lunya
 per tu'n contrar / nit, y jorn, fas, ma punya
 per ser plagat / de ta dolça ferida.

Ma dolor gran / no pot, esser, perida
 sino per mal / que'n cantitat, la passe
 per altr'a ffany / no crech mon cor, se lasse
 vn altren vol / dant pena, infínida
 torbant mó seny / fins que, dolor, no senta
 la donchs yo pens / remey, aconseguesca
 altra dolor / me plau, que sia fresca
 ho prech la mort / que morir, me consenta.

Limaginar / per null temps nom esmenta
 altra dolor / he que, apart, no sia
 fa donar plor / per dent tota'legría
 fuig deles gêts / nom plau, que algum senta.

DE AMORS. Fo. XXXV.

Penyer, per
burlars

deman de vos / que de míus vullau dolre
aço deman / que leument, puch atenyer
he no es poch / ab que nom, vullau fenyer
gran part de mal / vos me poreu, disolre

Dona, tal sou / que per vos, me vull tolre
tots los delíts / quel mon, als jóuens dona
ha voltr' amor / lo meu cor s'abandona
lo vostre cos / per Dehessa, vull colre
he si d'aço / vers deu, comet, offensa
yo men confes / ha penedir no balte
la gran labor / del penident, no talte
la voltr' apens / ser de veríns^c defensa

Tot lo reues / muda, ma vana pensa
pregant vos molt / q' mí no, voillau planyer
he si reclus / me veu la, gent, complanyer
de los delíts / me peix, amor, em pensa
amor, amí / tan com inal se mostra
que fa, quel foll / de mon greu mal, se plága
he donchs enuig / de mí, nous ne, atanga
ma fort dolor, sera, menys, sens la voltra
Tornada.

Lir entre carts / amor los mals, me mostra
tots quants venir / en vn amador poden
reb, los mó cor / tots quáts, eu pélam, roden
he quant los call / aquella, es lur mostra

Per molt amar / ma vida es, en dubte
mas no cregau / q' de la mort / me tema
a poch, a poch / ma esperanças, sema
em vol fugir / mas nou, fa en orr ubte

E ííj

O B R E S.

haja mal grat / de sa, compassió
 puix nom serueix, amon, affany, guarir
 lo de tardar, no veda, lo venir
 he creix desig, he doblam, passió

Deu ma donat, tal disposició
 que mon voler / es guarda, sol: amar
 he sabent als / serueix: acompanyar
 lestat d'amor / en tot l'als: abando
 yo am, amor / yell, ami, punt no ama
 he per ell: am / linatge, femini
 generalment / sia, entes aixi
 aquella vull, que' nsa colpam, defama

Ab tort, hedret / mon cor d'amor, se clama
 tot en passat / y ab dret gran: de present
 no per que, fos / en algun temps, content
 per null, temps hac / tempore la mia, flama
 del temps passat / yo nom clame d'amor
 ell me, valgue / mas no guem, la temença
 en vergonyit / no mostri, ben volença
 ne siu saber / mon valer, he dolor

E per finir / mos iorns, ab gran tristor
 he per hauer / d'amor, algun iust clam
 yo defamat / vol questretamen, am
 si que, amant / del mon, perda, sabor
 Mi auorrínt / ab nobaltant conort
 he fora vos / tot quant, deu haja fet
 mon hauorrir / en compte, vos, no met
 mes que' miús, am / si nou creheu, feu tort

Ho amadors / nous cayga, del recort
 yn fet, tan, car / per sola, stranyedat

DE AMORS. Fo. XXXVI.

yo gran parlar / dos anys, lo mut, estat
 no cregau dôchs / que dolor, done mort
 yo son aquell / quí'm fora defexít
 del esperít / al cos carr'ga, fexuga
 mas nom es luny / vn'hora, defastruga
 que perdrel, mon / sera millor partít

D e lastruga.
 per mal
 acertada.

Tornada.

L ír entre carcs / molts trobador han dit
 que'l be d'amor / es al començament
 yo dích qu'ísta / prop, del contentament
 he que morra / si'l desíg, es complít

V Ol gra: ser nat / cent, anys, ho pus, atras
 per que son cert / que's píjor at lo mon
 aytant poch val / que'll mateix, no sab, hon
 sa'ulefa gran / en pus baix loch, baixas
 he veíg vn cas / de raho, apartat
 que lo mal hom / fa casa prop, la forca
 hel home íust / fuíg, es met, encauorca
 per, aquell mal / que james hapensat

Aulefa.
 per
 vellaqueria

Cauorca.
 p
 coua.

Foll es aquell / qui vol hauer, vsat
 de mal saber / hon sera, ben, en tes
 ímaginar / deu, que sera repres
 he sens murmur / no deu ser comportat
 he lo mal hom / deu ser crídat, ab trompa
 perço que mí / he altres no, engan
 tants son, aquells / qui per bós, homens, van
 que díffamats / cessaría lur, pompa.

Lo, íust voler / pensa, com, en corrompa
 ficte voler / a colorat: de be
 he lla donchs es / guardada, bona, fe
 com lo leíg fet / acusador lo, trompa

E ííí

OBRES

aquell es dit/misericordios
 que guarda'ls bons/que nols fie,tort, fet
 perdonador/al qui leig fet, comet
 d'infinits mals/dona,occafios

Fama tement /l'hom,es dit, virtuos
 he'ço, no cau/ en hom,desuergonyit
 donchs,lo mal dir /no deu ser, en oblie
 puis que virtut/mostrat'hom viciós
 al vici, som/ moguts, naturalment
 he costreny nos /p'hor, dela mala fama
 beneyt, aquell/que'l be,sa boca,brama
 he, diulo mal/com be n'es,conexent

Es mal senyal /del quil'es desplasent
 es mor,de'nuig /com mal dir,s'acostuma
 he l'es molt greu /sins ne hou dir,la suma
 d'algun leig fet/vehent,si, mal mirent
 sicom aquell/qui'n forca, veu morir
 son companyo/qui nol passa,de mal
 he diu,que es/cosa descominal
 que per tal fet/dega mort sostenir

Tornada,

Ia de present /delit no puch sentir
 si no semblant /aquell del temps,passat
 he com lo,cerch/he tal nol,hetrobat
 ha mi mateix/he tot,lo mon,haír

ENtre,amor/son posat,he fortuna
 cabent,leuant /lí com,infat,en,roques
 congoixes grans/ab,alegries,poques
 sin possehelch /no's marauell'lguna
 semblant me trop/al home,qui nanega
 qui per los vents/la per soa's,regida

DE AMORS. Fo XXXVII.

dolre nos deu / si las veu, escarnida
caure deu l'hom / guiat, per guía, cega

No com aquell / qui n'nteniment, replega
he dintre si / delits, de virtuts, v'sa
la fi, guardant / aquella, qui acusa
los ignorants / y als, sebents mals, no plega
ja quint los mals / qui bens, als pechs, aparé
ja perdur talt / de res, no essent noble
ans van seguint / comuns delits, de poble
he dauant mi / altres, no si acaren

Donchs si dolors / ha ma pensa, emparen
raho es gran / puis tal vida' seguída
la fi del hom / tardament, he sentida
mos apetits / sens traua, camínaren
ha lur semblant / cuytats: a corregueren
al qui pus prop / los fon: de lur natura
regonegut / ma' rman prencb vestidura
tal com aquells / v'icís, saber li feren

Los meus desigs / tals delits, emprengueren
qu'altri poder / dins si mateix hauie
y aquells hauts / degu'ami: complie
he no molt tart / ami: desparegueren
qui'n poch veí xell / molt grá: quántitat péla
nos pot hauer / car, la natura passa
qui vol rich ser / per vna ma: escassa
lo seu desig / contentar se: deffensa

Ja no viuran / en molt, alegra pensa
qui bens dels cos / he de fortuna volen
he totes gents / per bauer aquells, volen
y en contra si / prenen, armes d'offensa
si col malalt / qui no'nten medicina
pendra veri / cuydant: aquell guaresca

O B R E S :

de la sabor / amarga: sent la bresca
he dolçal'par / vna' margant: sardina

Qui'n fer viltats / la pensa, te vehina
he no ateny / al delít: del, entendre
la veritat / de res no pot, apendre
y esclaua fa / de sa: raho: Reyina
delít d'hom pert / qui tals, delits, no tasta
car hom es dit / mes, per la part de la rma
tot, hasi, pert / qui de raho, nos'arma
yen aquell fruyt / d'nteniment, no basta

A si mateix / lo maluat hom, contrasta
yel que li plau / fa, he lo restant, deixa
lo be, ja queix / ab tot lo mal, se'feixa
si delít pré / en molt poch temps, se guasta
tot lo que fa / li torna en contrari
he no coneix / l'ene.nich seu, quil mata
y aquell qui deu / portar, jus la çabata
te sobre'l cap / per molt, bell vestuari

Pren men axí / com grosser, herbolarí
quí prop la mar / les herbes del bosch, cerca
he com lo clerch / faent de festes, cerca
en lo troya / leyxant, lo breuiarí
quí'n aquest mon / de ser hom, se conteta
cerca delits / que sa, natura, vulla
leixat als bruts / los camps, he lur despulla
he sos delits / nols acurt, ne do'npenta

Lo delít d'hom / en be'ntendre, l'assenta
quant veritat / per aquell, es sabuda
en tal delít / la sciencia y, ajuda
mas no's complit / sens voluntat cósenta

DE AMORS. Fo XXXVIII.

en be obrar / cosa de, be, yeleta
 he que delít / prenga'n la sua obra
 tot quantes d'hom / fa sa propia, obra
 siu fa, per deu / la vida es per feta

La vida d'hom / es ben dolor, coustreta
 com los pus alts / delits mundans, practica
 lur estament / en fermetat, nos fica
 ho cambi pren / quils reb, ab ma, estreta
 ho falleix ço / per bon, los delits, venen
 he de si, ells / l'anima no contenten
 com sobirans / bens, ans d'hauer, se tenten
 com son hauts / ab si dolor, sostenen

Ignorantment / les gents: fals delits prenen
 corrent al mal / puix ha de be: semblança
 en loch de por / han, alegre, sperança
 hauents mes be / dementre nol: atenen
 ates lo loch / qual ab gran desig volen
 an compliment / de dolor, infinida
 volent, tot be / nol troben, ne partida
 per, delitar / amarga dolor colen

Alguns delits / d'aquell ver delít, solen
 lunyar se mes / quels altres, no sen lunyen
 Punyen p he tots aquells / que delitar, hi punyen
 treballen · si plaer han / ab ell no s'aconsolen
 he tant com pus / en ells hom se delita
 axí fort ment / ha, gran dolor s'acosta
 de luny mirant / lo camí pla, sens costa
 y el caminant / rompent se'l coll, despita

Carnal amor / a gran pena, concita
 atos aquells / metents hi, lur espera

OBRES.

desig mortal / es passió, primera
 del penedir / non cal hauer, sospita
 ales honors / vans penlaments, se gueixen
 ha riques gents / ser ueix, la roberia
 dolor de mort / han, que lur be, tolt, sia
 senyors em mon / he com escalaus, ser uexen

Si'ls bens del cos / per no res, apareixen
 nous hi cal dar / en aço, gran crehença
 de fortitut / lo, bo n'a mes potença
 de tempramen / los hocells: ne floreixen
 per hun no res / estíme, la belasa
 en poch tēps / cau: he molt poch, la sen porta
 he son poch fruyt / alls folls amáts, cōforta
 la sanitat / es per poch mal, deffesa

Be mostra'l cos / hauer poca bonesa
 que de virtut / l'anímal brut, lo passa
 com es senyor / donchs no peresca, massa
 car delta part / los bruts, han mes despesa
 l'hom es mortal / animal rasonable
 quant, ala carn / es bestia, formada
 he la raho / en la'rma's emprentada
 per esta part / hauer, es comparable

Tant, quant finit / pot esser estimable
 ab infinit / he compte si pot: metre
 a comparat / se porie, remetre
 res dela carn / ab l'sperit: durable
 si no'l present / sentir: la carn no basta
 tant: tocant / alguns delits sensibles
 los altres senys / per si: nol son payles
 delits dells tres / pels dos sobre, dits tanta

DE AMOR Fo. XXXVIII.

Delit es bo/puís ha, dolor, contrasta
 mas no val molt/sens obra virtuosa
 ell lo compleix/sens ell, no's saborosa
 hon cap dolor/la virtut, no se'ngasta
 donchs quant la carn/es ala'rma tirada
 per bon delit/sa obra, es perfeta
 no es raho/mas es, sa filla feta
 la part brutal/racional, es tornada

Aquells delits /de que la carn s'agrada
 cascu be sab/il's de la'rma, ignora
 aquella, res/que no fall algun'ora
 entenen poch/y es per molt, menys tocada
 ha'lguns se pert/en falta, d'ignorança
 altres sabents/per no tastar, no prehen
 aixílls vilans/quien loch, honrat, sehen
 no senten be/lo delit qu'honor, lança.

En ser cotent/cascu, ha, sa, sperança:
 he folla ment/aquell delit, espera
 car, los llidons/vol trobar, en figuera
 he talls moríschs/cerca'nla dolça franca:
 hu es lo be/cercat, en grans partides
 noy ha delit/sens dolor, en alguna
 qui mes ne pren/ha voluntat de juna
 los menys volents/ne han, alegres vides.

Ans que virtuts/sien per hom, sentides:
 los vicis han/mesa dins nos, lur força.
 he sí per temps/la raho, tant se sforça
 des coneixem/he no clar, ses fallides.

OBRES,

durant lo temps / mals abits, se nodresixen
 en hom sens hom / aquest abit, se talla
 la'rma y lo cos / sen fan, cota, y gramalla
 he los brocats / leigs vestits, apareixen

Qui son aquells / qui'n tanta virtut, creixen
 que solament / los vicis, se coneguen
 la major part / y o son cert, que ferm creguen
 que ço es bo / que volen, he coneixen
 puix l'hom, es mal / lo be, no li pot plaure
 car, no repart / en be, que aquell, tira
 en voler d'hom / es al començ, ques gira
 mas l'abit fet / deu, ajudant, pot, traure

en laborit / sentiment, deu recaure
 aquell delit / que'n be obrar se troba
 aquest delit / la'rma sol, non fa troba
 mas en locos / tal sentiment, ajaure
 tant, quant cascu / es pus dispost, ha rebre
 aytant val menys / sino hix, en bell acte
 pels, dos lohants / en surt, aquest còtracte
 sens lur, acort / nos pot, virtut concebre

Assi mateix / par que vulla, decebre
 qui fa valor / aytant com pot, no muta
 tota, res dell / vol ha bondat, conjunta
 lo fill, el net / lo bou, y'l ca, de lebre
 segons l'amor / axí, lur be, demana
 amant ha si / molt mes, del be s'aparta
 desijant be / s'vuple, de mal, es farta
 mal vol per si / he d'altre, vida sana

DE AMORS. Fo. XL.

Puix que virtut / delit, he bens, comana
 per que nons plau / virtut, he vicins, alta
 la voluntat / ha be, y ha delit, salta
 l'enteniment / sol, entendrel ver, mana
 mas no volem / tastar, de sta, vianda
 car, en començ / deffaboridas, mostra
 l'auol delit / se nt la passio, nostra
 aquest n'ateny / treball, en, cura, granda

Alta delit / los pechs, no troben, anda
 puix que no es / enells speriença
 fe, no hauents / nols basta, coneixença
 lo no sentir / per ells leixen, en banda
 no volen, mal / quant son, en malaltia
 he pobrejant / cobejen les, riqueses
 los flachs, heleigs / forces, hegrans, belleses
 l'un y fora si / han tota, sa'legría

Tot hom vol be / per que, delitat, sia
 he no sentint / aquell propi, dela'rma
 cercal del cos / he de, aquest, se arma
 he d'altres molts / que, follament, se fia
 los quals, com son / vnits, en vna cosa
 aquella, es / del hom ben haubirança
 cascu per si / hauent l'hom, esperança
 en algu dells / sa pensa, no reposa

Per millor part / del enteniment, posa
 com, ha senyor / en cascuna, per sora
 he si en, ço / quel deu donar, no dona,
 com pus n'atény / en tant mes, li fa nosa

O BRES.

Car, de per si / lo leig fet, tristor, mena
 hessent, ho, mes / qui de'ntendre mes, toca
 si com l'hom foll / quis fir, lull d'una broca
 com pus dret fir / la vista, de l'erna

Tota passio / es cert que mes se'ncena
 en l'hom subtil / que'n persona grossera
 car entenen / en contra la, car rera
 d'hoj, ho d'amor / don, l'aparella pena
 car solament / praticant del, entendre
 no espletat / en virtut, ne'n sciencia
 deço quel plau / ha major conexença
 he no es res / quel dol, nel fa contendre

Si deu al hom / grosser, no plau deffendre
 de fam, he fet / he de dolor sensible
 altre dolor / no, lipot ser terrible
 si ja molt prop / d'aquestes, nos deu pendre
 he donchs de tāt l'hō entenen pré colpa
 com, en dolor / al home grosser passa
 saber ha poch / he giny, contra si, massa
 lo poch, y'l molt / cascu per si lencolpa

SI com l'hom rich / qui p son fill treballa
 he sol per ell / vol quel hauer seruesca
 he quāt la mort / vol q'l fill, jorns fenescas
 dona los bens / he tot goig, de fi, talla
 ne pren amí / qui lanç tot mon delit
 perdent ha vos / lo goig de mon en, tendre
 car mon voler / en als no, pot compendre
 ans tota, res / me's, enhuig y despít

Amor amí

Amor amí / vostre cos ha'nbellit
 tant que lo blanch / altre cos negre, par
 he la negror / que'n lull belle sa par
 semblam vermell / mostrant, cor infortit
 a la valor / la fama's, enganosa
 aytant valeu / que no se, deydor
 queus lo has prou / sino vostra'mador
 aquest parlar / nous faça hergullofa

Ma vida es / amarga, he ploropfa
 si pert a vos / he per vos, pert lo mon
 tots los camins / d'aquest, tancats me son
 si fall, amí / esperança, duptosa
 lo mal factor / qui ala glesia, cuyta
 torbat nos mou / si della pert, camí
 ne pus, ne menys / he donchs, ne pren amí
 torbat, me sent / perdent compte, de fuyta

Ma voluntat / ab la raho, no luyta
 cascuna fa / lo mes, de son poder
 ma voluntat / pus d'amar, no pot fer
 son poder fa / he ma, raho, lan cuyta
 d'un ventre trist / eixir ma fet, natura
 per vos, amar / son lo meu, naiximent
 no se als fats / com nois son, de present
 en fer, que vos / d'amar, hagueu cura

Sobre amor / dos extrems, me procura
 he lomig dells / no puch hauer trobat
 d'un poch esper / no puch, esser lançat
 per gran desig / del qual, es la factura
 F

O B R E S .

he d'altra part / lo desig, es tan gran
 que no consent / ab si ferma, crehença
 que per null temps / me ajau, be nuolença
 de hu, en als vaig / així, redolant

Tornada.

Lir entre carts / quant lo desig, es gran
 vol compliment / per fugir, a dolor
 he ja complit / en temps mor, ab amor
 en mí tot sol / tal vos, es ja herran

S Obres dolor / m'a tolt, l'imaginar
 Slenteniment / nos dol, nes pot esbatre
 aytant, es dolt, quel a calgut, abatre
 he mon, affany / plorant, nos, pot mostrar
 no trop remey / car ma dolor, es tanta
 que mon voler / emparts no tinch, partit
 ne'n sol vn loch / lom trobe, haunit
 sino'n morir / he viure, ques, decanta

gi com l'hom flach / qui l'es forçat, triar
 ab qual de dos / homens forts, s'a, combatre
 no sab pensar / ab qual dega, de batre
 espaordit / sos comptes, no sab far
 ne pren amí / qui lo viure, mespanta
 he lo morir / me sera gran, despít
 com viure vull / la mort prenh, en delié
 com vull morir / la vida tinch, per santa,

DE AMORS. Fo. XLII.

Sí com aquell / qui es, verí, donant
 al mestre seu / he quant veu la dolor
 ha pietat del / mal de son senyor
 he sobr' aquell / vol esser, ajudant
 vos pensament / per qui mō seny, s'absenta
 per los treballs / dant li, alterament
 a son affany / donau acorriment
 puís que los mals / per mija vostrels, senta

Yo contra faç / nau, en golff, perillant
 larbre perdent / he son governador
 he per contrast / de dos vents, no díscor
 los mariners / embadalits, estan
 he cascun dells / la sua carta, tenta
 he son díscors / en lur acordament
 l'u volgra ser / prop, terra passos, cent
 laltre tant luny / com vent, pot dar, empenta

Ma voluntat / ab que'n la mar, suy mes
 fallida es / he pog'ram fer, ajuda
 ja ma rabo / de son loch, es cay guda
 mos pensaments / contraris, m'an ates
 ja mos desig / no saben, elegir
 vida, ne mort / quales, la millor, tria
 natura'n mí / v'sa, de mabelstría
 he pren la mort / per major dan, fugir

Tornada.

Plena de seny / nos pot ben, sofferir
 vida, y dolor / sens pendre, algun, spay
 lo meu desig / se conuerteix, en, glay
 quant me recort / que res, vos aje' dir

F ij

O B R E S.

Estramps.

L Os ignorants / amor, he los eixemples
 crehets q̄ls fets / d'aquell, só estats faula
 repreniu, mí / per quem tresport, en altre
 prenent de lit / en franch, arbitre pendre
 a lur semblant / vn gran miracle, semble
 he majorment / alguns pus forts, articles
 descrehent mort / esser, de grat suferta
 he que'n dolor / d'amor delít, se mescla

Foch amagat / nodrit, dins, enles venes
 gran fum, sabent / per via dreta, y torta
 hira, dins pau, he turment, molt alegre
 lum clar, he bell / ab si portant, tenebres
 aquests contrasts / los fins amadors, senten
 dins en vn temps / amor dins ells, alloja
 he tots aquells / no crehent ser possible
 sol de ser nats / natura, pren vergonya

Vehent lo cel / ma natura, disposta
 volch influhir / dos poders inuencibles
 amí vinents / ab manera diuersa
 cascu prenint / la part, ha ell condigna
 sabent amar / simplement, lamia'rma
 lo seu semblant / sentit, de vici munda
 he altra part / en mí, no roman solta
 ans al cech foch, complidament, se llura

aquell amor / ques díu voluntat bona
 he solament / esguarde, part honesta

DE AMORS. Fo. XLIII.

aquest amor / ha fet, amí, amable
 per mon semblant / el migençant mínistre
 he l'altr' amor / que'n delít se'ntitola
 he donest at / es enemich, rebelle
 menys de saber / dins mí, a port, les armes
 aportants / pau / he guerra, tot en semble

Aquest amor / per nostres senys, nos entra
 he fa present / al comun seny, he passa
 lo presentat / per sos migs, ha lentendre
 deu voler creix / tant quant, l'hom, se delíta
 he per que'l cos, en grau delítos, munta
 dins en lo stal / que Venns, lo alleuja
 totes virtuts / he seny, de la persona
 son desijants / en seruitut, del, acte

Cells qui amor / bestialment, pratiquen
 sens acollir / en part, delít, de'ntendre
 sols per la carn / lur apetit, se, liga
 que, sino brut / plaber, nols acompanya
 qui vol trobar / amor, que nall temps, folga
 no la crech, hon / lo seu poder, se vença
 car tota, res / perdent, la sua causa
 no es trobat / d'aquell, algun bon esser

Alguns elets / en molt, es poca, nombre
 qui solament / d'amor desperít, amen
 d'aquest amor / participen, ab, angel
 he tal voler / en per uull temps, se canfa

F iij

OBRES

los qui amor / ab cos he armes, senten
 amant lo cos / he mes la part, de la'rma
 grau de amor, homeniúol, atenyen
 sobre dos colls / lo jou d'amor, aporten

Puís arma y cos / donen esser, al home
 quasi forçat / es, aquests dos complaure
 ame lo cos / a son semblant, conforme
 ne fa reptar, s'is infiníts, no cerca
 nostre esprit / ha son semblant, cobeja
 he de aquell / tots los actes quen híxen
 les voluntats / q' d'aquests, cóposts, naixen
 son pus ardents / que d'algun, amor simple

Dela virtut / es nostra vida'xempta
 si que lo cos / venç, ala'rma batalles
 y els poc hs volers / lo seny, del hó, no tēpta
 he dóchs quāt méys / los qui grá força portē
 he tal amor / lo júhi no escolta
 tant dela carn / beniuolença capta
 ab cor segur / de veure que'lla tempta
 ses blanes mans / los fots diamãts pasten

Si he amor / les passions auança
 en ser primer / lo desig, li da força
 he puis delit / lo soste dins, son, regne
 fallint aquest / de fall d'amor, lo ceptre
 uo fia'ntes / present deshonest, acte
 car, sin amor / d'altr' amor, se contenta
 si nol ateny / viu, de esperança, sola
 he la gran p'or / segueix, lo seu, contrari

DE AMORS. Fo. XLIII.

Cell qui d'amor / del tot nos leixa vendre
 si que rabo / del seu consell, no lany
 no mereix pas / la corona de martre
 d'aquells passius / no hauents, altre compte
 si no pensar / hauer, lur vida, terme
 finit aquell / qui n'tal estrem, los mena
 crehét d' ferm / los fets, del mó, ser ombra
 d'aquell sol clar / qui tot, lur sol, escalfa

Ho tu amor / de qui, mort no triumpha
 segons lo Dant / historia, reconta
 he ningun seny / presumir, nos occupè
 contra tu fort / victòria, conlegre
 he cossos dos / ab vna'rma, gouernes
 la vida lur / en vn esperit, penja
 cell qui de tu / lo terme, pensa'tenyer
 no sab de tu / ignorança, deixeble

Tornada,

Lir entre cars / tres son les grans, carreres
 hon veritat / per null temps, se passeja
 hira y amor / absi, no la consenten
 hel altre, es / general ignorauça

Allen aquells / qui d'amor, han parlat
 he dels passats / de lint tots, lurs scríts
 en mí pensant / me ten los, en oblit
 en mon esguart / nengu, es'namorat

F iij

O B R E S.

car, pas de fig / sens sperança hauer
 tal passió / james home, sostench
 per, als damnats / nostre deu, la retench
 sols per aquells / qui moren sens, e sper

Puis mon afany / es entre tots, primer
 amor fa tort / com se rete, mon dret
 all folls, he pechs / non dona fam, ne fet
 ne fret, ne calt / tots hau, complit, mest er
 car, no'n noblex / tota merçe, son alt
 merce hauen / si james, la demana
 yo d'amor visch / he desperança, vana
 si pens hauer / raho, de fret ne, calt

No so empes / ne temprat, per defalt
 de res que'n vos / los meus vlls, hajé vist
 l'enteniment / per lo vostre's, conquist
 en gran raho / es causat, aquest, alt
 vos no veheu / ma pura'ntencio
 car, de amor / vos en fos queix, la vista
 per ço romanch / ab la mia'r ma, trista
 com no mirau / la mia'fectio

Del pare sanct / nom cal, hauer perdo
 car, mon peccat / es amar follament
 de man l'amí / car per mon, sentiment
 he fet d'amor / catiua, ma raho
 sia content / amor del cor, sens pus
 he la raho / seruíra, son offici
 mon sentiment / ques veu, prim, sia níçi
 que no selguart / ab qui tinga lull, clus

DE AMORS. Fo. XLV.

Fent be a molts/ala mort, me acus
 car, sere spil/dels leals, amadors
 prenint, remey/ a totes lurs, dolors
 car, en vers mi/tota dolor, es jus
 ay tant com he/pus alt, leuada pensa
 e netament/hay, en amor, en tes
 seny femeni/ fora si, ma empes
 fent asi tort/e a mi, gran offensa

Tornada.

Plena de seny/yo vull, y deu, dispensa
 que per amar/yo fenisca, mos jorns
 mas sin escap/per null temps, dare torns
 per dona que'n/ver amor se defensa

VEs, e vents/han mon desig, cumplir
 faent camins/dubtosos per la mar
 mestre, y ponent/contra dells, veig armar
 xaloch, leuant/los deven, subuenir
 ab lurs amichs/lo grech, e lo migjorn
 fent humils prechs/al vent tremuntanal
 que'n son buffar/los sia parcial
 per que tots cinch/comple squen mon reton

Bullira' l mar/com la caçola'l forn
 mudant color/e lo stat, natural
 e mostrara/voler tota res mal
 que sobre si/atur vn punt al jorn
 grans epochs peixs/a recors correran
 e cercaran/amagatalls, secrets
 fugint al mar/on son nudrits e fets
 per gran remey/en terra, exiran

O B R E S.

Los pelegrins / tots en temps, votaran
 he prometran / molts dons de cera, fets
 la gran pabor / traura'llum, los secrets
 que al confes / descuberts, no seran
 en lo perill / nom caureu, del esment
 hans votare, al deu, quins, ha ligats
 de no, minuar / mes termes voluntats
 he que tots temps / me sereu, de present

Yo tem la mort / per no ser, vos absent
 per que amor / per mort, es anullat
 mas yo no crech / que mon voler, sobrat
 pusque may ser / per tal de partiment
 yo so gelos / de vostre'lcas, voler
 que yo morint / no meta mi'n oblit
 sol, est pensar / me tol, del mon, delit
 car, vos viuint / no creu, se püsca fer

Apres ma mort / d'amar per dal, poder
 he sia'tots / en ira, conuertit
 he yo forçat / d'aquest mon, ser exit
 tot lo meu mal / sera vos; no voler
 ho deu, per que / terme noy ha'n amor
 car, prop d'aquell / yom trobara tot sol
 vostre voler / sabera quaut, me vol
 tement fiant / de tot, l'auenidor

Yo son aquell / pus estrem, amador
 apres d'aquells / aqui deus, vida tol
 puis yo son viu / mon cor, no mostra dol
 tant com la mort / per sas'trema dolor

DE AMORS, Eo. XLVj.

a be, ho mal / d'amor, yo so dispost
 mas per mon fat / fortuna cas nou, porta
 tot esuellat / ab desbarrada porta
 me trobara / sabent, humil respolt

Yo desig ço / quem pora ser, gran cost
 ꝑ aquest esper / de molts mals, me conorta
 amí nom plau / ma vida, ser, storta
 d'un cas molt fer / qual prech deu, sia tost
 lla donchs les gents / nols calra, donar fe
 alque, amor / fora mí, obrara
 lo seu poder / en acte's, mostrara
 he los meus dits / ab los fets prouare

Tornada.

Amor, de vos yon sent mes, que no, se
 de quala part / piñor, men, romandra
 he de vos sab / cell qui sens vos, esta
 ha joch de daus / vos a comparare

A Mor se dol / com breumèt, yo no muyr
 pus no lí fall / per esser, de mí fart
 car, los mals gínys / m'an portat, en tal part
 que mon delit / es quant de plor, abuyr
 he de mon dan / yo no so, mal mirent
 car, so forçat / d'ahirar, dins tal preso
 que'l seny tíuch pres / l'arbrítre y la raho
 amor hote / per seu, forçadament

Yo fas tot quant / me diu lo pensament
 e si hagues tant seny / com Salamo

O B R E S:

fora tot poch / no dar occasio
 que no temes / a son gran, manament
 qui no sent, ço / que pot fer molt, amar
 yo li per do / si de mi, va truffant
 Píramus volch / morir, passat d'un, brant
 he per semblant / mort Tísbe, volch passar

Si no es pech / quis deu, marauellar
 d'algun cas fort / que's deuença'n, l'amant
 l'hom fara seny / no pot ser ben, v'sant
 tal me confes / donchs nom vullau, reptar
 amor ha pres / lo carch, si'n res, fallestch
 car, so abstret / de seny, he de saber
 he res no faç / en contra, son voler
 desijant be / la dolor li graesch

Estant a part / tot sol, y om enpeguesch
 imaginant / ço que deuría, fer
 dexecutar, no dech, auer, esper
 puis lo primer / a saig, no en seguesch
 l'imaginar / amor me vol, rependre
 tant largament / ab vergonyam, refrena
 com se fara / que ab cara, serena
 haja poder / de ma rabo, estendre

Los fets d'amor / yo no puch be, entendre
 de grans contrastes / ma opinio's, plena
 honram lo jorn / que no sent vlla, pena
 pen sant enço / que vínchal arma rendre
 si altra veu / l'imaginar, mi porta
 per dar senyar / que yo sia cregut

DE AMORS. Fo. XLVII.

Suplich lamort / que'n tal cas, m'ajut
 he si nom val / ma veritat jau morta

Tornada

Lirentre carts / fins ha veure, la porta
 de mos delits / sobirans, so vengut
 noy he tocat / hans men torn, com ha mut
 he per tornar / ja trob, la via torta

LEixe la sort / lo seu variat, torn
 cesse amor / son doloros, costum
 dell so content / si be nou, acostum
 nom pot donar / mes en lo present, jorn
 mas yo vull ço / que natura, no, te
 he de figmes / que yo, no puch, trobar
 volent que res / no pogues, empachar
 aquell delit / que per, amor, me ve

Cert es ami / que pren mes, aquest be
 que tots aquells / que yo poria'uer
 que dels passats / compte, no men cal fer
 foren no res / segons, se veura, be
 delit d'amor / no prehi, james, tant
 que fos celos / de tot, l'auenidor
 ara tem, mi / que nom fallega'mor
 he quant hi pot / noure, yo so duptant

E si de mi / y om trop, segur pensant
 ha vos yo tem / tant com ha enemich
 mas sobre tot / amor, tem que, deslich
 aquell nuu cech / del qual, ell fon, ligant

O B R E S :

Aquell voler / que no puch, be regir
 nom fa pabor / ne res, que'n mí, sera
 laltre voler / que'n passió, stara
 donem la mort / quant me volra, jaquir

Per ques pot fer / que pot díminuir
 en mí amor / sens mon consentiment
 ja he dolor / he com, mon sentiment
 no es forçat / de mon voler, seguir
 he yo segur / d'amor, he mí, he, vos
 tendrem per cert / de ser ben, haubírat
 he, als nom fall / sino, seguretad
 car, en present, bašte'n ser, gloríos

Sem. p me
 nys cabat
 ho'buyt.

Iames, ami / que no fos, desijos
 d'aquell desig / que per, fretura'uem
 d'alguna part / lomeu voler, fon, sem
 per quem, fallí / en part ser, delítos
 amor en mí / de, nou, termens ha mes
 mon desig he / per vos cumplit, de tot
 ab fer me tat / vull sols, hauer, vn mot
 que de'nemichs / d'amor, sia deffes

Vostre valor / ma en amor, empes
 he lo voler / quem sembla, que's tot, meu
 he lalt secret / que fer compte, nos deu
 car forçat, fuig / d'aquest foch, ser en, ces
 si la valor / vostra, y el voler, fall
 ab ells mesclat / lo meu alt, finara
 mentres vullau / he valgau, no morra
 d'aquestes tres / pedres, fas mon, fermal l

DE AMORS. Fo XLVIII.

Tot scriuent / jutja lo seu treball
 pus afanyos / que no'l del, cauador
 tot aixín pren / a cascun, amador
 baixant, tot cas / y'l seu munta'cauall
 lo pobre hom / fa juhi, del tirant
 que son pensar / tolt temps, corre, a delít
 ja es de deu / qui viu ab null, despit
 car, lo pus rích / es lo mes, pobrejant

Yo so amat / he visch dolorejant
 d'altres dolors / quel no amat, no sap
 yo tem d'amor / lo cor, he mes, lo cap
 d'aquella / que, de present, es amant
 yo am molt mes, per ser ne, ben volgut
 tot mon delít / de amor, se nodreix
 si contr'amor / lo seu voler, faleix
 qui pensara / lo dan, ami vengut

Tornada.

Ho foll amor / en dolor, so, caygut
 com no veig hom / qui parle be, de vos
 he sent ne tals / que nan justes, clamors
 deu quart, ami / de ser, ental, vengut

Si be mostrau / que mi no, hauorríu
 sans vos, altav / de ma simple paraula
 y mos escrits / no crebeu, esser, faula
 eus plau de mí / si, algun hom, ben díu

O B R E S.

quant yo ímagín / que per vos, yo amar
 auorresch mí / qui res noy fall, d'entengre
 en aquell punt / tot mon voler, es negre
 puis, quel voltr'alt / no passa'n, ben amar

Conort bastant / en mí, no puch pensar
 he si per temps / alguna part, n'atench
 sera perço / comprat d'amor tal, prenh
 quel sabra mal / si le' desemparrar
 haure amor / de mí despossehit
 que, per null, temps / tal seruent, cobrara
 aquest pensar / conort, m'apotara
 durara tant / com sere'n fellonit

So que deman / mereix preu ínfinit
 nol vull hauer / ab res, no mereixent
 la'níma us do / que's, a deu, bell present
 ella nol plau / hauer lo cos, jaquit
 nous prech d'amor, mas q'la m, de mostreu
 del que's en vos / haure singular grat
 si bon voler / me teniu amagat
 tant am lo mal / ab quel me, amagueu

Yo som becert / que vos, mí, coneixeu
 he los tres temps / de mí, no ignorau
 mos penfaments, yo crech, que sapíau
 nous preheu dóchs / si nom, regoneixeu
 lo meu voler / al ínfinit, l'acosta
 sera content / del vostre poch, ho molt
 donchs enuers mí / noy cal, anar, de'scolt
 lo camí'spla / sens barranch, ne gran colta
 Vostre valor

DE AMORS, Fo. XLVIII

Vostre voler / tot quāt puch dar, me costa
 nom resta pus / quel viure doloros
 dos grans contrasts / de voler veig, en vos
 mon viure es plau / de mort, es la resposta
 los vlls tñ chcluchs / no conech, nít ne, jorn
 ne tinch hom prop / qui del temps, me a vísse
 no sent res ferm / ab que lo temps, diuísse
 Born. per ab tot aço / ma pensa no pren born
 volta.

Tornada.

Lir entre carts / dins mí, por vn cast form
 cobent vn pa / d'una dolça, sabor
 y aquell mateix / sent de gran amargor
 tot aço pren / deu hores, en lo jorn

R Et ígam deu / en mon trist, pensament
 puix que nom tol / ço per q, pas trist or
 en ella sent / vna tan gran dolçor
 per si, he com / altre delít no sent
 sens grat sere / si james, lam despull
 e solament / assaig de'lla, eixir
 tant gran delít / me sent, de'lla venir
 que no desig / res fora mí, ne vull

Tot quāt yo pens / e tot quant, veu mon vll
 tant com es bell / he mes portant, delít
 de tant me trob / yo pus adolorít
 car, en mon cor / bon delít, nos recull

G

OBRES.

fet es de mí/lo ques deuie fer
perdent amor/no vull,quem ajut deu
en fer quel mon/me done, res del seu
puix no te res/díspost, a mon voler

Menys de ser trist / nomplau, delit hauer
d'aquell ho dich/ab la tristor mesclat
car aquest, es/lo pus terrible stat
de tots aquells/ques pot, almon saber
yo pert aço/que molt hom a perdut
e men dolch mes/tant com d'amor los pas
per massa'mar /y om trobe'n aquest cas
no hauent, als/preat, ne conegut

Amor ha fet / que'n aço so vengut
que pert lo mon/per no poder amar
e pogras fer/si pogues comportar
que amasyo /e qu'amor nom ajut
tot fon en temps/veure mí, no díspost
e leixar me/de amor totalment
de que róm anch/en tal trist pensament
que ala mort/visiblement, m'acost

Trist ab delit, la mort yo pendre tost
e ja en mí/es perdut mon remey
fort passio/abasta mudar, ley
e fer d'acer/e pedra, cor compost
yo so aquest/que'n la mort, delit prech
puix que no tolch/la causa, per quem ve
ma passio /en trist or, me dete
que no sent pus/en son temps, ni en tencis

DE AMORS. Eo. L.

Hon mal no es / tant com enaltren, vench
 y ol be fet gran / preant molt, lo que pert
 car ve'nt me ser / de tota'mor desert
 la terram fall / e al cel, nom estench
 mentre no pens / yo trob, algun repos
 mas lesperit / meu, tostemps esta trist
 per l'abit pres / que lonch temps es, que vist
 d'un negre drap / ho celici molt gros

Nom fa delit / res pertanyent, al cos
 puix lesperit / noy es participant
 natura'n mí / sauiament obrant
 vol quem esforç / e mon decret noy pos
 e ja del tot / vençut per l'abit vell
 no prech delit / en res foral costum
 pensant mos mals / tot lo temps hi consum
 e sent hi be / puix me delit, en ell

No trop en mí / voler, e menys consell
 a desijar / cosa'lguna del mon
 mos pensaments / recollits, dins mí, son
 per no pensar / res que sia d'aquell
 lo dia clar / volria fos, escur
 adulaments / e plors, en loch de cants
 no te lo mon / coses amí bastants
 en fer que dol / per tostemps, nom atur

Per ignorar / ve quel hom se procur
 grossos delits / no sabent, quant se nou
 fora tot seny / es qui los comptes clou
 que per duts ells / del mon se desnatar

G ij

O B R E S :

aço es ver, mas tristor me te pres
 tant que delit / sent, com tal me conech
 he sab fer tant / que tot delit renech
 ne puch sentir / al tren senta, james

Molts han jaquit / lo mon, sens perdre res.
 mas per consell / de lur bona, raho
 he yol jaqueixch / per fals'opinio
 pensant que pert / lo mon, he tot quant es.
 mon foll pensar / me disponch, voler tal
 que ha fet mi / deu d'amor, adorar
 he yo forçat / de aquell apartar
 me par fer bo / tot quant a tots es mal

Puis que lo mon / ne deu, ami no val
 a relleuar / la causa d'hon so trist
 ami plau be / la tristor, que yo vist
 delit hi sent / mentre y om trobe tal
 a deu suplich / que viure nom allarch
 ho meta'n mi / aquest proposi, ferm
 que mon voler / enuers ell, yo referm
 per que anant / a ell no trobe'n barch

Tornada.

Axi dispost / dolç me semblal' march
 tant es en mi / enfectio nat, lo gust
 a temps he cor / d'acer, de carn, e fust
 yo so aquest / quem dich Ausias march

LO iorn ha por / de perdre la claror
 com ve la nit / ques pãdeix, les tenebres

DE AMOR G. Fo. LI.

Palpebres. pochs animals/no clouen, les palpebres
 per les pa e los malalts/ creixen delur dolor
 stanyes dls los mals factors/ volgren tot l'ay duras
 vlls. per que lurs mals/ aguessen cobriment
 mas yo visch menys / de par, en mó turmêt
 e sens mal fer / volg'ra, que tost, passas

E d'altra part / faspus, que si matas
 mil homens justs/ menys d'alguna merce
 car tots mos ginys / he trets per trahir, me
 e nocay deu/ quel jorn, men escufas
 ans en la nit/ treball, rompen t ma pensa
 per que'n lo jorn / lo trahiment, cometa
 p'or de morir/ ne de fer vida streta
 nom tol esforç/ per complir, ma offensa

Tornada.

Pleua de seny / mon enteniment pensa
 com abtament / lo llas d'amor, se meta
 sens aturar, pas, tenint via dreta
 vaig ala fi / si merce, nom defensa

NOs marauell / algu per quem enyor
 car tot delit / es ja fora de mi
 tant com major part, d'aqnell yo senti
 com es passat / se dobla, ma dolor
 car yo crech cert / que lo temps es passat
 ab cor tot ferm / que tal en mi no torn
 plagues a deu / quem desmembras lo jorn
 ab qui, ne hon / amor ma delitat

G iij

O B R E S.

Sí com lo temps / aplour' aparellat
 la terray vent / l'es aplour' auinent
 tota dolor / d'altra me's couinent
 que'n ma dolor / sie passionat
 tot cas strem / me porta' recordar
 lo propri dan / y el luyament, de be
 mas yom dolch mes / s'algu, mal d'amor, te
 car, en l'afany / es companyo, e par

Sí cas semblant / ad algu, veig passar
 yom dolch pus fort / e planyent, be delit
 planch, ell, e mí / e am, l'oy, e despít
 del qui james / senti lo mal d'amar
 e crech de cert / esser mal venturos
 qui major be / quel be d'amor sentra
 així com yo / se que son be, perdra
 y ab lo dolç tast / sentr'a, mes l'amargos

Lo major be / de perdre's perillos
 mes quel'míja / y ell poch, es pus segur
 e si'n lo molt / hauia llonch, a tur
 tot be complít / sería, entre nos
 mas d'entre nos / nostr'enemich portam
 qui sense nos / lo nostre delít tol
 e fora nos / de'n barchs v'n gran estol
 es, com lo ferm / voler de dona'mam

Tants son los díts / de lligants, lo lligam
 que noy ha nun / que pusca ser dí, cech
 en fer contrast / vers amor, hom no's llech
 dins nos mateixs / medicines trobam

DE AMORS. Fo. LII

ho nostr'amar / per son mal, cor, e cap
 la sua'mor / no pot molt enuellir
 ho son voler / per temps han malaltir
 e casos molts / don no veig hom, escap

Bem marauell / hon tanta dolor, cap
 com en aquell / quín temps dolent, e trist
 lo prosperant / ab lo recort ha vist
 lesperiment / solament, aço sap
 no sperant / ja, de lectacio
 per mudament / primerament, de se
 e per defalt / de no trobar en que
 plaure pogues / la carn, e la raho

Mon remēbrar / es ma confusio
 e com no sent / que ben dega venir
 car, he perdut / delit quant al sentir
 l'enteniment / es obs, que altren do
 abits nouells / seran, no coneguts
 e sera molt / si'n aquest temps durant
 vida nom fall / lo delit, sperant
 ans que, aquells, amí, sien venguts.

Tornada.

Amor, amor / aquells son decebuts
 qui'n joch dedaus / y dones, han lur be
 car, menys ferm res / la fortuna no te
 de mal en be / dins vn punt, son cayguts
 G iij

O B R E S.

Q Vjm tornara/lo temps de ma dolor
 em furtara/la mia libertat
 catiu me trob/licenciât d'amor
 e dell partîr /tot delit me's lunyat
 si col senyor/auorreix lo seruent
 que null castich/ne carrech li voldar
 axí amor m'a dat,bando nament
 que son poder/en mí nol plau mostrar

En ira sta/de deu,lo peccador
 com en est mon/treball no lîes dat
 dels bens de deu/no sia sperador
 no ha loguer /quí no ha,treballat
 així d'amor /quí no sent lo turment
 en los delits /nos cur adelitar
 tot amador/prenga'n aço,esment
 que sens tristor /nos pot molt,allegrar

Dolor es gran/de tot fin amador
 com desesper/li es deuant posat
 mas per merce /amor l'es donador
 que desperar/delit,no es lançat
 goig e tristor/li estan de present
 esper,ep'or /luny li Volen,mostrar
 son mal,o be/dels quals hu,to stemps sent
 e lo que pert /apres torna'cobrar

Apres lo mal /quí sent,de be sabor
 no pot ser dit/de tot,mal haurat
 lo past,d'amor /no ha tanta'margor
 que sus tot dolç/no sia,estimat

de tal labor / nom conech sentiment
 e pus amarch / que fel, he de gustar
 car yo soffir / dolor de ny orament
 ne veig camí / per algun be' sperar

Qui d'amor fuig / dell es encontrador
 e yo, qu'il cerch / dins s mí, nol he trobat
 en lochs lo veig / díffamat, par traydor
 e fuig de mí / qu'il he, mills qu'altr' honrat
 yo nol deman, per dona l mon, viuent
 mas que dins mí / ell vulla reposar
 sembla la mort / que' ncalça lo fugent
 e fuig aquell / quí, la vol encontrar

Crema't vull ser / d'amor per la calor
 car, dins son foch / y om trobe refrescat
 si com lo sanct / hauent, en deu ardor
 en son turment / se troba' consolat
 tant quant amor / es fort, y en mí potent
 lo seu delit / prop mí sent acostat
 si trobescas / altrem ha fer, content
 fora de mí / mon delit, e trobat

Ay tant pot fer / d'amor, la gran fauor
 que bastara / fer, que' lenamorat
 nol tocara / esperança, ne por
 tant estara / en goig present torbat
 y on lo'blídat / hauent, tal sentiment
 propri's ami / tal estat, desijant
 al ignorant / desig nol ve' n esment
 enemich, me's / l'hom, d'amor ignorant

O B R E S.

L'ome no pot/ser al mon, viuïdor
 si d'humor mal/sera vist, netejat
 lo be, y el mal/conseruen la calor
 d'hom, radical/que sen ells, es gustat
 axí d'amor /quí lo seu mal, no sent
 no pot enell/la passió durar
 desig lo te/quí's, de be falliment
 y el be attes/tal desig, ha'cessar

Tornada

Amor, amor/yo so verpenident
 com de íngrat/vos he volgut, reptar
 per no trobar /loch amí conuinent
 es lo defalt/com yo no puch amar

E Naquell temps/senti d'amor, dellt
 quant mópensar / mira lo téps, present
 l'aduenidor/nom porte, en esment
 que lo passat/fonch lançat, en oblit
 ja nom fara/mon sentiment, dormir
 que'n lo començ/ignor, la mala fi
 tals fets amor/sol aportar, ab fi
 que tots sos bens /en dol han conuertir

Lo be d'amor/clar mostra'blo delít
 al amador/lo mal, qui l'es vinent
 es senyal que /no pot esser, mintent
 donchs en lo goig/se troba entrestít

DE AMORS, Fo. LIII.

qui es content / es molt prop d'auorrir
 en pus breu temps / que de vespr'a mati
 grat sobre grat / en cambis fauorí
 errant, es dret / noi plau, debats finir

Lo desijat / pl' her, se volta'n despít
 no te loch ferm / d'amor, lo sentiment
 fos torns he vist, assats complidament
 e veig aquell / de mil colors vestit
 de tras ell va / continu penedir
 tal seguidor / nol viu, mentrel seguí
 ab los vlls cluchs / de tras sos peus, aní
 guiant me'n part / hon tart, poguí eixir

Sí com lo jorn / va primer que la nit
 e de'lla es / vn cert de mostrament
 va lo delít / d'amor, primerament
 dolor apres / no vol hauer jequit
 hauent poder / de tota res delít
 que ab sa, llet / do!ça, delít nodrir
 tot ço que naix / delít, ho consentí
 e corrup, si / per extrem dolorít

Dells mals d'amor / que trobadors an dit
 no se pus fort / que son gran mudament
 lo ferm estat, no dura longament
 seguint aquell / vn nouell apetít
 sabent jequir, ço que vol hom seguir
 mon apetít / vol ço, que no volgui
 volent amar / iladonchs, yo auorrí
 e no volent / ame, sens consentir

OBRES.

Certs mals d'amor / per la culpa he dit
 altres ne son / fortuna mal mirent
 casos portant / don ve, departiment
 donant enyor / y entr'alguns, met oblit
 la mort breument / amor porta, morir
 jaquint dolor / aquell que, no mori
 e lo qui mor / no te'n final, jubi
 per gran dolor / forçat, d'amor, partir

Los fets d'amor / no puch mentre'noblit
 ab quils aguí / n'lloch nom cau, desment
 no puch sentir / com los era, sintent
 hon seny no'teny / no sper, senyne sentit
 lo meu recort / a mi nopot suplir
 dar lo delit / que per amor senti
 perdent, lo tast / que per amor, tasti
 a poch instant / lo delit, viu fugir

Marfit. p
 mustiu.

Ab la raho / algu no a sentit
 lo mal d'amor / e lo delit quen sent
 en altre loch / ha son setiament
 y es ja dins mi / alterat, y marfit
 quant altres bens / de mi yo veig fugir
 enyor, aquell / que temps, fon, quem fugí
 puix que lo loch / d'amor, en mi fallí
 amor en mi / nos troba, hon tenir

Tot mudament / es verament fallit
 e d'amor, es / lo seu sosteniment
 car, de res l'hom / pot esser may content
 si'n vn estat / amor lo te, stablit

DE AMORS. Fo. LV.

si fermetat / amor / fa de fallir
 com portara / res ferm, amor en si
 donchs si' amor / en fermetat, falli
 raho es gran / puix no ferm la'tenir

Tornada.

Amor, amor / temps es, de penedir
 si que vehent / nos gire mon cami
 lo vostre be / fastig, porta prop si
 ho tal dolor / que sab prou, quiu sab dir

NO pot mostrar / lo mon menys pietat
 com en present / de sobre mi pareix
 tot amor fall / sino, a si mateix
 de' nueja es / tot lo mon, conquista
 hom sens affany / no vol fer, algun be
 com lo fara / contra si, ab gran cost
 cascun cor d'om / yo veig pus dur, q' post
 algu nos dol / si' altre null mal te

Lo qui no sab / no pot hauer merce
 d'aquell qui jau en turment, he dolor
 donchs y operdon a cascu, de bon cor
 sino fuy plant / del que mon cor, solte
 secretament / ab no costumats, mal
 venturam fa / sa disfavor, sentir
 d'amor nom clam / si bem porta' morir
 be, y mal passant / y om reste, com inal

Altre focors / de vostr' amor, nom val
 sino quels vlls / me demostren voler

OBRES.

ne res pus fort/de vos no puch saber
 ans si mes cerch/per ser content nom cal
 yo veg molt hom/sens amar ser amat
 y el mentidor/tant com vol,es cregut
 yom trob d'amor,tan sobrat,y vençut
 que dir no puch/quant lo enamorat

Tornada.

Amor,amor/vn habit me tallat
 de vostre drap,vestint me le sperit
 en lo vestir/ample molt le sentit
 e fort estret/quant sobre mi's estat

MOlt he tardat/en descobrir,ma falsa
 per lo jouent/ quem nega esperiment
 en vn cas nou/l'hom es mal,coneixent
 e majorment/si la raho's malalta
 per gran esforç/de folla voluntat
 car tant com es/la voluntat moguda
 l'hom deu hauer /del seny,major ajuda
 si virtuos/deu esser nomenat

Qui son camí/verdader ha errat
 per anar lla/hon vol sojorn,hauer
 es li forçat/que prenga, mal sender
 e may venir/en son loch desijat
 tal cas m'a pres/volent me contentar
 mon ferm voler/per altre tal,amant
 no ha trobat/lo feu propri semblant
 car,son sguart/es verament,amar

DEA MORS. Fo. LVI

Lenteniment / en qui'l jubi no's clar
 forçadament / ha pendre, opínsons
 voluntat mou / sofisticiques rahons
 sent les valer / e per baltants passar
 si com Florí / qui bona color, ha
 e no val res / coneguda sa, ley
 n'apres a mí / que'n pensa, montí Rey
 sabent rahons / quals, veritat, des fa

E si pas mal, bon dret ho consent'ra
 puix es dit foll / cell qui serueix senyor
 qui no pot fer / content bon seruidor
 e per null temps / ningún dret jubi, fa
 he mes, qui mal / administrador, es
 al cauador / donant, loguer de metje
 en los lochs plans / fa durar lo tret Setje
 lo fort castell / en terra tost, la mes

Pren men així / com a grosser pajes
 qui bon sement / en mala terra, met
 vltra cuydant / pensa'uer, bon splet
 d'aquell terreny / qui buyda los granes
 assats ha seny / qui no ha sentiment
 per, encercar / e trobar, la raho
 e pren esment / del mal, del companyo
 per cas passat / jutja, lo seu present

Seguint lo stil / qui natura consent
 eço que'l seny / e veure, clar abasta
 negre forment / no dona, blanca pasta
 ne'l ase ranch / es animal corrent

O B R E S.

Tan poch sera / que nulla dona senta
 ne veja prim / lo fin secret d'amor
 si per amar / no soffir gan dolor
 y en sentimét / triada'n millers trenta

Tornada.

Plena de seny / si algu mi esmenta
 tots los hoents / diuen que so millor
 pus franch, e fort / e callant amador
 ma voluntat / sabent d'amor firuenta

LA so hates / d'hon so volgut fugir
 Ltinch me per pres / e no so'n presonat
 mas yo veig clar, locos, de mon mal fat
 e nol he vist / ans que'n les mans, venir
 pren men així / com, al deuínador
 de sa greu mort / per alguns clars mñans
 prenosticant / no fugir de les mans
 ja te per fet / tot quant, es venidor

O tu mal fat / mal prenosticador
 e veig l'axí / com si era present
 per tal senyal / que no pot ser mintent
 puix ma plagut / lo que fuy' uorridor
 quant so vengut / al prenosticat, punt
 vehent, fuy orb / e sabent, ignorant
 no se que son / qnem tench, lo cor tirant
 per anar lla / hon no, volgra, ser junt
 Si col Senglar

DE AMOR. Fo. LVII

Sícol senglar / que deualla, dell munt
 pels cans petits / qui nol basten, matar
 e baixa'l pla / hon veu alans, estar
 vol, e no pot / tornar, del pla'namunt
 ne pren amí / qui per fugir mal poch
 caych en les mans / de dolor, sens remey
 perpetual / sens mudar, est a ley
 ans creíxera / com en loch dispost, foch

No creu lo fat / molt hom qui es, badoch
 e molt grosser, li, alongal' poder
 sobre que va / e que pot en nos, fer
 lo cors es seu / e tot quant, d'aquell, toch
 mogut, e ferin / ha lo poder, per, deu
 tant quant / al temps, se mostra variat
 mas tot per, deu / es així, ordenat
 lo qual nos mou / ne muda, lorde, seu

Lo fat, se pren / sengons l'entendre meu
 tot quant es d'hom / defora la raho
 lo folle, seu / e sa e lectió
 del sauí pren / quant, a natura, deu
 no se lo fat / si guarda, sols la fi
 o si la fi / pels mijans, mirara
 l'adonchs la fi / son esser mudara
 si los mijans / pendran, reues camí
 Tornada.

Mare de deu / hajes merçe, de mí
 e fes meser / de tu, enamorat
 deles amors / que so, passíonat
 ja conech cert / que so, mes que mezquí
 H

O B R E S.

A mal estrany / es la pena, estranya
 e lo remey / ha uria ser, estrany
 e qui de fret / mor, per entrar en bany
 haura calor / si aygua fredal banya
 e si'l començ / ve pel mig, imposible
 lo mig segueix / e lo si, al començ
 ab forces tals / amor, mi amant venç
 que planament / lo dir nom es possible

En contra mi / amor es molt horrible
 e tant placent / quem a fet ser content
 car deuant mi / tinch be complit, present
 e d'altra part / me puny dolor terrible
 aquesta es / vna dolor nouella
 que dins mon cap / ha fet nouella obra
 de l'assentant / la mia pensa pobra
 que a los mals / tenia ja l'orella

A amor en mi / fa molt gran maruella
 fermat les leys / en temps passat, passades
 mas per lonch temps, eren ja oblidades
 per mi amor / son poder, torna'n sella
 axi com deu / miracles volch mostrar
 per quels juheus / fermamēt lo creguesen
 faent parlar / los muts, e quels cechs ve'ssen
 amor li plau / que perda lo parlar

En vers, alguns / aço, miracle part
 mas fins membra / de Arnau daniel
 e de aquells / que la terrals es, vel
 sabrem amor, vers nos, que pot donat

cella, que am/en igual de la vida
 mostr'auorrir/en fets, he en content
 quant li fo prop/e della'esbayment
 ab continent /de hauer la'uorrída

Díns en mí sent / vna força, nfinída
 tant que's pus fort / que lo desig, d'amor
 cascun d'aquests / d'amor, pren la fauor
 mas eguallment / entrells, no es, partída
 car, mon desig / no basta fer, me laços
 al gran por / quil bat fort, e castíga
 d'aquesta es / amor tan gran, amíga
 que tol poder / al desig de los braços

Tornada.

Lir entre carts / amor no te pus, llaços
 quem tinguen pres / si d'aquets, me escape
 vngles no te / ab que ma carn, marrape
 mas dorm segur / de present, en los braços

TAnt he amat / que vínch endesamar
 si com aquell / qui amichs, ha tengut
 per lur defalt / hauent lo, decebut
 a tot lo mon / segira'n haírar
 car gran amor / port'absi, carrech gran
 viure no pot / sens gran sosteniment
 lo seu semblant / voler les sostenent
 y aquell no ferm / amor v a tremolant

H ij

OBRES.

Qui ama poch / no deu ser desijant
 que son amat / li sia 'ltrem volent
 car poch voler / no es voler, sintent
 del gran voler / que li porta, l'amant
 sol per amor / se desija 'ltr' amor
 per si mateix / no porta 'ltre delit
 e dona, cels / dant, congoxos despít:
 si lo delit / de ser amat, no cor.

Iá en amor / no sere durador
 car son afany / sobrepuja 'l delit
 al temps antich / yo degra ser, exit:
 que innocent / era, tot amador
 el home vell, solia ser fadri
 y en t'p s present / es vell, qui barba met
 cascun amor / voll temps, sens calt, ne fret:
 yo crem d'iuern / i d'estiu, tremoli.

Lo meu voler / en amor, no faltí
 de ser entes / e molt menys satisfet
 deu ni el mon / a tot oblit, tramet
 es molt, scas / lo grat, que yom senti
 per aquell preu / qu'amor, deu ser venut
 yo dant aquell / no víu quel, atengues
 aquell voler / que sens dir, es entes
 per mal sentit / no fouch, ben conegut.

DE AMORS. Fo LIX.

Ab gran voler / de parlar yo fuyt mut
 per no trobar / raho quem satisfes
 a ma dolor / que bastátment, dígues
 e per ço fuy / hom sens amor, tengut
 mon cor soltrach / la paraula, de se
 ma boca tench / aquella, no passas
 vergonya y por / guardaren, aquest pas
 eno fon vist / com d'amor, tal cas ve

Menys mal d'aquest / qual, fort, calor foste
 quí es aquell / que sobtos, no'sclatas
 que, la dolor / a mostrar, no bastas
 e fos cregut / hom sens amor, e fe
 e son voler / vengues esser jutjat
 per saber gros / e voler desleal
 l'entendre seu / vehent, lo comí na
 que fos entes / de'ntenímét, tapat

Si ans de temps / so vist blanch e, ruar
 • e lo meu cos / mostra' huer passat mal
 sera per ço / com amor, ja no val
 aquell, ab quí / natur' ha' namorat
 perdent a mí / yo solament, no planch
 mas a cascu / quí'ntal /, cas se veura
 be lo yo cert / que'n tot, nom semblara
 car per honor / yom sech, en pus alt banch

Tornada.

Amor, amor / vostre poder, es manch
 o de íngrat / esser podeu, reptat.
 qual d'aquests noms / voleu en vos posat
 de qual seuol / costat, jau heu en fanch

H (ij)

OBRES.

Hones loloch / l'hon ma pensa repose
 hon sera hon / que mon voler contente
 ab, e scandall / yo cerch tot fons, e tente
 e port, no trob / hon aturar me gofe
 lo que d'abans / de tot vent me guardaua
 ara's en mí / cruel plat ja, deserta
 vagabunt vag / la casa quim es certa
 treball es grn / en part hon yo vagaua

Hon es aquell / delít quant yo pensaua
 esser amat / de la quem, entenía
 tot mon voler / y el seu, nom defenia
 d'amor, en tant, quant, son poder, bastaua
 tots los senyals / que amor, donen, a'ntendre
 en ella, viu / no tollent ne, la obra
 qui es aquell / que'n amor tant descobra
 que non, pogues / della sentiment pendre

La res del mon / dolor nom pot defendre
 perdut es ja / tot lo goig de mon viure
 amos amichs / de trist or pusch escriure
 nom basta temps / a poder men rependre
 tant la trist or / ha falagat, ma pensa
 que tot me's trist / quát puch, oír, ne veure
 tant que mes greu / que yo vinga, a creure
 que a, trist or / yo pusch aver defensa

Puix que, amor / ab lo cor ferm dispensa
 que los delíts / follament los espere
 e per, a ço / del mon, me desespere
 car sens amor / tot delít, me's offensa

DE AMORS, Fo. LX:

l'arma coman/a deu, lo qui la feta
deixant lo cos / de sa truch per, mal astre
ja, no, li plau / de los volers lo rastre
puix ab dolor / viu per ell, no discreta

Sí com lo yell / qui'n son temps, vida' feta
fats plahent ment / en algun art apres
e per fort cas / aquella, l'es de fesa
no sab, en que / son giny de viure meta
ne pren ami / qui no se com me visca
per que d'amor / me veig tancada porta
no se pus fer / nel voler me comporta
que d'aquest, vs / per altrey om desisca

Tornada.

O foll amor / malament se arrisca
qui per virtuts / vol amar nulla dona
la qualitat / vel loch, la fan ser bona
car en raho / qual sera lo quey visca

Sparça.

Sí col malalt / qui lonch temps ha, que jau
se vol Vn jorn / esforçar l'alleuar
e, la virtut / no li pot, molt aydar
ans lleuat, dret / sobtament plegat cau
ne pren ami / quem el forç contra'mor
e vll seguir / tot ço que mon seny vol
complir nou / puch, car la força, mí tol
vn mal estrem / atraçat, per amor

H íij

OBRES.

NO guart, auant, ne membre lo passat
 vn punt estret/guarda mon pèlament:
 no guart la fí/tenint mon seny torbat
 per lo voler/afectat al present
 no solament/colpa del mal, oblit
 ne la tristor/nel dan que men vindra,
 nom ja queix temps/peruere'l que sera
 passonat/per vn present delit.

Ja no conech/mon dany o mon profit:
 per quel voler/en res no dubtara
 quim daconsell/de seny, es defallit
 hoínt de mi/lo que hoír pora
 quant mes raho/contrastaua'l voler
 per aquell fon/sobrada, en la fí
 della senyal/en mí, nos pot saber
 vence'l voler/raho de mí, fugí.

Mon pensament/en vos es mes que'n mí:
 e mon delit/per vos passaprimer
 james aquell/ans que vos, yo sentí
 ma voluntat/amí troba darrer
 yo so content/si veig contenta' vos
 etant en mí/aquest desig es gran
 quel sentiment/es perdut de mon cos
 fins quel voler/vostre, va sadollan.

Delit no sent/la vostra carn, to quan
 tant mon voler/del vostre's desijos
 tal passio/d'açom veig al deuan
 que lo meu cos/ne resta tremolos.

DE AMORS. Fo. LXI.

e tant desig / que haffats, me ameu
 que nos pot fer / me basteu contentar
 e sim acost / a vos, veure poreu
 que mon esforç / es menys, per sobr' amar

E per çom pens / quem deueu defamar
 car d'entre mí / yo crech, que no veheu
 pens que no bast / plaureus, al praticar
 e muyr de por, que de míus contenteu
 e quant d'aigun / de sa virtu, m'acort
 o d'alguns bens / o que sia, molt bell
 lo qu'amí fall / tem queus ve, al, recort
 e desijau / tot quant, es en aqu ell

Volpell.p
 vergoyos
 ho per en
 vergonyit

A tot quant por / ateny ab son martell
 tem lo meu cor / sent se franch, ala mort
 cas no ímagín / que nom façe volpell
 y el cert no crech / e quen fes deu, report
 quát me cuyt ser / ab vos en millor punt
 sens algun cas / mude, opinio
 distíntament / mon esser, no apunt
 a mal, e be / cercant, trobe, raho

Lo turmentat / tem, present passio
 que met oblít / al mal desser díffunt
 en semblant cas / amí conech que so
 fugínt dolor / en major dolor, munt
 tant de present / me passiona'mor
 que yo pratích / molt, que'n amor, me nou
 e coneixent / men resta gran dolor
 com lo meu puny / en matar mí, se mou

OBRES

Tornada

O foll amor / conciençiam remou
 que d'igals mals / de vos y lo falç be
 lo desperat / no sera, menys de fe
 y a molt mesquí / nol fareu portar jou

Quem ha, calgut / contemplar, en amor
 e be sentir / sos amagats secrets
 de mos treballs / quins comptes me son fets
 vanament he / despesa ma dolor
 tot lo meu seny / franch arbitre l'edat
 lo meu jouent / seruint, ell he, despes
 fins a present / no men so may repres
 preant vn mal / per be gran, stimat

Vn gran voler / ha tengut mi çegat
 e fins hauer / en vos esperiment
 molt he tardat / en sentir, lo que sent
 enyor lo temps / que no pot ser cobrat
 en aquest temps / nom puch d'amor clamar
 fino de vos / aquí he be, volgut
 haueu me'ntes / he mal guardo, retut
 quies lo dolç / que dona vol amor

Sienteniment / ha volgut deu'mostrar
 en dona'l mon / d'aquell no freturau
 si deu es ver / del meu nous desaltau
 en qualitat / ab miús veig acordar
 pensar no puch / que lo vostre voler
 volgues may res / permi no fos complit
 e sia'ntes / aci, aquell delit
 quels amadors, han continu esper

Aquell delít / que la' rmapot hauer
encontentar / en amor, sa gran part
per mon sentir / regles ne dat, e art
als amadors / freturants de saber
e vos he víst / exir del v're seny
en mí prenít / delít y entot mondír
e veyeu clar / aquell james fallir
ansmon voler / en mes quels dits ateny

Sil fort castell / gent d'armes lo coltreny
com es segur / lo burch sens mur, ne vall
esi en vos / la fermetat de fall
no es al mon / algu d'aço, no reny
com pot amar / qui no es entenent
com sera ferm / lo qui es tremolant
vos entenent / ferma, fos variante
de tot dich ver / mas de ferma, yo ment

Daltres amors / yo so molt penident
lo recordar / t'inch, en abusio
en cap orat / he cercada, ra ho
y enteniment / hon deu may nol consent
lo bon voler / cer qui no sabent, hon
los apetís / he trobats, en molt loch
durant ay tant / com lo veure lo toch
mas yo ab vos / no, si deus me perdon

O amadors / recordeus lo que son
de tots aquells / qui primer son passats
los del gradats / casos d'amor, estats
y els mals tan grás / que'n, gestes scrits son

OBRES.

resemblant és / a fort pluja de, stiu
 portant remor / de trons mostrant relamps
 y en poch espay / los gràs barranchs, e cãps
 aygua no han / que trameten, al riu

Quals son, aquells / amadors que yo viu
 que de amor / durable, porten jou
 fort voler crech / molt poch durát, los mou
 ço que volran / lur apetít, del diu
 puy res, e part / no toqueu de virtut
 el esperit / part no ha'n los delíts
 vehen, tocant / lurs desigs, son complíts
 e tal voler / es tost fart, e vençut

Qui en amor / es ben apercebut
 sab que james / dona tench voler, ferm
 cor deshonest / y enteniment, en ferm
 los te l'amor / y nol han percebut
 com res del mon / sens honestat, no dur
 e delítar / sens entendre em, no pot
 e dones han / poca part, de tal dot
 amor no pot / en elles fer, atur

Lanimal brut / sera molt pus segur
 dest, apetít / que'ndona, no sera
 car solament / en l'acte, se moura
 sentint aquell / qui'n lo plaher ha, dur
 ella pensant / en algun passat cas
 moura'petít / en fet luxurios
 e son voler / es ay tant desijos
 tant quant, en ell / mes se, a delítas

DE AMORS. Fo. LXII.

Puis ental fet/dona, de tant sobras
 l'anímal brut/ab la pensa sens pus
 l'enteniment/ pot muntar, l'hom tant sus
 que son voler/d'amar no freturas
 foratjant tals/díts, continents, e fets
 que lesperít/per fet amor concep
 en tals, quel cos/jau en cadena y cep
 si que's bendít /ells enamor per fets

Per honestat/dona, no tench estrets
 los seus volers/que aquells no complís
 mas per hauer/p'or, que si'n ells fallís
 no rebes, dan/o meny spreu, ser li fets
 gloriejar/en lur ben fet, en se
 los es defes /tals les ha fetes deu
 lo prim, motiu/es lo maestre seu
 e cor pahoruch/don be, sin han, los ve

Graesch a deu/faent me, tant de be
 que mon voler/nos delita'n, lur cor
 hoc, en lo cos /e nom dubte, que u plor
 car per son preu/y o son cert, quen haure
 lur cap, no val/per que, noy ha ceruell
 tot l'als, es bo /segons aque, ser ueix
 lignat je d'hom/míjançant elles, creix
 lur esser son/per augmentar, aquell

Tornada.

Mal díit lo tēps /que fuy menys de consell
 dones amant /mes que amí mateix
 ama les tal /quí be, noles coneix
 e yom confes /que fuy, lo foll aquell

O B R E S.

VOs qui sabeu / dela Torral' costum
 e si nou feu / plací' al vos oyr
 quant mort lí tol / son par, se vol jaquir
 d'obres d'amor / no beu ay gua de flum
 ans en los clots / ensutza primer layga
 nos posa may / en vert, arbre fullat
 mas contra ço / es vostra qualitat
 per grã desig / no cast quẽ vos, se'rayga

E no cuy deu / dona que bens escaiga
 que puís hagues / tastat la carn gentil
 a mercader / liuras vostre cos vil
 e son dret nom / en Ioan, me pens, caiga
 e si voleu / queus ne don coneixença
 la faç es gran / abla vista molt, los ça
 los fonaments / son de lagost, e mosça
 cert no mereix / drap vendre, de florença

E coneixent / la vostra gran fallença
 volgues muntar / en amar Caualler
 e sabent ell / tot vostre fet, en ver
 en vos amar / se tengra conciença
 sabent molt clar / la ensutzada vida
 prenint públich / les pagues, del peccat
 vostre ços leig / per drap, es baratat
 vostre seruir / es bo, sols per adida

E no cuy deu / fillaus hagues jaquida
 vos alletant / aquella'n vostra llet
 car ço vostre cos / es de veri, replet
 e mostren ho / vostres pels, foramida

DE AMORS, Fo. LXIII.

car sius jaquíu/voltra barba, criada
e laus toleu/puís ab los pels, dels braços
poran sen fer/auant atjosos laços
prenint perdíu/ho tortra, o bequada

Quant oyréu/alcauota prouada
responeu tost/que per vos, ho diran
e puís per nom/proprí, vos cridarán
ja nous mostreu/en lo'ir empachada
enterrogant/amichs, e que voleu
endret d'amor/hay res, que yo, fer pusca
tracte semblant/james, me troba, cusca
presta lere/a quant demanareu

Cusca. per
pereosa ho
ēpachada,

Tornada.

Tots los qui trob/acunçament, volreu
en fets d'amors /y amprau na, Monbohí
ellaus fara /tot lo que feu, amí
nos pot saber /lendre, quey trobareu

IA tots mos cants/me plau, metr'en oblít
fora gítant/mon gentil pensament
e fin amor/de mís partra breument
si com fals dent /yo cercare dellít
axís conqu'er/en aquest temps, aymía
cobles, e leys/dançes, e bon saber
lo dret d'amor /no podem, conquerer
passa lo temps/quell bo, fauor hauía

OBRES

Seguirel temps / ab affanyos despit
 si col dançant / seguex, al sturment
 e mostra be / hauer poch sentiment
 si per vn temps / dança, rostic bolit
 en temps passat / mudança no sentia
 d'açom reprêch / hem tinch, p molt grosser
 cuydant saber / tot quant, era mester
 foll es per fet / quis veu' menys de follia

Si com l'infant / qui tem, mal sperit
 com li deffall / companya de gent
 prenia'mí / qui dubtaua'l, turment
 quem daua'mor / acostant se, la nit
 e desije / ço que ser no poria
 car fermetat / en ell, no pot hauer
 puix no es pus / que del temprat voler
 e duratant / con la passio'l guia;

Si com aquell / qui sta'l bosch, escondit
 robant les gens / matant lo defenent
 e cuyda ser / a deu humil seruent
 fasnt retret / del tepms quel ha seruit
 n'apres amí / qu'a vos amor seruia
 passant affany / esperant, lo plaer
 amant molt ferm / ab vn e scur, es per
 puix he pecat / y o mere sch, punit sia

Molt me reprench / com d'amor e mal dit
 ne dire mal / de don'al mon viuient
 e si lo sol / esl calt naturalment
 si no es fret / non deu ser corregit

per qued'as

DE AMORS. Fo. LXV.

per que d'amor / yo mal, ja no diria
 que'n ell no es / de ben fer lo poder
 car fermetat / de dona, y es mester
 si la vehas / per, deu, la'doraria

Tornada.

Per sa bondat / prech la verge maria
 que'n son seruey / cambie mon voler
 mostrant me clar / com han perdut carrer
 los qu'n amor / deles dones, han via

B Em marauell / com layre, nos altera
 e com lo foch / per fexuch pes, no cau
 e com nos mou / la que fexuga jau
 fermant son loch / en la pus alta spera
 major senyal / no pot mostrar lo mon
 e dignemolt / que l'hom, sen marauell
 ab vn poch mes / haure creure, per ell
 que periran / tots quants, en lo mon sou

A mon, jubi / ses leys, amor con fon
 esperiment / ja del tot es, errant
 tot amador / ama, per son, semblant
 lo contra fer / en per null temps, no fon i
 vos qui bastant / sou per vn mon, regir
 poras be fer / que a meu l'home pech
 per acte leig / lentiment haureu, sech
 no haueu pus / excusa'n lo meu dir

Mon creure ferm / no pot be sufferir
 vn cas tant fort / e per moltes, rahons

J

O B R E S.

mas tambe se / que la carn, ha, sperons
 e no veig fre / bastant, a retenir
 e d'altra part / amor, per la furor
 secretament / sens compte, lo cors l'iga
 en actes tals / quals honestat, castiga
 e pot se fer / a meu, de tal amor

Sí ver sera / prech' deu que la calor
 de tots los focs / creme la vostra carn
 sino teniu / en vn terrible' scarn
 que no vençau / vna, tan gran error
 mas vostre cos per venturas, delita
 vlar dels fruyts / que na Venus correu
 mas vostre seny / deuria' uer, ferea
 de fer tals fets / e gents n'an la sospita

Per tal dolor / no fare vida' rmita
 palefament / sera ma vida actiua
 e de parlar / no tendre lengua, el quiua
 e ver parlar / de si gran dolçor, gita
 cells qui sabran / mon ver complanyiment
 tots planyeran / mí, per ma causa justa
 e planyiment, de si amor ajusta
 e rependran / natura, siu consent

Tornada.

O foll amor / de vos no so content
 e ja molt menys / dels fets dela que, am
 no se de qui / haje pus honest, clam
 per no errar / mal dich vos, egualment

DE AMORS. Fo LXVI.

A B vos me pot/amor, ben esmenar
 del temps passat/lo seu gran, fallimēt
 la fort dolor/per mon mal pensament
 vos m'í amant/se pot acabar
 yo lí perdon/si ma dat, mal dormir
 yo lí perdon/lo mal gualardonat
 yo lí perdon/si ma d'amar forçat
 dona tan vil/que m fos vergonya'ldír

Sí cosa fos/laujera' comportar
 que yo de vos/hagues tal vantament
 quem pogues dir/esser vostre, seruent
 lo nom sens pus/me basta, contentar
 tal me pareu/quesi de ferm, vos m'ír
 lo meu desig/roman, tan; alterat
 que no volres/del que, hadesí jat
 ne del presnt, ne/del que pot venir

Creheu de ferm/que nom vull, apartar
 del que sabre/que sera vos, placent
 e sim manau/cosa de gran, turment
 sera molt leus/carrech, de soporar
 donchs en manar/nous cal molt, entardír
 tot se fara/lo que sera manat
 ab que d'amar/no sia, de fensat
 car mon voler/en als, no pot, seruir

I ij

OBRES.

Acort nous cal/en voler mi, amar
 sius ne altau/e demon sentiment
 de mon voler/creheu segurament
 que per null temps/vos pora, defaltar
 ell amara/e no fara mentir
 los meus scríts/quí dell han tant parlat
 ne'scarnira/mon verdader, dictat
 ans en millor /lo veureu affegir

A deu no plach/bellea'uos donar
 sino que fos/de amor feruiment
 car, entot l'als/legea' bastament
 en fer tot quant/lo mon lípot manar
 no sabeu prou/si leixau temps fugir
 e temps perdut/nopot esser cobrat
 e donchs restau/ab voler terminat
 de ben amar /lo qui us sabra' gr aic

Tornada.

Lír entre carts /los meus jorns, vull finir
 amant a vos/sols que men, hajau grat
 e si amor /d'amar ha, mi, lo at
 creheu lo ferm /car nom fa desmentir.

Y Om recort be/del temps tan delítos.
 ques ja passat/ignor si tal venra
 sil conseguch/merce, nom fallira
 car, pietat/fet haura pau ab vos.

DE AMORS, Fo. LXVII.

preareu mí / qui'n temps antich, preaueu
 e confessant / queus dolieu demí
 ara queus am / pus, que james amí
 tornau vos lla / hon de / primer estaueu

Pus, que d'abans / me trobe desijós
 e lo desig / james en mí, morra
 car per la part / mon cos lo sostendra
 l'enteniment / no sera despítos
 vos desijau / amí que desijau
 per tal voler / de que yom, contentí
 ara queus am / pus, que james amí /
 tornau vos lla / hon de primer, estaueu

E si raho / fon, que ben volgut, fos
 mills homeresch / mon vll nom da mentra
 car, per gran dol / moltas veus ne plora
 e no plorant / mostrauam doloros
 vos de gran goig / lo Te deum, cantau
 la grimejant / malediccions, cantí
 ara queus am / pus, que james amí
 tornau vos lla / hon de primer estaueu

Comtar no dech / les passades, dolors
 car, poca fe / per vos, tost hí sera
 qui's menys d'amor / altr'amor, no sentra
 car, no ha sguart / l'hom rient, al ploros
 si ben amant / lo terç d'un jorn passaueu
 haurieu grat / del que, per vós passi
 ara queus am / pus, que james amí
 tornau vos lla / hon de primer, estaueu

O B R E S.

Reclam a tots / los meus, predecessors
 cells qui amor / lur cor enamora
 e los presents / e qui d'apres vendra
 que per mos dits / entenguen, mes clamors
 e si en vos / coneixença'justa uen
 mal grat haureu / del que fes, vn mati
 ara que us am / pus, que james, ami
 tornau vos lla / hon de primer, estaueu

Tornada.

Plena de seny / sil cor, me cartejaueu
 trobareu clar / queus, amare, sens fi
 ara que us am / pus, que james, ami
 tornau vos la / hon de primer, estaueu

S i'pres grās mals / vn bem sera guardat
 mos guays, e plants / en delits conuetran
 apres los mals / los bens, millors parran
 e be, no val / tant com no es preat
 Rey pot ser dit / lo pobre dins sa pensa
 per vn petit / do, quelí si' offert
 e lo rich hom / de larguesa desert
 gran suma d'or / pobretat nol defensa

Mon pensament / embolt en amor, pensa
 cō tot son be, d'aquest loch pulque traure
 no pñados / amor lo veu, mort jaure
 durar no deu / lo comport del qu'offensa

DE AMORS. Fo. LXVIII.

per mal de mí / romp, los costums amor
 efa mentir / los quídell han escrit
 experiment / en mí, es deffallit
 amor desdía / ser, en tal cas senyor

Si com lo sol / escalfa'b la calor
 totes les parts / que son de ius lo cel
 escalfa'mor / cascun cor, de son zel
 sino'l de vos / qui es ple de fredor
 don ve lo glas / qui tanta fredor porta
 sabent contrast / al cast que amor gita
 los hermitans / fa surtir del'ermita
 los grans delits / entren per esta porta

Del foch d'amor / Phedra, no foch estorta
 requerre volch / Ypolit, son fillastre
 e Lançalot / hac en amor, tal, altre
 quen fo request / per dona, quen fo, morta
 o cruels fats / vos qui fes iutjament
 que yo amas / vncor de carn tant dur
 feu lo ser moll / manant li que no dur
 que, ab vll cast / denega, montalent

Amor es tal / que fets injulsts, consent
 mas james fon / tan injulst com aquest
 car yo guayment / lo cor, e romp lo test
 e vos sou prop / quem siau, mal volent
 ma pensa es / en vos pensar, embolta
 es li forçat / d'altra part no la tiren
 e vostres vl's / enguardar mí nos giren
 e mostraube / que pensan teniu tola

I iij

OBRES.

Sí amat fo / festan deu esser colta
 car en lomon / vn cos fera guanyat
 axí lo cel / fa gran solemnitat
 com del infern / vna'rma, pot ser toltat
 los cantadors / ab melodia canten
 los trobadors / a fer díctats acuyten
 los aldeans / salten, corren, e luyten
 los amadors / d'amar be, no se spanten.

Tarnada.

Plena d' seny / molts homés son quis vátē
 que han be víst / amor, e conegut
 portants d'aquell / escrits, en llur escut
 no lan sentit / e de los fets se spanten.

LO temps es tal / que tot animal brut
 requir amor / cascu trobant son par
 lo Ceruo brau / sent, en lo bosch bramar
 e son fer bram / per dolç cant, es tengut
 A grons, e Corbs / han melodia tanta
 que lur parell / de tal cant se'n amora
 lo Roycinyol / da tal cas, se'n trenyora
 si lo seu cant / fa'n amorada, spanta.

E donchs sim dolch / lo dolrem, es de gut
 com veig amants / menys de poder amar
 e lo grosser / per abte, veig passar
 amor lo fa / no esser conegut
 e d'açom ve / piadosa complanta
 com de amor / exorba ma Senyora
 no coneixent / al ser uent qui la' dora
 ne vol pensar / quina's sa'mor, ne quanta.

No com aquell / qui son be ha perdut
 met en arrisch, si poria guanyar
 a vos amant / quem volguesseu amar
 deliberat / no so'n amor vengut
 tot nuu me trob / vestit de grossa, manta
 ma voluntat / amor lam te peny ora
 aço de que / mon cor, se adolora
 es com no veu / ma fretura, ser tanta

Tornada.

Lir entre cars / ab Milans caç la Ganta
 y ab lo Branchet / la Lebre corredora
 assats al mon / calscun'as viuidora
 e mon pit flach / lo passí de rams canta

Q Vi es aquell / qui en amor, con temple
 cõ yo qui sent / los delits, hon abasten
 qui son aquells / qui dolça la'mor, tasten
 e juntes mans / l'adoren fora'l temple
 yo so tot sol / aquí natura, streny
 a no poder / als fer pus, ne entendre
 si no amar / e volent men, defendre
 nom vol seguir / a res als fer, null seny

Sim don solas / creuen cert, que y ol seny
 finoy acull / amor, al delit pendre
 les potestats / del cel, han volgut, vendre
 e fer catiu / de mon voler lo seny
 nom rept' algu / car tots veig, solaçar
 legons cascu / la qualitat requer
 qui'n aquest mon / honor vol, a diner
 tinguas esment / ja te causa, d'errar.

O B R E S.

Lo temps dels deus/ se vol ara, mostrar
 car, dintre si/ vn deu, cascu vol fer
 e dels desig/ hon corre lo voler
 solemnes deus/ a tots veig, adorar
 e sobre tots / Venus es mïls seruïda
 car nostra carn/ no coneix, altre deu
 Bacus apart / sa fauor, nol es greu
 Ceres muller, non es, en fellonida

Iuno del mon/ te vna gran, partïda
 diu que deu ser/ pus colta l'jubi seu
 Saturun, e Març/ no troben, sa gran veu
 allur poder/ Iuno, y Venus, dan vida
 mas Venus diu/ yo son Rey natural
 ab alguns deus/ senyors, jus mí sients
 per mí son bons/ o per si, no volents
 los altres han/ poder, accidental

Pallas, sa veu/ rugall ofa, no val
 afallagant / l'orella, del obent
 Diana es/ de fauor menys potent
 mas en lo mon/ deus los, ha dat, cabal
 que lur gran nom / per lo mon, es preycat
 a totes gents/ daquestes manen, festa
 colta, no es / car, de cascu, nol resta
 sino vntroç / de carn dins dents, tancat

En gran discort/ esta lo mon, posat
 Venus del mon / se trau, la fina lesta
 tot home bo / en son hostal, se resta
 e val se poch / qui noy es, albergat

DE AMORS. | Fo. LXX

Iuno te gent/en dues parts, gítada
prop dela mort/cobejosa, de viure
altres que veig/de baix estat, dellíure
fama tenents/ableig vici guanyada

Seres, quantes /a Venus ordenada
e son marít/quí Bacus, se fa, scriure
als peus dels deus/Venus se vehen, siure
estants per sí/lur sectas, diffamada
car, no guardant /a Venus, reuerencia
son meny spreats/en lo mon, e mal díts
l'anímal brut/non vol estrens delíts
e lo cos d'hom/ne passa penitencia

Saturn, e Març /per sí no han potencia
mas per dos deus/son estrem favoríts
guardant honor/a Venus son seruíts
e per hauer/a Iuno reuerencia
Març a Saturn/humíment obeheix
el obehir/entrells, molt se cambia
de Pallas yo /parlar gens no volria
de son estat/car pietat men creix

Línperfet hom/a Díana serueix
e tots aquells/hon la vidas deuía
car, Venus ha, tan dolça parlaría
que tot voler /a sí lo redueix
los públichs prechs/se'n drecen, a Díana
la voluntat/es de Venus, entegra
al téple seu/sil jorn clar, fos nít, negra
los grans, barranchs/ foren carrera, plana

OBRES.

Aquelles gents / ab la pensa, molt vana
 que ab raho / james han pau, ne brega
 per lur cor flach / de vergonya, fan pl ega
 quils met vn fre / donant los vida sana
 e si lo giny / de Venus, romp tal fre
 sabent li grat / com aixís veben, soltes
 qu'n son seruir / nos mostren, ser emboltes
 sent li apunt / del millor, de lur be

En lo començ / por e Diana'ls te
 mas si lo cel / d'ignorants, les hatoltes
 Venus colents / Març, e Saturn, a voltes
 entre lurs pens / Diana, va e ve
 ladonchs en fet / colen Venus, deessa
 cuydant hauer / la batalla, molt justa
 contra tot hom / qui del cas les afusta
 e per tots temps / p'or, e vergonya, cessa
 Tornada.

Senyal de be / en tota dona, cessa
 com dins son cor / vergonya, no sajusta
 y el sauí hom / es vici quil afusta
 la raho pert / que, es en ell, príncesa

AB tal dolor / com lesperít, l'arranca
 e dins lo cos / comença'fer camí
 e roman fret / lo loch d'hon parteix, si
 la víua carn / l'altera'n groga, y blanca
 molt, e pus fort / dolor, mon desig sent
 com apart, si / dela mía sperança
 no es del tot / mas en lo camí, lança
 ja mon sper / de mostr'alterament

Lig. pley' Nom pens que deu/medonatal, turment
 quem veja'lmon/si pert ço que desig
 nom restara/sino que mude, lig
 car, de tot l'als/mon esforç, es potent
 tots los assaig/que amadors han fets
 tots me son poch/sino, mort acordada
 sim fall, amor/nom fall, pensa yrada
 per castigar/mos passats, malifets

Tan gra amor/hauria'n grau de secrets
 que tal afer/menyts de senyal passas
 de be, o mal/se deu mostrar gran cas
 amor li plau/ques mostren, los secrts
 tant mon voler, amor ha obeyt
 que nom dolra/sa perillo sa plaga
 si per null temps/la fama nos apaga
 com sanct Francesch/dela sua jaquit

Vos dona, sou/mon deu, y mon delit
 donchs nous dolgau/si pert lo mô, per vos
 nom tenu tort/en les mies, dolors
 e vos dolent/me feu pus dolorit
 res nom dol tant/com si de mius, doleu
 leixau amí/acomanat, amor
 car, de aquell/nom trobe' gran pabor
 de yra, prech/quem vulla guardr, deu

Sí com al hom/frenetich l'es molt greu
 quant afer mal/se voleffer leuat
 lo fort ligam/que li hauran posat
 y el mal no sent/sins la follia ven

O B R E S.

Nepren amí / quant lo torbat per, íra
 yom trobefforç / tant que no sent treball
 quant me jaqueix / si be tot jorn, ho call
 romanch tan llas / que sols mon cor sospíra

Tornada,

Lír entre carts / ma voluntat segíra
 tant que vous vull / honesta y desonest a
 lo sanct, hair / aquell del qual, tinch festa
 plaume, tot ço / de que vinch tolt, en íra

COratje meu / a pendre, sforç, molt tart
 no piados / de tots los quít sostenen
 la'rma y lo cos / a departir se venen
 per tu, ser flach / lo cos de viure's fart
 mos vills no son / liberts a son, ofici.
 mon pas, es tolt / ma lengua, nom profita
 e de aço / la vergonyas delíta
 com lo plagat / de tant vergonyos vici

Pabor me sent / gran suor me comença
 surlint, mó cor / los pits me cuyda rompre
 nom trobefforç / per vergonya corrópre
 esser no pot / esperança, p'or vença
 no puch moltrar / lo secret de ma pensa
 e vanament / he p'or de la resposta
 lo meu duptar / major dupte macosta
 femeníl gest / ardiment me defensa

Alguns han díit / que vergonya nos troba
 mas yo puch fer / d'aquella testimoni
 de vísta no / semblant es al dimoni
 part de mos senys / e parlar, me derroba

DE AMORS. Fo. LXXII.

dona, sentir / de si, alguns forts aectes
 segons de molts / hauem hoydes gestes
 crehent los tals / qui descolen, les festes
 señor, es meu / amor, fer mal's contractes

E si posques / lo bediença tolre
 que per son colp / la mi'amor, jau morta
 car no parent / l'es altra'amor e strota
 no sequin deu / damnat sanct, me fa colre
 yo ag'ra sforç / de metre tolt, en obra
 lo que no gos / mostrar vna, parença
 ab gran esforç / vergonyam fa temença
 si qu'ardiment / vn poch, en mi no sobra

En tots aquells / on gran amor / no penja
 son giny / no pot / de vergonya, ne força
 amí, e pochis / a son voler nos força
 lo meu voler / los meus, enemichs^c venja
 aquest voler / desig, y amor, sostenen
 causa d'aquests / sou vos, aqui les guarden
 creure no puch / vostres sentiments, tarden
 en descobrir / los mals que per vos venen

Tornada:

O foll amor / aquells dolor sostenen
 qui cerquen si / hon la si, no pot esser
 de lur treball / nos mostra, res en esser
 e son aquests / los qui de vos, se'ncenen

O B R E S.

I Vnt, es lo temps / q̄ mon goig, es complit
 En lo esguart / del que, he desijat
 car, vist he çc / d'honera, despertat
 e molt pus bell / que dins mí, no fon, dit
 mas de present / caych en dolor, no, lenta
 fort es, etant / quel cap me fa, mudar
 torbat del tot / mos passos benantar
 e trop remey / mas de mí, nos absentat

Lenta. per
 tarda.

Si com laíxorçh / qui a deu, no es ementa
 que lín don fills / assenats, e adrets
 e quant los veu / esser folls, e contrets
 noua dolor / deuant, se representa
 na pres, ami / qui to l temps, desigi
 dona seruir / on cabes tot mon ait
 e quant la veig / mon cor, se jau malait
 crehent de cert / que nos, dolra, de mí

De gran tristor / dolor sobrat, ne ve
 quem cal, fugir / de calcun loch, scur
 e de gran por / ma pensa, feu tal mur
 quels penlaments / danyosos, li de te
 son aytals, que / si dells no's deffenent
 be enfortint / la força, mal deffesa
 tots entraran / sient, a taula, me sa
 tremolar sent / ja mon, entenment

Desser vençut / o sobrat, deffenent
 es lo tardar / quels penlaments, son glots
 golosos. sens fer se loch / entrar volrien, tots
 dells nos pot fer / en temps, lo pasament
 e sí'l pus flach

DE AMORS. Fo LXXIII.

é fil pus flach/pensament, es primer
 l'enteniment/forçara, deffugir
 e lur debat/es mon ben, haueñir
 lur pau, es port/d'aquell jorn meu, darrer

Pijor que mort/es vida, sens plaber
 mas nomacus/que fenelca, ma vida
 car, mentre visch/no pot esser, perida
 vna dolor/junct ab algun, esper
 no se d'hon ve/mas, he por, de natura
 que no consent/contra mort, gran esforç
 e per aço/ contra mon cas, mefforç
 per no complir/la mia desventura

Tornada.

Plena de seny/en home foll, atura
 la molta'mor/ab'vana, esperança
 car, pren tal born/que cerca tota, frança
 d'aquest gran vol/la rabo'n mi, murmura

MA voluntat/ amant vos, se contenta
 bauent desig/de pessehir, la vostra
 yo lo content/detal com se demostrea
 lo furios/desig, prech deu, no senta
 si be d'amor/terme no puch, atenyer
 en aquell loch/hon amadors, coneixen
 lur gros desig/complit d'amor, se leixen
 e yo lladonch/me sent d'amor, estrenyer
 R

O B R E S.

Amor no cal/jamechs,ni sospirs, fenyer
 vehent penjar/son estat prim,en layre
 cantar no deu/ab alegre, becayre
 mas ab bemolls/alegria, coltrenyer
 sols, en nos dos/amor, se manifesta
 e nos viuent/s/no li fallira casa
 e si dest mon/es nostra vida, rafa
 tolra fauor/a recort d'altra, gesta

Lo meu delit/no cap, en nulla, testa
 ne pot muntar/ma gloria, pus alt, signe
 pus nom de fall/sino, que deu, consigné
 que fermetat/me sia'n, fauor, presta
 e si es ver/que deus, sia fortuna
 suplich, lo molt/repese, son offici
 lalt, derrocar/me par, terrible, vicí
 sabent, morir/dos cors, en vida vna

Tot simplement/e sens dolor alguna
 visch, en delit/ab ma voluntat, solta
 que lo cor, fosch/quí la tenia'n volta
 clar possehech/fent me lum, sol, e luna
 e noy veig als/que pur amor, en trega
 si tresportant/en la persona'mada
 res nom de fall/a vida, contentada
 la ma, de deu/amires, no denega

Vol'gra ser orb/sabent, fortuna, cega
 perdent lo pas/entan alt ma fet, metre
 que si de loch/tan alt, famí, remetre
 en aquest temps/lamort me, regonega

DE AMORS. Fo. LXXIII.

ans quells costats / senten, la dura, terra
 en est espay / ma vida, pendra, terme
 lo meu estar / ab la mort, lo con ferme
 per dent aquell / de la mort, me plau guerra

Tornada.

Lir entre carts / en lespay, de la terra
 noy ha delit / que dure, ne contente
 sols es lo meu / que no vull, ques augmente
 mas del durar / quant hi pens, dol m'a terra

NO cal duptar / q̄ s'és vlls, pot hó veure
 puix sens desig / de ser amat, yo ame
 d'amor nom clá / ne de psonam clame
 natura'n mí / fa obra, que's de creure
 yo sent delit / que no se d'on pren, força
 sí es de carn / d'on lí ve, que nos farta
 sí desperit / com lin finit, aparta
 sí del com post / don ve, que tot nom força

La carn lo vol / e lo per que, samaga
 ab no vist colp / lo ferit, de gran plaga

Com se pot fer / tal voluntat, no passe
 a fer voler / que ser amat cobeje
 que pot bastar / que d'amor, yom neteje
 e que, ma carn / se fart, e que nos, lasse
 açoes vist / que la nostrar' ma's baixa
 en los delits / del cors, e sí delita

R ij

OBRES.

Si nols sent purs / mesclats los, abilita
 la part; ne pren / lo cors, ne creix, la raixa.

A quest delít / ma carn sola empara
 e tot me pren / lo temps quen es auara.

E si'n delít / de ser amat, abaste
 aço es quant / la carn per si, desija
 si'l pensament / tot altre s'guart, remija
 no sent delít / ans algun despit, taste
 ymaginant / si el delít, no ymagine
 nom plau amar / e menys, que amat sia
 fora la carn / mon delít, fa la via
 tot mon desig / començ, per ella, y fine

Naturalment / tot quant delít, aporta
 nol fall amor / per via drete hu torta.

Tot temps fuy cert / q' yo dins, mi portaua
 en contra mi / vna mala, persona
 aquesta es / qu'a tots natura dona
 Reyna'n los mes / e de molt poch, esclaua
 mas ara sent / vn terç que'n mis, descobre
 e son poder / senti, sens, coneixença
 menys de raho / ve de passio, volença
 yo he volgut / ço que sens, mon grat, obre.

Abít, antich / es lo terç, queus nomene
 quem fa seguir / la vida que yo mene

DE AMORS. Fo. LXXV.

Aquells delíts / d'on bons amadors viuen
 ço es amar / e delít d'amat esser
 e la dolor / ques pren, en lo deseffer
 tals passions / de mon cor, no deriuem
 y opas dolor / sím conech, ser amable
 e met poder / qu'amat esser, no crega
 ab tot a ço / mon apetít, aplega
 sentir delít / a temps, pero durable

Ma carn lo sent / e y ol trob, ab la pensa
 quant me trob fart / obra'n mí la, deffensa

Quant sent d'amor / y el que, sentir solía
 es occasió / que de mí, y om, spante
 am y auoresch / no se hon me, de cante
 altrament sent / amor, que no sentía
 si es ver, dir / que tot quant, delít porta
 deu ser amat / per ço, que hom se ama
 amador so / y om encench, de sta flama
 que no rellu / ans víua, esta morta

Quant ala carn / ha vída, per set vídes
 quant lesperít / totes lí son fallides

Així com es / lo cor, primer, en vída
 es lo darrer / qui mor, de tots los membres
 dels amadors / així homens, com fembres
 lo cor se vol / ans que, altra partída
 e quant, amor / sen va dela per sona
 derrera ment / la tr'amor, abomína

¶ iiij

O B R E S,

prímer del cors / fartant, se desuehina
lo que volgue / prímer, derrer, bandona

Aço es quant / fastíg, amor lon lança
lo cor írat / linfa perdr'amístança

Q Vi es aquell / que'n altre íubífaça
e res de si / en temps venidor íutge
del que soffir / no pot esser bon íutge
pensant quen fag / lo llaç alcoll, sen'llaça
e ço per que / amant, alguna dona
sera pertemps / d'un jorn, que ja nons alta
etant sera / vna part quens desalta
que no veurem / res della, sia bona

Quant mes amor / entrels amants contenta
fundament, cor / e desíg, la sustenta

A qui ha dat / fauor tanta, natura
que no ígnor / com dins el, amor, obra
pensant ques pert / amor lladons la cobra
nos pot saber / quel, empeny, o latura
per delít creíx / o per delít, amínua
per mals, se mor / e mal en vida'l torna
e no toltemps / car varíetat l'adorna
la força es grã / quãt hom pensa ques mínua

Aço es ferm / que sens desíg menys caba
lo seu poder / sens dolor nos sacaba

DE AMORS. Fo LXXVI.

O Vos mezquins / quí sots terra jaeu
 del colp d'amor / ab lo cos sangonent
 e tots aquells / quí ab cor, molt ardent
 han be amat / prech vos nous oblídeu
 veniu plorant / ab cabells escampats
 huberts los píts / per mostrar vostre cor
 com fonch plagat / ab la sageta d'or
 ab que, amor / plaga'ls enamorats

Los colps d'amor / son per tres qualitats
 e veures pot / en les fleches, que fir
 per que'ls feríts / son forçats de sentir
 dolor del colp / segons seran plagats
 d'or, e de plom / aquestes fleches son
 e d'un metall / ques nomena, argent
 cascu d'aquests / dona son sentiment
 segons que dells / diferencia, lo mon

En aquell temps, que primer d'aquest, son
 les fleches d'or / amor totes, lança
 e desmembrat / vna sen, atura
 ab quem ferí / de que viur' abandon
 de fleches tals / molts passats, foren morts
 ja no tepus / que fer, guerra mortal
 ab les d'argent / sols basta fer, senyal
 mas, los plagats / de moir son estorts

Ables de plom / es buy, lo seu de port
 e son poder / no basta' traure, sanch

R iij

O B R E S.

amor vehent / lo seu poder tan manch
 ha trencat l'arch / y on fas al mon, report
 y ab cor fancer / crida, la sua pau
 per que cascu / pot anar, en cabells
 per fugir dell / no cal muntar castells
 lo seu poder / pus baix, que terra, jau

Mas yo romanch / amort, d'aço fina
 la sua pau / es guerra pera mi
 si'n guerra fos / cella, per quem feri
 yo fora'n pau / vençut, e son, esclau
 pau ha lo mon / e guerra yo tot sol
 per que amor / guerrejar, ha finit
 yo lo plagat / y no puch, ser guarit
 puix la que am / de sa plaga, nos dol

Tornada.

O foll amor / qui vostre dellit vol
 sobre loch fals / ha son contentament
 per ço repos / no te'n l'enteniment
 car si nol ver / l'enteniment, no col

Por de pijor / a molts fa pendre mort
 per esquiuar / mal, s' deuenidor
 si be la mort / resembra, cas pijor
 cell qui la pren / la te per bona sort
 e de aço / Cato mostra camí
 e li mes nom / vs dela libertat
 car de tot als / pot hom esser forçat
 sino'n morir / que's en nostre, jubi

DEA MORS. Fo. LXXVij.

Algu lapren / e reb, nom de mez qui
 fugint perill / qui les dauant, posat
 altre sera / de cor noble, minat
 que vol morir / per la valor de si
 venint en mans / de' nemich seu, potent
 sobrat lo cos / guerreja' blo voler
 de vencedor / encaras veu poder
 vol perdrel cos / per lesperit, vencent

Iesus en creu / fon pus fort, e potent
 que no aquells / qui l feren mort, passar
 car son voler / nol feren cambiar
 ne fon complit / lur damnat, pensament
 no roman fart / lo forçador del cos
 si voluntat / per cas semblant no força
 ans es vencent / aquell qui tant se força
 qui dela mort / no vol tembre, son mos

Del viure lonch / ja sent, lo gran repos
 que d'aquest curt / lo viure a vorreix
 e la dolor / dela mort, se parteix
 com lo qui mor / compte de mort, ha clos
 la donchs virtut / la força, multiplica
 del virtuos / qui sa'pinio, ferma
 en qual que part / hon virtut, la conferma
 que sols, a deu / del sperit, suplica

Alguns passats / que volutat, iniqua
 los feu morir / o la'pinio vana
 aquests no llo / mas los de pensa, sana
 volents, morir / per fer, lur arma, rica

OBRES.

perdent vn poch / per l'infinit, a tendre
 guanyant lo goig / que al fill, de deu, costa
 gran es lo be / legons, aquesta, costa
 que p la mort / de tal hom, saques, vendre

Toruada.

Dolor, e por / son bastants, per offendre
 cotes virtuts / que la'nima'n belleixen
 los quin son, nets / en gloria, tant creix en
 que'n aquest mon / no poden mal, attendre

Q Val l'era' quel / qui fora, si mateix
 fara ju hi / puix si no sab jutjar
 la passió / no sabra, estimar
 quant'es, e qual / e si minua, o creix
 quales, lo foll / que's time, res de si
 puix lo voler / no sab hon, lo metra
 son mal vinent / no sab com, lo sentra
 lo que sofrir / no sab, de si, en si

Yo so aquest / e puch me dir, mez qui
 d'oy, e d'amor / me trob, passionat
 tan egualment / e fort, que's tich torbat
 qual d'aquests dos / ha major part, en mi
 dant me assalt / qual seuol, passio
 ab tal dolor / que n'estich alterat
 e puix me trop / d'aquella, reposat
 venint apres / de l'altra, lur saho

DE AMORS. Fo. LXXVIII.

Si com aquell / quen la mar, te may so
 e d'aquell art / se te molt, per sabent
 e ve lí temps / fora d'esperiment
 quen son jubí / es contra, la raho
 e vaen part / hon per nengun temps fon
 e veritat / la buíxola nol' diu
 de tot quant feu / e dix, clar se desdiu
 rompent les leys / que natura, con fon

Si guart lo temps / present, e lo que fon
 de nou creat / me par, quem haja deu
 mos apetíts / e lo pensament, meu
 cambi han pres / no se com, ve, ne d'hon
 car en amor / fuy tot, del esperit
 e nol me trob / essent en mí, amor
 sino amas / no sentira, dolor
 lo mal d'amor / menciona, delit

Per contemplar / fuy en lo mon, exít
 pensant los bens / e lo gentil voler
 d'aquella'n qui / mon voler, y saber
 eren lançats / e punt no men penít
 nom cal dir pus / car en passats, scríts
 he'fats parlat / d'amor, e de sos, fets
 e descuberts / molts amagats, secrets
 los quals en mí / son de present, fallíts

Mos bells volers / son de present, finíts
 solament am / de vn amor, brutall

OBRES.

que passen mi / en lespiritual
 forçadament / com arma, y cos vnít
 així es nou / aquest mal, sentiment
 com si amat / per null temps, y o agues
 tots los costums / d'amor veig, al reues
 en poca part / hun semblant, aparent

Parlat he ja / sens clar, coneiximent
 d'aquest amor / per que'n mí, abita
 mas l'altr' amor / honestat, a nulla
 que non senti / sino, vn mouiment
 mas, he sentit / que'n est amor, del cos
 temps es corrent / la'níman pren la part
 e mesclasi / hom sens hauer esguart
 d'on sepenit / e mostras, per sos, plos

Moltes veus es / que yo sent, mon repos
 tant quant al cos / puix fartament, ateny
 mas l'apetit / a mes delít me'n peny
 e troba carts / per voler, colir flos
 molt hom, es bo / per esser viu catiu
 que per senyor / no valdria, vn clau
 així amor / es bo, si'nloch baix, jau
 e mal, si vol / fer del cos mort, vn viu

Si com aquell / qu'ab flaca barca'n riu
 peixca son peix / e viu'fats cabalos
 mas per esser / de bens pus abundos
 entra'n lamar / e noy, espera estiu
 ne pren aquell / qui ama dona, vil
 e les plahent / tant quant, toca la carn

DE AMOR S. Fo. LXXIX.

Sí mes ne vol/prengas, de sí, escarn
 sín es forçat/vejas negar, al Nil

Aquell amor/deu ser tenguda'n vil
 que null delít/a porta'n lo recort
 en molt breu temps/passa, lo seu de port
 mal criminos/ha per delít, ciuíl
 qui ama carn/e la'níma'uorreix
 obra, e tanch/los vills cloent, lo'hir
 obrals del cors/etanch, los del sentit
 si contrafa/amor, enell descreix

Aquest amor /ses forces afluqueix
 si es enquest/e vist los mals quey son
 e sobre tot /al amador confon
 amant aquell/que'n estrem auorreix
 e vol en temps/honest y deshonest
 pensant aço/quí es, que no les pant
 qual dona es/quí no sia dubtant
 ella y amor/si dells sera, enquest

O trist d'aquell/que vn cors deshonest
 ama forçat/e fer honest lo vol
 dia'bcíach/per solemnia, col
 mas no del tot/dignorança's conquest
 ans sab que may, farta la sua fam
 desuert gonyit/a dar, e pendre larch
 noy ha bocí/queli parega'march
 ques deu pensar/de les pomes del ram

OBRES.

Daltre que mi / no puch hauer just clam
 lo meu delit / es quim ha decebut
 trobatso pres / ans que regonegut
 no pas tot mi / car nom plau que yo am
 ans sino tant / com fora seny romanch
 e sentiment / continu dolor pas
 partit me trob / com si hom me ferras
 sim vull haunir / lo cor me trob, sen franch

Hoyt hedir / que per esser pus franch
 a perdonar / sent Per' als pecadors
 deu permete / les terribles errors
 mostrant li com / lo sancer, potser manch
 tot en axi / de mi deus ha per mes
 que a me tal / que nos gose be dir
 per que de res / me pulca'n fellonit
 e contra algu, que d'amor sia pres

Tant clarament / partir me viu james
 no fon en mi / tant manifest contrast
 car ma carn sent / son apropiat past
 eres tan fer ama'nima no es
 grat e desgrat / en mi han trobat loch
 e cascu dells / estrem, en baix, e alt
 en ma'rma trob / lo seu propi desalt
 ma carn en res / de tant bon grat, se moch

Aygua no tinch / per apagar est foch
 e majorment / si prop estar hi vull

DE AMORS. Fo. LXXX:

per deffensors / ha lo toch, e mon vll
 luny, cella es / que li fa, mortal joch
 car tot quant hoig / en ira ho retorn
 en fastig gran / demí he molt meny spreu
 con veig mon cor / que n tal amor, l'asseu
 que mal sen diu / cascun hora del jorn

Axí com cell / quí cap te dins calt forn
 el cors lançat / sobre llit fresch e moll
 aquest delít / la dolor no li tol
 ans passa'n ells / menys de sentir so jorn
 ne pren amí / que si en, ella pens
 algun delít / gran dolor conseguesch
 son antich mal / amí es vn mal fresch
 preant me poch / com d'mor nom de fens

Foch crem ma carn / e lo fum, per encens
 vaia'ls damnats / per condigne per fum
 mon esperít / trespas del Ete'l flum
 per que de res / de aquest mó no pens
 car per haer / delít, dolor atench
 puix ne vull mes / q' lo toch, nom promet
 passant auant, mon delít, es deffet
 e pas dolor / fins que aquell, restrench

Quant en desig / de ser amat me'strench
 yo sent dolor / mesclat, dins fret, e calt
 car nos pot fer / e conech, mon de falt
 d'ací scapant / en piyor punt, me prech

OBRES:

mire son cors / e totes les faycons
 e veig algu / quil ha conquest, sens cost
 com pus yo am / a dolor me, acost
 lladonchs desig / la carn, per als Leons

Tot quant yo pens' me porta passions
 e sens pensar / poch delit s' a conlech
 menys que d'un Bou / lo meu delit conech
 puix mentrel prech / lom trobe'n passions
 car tant com he / plahent, e de mon punt
 d'aquell delit / vna dolor men ve
 pensant que'n tal / ab altre, la vengue
 e quey vendra / si no li, lo adjunct

O deu per que / justat, es en vn munt
 tan gran voler / ab auorriment, tant
 yo auorreixch / la quem trobe amant
 dins en mi viu / qui volgra fos defunt
 ara veig clar / lo natural contrast
 que'n l'hom esta / per, la'nima, e cos
 hu, fastig pren / del assaborit mos
 quel altre sent / perdolç, e agre, tast

Axi com cell / de gran follia bast
 qui vol fer or, de coure, o de plom,
 los amadors / en aquest punt, tots som
 que volem seny / hon tot seny es degast
 e lealtat / en cor maluat, e fals
 qu'amor no ha / menys de vilana por
 car

DE AMORS. Fo, LXXXI.

car por gentil/ve de notable cor
 quete fort mur/a tots fets desleals

Sí col mal alt/que no'nten los senyals
 del acídent/epensa questa be
 e veu pulgo /que prestament lí ve
 o tal senyal/quel descobre los mals
 ne pren amí/com amar ja no cuyt
 per ignorar/lo que d'amor dins, port
 e veig senyal/cert d'amor, com la mort
 que lo meu cor/de amor no sta buyt

Raho es gran/que'n dolor sia cuyt
 car, dins en mí/ grans marauelles veig
 senyal d'amor /en mí, tinch per cas leig
 e quant nol trob/en ella'n dol so duyt
 la part en mí/que raho pusch, mesclar
 vol que nom plau /d'amor son sentiment
 l'altra de qui/no tinch lo regiment
 fa que yo am/emplau lo seu amar

Yo pas delít/com la veig mal passar
 e sent dolor/com per açola'm mes
 donant se poch/en mí, nom plau en res
 e sent delít/com la dech hairar
 bast'a cascu/volent saber de mí
 que ço quel mon/ha per pus inper fet
 yo com vn foll/he volgut fer per fet
 pensant trobar/contentament en si

L

O B RES,

O amadors/rebeu aço al fi
 los que jouent/vol queus sia cubert
 delit d'amor / en l'home tot sepert
 si vol saber/com, ama e aquí
 si tem saber/aço en dolor jau
 car no creu be/amar, e ser amat
 el amador /jano viu repofat
 si enl'amat/la proua, be noy cau

O amadors/los qui'n dan vostr'ama
 vullau de vos/mateixs, hauer merce
 pensau amor/hon va, e de hon ve
 e hon esta/e sius fa guerra'n pau
 sabent aço/de vos no fiareu
 e menys d'amor/e de, aquell voler
 que'n dona cau /poch valent, e lauger
 que'n mig lestiu/l'iuern hi trobareu

O amadors/en amor sentireu
 que lo maior/delit queus don ara
 en molt breu temps / en dolor tornara
 goig sens tristor /james possehireu
 lo grandefig /enfastit sera mes
 los vostres peus/contral voler iran
 los mals delits/contra los bons seran
 compensareu/a hinar, amau mes

No fia'ci /tot amadors entes
 si no aquell /be, sentit, e sabent

DE AMORS. Fo. LXXXII.

car, aquest veu / lo clar departiment
 de son compost / e sab, com partit, es
 car, la raho / contrasta l'apetit
 el'apetit / n'obeheix la raho
 folament reb / de concordia, do
 lo qui d'amor / com bestia, sentit

YO contrafac, nau, engolf per illan
 l'arbre perdent / e son governador
 e per contrast / de dos vents, no discor
 los mariners / en badalits, estant
 e cascu dells, la sua carta tenta
 e son discorts / en lur acordament
 l'hu volgra ser / propterra, passos cent
 laltretant luny / com, vent, pot dar en penta

Ma voluntat / ab que'n la mar fuy mes
 fallida es / e pog'ram fer ajuda
 ja ma raho / de son loch, es cayguda
 mos pensamens / contraris m'an attes
 ja mos desig, no sabem, elegir
 vida, ne mort / qual es, la millor tria
 natura'n mi / v'sa de maestria
 e pren la mort / per maior dan fugir

Tornada.

Plena de seny / nos pot be, soferir
 vida, y dolor / sens pendre algun espay
 lo meu deisg / se conuerteix, en glay
 quant me recort / queres vos haja dir

L II

OBRES.

NO so gofat/en demanar merce
 Na ma dolor / que del tot m'abondon
 vn poch espay / de temps la prech, qué don
 apoder dir / lo mal que dellam ve
 e si mon cor / en la força, retorn
 y el torbament / del enteniment pert
 pora saber / qui d'amor no es cert
 ira y amor / com dins mí han contorn

Sí com lo cech / no coneix nít ne jorn
 si dels; vehebents / no es ell, auísat
 d'ira y amor / no se qual ma sobrat
 hajan auís / dels qui mestant entorn
 yo desig molt / qu'amor m'abandonas
 car sola es / la causa de mon mal
 mas de poder / ira no te cabal
 que contra'mor / yo tant me rebellas

E si remey / a ma dolor trobas
 fora content / car y on desig exir
 los vostres fets / me fan vos auorrir
 e nos pot fer / que ab vos praticas
 mon partiment / no pusch ben acabar
 en vos pensant / estrany turment n'atench
 e quant lestat / de mí saber mestrench
 lladonchs yo caych / en mí pus ignorar

No se remey / quím puxa consolar
 si altr'amor / noua nome on se guesch
 o tu amor / colp vell, guareix ab fresch
 o de aquest / me vulles bandonar

DE AMORS. Fo. LXXXIII.

veges mon cor / en quina dolor jau
 en ton hostal / no mereix, tan dur llit
 qui es l'hom viu / qui millst'aja seruis
 tant es humil / que's forç, nol pot fer brau

Plagues a deu / qu'ab mi mateix fes pau
 mi acordant / ab cor ferm, ala mort
 yo mir, e pens / sial mon, a cas tan fort
 com de amor / ed'ira, fer se'sclau
 afany te'sats / l'hom dos senors si uent
 e quant mes donchs / essent ells enemichs
 quant hū complach / l'atre's, vers mi jnichs
 no se com bast / complaurels egualment

Tornada.

O foll amor / si es ver, quel jouent
 es stasio / de tu ami forçat
 si be lo mon / res tant no pot prear
 velleam plau / qui dels mals, es sement

S l'n algun temps / me clamí, sens raho
 Scuydant que fos / de mals afortunat
 yo so ben cert / que fuy molt viciat
 molt son millor / quel present, en que so
 per sol hauer / mon desig, no complit
 lo qual nos pot / en aquest mon tartar
 e maiorment / en la via d'amar
 penhi que fos / l'hom pus adolorit

Mon foll voler / me tolque lo delit
 per quey volgui / mes be que'n ell no es

L iij

O B R E S . A B C

si la valor / d'aquell jutjar fabes
 lo meu voler / no fora escarnit
 si com vexell / no pot mes recollir
 despuix que's ple / tot l'als perdres coue
 axí lo seny / en delít pus no ve
 sino en tant / com son poder soffir

Axí com pert / hom lo veure y'l hoír
 e lo poder / es perdut, de tot seny
 quant son esguart / en gran exces, atenye
 e pot ser tant / quel sey, pert lo sentir
 axí mateix / lo qui mes desít vol
 que d'hon lo trau / hoc, e dell nos requer
 no pot sentir / sens gran dolor, plaer
 e sin pren part / en molta mes, se dol

No pren axí / al enteniment sol
 per excessiu / son delít no's desert
 Orgue no ha / per ço'l poder no pert
 e son esguart / algun exces, no tol
 incorporal / es, tot quant, ell enten
 sabent jubi / en generalitat
 mas deuallant / en particular'tat
 mesclay vn seny / e menys, no si enten

Lo fort voler / tot saber se deffen
 per quem conech / ser del tot ignorant
 y om delít / e fuy sobres amant
 senti delít / del que amor, car ven

DE AMOR S. Fo. LXXXIII.

ara no am/e sent molta dolor
 no'n cars present/mas com no sent venir
 algun delit/em açost,a morir
 nos pot saber/la mia gran tristor

No solament/delit fuy sentidor
 mas de la mort/james dolor senti
 ne'en perdrel mon/yo viu me recordí
 tant per ço/lo dolç,sens amagor
 ja pert delit/quí pensa quel perdra
 e ja molt mes /si de la mort se tem
 e yo'n pensant/sentí aquest estrem
 e ja la tem/donchs quis delitara

Quí sera' quell /quí tant,me amara
 quem do conort/d'hauer perdut lo mon
 semblât demi/veig que molts cayguts son
 e qui noy es/que molt prelt y sera
 yo planch mom mal/e cascu planga'l seu
 aquest remey/es poch, en tant affany
 yo pert lo cors /e l'anima no guany
 e puch ho fer /e no sabent,mes greu

A tot'hom dích/lo que confes a deu
 que tant no faç/que tolga de mon seny
 aquells delits/aque ma carn me'n peny
 e lo voler/nol desdenya,per seu
 dona quem,alt/yon desig ser amat
 regonegut/tal delit auorreixch

L. iiii

OBRES:

lo de la carn / mal dich é nom part exch
lo desperit / a temps, e com forçat.

No puch amar / e menys esser amat
e nos pot dir / que seria, si fos
estat es ja / home vell amoros
e maiorment / siu fon en temps passat
de guart amí / e donem mort abans
que tornar lla / hon tot lo temps perdt
puix quem fall ço / que per amor fallí
la fi nom plau / e molt menys los mijans.

Dels actes folls / d'hon tot homreb engans
quin deu esser / amí, aquell es pane
quaut yom afin / aço ymaginant
jouens dispoists / si amen, tinch per vans
dons que fara / qui amor nol acull
en son ostal / per esser grosser vell
valencia / de tal cas nos, apell
en ell, e tals / la follias recull.

En contra'mor / no puch hauer ergull
que totalment / en breu lo met a part
mas los meus senys / forans tinch de sa part
per quels dins préch / e dels, de fora lull
o tu recort / not recorts be algu
e del present / perda l'imaginar
e tu mon vll / res no vulles mirar
lla donch lo toch / no fara molt sens tu.

DE AMORS. Fo LXXXV.

Puix nom serueix /alque vull fer, algu
 eplau los ço/que nom plau quels plagues
 si del quels plau/yo puchesser deffes
 delars delíts /sofferre, ser de ju
 leixem, en pau /quí nol plau, quem ajut
 car si nom nou / per temps perdral poder
 puix no fare /lo quem es leig, de fer
 en aquest temps /l'abit sera perdut

Del loch hon es /mon esforç prech q's mut
 no pas del cor /puix lí es natural
 vulla mudar /tot lo accidental
 e guanye ço /que'per colpa perdut
 de mals delíts /es volgut ser nodrit
 per quem trob huy /mes que la cera, moll
 donant me tal, delítament, quem toll
 tot quāt dech fer /que tost, nom torn delít

Sí res he fet /que bé pusca ser dit
 nol he obrat /si no per passió
 sim ha semblat /queu ha fet la raho
 amí mateix /certament he mentit
 lo mouiment /per passió vingue
 o esdeuench /per auenturat cas
 axí com l'hom /quis trau del mon, de'cas
 per passió /que a quella vence

Quí de virtut /abit format, no te
 quasi quant fa /per passió 's obrant

SOBRES.

en tots los fets / se troba vacillant
 e dins vn punt / son dolor, va, e ve
 qui passio / en algun fet, lo mou
 res no fara / que dell, sia segur
 e si ve cars / qu' n aquell, se atur
 lo començar / ab lo finit, no clou

Al bon delit / nengun bon temps, li nou
 car pertot temps / es presta la sabo
 puix dins esta / en l' vs de la raho
 noy fa, empaig / any, sech o, sino plou
 als mals delits / es obs, temps, e affany
 e tot aço / si basta, no es ferm
 per que' n aço / tot hom deu star ferm
 que' n tals delits / lo perdre's v ngrá, guany

Tornada.

O dona, vos / qui deu, per fill vos tany
 vullau parlar / ab ell com mar' ab fill
 que aquest mon / yo prenga per exill
 e que no leix / lo fin or, per estany

Eltramps.

PAhor no sét / que sobres laus me véça
 loant aquell / qui totes lengues lo en
 guardant honor / aquell eternal esser
 hon tota, res / en ell, es pus per feta
 que sino es / obrant quant pot natura
 ans he pabor / que mon parlar no cumpla
 en publicar / part de sa justa fama
 tal com requer / yls merits seus la tracen

DE AMORS. Fo. LXXXVI.

Lom enuejos / son offici reposa
 car, de' gualtat / ab ell, negun pareja
 en ell pensant / cascu, si justifica
 tallant de si / l'amor, a la persona
 tant son en ell / les virtuts manifestes
 ques d'ira cech / l'hom qui be, noles veja
 per los migs va / que'n los extremos no toca
 en temps dels deus / en vida la doraren

E deus ve hent / la perlongada honta
 quels grans senyors / en cõtra dell cometen
 tenints del mon / los poch e grans Realms
 ha dat voler / al iustificat home
 que'n breu espay / haja la monarchia
 clar, lo nomen / ab aquesta lta'n senya
 com de tot cert / es dels homens pus sauí

Perço que mils / a totes gents se mostra
 mostrát l'aquells / q' Vaques e Bo' guardé
 ell es aquell / que'n sa jouentut, tendra
 sobra'n aquells / qui sauí sa colen
 endespocar / de nombre de gent darmes
 les multítuts / de aquell, ha fet retre
 tot quant pot fer / virtut de fortaleza
 dins hun cor d'hom / en lo seu, ho demostra

En gran de falt / es lo mon, de poetes
 per embellir, los fets dels qui be obren

OBRES:

los freturants/de bella eloquença
 l'orella d'hom/afalach no pot rebre
 d'aquest valent/vna gran trompa sona
 quels Indians/ab vn poch no exorda
 hoen la'quells / qui son, a tremuntana
 y els de ponent/e de leuant, los tartres

Tornada.

Foll es aquell / que fa jubi'n los homens
 segons que dell/la fortuna ordena
 aquells afers/que no son en larbitre
 culpa noy cau/si venen per contrari

PEr que, mes tolt/poder deliberar
 la mort nons fa/tant mal, amon parer
 com gran contrast/ab si mateix hauer
 d'hon lo voler/vsa de, redolar
 qual tant cruel/ami no planyeria
 hauent passat/tal cas propriament
 tot lo saber / del mon, nom conuencria
 que'n altre loch/dolor fos mes potent

Del tot no pusch/maymia en culpar
 ne de merce/no puch hauer poder
 lo seu mal fet/ab gran enginy lo quer
 e quant lo trob/nom llou nem vull reptar
 dos enemichs/qui dins fils portaria
 ira y amor/dins mí, van debatent
 ira, d'amor/si ve, la senyoria
 con sera donchs / que pusca ser vençent

Yo desig molt/ma gran dolor cel ar
 y cuyt morir/sins fer lay ha saber

DE AMOR S. Fo. LXXXV ff.

quant no la veig / muyr per ella veher
 e si m'açost / forçat mes despantar
 yo si vull be / lo seu mal me plauria
 no se quem plau / determenadament
 voler morir / vn gran recos seria
 matem dolor / o leix me tal turment

Quant amor plau / que dell me d'acordar
 ira's ab ell / en orde, pus darrer
 a mon sentir / no se quales primer
 tant prestament / lurs actes sent passar
 campar no pusch / si pensar no perdía
 axí d'amor / no haure sentiment
 car nom pot dar / amor punt dalegria
 qu'ira nom do / tant, de mal soptament

Aquells remeys / que solen ajudar
 al amador / del mal, qu'amor sab fer
 son conuertits / en mortal desplaher
 e dos volers / en mi sent treballar
 ignor si am / sens amor, nom dolria
 hair e am / molt, e mescladament
 puys you ignor / quiu sab, mon cas me dia
 e siam dit / si so'en lo mon present

Bon passament / ha quis pot delitar
 vehent l'amat / y en son propri voler
 tot amador / nol fall vn poch esper
 e pren delit / en sa'ymia mirar

OBRES.

de fals delíts / nom plau lur companyia
 muyr per dolor / quant bon voler me sene
 eme sbahesch / com e veure maymia
 e son voler / me, porta marriment

Si mon díctat / veu algu variar
 en íra stích / rebolt en bon voler
 en dos moments / cascum te'n son poder
 del tot, a si / nom pot algu portar
 leixen me tots / o vença qual que sia
 o pas lo temps / molt pus cuytadament
 hoyt be dir / que tot mal, fa la via
 si lonch espay / de tempes es atenyent

Tornada.

vehent amor / ab dret yo li diria
 que no ma dat / mon ver mereximent
 e de tot cert / el, amí respondria
 noy puch entrar, quey pert l'enteniment

CLamar nos deu / qui mal cerca, el troba
 d'óchs vos mó cor / no' s'eta pus clamar
 vostres jemechs / nos poden comportar
 e vostres colps / se mostren, sus ma roba
 hajau effort / car lo p'jor es mort
 puis a deu plau / preneu hí paciència
 ell, es aquell / qui fa de vos, sentència
 creure deueu / que nous fa negun tort

Ans que lo mon / son vostra mala sort
 puis son en deu / lo vostre cas present

DE AMORS. Fo: LXXXVIII

e lo saber / de aquell no consent
 que sia menys / vostre cas ne pus fort
 sino ay tal / com per ell es sabut
 la tarda, es / la vostra enemiga
 la que amau / vejau, sius es amiga
 lança li veig / portar, e no escut

En aquell jorn / sere'n pijor caygut
 car yo morint / tot mon delit, morra
 algun plaber / l'uny nom aportara
 que de aqu est / moltes veus men, ajut
 com se fara / quen vn tan gran, rísch meta
 tot lo meu be / ab tal dubte, de perdre
 lo meu esforç / calscun jorn sent sperdre
 null pensament / no veig que bem, prometa

Quant me ferí / amor, ab la sageta
 no viu lo lanç / ans de sentir, dolor
 vntada fon / de vna gran, dolçor
 material / dolç portaua, en la treta
 nom conselleu / sinom, consellau, viure
 saber nom plau / lo jorn, de ma'spra fi
 aquella que / veura, tal cas en mi
 se que lo plor / haura pus prop, quel riure

En humanal / loch, amích nous veig siure
 si que tot hom / vos ne te, per grosser
 com vos creheu / queus dara mal saber
 quant dela mort / nous veura, be de siure
 en ella esta / la vostra'mort, e vida
 sapiau dochs / sius vol haer merce

OBRES

hous consell pus/sino saber lo be
queus vol, la que/vos tant haueu seruïda

Sí be del tot/pora esser perïda
per mon saber/la vida y ma esperança
e veig la mort, ab la vida'n balança
don lo consell/car, es'bo, en partida
ningu nos deu/luuyar de sa natura
al hom, es dat/per son dret natural
desijar be/volent saber lo mal
d'aquest saber/vull donchs hauer grã cura

Tornada.

Als amadors/amor los assegura
que no hauran/en ell seguretat
enlurs volers/no cabra fermetat
donchs com sera/entrells cosa segura

Estramps.

LO cínquen peu/del molto, ab grn cura
yo he cercat/e nonte sino quatre
volent honest/en amor del honesta
e lealtat, en cor/de falsa fembra
e per amor/he volgut ser alegre
menys de ser trist/e ferm, en vn preposit
gran amador/de semblant no se scuse
e ques trobas/de Salamopus laui

No solament/ma romas en la pensa
ans ho volguí/en les obres foranes
aquest amor de cony

DE AMORS. Fo. LXXXIX.

aquest amor / de contemplar nos farta
 si be, a temps / en pensa hom ho forja
 yo prácticant / d'amor leigs e bells actes
 ymaginí / tals contraris facibles
 e nó dolch prou / del tēps quē he víst correr
 per quem roman / en pensa plaent habit

Lengan conech / mas per obra nol mostre
 puix que d'amor / de tot yo nom despulle
 fluix me penit / car, dolor nom agreuja
 solament bast / airar, mi si ame
 al grau primer / bo del pecant me trobe
 que del mal fet / ha conexença fosca
 e si no quant / a temps desig me torba
 yo so content / ell, eson delit perdre

Volgral jaquir / sens electió mía
 mas que vengues / per alguna ventura
 plagues a deu / per ser malalt o pobre
 car si'l jaqueixch / cert yo se que menrepte
 si be rabo / en contra'mor se arma
 vehent ques pert / per ell, ma bona, obra
 nom trobe esforç / que del tot ma bandona
 ab tot que mes / de contemplar no passe

En quantitat / en delit gran no puge
 ans es molt poch / mas fort per a dísolre
 fastig no tem / por, nel per ançal tempta
 la sua sí / tota dins mi, sen entra

M

O B R E S.

puís que no pot / esser en aquells actes
 que de amor / los amadors, pratiquen
 pren vn remey / que'n còtéplar, sen munta
 e d'allo viu / que d'amor, nol pot tolre

Sí fos així / que sens passar principis
 yo fos al ple / que, amor l'amant, alça
 ho ha delít / coneixença perduda
 yo so ben cert / que'n oy, amor non fora
 mas qui sera / que'n delít, passar vulla
 per gran voler / si d'aquell, no sent pur na
 e yo no am / e menys amat, no puch esser
 e la raho / tant res, no abomina

La voluntat / amor, nom senyore ja
 hoch l'apetit / fins que de mí recode
 mas quant yo pens / totes les, circústances
 entre amor / e mí, veig gran berrera
 car yo no pens / que'n ser amat, abaste
 nen sent delít / per be que mí, disponga
 es verítat, que no se, que men jutge
 essent amat / si l'retria, lo deute

Així men pren / com aquell, qui contempla
 lesser del hom / e com es de deu, obra
 e puix ell ve / a contemplar los actes
 tant auorreix / trobar se'n lo mon, home
 com de amor / son esser, ymagine
 els gentils fets / quen l'entendrem, romane n
 y on he delít / e com al voler passe
 per lur excés / e qualitat, magreuje

DE AMORS. Fo. XC.

Entench no be/los mals, qu' amor atraça
 per qu' altres bens / no senti en ma vida
 quin carcre viu / del començ d'infantea
 ab dol sen ix / puix en abít lí torna
 renunciar / no puch lo franch arbitre
 de obeir / si amor me demana
 e quant amant / e amat esser pense
 no trob en mi / esser cosa possible

Per vn portal / ixch per lo stal de Venus
 per altrey torn / ab les comes trécades
 yo no pens / que'n ser amat abaste
 nem plau amar / ne menys men de lespere
 yo so aquell / qu'n leig, officis cria
 sab e no sab / ques mal e non pren altre
 car no pot ser / abít sens delit, reste
 e aço par / en couarts homens darmes

Mí, e mos fets / yo mir ab vista fosca
 no pas com orb / ne ab la vista clara
 conech mon dan / mas no tant, que mé dolga
 lo cor nol sent / solament balt a creure
 quant yom esforç / que amor de mí lance
 son bon recort / e los mals tots m'obliden
 si pens seguir / de sa dolor m'acorde
 e somembrant / del be del honest viure

Semblant aquell / qui ha mal de diable
 e quant lo pren / deu no coneix ne honra
 M ij

O B R E S

per que's d'aquell / qui te les virtuts; preses
 e puis jaquit / torna'n la coneixença
 quant per la carn / amor me passiona
 nom sent raho / ne mal, que per ell vinga
 e quant d'amor / la part pura, contemple
 yo sent delit / si pas auant, ma greuja

Si com se pert / lo poder, dela vista
 si l'hom esta / longament, en tenebres
 aixil voler / se pert, sino eixecuta
 los fets aquells / d'hon hauia costuma
 per ço amor / sol en la pnesam, resta
 per qu'a lonch temps / que l'obra no pratiq
 a mon delit / la dolor, no contrasta
 car no sent por / ne sperança l'falaga

Mentre amor / dels abits, no arranque
 y om dupte molt / que'n algũ téps, no brote
 ja no pot ser / que'mis crie, grã arbre
 mon cor lies / com terra, molt eixorca
 loch troba'n mi / hon se vulla ques tinga
 sperant, temps / lo pus dispost, que trobe
 abasta ell / que'n sola pensa, resta
 per l'abit prest / que si pel rau, nos quin ça

Quant de amor / indiferent, yo parle
 sia entes / lo que tot l'home, liga
 e no aquell / qui sols, al Angell, toca
 e menys als bruts / puix, de raho, fraturem
 aquest es dit, amor / de home propi
 car, es compost / de les dues natures

DE AMORS. Fo. XCI.

bell, es e leig / segons de qual mes toca
mas no pot fer / que restem enys de mescla

Sil voler d'hom / en fer amat termena
es dit amor / car de la si pren forma
e si en carn / sens res abstraure fina
es brut voler / puix mes auant no passa
axi com es / tot a'rma bon'u mala
segons que pren / d'acer e ferre sempre
amor es tal / que segons es composta
sa valor pren / lo tal, e qual, la honren

Res sens el quart / no's d'hom propria cosa
car general / es de bruts, e alts arbres
del sentiment / lo brut, al arbr'auança
e la raho / al hom, d'aquells separa
donchs l'apetit / hon la raho nos mecla
no's propi, d'hom / per be que'n ell se trobe
e tant es hom / com mes ne participa
e segons quant / d'hom se lunya'u sacosta;

Nos dona'mor / ab tant egual balança
que poch, o molt / vna part ne decante
o la petit / del cors mes asi tira
ola'rma'si / per sa part lo sen porta
si com en lom / vn humor predomina
que no es hu / que per egual les haja
e ve, per temps / que's cambia'l dominj
axi amor / pratica en nosaltres

Esser no pot / que l'arma obre sola
e que lo cors / sens aquella, res faça

M iij

OBRES.

res no fa l'hom / que tot noy comuníque
 segons les parts / del acte han semblança
 per be quel cors / no vulla res abstracte
 e lesperít / materials, no vulla
 dells ab duys jūts / puix amor q̄s diu míxte
 prenint lo nom / d'aq̄ll aquí mes sembla

Lenteníment / no es d'amor la causa
 mas l'apetít / de quels bruts no han falta
 donchs de amor / axí mateix ne senten
 ab fort desig / tal que'n rabíatorna
 la duració / veu hom no esser molta
 e dest amor / los mes homens sentenen
 alguns to stemps / altres segons los troba
 seguínt amor / per lesguart quels inclína

Sí'n gran exces / per son desig l'hom puja
 tot lo compolt / les potences te preses
 car segons es / e aquí es amable
 axí les parts / de amor les carrega
 tirát fluixant / creixét, mínuant, sent cábis
 volent l'honest / apres tot lo contrari
 aço segons / se porta'n fantasia
 atéps volét / com hom, có bruit, có Angel

Tot en axí / com lo foch no's en acte
 en lo acer / mas l'obra's en potencia
 e mes al foch / la calor lo desperta
 car si'n l'acer / noy fos, no's calfaría
 amor en temps / esta'n l'hom com defuncta
 e puix reuiu / mostrant se'n part, o tota

DE AMORS. Fo: XCII.

d'hon ls veu clar / que restaua, en l'abít
prest, en obrar / mogut per son consamble

Tot, element / elementat no's simple
ans es compost / d'un altre, son contrari
mas es tan poch / lo que del altre l'ampra
que be nos pot / aço pels senys conixer
tal es amor / quels actes no ha simples
car sensuals / son, e desperít, to quen
mas vna part / al altra sobremunta
que'llas diu tot / segons qual, bella'u, leja

Semblant me trob / del assetjat en plaça
hon es lo burch / e fort castell, e vila
e armejant / perdent forces, lon meten
fins al pus fort, hon no fa, ne tem, armes
axí amor / mos pensaments lo lancen
fara de mí / d'hun acte, a pres, laltre
fins que roman / en l'abít sol de pensa
e lo voler / com, a correu sen passa

Si com lo foll / en pensa Rey, se forja
fins que perceb / que no ha de Rey, actes
e duratant / estar en ignorança
com ell roman / en pensa de Rey esser
axí amor / en pensa, na delita
fins que la fi / pens, que sen deu atenyer
ans que yo pens / aquí amor yo aine
quant límagín / de la millor mespante

Si com l'auar / los dínars, per, ells ama
que no veu res / que per aquells despenga

M iiii

OBRES.

a si mateix / no diu que no sen ampre
 mas non sab cas / ne pensa que esser pusca
 axí amor / no veig de quem profite
 en tant me plau / que de la si no pense
 yo no esper / ne'n desesperar balte
 entre lo mig / d'aquests estrems alleuge

Vn hom es tal / que ama per natura
 son fill, en tant / qu'auorrir nol poria
 e si es foll / de los fets se desalta
 per quel veu tal / e ple de cabdals vicis
 axí amor / ses / penses me deliten
 per l'abit pres / que natural repote
 mas per mon temps / de los fets me desalte
 car totalment / lo trob, amí dessemble

Amor me plau / tant per los actes nobles
 que de per si / yol am sens elguart, altre
 semblant, aquell / qui son bon amich, ama
 pel que ha fet / e no per lo que faça
 en tant me plach / per delit ab les obres
 que'n mi roman / tal signe o caracte
 que perdent, yo / lesguart per qui amaua
 aquell delit / am, que'n la pensam resta

Los meus desigs / si de passio mouen
 del abit pres / lur mouiment comença
 y maginant / com aquells yo sentia
 aquells yo sent / e fa que yols desige
 regonegut / en dol me conuerteixen
 conexent mi / no poder aquells rebre:

DE AMORS. Fo. XCIII.

si no com veig/e del passat m'acorde
ma passio/nos mou, e menys per altre

Axi com, es/la sciencia del metge
bella'n estrem/segons si, e hon guarda
axi'n estrem/es la practica leja
e tots los senys/quasi fastig ne senten
tal es amor/quell seu esser, es noble
lo practicar/odios, e terrible
car, lesperit/ne pren molt gran angoixa
e lo cors, fam /yen fastig volent passa

Malament viu/quí delit pert de viure
Melles aquell/quí nostra vida caba
e la tristor/la destrue e menys caba
donch si bé visch/p mort me puch escriure
puix he perdut/a vos quim, ereu vida
per vos amar/del mon me contentau e
de deu e gentes/tot grat abandonaue
e vos haueu/mal esperança' carnida

La gran dolor/ha ma força' flaquida
que pietat/lo forçat de mí pendre
e quant en cor/fembril, me veig atendre
vull me sforçar /e ma força's perida
sí com aquell/quí sa'rma vicis dona
per vn gran temps/en habit, aquell gira
no ha poder/encontra'mor, ne ira
puix al començ, son voler abandona

No es en mí/de tolre ma persona
ed'apartar/del tot d'amor ma pensa

OBRES.

dolor, he ja/com nom trobe'n defensa
 deço quemplau/la raho ne's fellona
 en tal contrast/sol vida d'hom descixer
 mas no la vull/si deu no la millora
 ma voluntat/restant no la'ntrenyora
 com si la veu/sens aquella merexer

Yo sens amor/bastaua vos conexer
 per ell pas sol/sens esser coneguda
 tal voluntat/com la mia's perdud a
 la vostr'amant /quí nol plau d'amor pexer
 la vostra'mor /d'altr'amor, nos contenta
 qui ama poch/altr'amor no lí alta
 sana, raho/e passio mal alta
 han tot poder/per amor, dar en penta

Dolor d'mor/nouament maturmenta
 per que's lonch temps/que dolors ja nó firē
 emos volers/amar ja no lo firen
 nouell amor/nom pens que james senta
 amant a vos/he plagut ma natura
 e contra vos/es que amí amassen
 prímos de por/no se queus obligassen
 ne remetes /los fets ala ventura

Encontr'amor/vostre cor, ha'rmadura
 e per tots temps, ab la raho confella
 si no amau/no es gran marauella
 car poch amor/no viu hon seny atura
 si possions/ d'amor dins vos iutjassen
 fosseu del seny/qu al seuol confellada

la voluntat / de dona'namorada
no troba frens / aquella refrenassen

Si amadors / poder sentir bastassen
les grans dolors / que'n fi, d'amor se prenen
si be'n començ / molt grans delits ne venen
yo so be cert / que d'amar se duptassen
delit present / nostra pensa' falaga
que tol saber / de dolor venidora
saber se pot / mas no es sentidora
la carn, no sent / lo mal que per temps paga

Quí es malalt / d'aquella dolça plaga
no sab, amor / que'l sans, veu manifesta
e de present / amor lo delit presta
y al sentiment / dolor viuient l'amaga
hom sab, e sent / lo delit, quíns aporta
e la dolor / de l'uny, anos menaça
ab vlls rients / lo delit nos abraça
e la dolor / calla, de tras la porta

Quant delit naix / la dolor jau mig morta
y en poch instant / aquesta, met la força
de sig qui es / passio, dolent la força
e por de mal / venidor, la conforta
Lo be, ates / no munta'n suma tanta
com ans d'aquell / hauer la pens' ordena
y el pes d'amor / nol soste fort cadena
de per si, cau / o prop terras decanta.

OBRES

Tornada.

O foll amor / Sol vostre nom, me spanta
 noy trob lo be, que'n temps passat trobava
 e sent los mals / que d'abans ignorava
 plora mon vll / y ma boca, no canta

O Fort dolort / yot prech que mí pdons
 si no seguech / la tua voluntat
 la que yo am / contratu ha manat
 dôchs si no muyr / nò despulls dls teus dôs
 puís amí vull / en dues parts partir
 e don a tu / l'enteniment per part
 e lo meucos / de la mort, lo aprt
 a fort amor / yo no puch contradir

La que yo am / mí no consent morir
 donem a tu / lançat a ton voler
 e sab que tu / nom seras mercener
 nom de sempars / fins vida finir
 en aquell punt / hajes compassio
 d'aquella que / de mí james la'ura
 com lesperit / del cos exir volra
 oblida mí / menbret, de la qui so

En aquest mon / la mia'nimat do
 yels pensaments / quet sabras ocupar
 de res del cos / not vulles empachar
 car viure vol / en que digues que no
 del cos mezqui / no sies descontenta
 car tot es teu / si no lo mouiment
 e los gemechs / no vaguen yo durment
 ta voluntat / mon somni la contenta

DE AMORS. Fo. XCV.

Puís per mos críts / merce de mí, absent
 e deu per vos / vol punir, mos demeríts
 e los meu fets / contrasten, amos meríts
 licenciats / dolor quím, desatenta
 car, vna es / ma vida, y ma sperança
 e fa gran tort / quils tol, la companyia
 a vos coman / d'aquestes dos la guía
 car, departíts / la mort, del mon me lança

Creheu de ferm / que son ferma 'cordança
 que perdal's vlls / si pert, a vos, de veure
 e per null cas / lauger, no vullau, creure
 que luny de vos / vidaudo per fermança
 quant pens q̄ mort / me pot fer sols absent
 de vos quím sou / pus cara, que la vida
 d'aquella fuig / ala qual, ma veu, crida
 guanyat me te / lo primer mouíment

Tornada:

Lir entr cars / tant vos am, purament
 quem, es dolor / com nom poreu, amar
 sino d'amor / que solen practicar
 los amadors / amant comunament

PVix me penit / senyal es cert, que balte
 per a saber / del error, quem vull tolre
 mas quím dara / esforç, contra lo dolre
 per a jaquir / lo delit que yo, taste
 per ma raho / yo venguí'n coneixença
 qn'en ser amar / nom calia fer, compte

O B R E S.

mas, ab amor / yon he fet ía l'a fronte
complidament / e víst la speriença

La mía'mor / vn'altr'asi nontíra
lo dret d'amor / en mí tot se regíra

Puíx altr'amor / per la mía, no guanye
la qual es preu / per hon amor seguanya
per ser vencent / no sabí altra manya
perdut es ja / tot quant per ell affanye
lí com aquell / qui víu ab medicina
e ve per temps / que no lí val, al viure
axí muyr yo, qu'amor quim feya viure
a'ltre voler / per lo meu no s'inclina

Puíx no pot fer / que amant amat sia
lesxem, en pau / no torb, la vida mía

Ell mes entrat / per la part mía flaca
dant me'ntenent / que amant, amat fora
e james dell / men plach, altra penyora
aquest, es preu / quel cor d'home no taca
de desesperat / del tot yo de aquesta
dexím d'amor / per a temps per durable
e so tornat / mes que altre, amable
d'aquell / amor / que no'n clou la honesta

Epuíx me vench / sens altr' a companyada
nom pensi fos / en mí tant esforçada

Qual tan cortes / qui de amor excepte
 cas leig, o fort / puix que amor lo mane
 qui, estan foll / qu'n contra'mor sa vane
 dient yo so, qui leix / e qui accepte
 tot en axí / com laníma ín fusa
 ractional, sobre l'ínrahonable
 fa tot son fet / fer vía rahonable
 tot quant fa l'hom / per lo seu decret, v'sa

Tal, es amor / que si en hom se lança
 tot quant es dell / torna en sa semblança

Qui es lo foll / donchs qui d'amor no tema
 si ha sentit / son poder no vencible
 nos deffen dell / sino l'hom ín sensible
 no so aquell / car part ne presa strema
 e atreuit / pensant hauer deffen'sa
 en contr'amor / lí he tenguda cara
 pensant hauer / de ma rabo, empara
 yo nom pensi / ell bastas fer m'offensa

Talque volent / mí, de amor defendre
 ell me pogues / la sua força stendre

O quant es poch / per hon amor se fica
 e per aquell / en loch dipost, molt, obra
 per no sabuts / mijans, en nos fa obra
 lo temps, e loch / lo creix, o mortifica
 amor sab mills / lo que a nos agrada
 que nos mateix s / no bastam, a conixer
 e quant p'elam / que nostr'amor deu crexer
 en aquell punt / es desagraduada

OBRES:

Quant nos pensam / qués leixa, ell nos toca
y ab vn fil prim / se tira vna, roca

Delits passats / dela que am m'acorden
contra mon grat / e les dolors, m'oblíden
quí son aquells, que dins lo meu cor, críden
e par amí / que son vermens, quim morden
ço son delígs / contraris, quim tormenten
car, vull delits / quí dolor me aporten
vu'l difamar / mas ells, no mo comporten
a mon vóller / los apetits dissenten

Pensar se pot / quant, a raho contrasten
qu'ells entre si / a plure no sabasten

Com lo malalt / que la causa ignora
del acídent / e no sap lo quel mata
vehent, tot si / que per dolor esclata
e semblant mal / no senti algun ora
no cal duptar / si roman en sospita
si vench d'exces / lo malo per natura
e si de'xes / quín fon, que tant procura
assí mateix / tot lo passat recita

Axi d'amor / y om dolch, e no puch creure
que per tan poch / en tant, me degues veure

No puch oír / de la que am, paraula
que se'nal gran y ella en mí no faça
sí bona es / gran delit me, atraça
mala essent / la dolor es en taula

no

DE AMORS. Fo. XCVII.

no passares / qui della ymagine
 que nom escalph / o que tot nom refrede
 tots los mijans / de mi apart, e vede
 en abirar / o amar, si pens, sine

Cascu d'aquests / te causa'nmí ques tinga
 no se jutjar / en mi qual se retinga

Limaginar / altre be nom esmenta
 si no aquest / que sentit per aquesta
 tem lo cor pres / molt poca part ne resta
 per, allogar / ira quant se presenta
 sent mudament / tan gran en ma persona
 que'n suor vinch / quant ira'n mi comença
 la donchs amor / no pot fer que'lla vença
 ans son poder, del tot li abandona

No passa molt / que lur poder se'yguala
 e venç amor / entrant me sens escala

Nos pot be dir / amor de home propi
 lo que yo sent, car, per la carn, es tota
 d'açom delit / com non pas vna gota
 en le'sperit / e siu fas, com repropí
 em delit mes / com no pot ser que dure
 molt lo desig / que fartament, a porta
 mas hom veu que / natura no comporta
 que lo fruyt vert / cayga sens que mature

Lo meu voler / es obs que tal cos faça
 o volra deu / que naturas des faça

N

OBRES.

E que fos l'hom / tant com sera, lo segle
 tostemps veura / en si coses nouelles
 prenint, ja quínt / les noues, per, les velles
 lo que fon tort / vn temps, puix lies regle
 nouellament / casos a nos auenen
 per no ser tals / o per altra costuma
 esperiment / cascun jorn se consuma
 e los jahíns / en molta error venen

Fins ala mort / es mester, hom se tema
 per que amor / en les carns, tostemps crema

Amor amor / yo he pres ferma tema
 que vostre be / porta dolor estrema

MEs voluntats / en grã part descordãts
 dona per vos / les he fetes concordades
 per vos han pau / solent, esser discords
 per vos conech / lerror hon era' bans
 per vos conech / tot lo delit de viure
 mos penſaments / concordian conexen
 ja da contrast / si com d'abans nos vexem
 ans als amichs / de pau poden scriure

Aymaginar, nom cal duy mes' a fiure
 per aplegar / ma penſa molt confusa
 de la virtut / de fermetat, molt vſa
 de dos affanys / del primer lo desliure

DE AMORS. Fo. XCVIII.

per encercar / nom cal treballs de penya
trobat es ja / tot, obs de la mia'rma
e per guanyar / les flaques mans, fort arma
e per hauer / al cos, de mals defensa

Si del cos / ma fortuna dispensa
que per son mal / ma'rma per dabatalla
ja sab que fer / e ma lengua nom calla
viure'n lo mon / hauer en gran offensa
mal consellat / mon cos, volch pendre lanca
e ple de por / ab les armes volch noure
Foure. per mas pres consell / que les tornas, al foure
bayna. prenint, escut / armes d'ofendre, lanca

Nom a jaquit / del tot, ma esperanca
ab ella'n temps / spirara ma vida
mas yo conech / lamia'rma'n fortida
que tot perill / sete'n molt, gra bonanca
dolgas tot hom / com yo be no atench
nos dolga'lgu / de mon terrible mal
nulliunyidor / no feu en contre, tal
d'hon fos cotet / com yo fuy ve'nt lo rench

Si mos mals fets / ab forza'ltra, no trench
mal ahuyrat / nom vulla'lgu jutjar
si vagabunt / me veu lo mon anar
en tant segur / port, home james vench
mon desig es / en molta part complit
trobant, molt mes / del que fuy desijos

N ij

O B R E S.

Si no atench/no pens algu que fos
abtal dolor /sens molt maior delit

Tornada.

Lir entre carts /lo que de vos he dit
placia' deu /nom faça mentidor
yel que sufert /essent vos amador
per mal esguart /nom sia mal grait

ALs fats coman /tot quant sera demà
puís so estolt /de ma electio
mon seny es mort /a qui deu no perdo
puix al començ /del tot me derrencià
ja no es temps /tenir frens, al voler
malalta es /ma bona voluntat
e vaig en loch /hon no vull ser portat
lo descontent /de tot quant pusca, fer

Si com, al hom /no li basta poder
paralítich /quant es en peu lleuat
anar al, loch /hon vol esser anat
ans cau, o tort /va, contra son mester
ne pren amí /que no fas lo quem plau
ya quell voler /de la raho's vençut
e sil complach /mon delit es per dut
e sens cor faç /tot quant de mí vejan

Si com als vents /es donada la Nau
mentre's debat /als mariners, vengut

DE AMORS. Fo. XCIX.

I adonchs la Nau / son camí ha tengut
 per señal tal / qual, ans de contrast jau
 ne pren amí / car, mon enteniment
 ha gran debat / ab lo voler del cos
 determinar / lur debat, clar no gos
 proejant lo temps / l'apetit vaig figuent

Passa lo temps / que fuy d'amor content
 si be tots temps / senti les grans dolors
 mescladament / del cos, ab amargos
 creya Rey ser / ve'nt me de' ll seruent
 yo fuy content / de los mals, sens los bens
 per be quel mal / sens be no pot venir
 mas yo empréch / per ells mes que morir
 malament viu / qui'n mal fer, no te frens

O tu amor / qui ton poder me'stens
 axí fort ment / que not puch resistir
 hix fora mí / puix en plaber no gir
 ma voluntat / a fer tos manaments
 vulles hauer / en contra mí, ergull
 leixal vassall / qui not vol per senyor
 quin mouiment / venç, aquesta dolor
 sent me jaquir / ben fer, del quem despull

Aquest meu fet / bona fi, nol acull
 e lo present / es ple de gran tristor
 aquesta ve / del dan, auenidor
 que de present / lo tinch dauant mon vll

N iij

OBRES.

yol soferre / si ab cor molt ardit
 lla que yo am / per mi passa lo mal
 se ns penedir / quis penit, grat no val
 lla donchs la mort / nom sera sens delit

Tornada.

Lir entre carts / gran es lo meu delit
 mentre no pens / lo que porieu fer
 to tacte's prop / della hon es poder
 si al voler / governa l'apetit

SI com lo Taur / sen va fuyt per desert
 quāt es sobrat / p son semblāt qu'il força
 ne vol tornar / fins ha cobrada força
 per destruhir / aquell qu'il ha desert
 tot en a xim / coue lunyar de vos
 car vostre gest / mon esforç ha confus
 no tornare / fins del tot haja fus
 la gran pahor / quim tol ser delitos

Vengut es temps / que sera conegut
 l'hom quí son cor / haura fort, o couart
 e ja negu / no cuyt saber tal art
 que si es flach / tal no sia sabut
 car, de destruch / al perill de la more
 lla donchs nol val / enginy ni maestria
 per ben cobrar / la'strema couardia
 ans elegeix / fugir per ser estort

DE AMORS. Fo. C.

Ans del perill / se deu metrel conort
 ans prenent rísch / hom ha dels bons paría
 a conseguint / honor, e senyora
 sabent venir / los Cefars, en recort
 les armes fan / los prouhomens valer
 els puja tost / en semblant de momen
 aquest es loch / d'hon lo couart dexen
 pus prop de si / es, les dones veher

Renom d'ardit / vol, l'home parencer
 mas no sera / comportat son engan
 car, los qui mes / de tals affers labran
 diran quin nom / sobre si, deu hauer
 e baxament / entre si valran dir
 hom virtuos / no deu ser nomenat
 mas prenedor / del que no ha guanyat
 entre aquells / qui nol vehen fallir

Lome tastart / qui no tembra morir
 no sabent fruyt / son perill ha' la jat
 grau de virtut / volia'n si posat
 mas en aquest / se deu mils lo ferir
 puis ab perill / molt gran de la persona
 cuyda guanyar / lo que no's de son dret
 car la virtut / en lo mig loch se met
 e los estrems / per vicis abandona

Guanya virtu / qui son cos, amort dona
 per, vn gran be / o de molts, bení fet
 N iij

O BRES

pensar no deu / compte lín sia fet
 virtut de si / lo virtuos guardona
 l'hom de cor flach / meta perill apart
 car son honor / luny de perill esta
 e lo tastart / per temps venir pora
 en ser temprat / e vlar de Renart

Renar. per
 Rabosa.

Quant dels passats / lig alguns fets, eguart
 los per venir / gracia'nde u nos fan
 com son entemps / qu'al mon dispoists estan
 per grans affers / e de cascuna part
 e special / per nostre gran senyor
 qui festejant / la gent ab por lo mira
 tot gran senór / dintre son cor sospira
 crehent que'll vol / ser dels senórs major

Fortuna es / sobtos cambiador
 nengu no sab / en son voler la tira
 e lo semblant / de son amor, es ira
 la ira es / moltes veus, gran amor
 níngu nos pot / regir per son penell
 si no quels flachs / de sa cort fora gita
 el cor atjos / de sos bens lo delita
 hauent esforç / vehent la contra dell

Tornada.

Contra la mort / es aquest aparell
 menyspreu del mon / e no tembre fortuna
 tenir sa ley / e si es moro, tuna
 e Deu lladonchs / lo fara segur dell

DE AMORS. Fo. CI.

Estramps.

Per lo camí/de mort he cercat vida
 hon he trobat/moltes falses monjoyes
 car si guíat/per les falses ensenyas
 so auengut/aperillo sa riba
 si col maluat/qui'n paradís vol cabre
 e vers infern/ab cuyt at pas camina
 y axí com cell/qui de mig jorn les terres
 va encercant/per vent de tremuntana

Gran es mon dan/segons ma complacença
 segons lo ver/es poch lo meu damnatje
 yo pert delít/hauent ab dolor líga
 e tal com fon/plach, molt ama natura
 sus mí no puch/trobar als, sino dolre
 e de mon be/si ben vull, nom alegre
 lo perdre sent/per que'perdut, dolç abít
 del be vinent/nom trob, certa fiança

Axí com l'hom/per molta fe, que haja
 leixa'b dolor/esta vida mesquina
 per que no sent/los delíts del altíssime
 e sent, aquells/que'n esta vida leixa
 ne pren amí/quel delít d'amor leixe
 ab tal dolor/que no se hon pot cabre
 y ab molta por/sper, lo rahonable
 per que no se/com lo sent're pahible

Sí com aquell/que'ntrar vol en batalla
 e trobas cor/ans quella sperimente
 e quant se veu/esser prop del encontre
 per gran pahor/fuig, mostrant les espalles.

OBRES.

ne pren amí / que'n contra'mor me sforce
 fins a venir / a ferne leltret compte
 e quant so prop / de aquell apartarme
 com a vençut / yo abandon mes armes

Dabtar nom cal / sim son fetes metzines
 ab algun art / son preses mes potences
 per son voler / tot home del mon ama
 y amar nom plau / e d'amor son mes obres
 per los cabells / amí sembla quem porten
 a fer los fets / que amor me comane
 sin vull fugir / portar nom poden comes
 en tal contrast / la mia vida penja

Aquell dolç tast / qu'ab si l'acordant, tast
 no es en mí / mas dolor tant discorde
 qui nos amat / ya mor d'altri, cobeje
 no sent gran mal / puis vn terme desija
 yo so aquell / qui'n res del mon nom ferme
 yo am, aquí / no mereix que yo lame
 e d'atra part / veig obres en contrari
 de vida y mort / he certana paraula

A tot mes qui / vn gran be no li mínua
 ço es d'hauer / mort hū molt poch de dubte
 aquest gran be / yo no se honte casa
 ne trob raho / per que viure desija
 en contr'amor / ay tant yo nom esforce
 que don'oblít / en algun be, sent fícte
 ne'll mes bastant / si com d'abans complaure
 yo so'n l'estat / lo qual deu tot hom tembre

DE AMORS. Fo. CII.

Fòt son mos vulls / d'aygua dolça y amarga
 per que'n dolor / y ab delít aquells ploren
 car, vna es / la dolor, delítale
 l'altr' ab aquell / poch, ne molt, nos cópauya
 com, ne per que / saber, aço compassa
 no sia yo / lo deydor, o mestre
 tan solament / a ben sentir ho, baste
 vingal júhí / als qui mes d'amor saben

Cascuna part / de si'n dona crehença
 tal que no se / raho que la desfaça
 a mon desig / gran raho, ma donada
 e si desam / nom sia dada culpa
 ja los meus fets / raho d'home nols porta
 als fets es dat / tot quant amí segueisca
 a, res afer / amí es tolt l'arbitre
 nom trob res franch / si no la sola pensa

Tornada.

O foll amor / les dolors costumades
 venen per temps / que no donen congosa
 si axí no fos / ja no seriem homens
 e per que donchs / aquest, vs en mis trenca

Sia cascu / per ben hoyr, aten
 Se no y magín / que y ol vulla decebre
 car, de tot cert / per mí pora' percebre
 grans nouitats / e, de nou sentiment

OBRES:

tals que no se/los mijans quils atracen
 mas solament/resta'n mí lo sentir
 si col mal alt /quí la dolor sab dir
 no sab los mals /quí la mort lí percacen

Aquells afanys /quels amadors acaçen
 e son comuns /e quasi manífelts
 no son en mí / ne de semblants d'aquests
 nom fan pabor / ne sol mí, no menaçaen
 dolors, e tals / que'n amadors no venen
 car yo perefch / com ja no puch amar
 solament balt / mí, de mort airar
 per mos de falts / que'n ira, mí encenen

No se quins son / los delits que'm sostenen
 com nom acuyt / metre lo mon a part
 car, d'airar, me / ja mes yo nom veig fart
 pensant los bens / que'n esta pensat prenen
 morir me plau / car, nom te prou lo viure
 lo mills de mí / es com, en res no pens
 tant quant yo puch / de pensar me deffens
 consell nom cal / sim dech per foll escriure

Sí col precís / qui no's de mort, delliure
 vebent se prop / d'aquell seu jorn darrer
 no prega deu / lí sia mercener
 e sab que va / lla hon null se pot siure
 ne pren a mí / qui fuig a la merce
 d'amor, en qui / se'n e clou tot lo meu esser
 tant en vers ell / me so volgut íresser
 per lo fallir / qui es com es, per me

I rescer, p
 ahírar.

DE AMORS. Fo. CIII.

Si com l'hom pech / qui ha pensat dins, se
 del hom sabent / son bon saber atenyer
 e com veu si / que'n tant nos pot empenyer
 lo malaeix / e si mateix d'hon ve
 ne pren ami / no bastant ser, ates
 llay hon tolt temps / he tengut mon camí
 tot per de falt / ques a, trobat en mi
 haír amor / e volgra ser no res

Tornada.

Lir entre carts / lo be quim es deffes
 amor lom feu / en primer, desijar
 e follament / de tant preu estimar
 que no ymagin / que hauer se pogues

SI col malalt / qui'l metge lo fa cert
 que nos pot fer / que de la mort, escap
 si de veri / no beu vn plen, anap
 e lo perill / no li esta cubert
 ne pren ami / qui vull esperiment
 molt perillos / e sens ell no puch viure
 lo dilatar / per mort se pot scriure
 e tem l'assaig / ab la mort egualment.

Qui es aquell / estimant lo turment
 e lo perill / en que ma'rma, esta
 vehent se prop / d'hon creu que tolt perdra
 ço per que son / venguda'l mon present.

OBRES.

en dubte stich / la mia'rma, tremola
 que no consent / que mat amí mateix
 e d'altra part / mort certa nom ja queix
 y om desesper / de ma sperança sola

En lo meu coll / ja veig penjar la mola
 e lo gran fons / hon sere trabucat
 si donchs merce / no vol bauer tollat
 la corda fort / mas coltell, no esmola
 merce deman / ab veu espahordida
 mostrant negar / al qui per mis request
 vos no gardeu / q̄ mostre paboruch gest
 mas pietat / sia en vos complida

Puis que per vos / pot esser be sentida
 la part d'amor / que yo no puch mostrar
 vullau vn poch / la pensa empachar
 en quin fil prim / penja la mia vida
 yo lo aquell / qui del carcer lan tret
 y ab torbat pas / va pendre cruel mort
 que no he pus / remey n'altre conort
 sino merce / del qui jubi ha fet

James d'amor / fon vn cas tan estret
 com es aquest / del qual no puch fugir
 per hu lo cert / dela vida finir
 laltre's veri / per apagar ma set
 o vos qui sou / causa de mon perill
 e fins aci / no merexeu gran culpa

DE AMOR S. Fo. CIII.

poca merce / per auant vos en culpa
si per de falt / d'aquella prencb exill

Tornada.

Lir entre carts / no veu degun perill
fin, amador / e si veu punt nol tem
tot cas es poch / essent lo pus estrem
la torre gran / li sembla gra de mill

Aquesta's / la perdurable dolor
les que senti / foren totes atemps
mas la present / deu viur' ab mi en temps
bem sa saber / quant pot, en mi amor
ab coxo peu / ma seguit yaturat
ate sa es / la pena de mon mal
ferit me sent / d'una plaga mortal
yes lo remey / fer no res lo passat

Gran mudament / no pot ser comportat
en poch de temps / sens alteracio
qui pot saber / la dolor en que so
vinent ami / per hauer molt, amat
aquella d'hon / esperi tot mon be
tant quant delit / en mi pot abastar
per son defalt / men coue delunyar
e pel cami / d'amor gran jram ve

Tal mudament / com natural softe
sens fer senyal / maior del que's en mi

OBRES.

aquella que/per ma vida tengui
 entre morir / e viure, me dete
 lo meu repos / treball es conuertit
 e lo meu goig / es tristor sens remey
 yo lo catiu / com esser pensí Rey
 tot alterat / me trob, y es balayc

A quella carn / hon lo meu esperit
 entrar volgue / primer que'n paradís
 me sembla foch / del infernal abís
 e moltes veus / non vull esser fugit
 ans d'acostar / no sent lo mudament
 mas fet l'acost / sent lo camí tan gran
 que res nol puch / dir, quant li fo deuant
 e pas dolor / d'aquest mal callament

On cab, ab mi / tan gran alterament
 si por, mes pren / por, que sperançam vol
 que, es aço / que voluntat me tol
 que'n be ne mal / no vs de'nteniment
 o fals amor / qu'il loch vedat te plau
 lexam v sar / aquíu mereix, desdeny
 per quel desig / teu, amor me constreny
 ço que amar / amí tant me desplau

Per quel desig / meu, contra raho cau
 amor ho vol / per que tant hí contrast
 e mon desig / cobeja, lo fer past
 d'aquella carn / hon gran amor gor jau
 o fals amor

DE AMORS. Fo. CV.

o fals amor / no poras pus en mí
 sino forçar / mon apetit, escas
 mon esperit / per forçal jaquíras
 no amaras / ço que vols de perli

O fort dolor / no per dones a qui
 per culpa gran / me dona dol e plant
 tu pietat / no vulles parlar tant
 en la fauor / de quítant mal merí
 yo am mon dan / e mon be, auorresch
 ço per que am / no es vist lo perque
 del defamar / molt clarament ho se
 e lo carrer / no vist, yo en segueisch

O deu perque / am, aquí auorresch
 ental contrast / com vida nom jaqueix
 amor no mor / e d'airar nom leix
 casi' gualment / entrells, amí partesch
 saber nos pot / qual dells abans morra
 muyra donchs yo / per lur debat finir
 quant am, me dolch / e mal pas mentr'ahir
 lo pus cortes / dolor mortal me fa

Yo lo malalt / hauent lo cos tot sa
 cascun amor / ab laltre's acordant
 mon esperit / es lo dolorejant
 ab l'Orgue seu / desacordat sta
 ell de per si / vol lo que deu voler
 perdut l'honest / voler, no vol que am
 e mon cor fals / pot hauer molt just clam
 d'aquella / qui no pietat vol hauer

O

OBRES.

En la dolor / d'amor delit pot ser
 si ab aquell / ira'nbolta, nos met
 essent lo cas / lladonchs dolor tramet
 contra qui cau / tot lo seu gran poder
 e tant com pus / amor es gran, e bell
 tant la dolor / es maior e pus fort
 en lo cos sa / tota'nfecció's fort
 y allo malalt / no te'n que's prenga'bell

No dech morir / solament ab coltell
 mon cos mig mort / deu ser vianda'ls Cans
 mon cor partit / entre Corbs e Milans
 mon esperit / tinga lo loch d'aquell
 qui volch trahir / besant lo fill de Deu
 a quest es loch / a ell just e degut
 puis atrahit / a sí, deu nol ajust
 e gran peccat / deu rebre pena greu

Tornada.

Amador fuy / tant com le sperit meu
 pensa gran seny / en dones, o bondat
 mas si no carn / noy trob, e so' ganat
 a quatre peus / deu anar, qui nou creu

Axi com cell / quis parteix de la terra
 ab cor tot ferm / que james hi retorn
 deixant amichs / e fills plorant entorn
 e cascu dells / a les faltes l'a terra

DE AMORS. Fo. CVI.

dient plorant / anar volem ab vos
 o nons leixen / trísts / e a dolorits
 e les forçat, aquells hauer jaquits
 qui pot saber / d'aquest les grans dolors

Yo men confesja Deu / e puix a vos
 que yo so tal / com lo de qui parlat
 car tot delit / de mí, es apartat
 si que james / me veja delitos
 no solament / he lo delit perdut
 ans en sonloch / entrada es la dolor
 car yom ayir / hauen perdut amor
 e jach del colp, que tot temps he temut

No menys que mort / amies auengut
 nom pot fer pus / que fer perdre lo mon
 e yo d'aquest / a tot hom, ma part don
 puix que no am / ne puch ser ben volgut
 tot ço que veig / me porta en recort
 lo mal present / e lo que s per venir
 lo negre prop / lo blanch fa mes loir
 vn poch delit / ma dolor fa pus fort

Yo no puch dir / senta dolor de mort
 la tinch lo cors / e malalt lesperit
 d'un accident / que'n vida ma jaquit
 ental estat / que nom trob viu ne mort
 le'nteniment / nom delita'n saber
 e res plaent / no vol ma voluntat
 yo vixch, al mon / e dell de desesperat
 si'n laltre pens / nom calfa molt l'esper

O ij

O B R E S.

O mos amíchs / vullau dolor hauer
 e pietat / del qui viu, pert lo mon
 e majorment / si algun tant, hi son
 car molts hi son / que'n res noy son mest er
 altres hauents / d'aquell menys sentiment
 quela Guíneu / molt astut animal
 e daltres molts / que lentendre nols val
 si no'n justar / aquell metall, argent.

Tornada.

No se aquí / adreç, mon parlament
 per ques lonch tems / nom parle ab amor
 e dona'l mon / no sent, de ma tristor
 axí mateix / yo non he sentiment

Certes demí / que no men cal fer compte
 per fer contrast, amor qui tât me força
 ira y ot prech / que lo meu cor me, sforça
 los meus affanys / sol, a tu los recompte
 enuergonyit / confes la mia colpa
 com nom esforç / contral desig, horrible
 quem ve d'amor / si bel trob molt terrible
 semblât aquell / quils sans alguns, en colpa

Yo prêch conort / comp son colp, tals jahen
 infern, es ple / dels qui amor complahen.

DE AMORS. Fo. CVII.

Tant com en mí / es y fon soportable
 de contrastar / e vendre la batalla
 yo he complit / dins mí, setint baralla
 tal que nom fon / vn altre comparable
 yo desig tant / com lo cor me soporta
 e per aquest / desig am y a hire
 puix la que am / ab grat, e desgrat mire
 torbat me sent / coltum passat nom porta

Yo am, em dolch / conexent mí qui ame
 de' llam delit / e mes, com la defame

Los bens quey sent / en ella' mar me' npeyen
 e los seus mals / per auorrir no basten
 e son tan grans / e tant amí contrasten
 que moltes veus / als bés d'amor estranyen
 no passa molt / que amor los empara
 esa que oblit / sens perdo, la gran falta
 ira no mor / mas esta com malalta
 mentre amor / te gran força, encara

Quant iras mor / amor, demís de terra
 romách en pau / com entrells no ha guerra

Desperiment / no passe gran fretura
 yo se l'amor / el' ira, com l'auenen
 dins l'amador / e de quant aquell penen
 de tal dolor / que no soffir mesura
 si amat so / dolor sera ma vida
 si desamat / al rísch sera mon viure

○ íij

O B R E S :

mas tost sere / de mal, o be dellíure
breu sera'n mí / la batalla fínida

E sser amat / es dolor mentre vixca
mas lo desig / sens consell mí arrísca

Qui es lo foss / quín contr'amor sey guala
legurs son dell / los morts y els no séfibles
mas no alguns / quí son d'amor passibles
quí vol ser fort / de la carn se despulla
en mí he vist / vn singular exemple
quant he pensat d'amor del tot estorcre
contra mí veig / camí que no puch torcre
portant me'n part / la qual, si be contemple)

(No puch dar pas / plaent, amon coratge
ab cor irat / vaig faent, mon damnatge

En temps passat / senti dolor extrema
mas no es menys / aquesta present fresca
aquesta's fel / no toca res de bresca
e par amí / ab mans lo cor me prema
no pot durar / que nom leix, o quem mate
ella es fort / per qu'ab delit nos mescla
hon lo delit / e dolor, fan la mescla
esser no pot / quel cor hon son esclate

Per qu'amor plau / que muyra o quem passe
esclatar vull / mes que si languint lasse

DE AMORS. Fo. CVIII.

Partir nom puch / del loch bon la he vista
 (donchs quât desig / de veure sa persona)
 e tem de mort / si bon esguart nom dona
 e sil me fa / dolor altra mentrista
 car y magin / que altre la sentida
 la sua'mor / e son esguart benigne
 e yo he vist / a quell bo e maligne
 plaent me fon / e molt, adolorida

E tant com, mes / en ella yom delite
 pensant que tal / feu ab altre, despíte

Plagues a Deu / que perdes yo la pensa
 per quem jaquis / aquesta gran congosa
 en pijor vinch / si aquella m afloxa
 puix quant hi torn / yo reb major offensa
 car nos pot fer / algun delit nom membre
 e per aquell / mes dolor me turmenta
 dauant la tinch / e semblam que la senta
 no se la nit / o lo jorn qual dech tembre

Yo fuy amat / e no tant com pensaua
 sens retenir / mon voler bandonaua

Tots los senyals / quel amador acaben
 yo trob en mí / que no fall hu quey sia
 per ella vinch / en tristor y alegría
 tots los meus senys / forás, e dins, ho saben
 car no veig res / si no ella quem alte
 ne desig, toch / de ningun altra dona

O íííj

O B R E S:

alguna veu/nom par que sia bona
 son cors no's bell/e yo no men deasalte

Ymaginant/car, noy sepus en ella
 ses parts pel tot/am, en gran marauella

Yo creguí ferm/que s'etir no poguera
 en mi amor/ne'n la persona'mada
 ne per la carn/la'gues tant desijada
 no ymaginant/que'n ser amat venguera
 hun gest mostrand/dona ficta, honesta
 e sentiment/praticant d'amor, acte
 sens recelar/ha fet en mí fals tracte
 prenint mel cor/e part alguna y resta

La que roman/te ocupada ira
 e quant se mor/tot quant so, a sim tira

Lo gest dels vlls/e de aquells la forma
 fet han en mí/passio molt estranya
 per l'apetit/que tot per carn se guanya
 ab altre molt/que dopínios forma
 e daquest es/lo tot della, l'objecte
 no sol lo cors/mas tota en temps presa
 en aço es/ma voluntat atesa
 molt tardament/no volent tal efecte

No vull amar/e mon apetit ama
 sobre ney veig/marauellofa flama

DE AMORS. Fo. CIX.

Axí com es/en nos, la'nima tota
 en tot lo cors/e tota'n cascun membre
 tallat, algu /no cal per aço tembre
 que per aquell/ella romanga rota
 lamia'mor/es en lo tot d'aquesta
 e sil veïgres/que per defalt maltere
 no sent, en mí /que d'amor despodere
 en lo seu tot/la mía tota restra

Sí com la mar /vn punt no sen altera
 si hom ne trau/vna gran albufera

Yo vull amor /ab condicions tales
 que segons ell /grans contraris empliquen
 ell es tot mal/e mes los quils pratiquen
 tots son eguals/en lurs qualitats males
 son ferm estat /si es, saber nos leixa
 aquell instant/nos jaqueix be conixer
 tostemp esta/en lo minuar o creixer
 sentho aquell /quí molt ab ell se feixa

Axí com so/compost de molts contraris
 ma volutat/el apetit, son varis

MAleyt lo jorn /quē fon donada vida
 puix tát so vist/en mos volers cótra
 yo so aquell / que pensament, he vari Cri
 e voluntat /detot desahunida
 ab desgrat, am/e auorreixch en semble
 mos senys, en mí /conech esser discordes

OBRES.

lulleloch/d'abans foren concordés
si pens qui so/al que fui/punt no semble

Auorríment/ab amor en mí foren
mas ab defalt/en temps en mí,lauoren

Sens mon voler /yo non parteix la pensa
per vn desig/que nom par, amor sia
car no cobeig/la sua'mor fos mia
ans ve a temps/quem plau me fes offensa
car pe'rsa mor/la mia sen obliga
e'mí no plau/de tal preu fer lí paga
no vull son be/etínch ne,alcor plaga
de leig fet nou/e de legea'ntíga

E ve,que dich/quem plau quel auorreixca
mas no pot ser/que'n tal pensa feneixça

Quant ymagini/d'aquest amor la causa
no la perceb/e menys,hon te,son siti
crech que desam/e quant ne pens,ser quít
mon pensament/vn gran delít se causa
e no se com/vn tante tal sostenga
etrob raho/per desgrat,e per íra
quant desgrat sent/amor tolt asim tíra
o almenys fa/que lesio non prenga

En oram ve/ que son leig,me's'bellea
mas per tolt temps/de los fets he ferea

Lo tocl, per si / molt no si a delita
 quant pren delit / límaginar loy porta
 pel gest, que tal / pensament me reporta
 que tot mi' n' temps / per ella totam cita
 en amagat / amor, en mí fa obra
 no trob raho / per que tant la cobeje
 e lo que veig / no basta que pledeje
 tal heretat / de la bossa tan pobra

Algun temps fon / amar ço que desalta
 no ala carn / mas per fer, amor falta

Axí com es / torbat algun bon metgé
 com del malalt / lo mal no pot conixer
 e veu bon pols / e la vida descrexer
 ab bon ceruell / cor, ventrell, mella, fetge
 (dels vuit senyals / mortals q̄ ypocras posa
 non ven algu / e la vida sabreuja
 axí men pren / qu' amor en mí alleuja
 e no se hon, quem degues fer tal no sa

Puix que no vull / amar / ne amat esser
 com es en mí / de amor, lo seu esser

Com lo malalt / que sobre si vol veure
 com líl deuench / son accident de febra
 diu que menjant / carn de Bou, o de Lebra
 o per fredor / o per mala' ygua beure

DE AMORS. Fo. CVII.

e no veu res / que per l'cident baste
 se quel coue / en gran sospita caure
 axí men pren / que no puch jubí traure
 quín delít es / lo que d'amor yo taste

No es en carn / e la carn mí enclina
 entra per lull / en lo tot dell, afina

Axí com es / bella vna persona
 tota en temps / e no en parts jutjada
 e nos veu be / per que's tal estimada
 puix no ha, res / tals, qual natura dona
 en als esta / quel cors lí a companya
 ço es lo gest / que'n tal cas lull engana
 amor pel gest / cors leig, amar me mana
 tant quen mí veig / speriença strana

Sí pens en parts / la pensa della' parte
 e quant la veig / o toch, sens alt nom farte

Quant yom acort / de res que'n irã torne
 si poca es / lo meu desig se's força
 e si es gran / la ira'n mí pren força
 que no ymagin / que'n amar yo retorne
 dubtem que am / puix son be no desige
 ans ve a temps / que la mort nom es crua
 no prech delít / en res del amor sua
 emplaura be / que della yom fastigije

Ab tot aço / mon delít, es en ella
 prenent l'en parts / per lo tot de aquella

DEAMORS. Fo. CXI.

Molt me par be/que pès del altre mon
 puix quel present/nom veda lo pèsar
 graeixch, a deu/com veig, mas no pas clar
 la gran error/en que ma pensa fon
 yo trobe s'olt/lo meu enteniment
 e so libert/a temps, del que dech fer
 mas tost lleuar/l'abit, no tinch poder
 mudar costum/nos fa prest, en volent

L'o qui pogues /hauer coneximent
 en lo començ/ans del abit format
 quant fa de mal/apres ques engenrat
 e quant en nos/sa força es potent
 guardara, com/se lanças al delit
 per que no fes/vn altre, dell senyor
 ell, en lentrar/porta molt gran dolçor
 e quant entrat/quil traura de son llit

Com se pot fer /hom apren per scrit
 no bastant ment/car noy a teny raho
 vn seny quis diu/dels actes collacio
 en tal jubi/deu ser ab ell vnít
 l'enteniment /sens lo seny no sab pus
 si no ques sa/per vn costum reues,
 trobant lo mig/hon, moral virtut es
 ço es parlar/que va, de sus, en sus

Qui, assaiat/ no ha, de jaquir l'us
 enuellit ja/ranciu he de temps lonch
 no sent lassany /ne de aquell qui'n bronch
 esta, e vol/se fer, dret com lo fus

O B R E S :

no ha temptat / de perdre, abít vell
 qui facilmente / se pensa ques fara
 puix al vestir / plaent ment lo troba
 al despullar / tal pensa trob'aquell

Sol en pensar / de fer hi aparell
 per a jaquir / tan singular amich
 si creu, no sab / que li sia'nemich
 puix gran delit / li es vengut, per ell
 nostre senyor / n'ha vist ne conegut
 com lo perdra / per fama da'tr'oír
 no fara poch / si vol aquell jaquir
 car, de mudar / molt homes decebut

Vici jaquir / e pendre la virtut
 entr'aquest mig / se troba vn gran vay
 lo caminant / es enterrible glay
 quant es al mig / sens lo socors vengut
 per que alguns / veu hom tornar atras
 mostrand pahor / per a passar auant
 entre aquest / se troba tal espant
 que de lur loch / james no mouen pas

Quils abits be / lur natura, cer cas
 trobar a'lguns / sobre opinio
 aximateix / sobre complexio
 e sol costum / hi basta, y no escas
 e tant es fort / l'abit segons hom cau
 eyols trob tals / e tots los esproui
 lo del costum / no tolt, mas yol perdi
 lo quem mogue / natura'm feu esclau

DE AMORS. Fo: CXII.

Los no sabents / yo vull que sapiau
 quel abít ja / no est a raygat prou
 com lo voler / en contra dell se mou
 l'enteniment / lo vert, no te per blau
 mas quis moura / may per vn cas tant fort
 de rellexar / son delít principal
 en lo qual, mes / tot lo seu be, o mal
 e per ell volch / la vida sens la mort

Los vns per deu / o per si, o per fort
 o per sentir / vergonya dels fets lurs
 e sens vlls clars / mas la mitat escurs
 han redreçat / lo fust quíera tort
 menys de sentir / la dolor del mal fet
 quen l'hom es obs / no esser ignorant
 car per saber / solament, ser errant
 no es perço / dignorança soltret

Sentir lo mal / no fa saber per fet
 mas vna part / per quel jubís compleix
 la qualita / l'entendre la coneix
 mas quantitat / l'entendre nos solmet
 l'enteniment / ab l'eltimar vnic
 ha'fer jubi / del acte singular
 e fara prou / siu pora clar jutjar
 no sera donchs / al entendre subdit

Qui del mal fet / no es adolorit
 es senyal cert / que'n l'acte's ignorant
 a tot mal fet / ra ho es contrastant
 mal en si fa / contrastar am, delít

OBRES,

donchs qui dolor / no sent quant obra mal
 no coneix ço / quil daría dolor
 d'hon se veu, clar / aquella part ignor
 que lo sentir / tant com l'entendre val

Tornada.

Amor amor / cosa es general
 que tot delit / se mescla'b desplaer
 e que la fi / ab dolor se requer
 vn punt de be / molts ne porta de mal

MOn bon senôr / puix q̄ parlar en p̄sa
 nom val ab vos / per hauer vn falco
 en rí msho dích / sens por quem dígau no
 hoch seral test / mas dubtem, de la glosa
 mas com sera / quel costum vostres mut
 puix ses començ / en vos naturalment
 e vos apres / lo complís moralment
 perfectionant / la noble abítut

Tots los delíts / del cors, he ja perdut
 e no atench / los proprís desperít
 e no sent molt / del anima'l delít
 se mas no sent / del de moral virtut
 tot mon des

DE AMORS. Fo. CXIII.

tot mon delít / resta sol en caçar
 per queus suplich / dels homés vos millor
 que d'ungri fant, me siau donador
 tal que a vos / escayga lo donar

Sí per ma sort / no puch tant acabar
 complaure vull / ama complexió
 e fer me tort / quem luny, tant de raho
 que foll amor / yo torne, practicar
 mas no vull ser / ocios animal
 no vulla Deu / que stiga fret, o moll
 mes am anar, en part bon rompal coll
 que' star segur / menys de fer be o mal

Amor me fon / tostems descominal
 per yo amar / per bon desig, e bell
 dona del mon / no vol cor, ní ceruell
 hon sera hon / la que nos troba tal
 deça lo far, yo no la trobare
 en Napolis es / si be sera cercat
 d'un sant mereix / proposít reuocat
 e d'un gran Rey / la catiuada fe

Aquesta es / l'exemple de tot be
 qui seradonchs / que la puga stimar
 vn Rey valent / so jaqueix rahonar
 mas dona, tal / en marauella ve
 vn fenix hom / dona semblant requer
 e Deu permet / que amor aquells juny
 e mostras clar / portant aquell, de lluny
 per fer vnir / dos cors en vn voler

P

O B R E S :

O quant son poch / qui d'amor han saber
 e quasi tots / d'aquell han sentiment
 dun gros defig / que han naturalment
 los animals / qui fan, menys saber fer
 mas qui sabra / dest amor discernir
 com te vnits / contraris a petits
 e lo finit / volent los infinits
 ço que no pot / natura consentir

La carn vol carn / no si pot contradir
 son apetit / en l'hom pren molta part
 si no's vnit / abla'rma, tost es fart
 dells dos vnits / sent hom, vn terç exir
 aquell qui sent / desperit pura mor
 per Angel pot / anar entre les gents
 qui d'arma y cos / junts a teny sentiments
 com per fet hom / sent totala sabor

No sent delit / ans de hauer dolor
 qui totalment / ama de part del cos
 hom famolent / no esta en repos
 menjant pert fam / e prop de fart, tristor
 si passa'uant / mes que del mester ha
 en fastig ve / per quey recau exes
 de semblant cas / l'amador no's deffes
 entre desis / e fastig, son be va

Damor honest hom no carregar a
 tant que d'aquest / senta l'extrem de xes
 massa, o poch / contrari no li es
 dolros, defig / fastig, ne zel tendra

DE AMORS. Fo. CXIII.

tot lo reues/porta lo cos, amant
 fastig reb tost/e gran desig li nou
 l'amor que'n semps/met cose arma'n jou
 híx d'un poder/de tots participant

Tornada.

Sí per grosser/lo víst, escur parlant
 o per sentir/d'amor algun secret
 per demostar/com, ne per queu he fet
 sim es manat/y o passare nadant

Seguída.

Dona que vos/ haueu souínt dauant
 satísfaent/vostres senys era ho
 y o la suplich/queus suplich de falco
 e siu fara/jam veíg ab ell caçant

Tot entenét/amador, mí en tenga
 puix mó parlar/d'mor mai no la parta
 el amador/que per la carn se farta
 lo meu parlar/nom pens que be compréga
 tres amors son/per que amadors amen
 hu es honest/e laltre delítible
 del terç me call/que's lo profit amable
 per quels amats/lurs amants no rehamen

Los dos vníts/en nos, se poden pendre
 si lurs dos focs/ hanloch en nos de'ncédre

P ij

O B R E S.

A queſts volers/a lurs eſguarts ſegueixé
 ſeguint caſcu/la propia natura
 lo cos,quí es/corrupta criatura
 los apetits/corruptes l'abelleixen
 la'rma qui es/per toſtempſ duradora
 bens de virtutes /ab lauger peu encalça
 lo ſeu adjunt/en ſon delit la'nbalça
 mas com no es/ſon propri ſe'treny ora

Naturalment/meſclat voler componen
 que no regit/tots los maſ li reſponen

Tal voler naix/en part,per ignorança
 e compoſt,es/de noſtres dos natures
 e fa quel hom/ab tots engigys e cures
 vol,e no ha/la fi de la ſperança
 per que'll no es/baſtant la'rma complaure
 e menys lo cos/car,mes dels obs li dona
 puja, en alt/en natural,affona
 fa que a cort/james pot en l'hom caure

Tot quant es d'hom /vol fi per la natura
 ya queſt voler/tot lo mon,nol atura

A queſt voler/delitables nomena
 e deſreglat / pren quant les agradable
 aqueſt fa l'hom /faſſament ſer amable
 volent a ço/que'n ſer content nol mena

DE AMORS, Fo. CXV:

car no vol res / que tot l'home contente
perço en ell / l'amador no reposa
etant aquest / a la raho fa nosa
com son esguart / plabent ment lís presente

Car si vol hom / res que mesclat, haire
tot se fara / que'n haïrar, se gire

Confusament / los trobadors ne'scriuen
senten aquell / e no saben quils, toca
lo racional / pur del arma nos broca
del sensual / lurs apetits deríuen
esser be pot / quel hom simplement ame
d'arma sens cors / e per lo cors, sens arma
amant virtut / hom de tal amor l'arma
y el cos, e s cert / que d'un brut voler brame

Aquests mesclats / vn drap de mescla tíxen
que nos veu be / les colors que dell íxen

Cascu d'aqusts / sa natura oblída
e tant com pot / fa quel altr'obeeixca
no pas en tant / que tot de sí parteixca
si'n part no mor / mas es cosa'dormída
e quant cascu / son a petit treballa
se mostren clar / marauellosos actes
fabent a cort / ab, amigables pactes
y en semblant cas / deuria ser baralla

Car l'arma vol / ço que raho no'rdena
y el cors melquí / mor, e no sent la pena

P iiij

O B R E S.

Tot amador / delit no pot atenyer
fins que lo cors / el arma se acorden
car fills volers / entre aquests se morden
aquest amor / nons pot, a molt empenyer
en contral cors / en sos actes se mostra
destrobint quant / natura li atorga
y a la'rma fa / beure amargant porga
en tot no plau / a la natura nostra

La'rma per si / contentament non tasta
si fa lo cors / mas poch, e tost se guasta

La'rma per si / en tal voler nos mescla
car no's en res / ne pot ser son objecte
ne del cors es / pus que d'un brut l'efecte
aquests vnits / componen esta mesca
car l'home vol / esser li bandonada
la voluntat / de la dona que ama
ama la molt / e destruu li la fama
yen fet del cors / la'rma es delitada

lo cors james / si cansa, be nos farta
car, l'apetit / del compost, lon aparta

Les voluntats / se mostren per les obres
d'hon se veuclar / com la nostra'rma's baxa
el nostre cors / en alt nunca laraxa
perque'n delit / ell el arma son pobres

DE AMORS. Fo. CXVI,

per lo delít/del cors la'rma senclina
 leixant lo feu/de la naturas lunya
 lo cors en alt/a delítar met punya
 no coneix be/ la natura mezquina

La carn volar/vol,ela'rma laterra
 per que,algu/si toqua nos afferra

Les voluntats/que de virtut no toquen
 han mouiment/en semblant de marea
 en lo començ/ metrien gran ferea
 al qui sabes/com pujen es derroquen
 de tres cordells/amor,deu fer la corda
 car,hu romp tost/el altre molt no dura
 o trench o fluix/d'hun altre mort procura
 filterç noy es/la corda se descorda

Aquest es ferm/e fa quels altres tinguen
 esser nols fa/mas te que'n baix no vinguen

Nos pot be dir/com arma y cos pratiquen
 aquest voler/e de aquell se plaen
 hu sent content/los poders daltre caben
 e agreujat/les forces multipliquen
 car moltes veus/del cors l'apetit cessa
 si que's mester/que la rma quel reforçe
 e altra veu/es ops quel cos se force
 per mitigar/ la'rma quis veu oppressa
 P iij

OBRES:

tots de per si / han obs que fan los toque
o quel desig / del hu al altre broque

Si l'apetit / rañonable s'agreuja
del cobejos / seguir no's marauella
car tan com pot / per delit aparella
que lar'ma'l cos / en mal hostal alleuja
al infinit / no per si, lo cors guarda
la'rma per si / de tot excès se'nuja
funts acordants / en delit cascu puja
tant com saber / l'errada, la'rma tarda

Aço's deue / com voler del cos fluxen
lladóchs los tels / de sos vlls desengruen

La'rma y lo cors / cascu'n altres delita
delits, dolors / entre ells les se parteixen
les passions / del hu'n altres pareixen
esperiment / als pechs trau de l'ospita
mas algu dells / no es tan l'oportable
que totaíment / per l'altre saurreixca
fastig, oblit / fan qu'amor dells parteixca
al menys no es / per egual temps durable

En los molt mes / per part del cos, espira
e moltes veus / per oblit, o per, ira

Per nostres vlls / l'hó dest amor se'n flama
toch desijant / d'hon voler creix, o fina

DE AMORS. Fo. CXVII.

temprat esper / la voluntat, afina
 e perdut, ell / amor de mort se clama
 son fill, e net / son, desig y esperança
 e nois ve luny / pavor quils fa gran brega
 tals passions / amor no les nega
 aquest amor, cau en esta balança

Casca d'aquests / al altre venire tenta
 e siu compleix / amor, e si deslenta

Per nostres senys / amor d'arma comença
 mas vol per si / virtuts e sauieta
 aquest amor / per sol entendre presa
 amant lo be / del qual ha coneixença
 es feta gran / segons les parts se acorden
 multiplicar, / los bens d'hon ella forma
 del be honest / aquest amor pren forma
 e los volers / que'n surten, no discorden

Lo quil ateny / en ser content l'acosta
 per no acull / ne sperança, de costa

Quals son aqlls / qu'amor honest los force
 amar per si / virtuts en vna dona
 be lo yocert / que tots la volen bona
 per quel delit / del hom durar se force
 non se algu / que separat lo senta
 menys de saber / senten dins ells, la obra

OBRES:

d'on l'atr'amor/nom de ferma lín sobra
de faltig reb/o de oblít, empenta

Aquest amor/es filosofal pedra
que lla hon cau/ço que res no val, medra

Aquell amor/hon Venus ha, la regna
a nostre cors/en temps ab la'rma guarda
a molts plahers/edolors no es tarda
en cor honest/moltes vegades regna
torba lo seny/subtilitats en fosca
e la dolor/dorment hom, ella vetla
solaços vol/e prestament la cella
quín es plagat/la rabo te molt fosca

Per que no pot/honestament percebre
de ardiment/no pot sentir la Lebre

Los apetits/sensuals la'rma liguen
donchs tots aquells/quí del tot Venus tira
molt foscament/lur enteniment mira
per los vlls cechs/quí lesperit, abriguen
los escolans/de qui Venus es mestre
lo contemplar/jaquexen prenints lacte
voler no cast/executar sens pacte
doma cors braus/domestich, fal'campestre

Fahent sentir/passió molt estrema
jau en dur llit/en hom de vida sema

DE AMORS. Fo. CXVIII.

Lamor quins ve/tota de part del arma
 en les virtuts /y en l'ntendre, fendreça
 aquest voler /simple, Deu lo adreça
 e pot ser tant /que tots altres de arma
 pero en mí /trobant loch, tots caygueren
 mogut cascu /per la sua semblança
 dos colps senti /donals cascu la lança
 retes cascu /dins en mí cometeren

Hu dona lum /per si, altre tenebra
 e tots justats /delit, salut, e febra

Deu, l'esperit /de gran fauor abasta
 en los delits /passions nol congoxen
 al cos mesquí /sens fastig nol afloxen
 ne pot sentir /be, si lo mal no tasta
 tant com lo cos /la passio gran leixa
 del esperit /es la prelo pus ampla
 e les virtuts /e potences exampla
 si que no veu /tras paret, mas per reixa

Segur amor /en interes no's causa
 e la del cos /en curt plaber se causa

Yo nom defens / que amor mí, no tente
 d'aquell voler /que nostra carn abraça
 dues amors /natura, mí atrarça
 per sim vendra /cascuna sim contente

O B R E S:

axí com l'hom/pot mes gloriá,tenyer
 quant nostra carn /ab la'rma fera junta
 amor,a mí/en delítos grau munta
 quât dos lligams/arma y cos,han estrenyer

Car moltes veus /hu per altre's persona
 e no's tant fort /l'amor de la persona

Quant al meu cos/amor lo desempara
 per quel poder/d'aquell ve a son terme
 e pur amor/l'esperit meu con ferme
 en aquell punt/resta marabo clara
 tan gran delít /sent en aquella hora
 que los delits /del cos en faltígs tornen
 y quant del cos/forces amí retornen
 en lo començ /lo meu esperit plora

E si delít /mon cos en força torna
 en son delít/mon esperit sojorna

Aquell voler/aque ma carn se'nclina
 compliment sent/dels bens q̄ Venus líura
 e altr'amor/que de vici deslíura
 no troba loch /merexent sa'mor fina
 per est amor/solament desig viure
 l'enteniment/d'altres bens no s'alegra
 hon sera donchs/vn amor tan entegra
 que'n ell hauer/de mals sia delíure

Amant amí/per consemblant manera
 lo meu delít/cau en aquesta spera

DE AMORS. Fo. CXIX.

Mon esperit/contemplant se contenta
 e dintre si/vna persona forja
 de'lla no pens/braços, mans, peus, ne gorja
 car tot semblant/altre semblant presenta
 solament vull/de'lla tan clara pensa
 que'n res de mí/no fos cosa secreta
 abta,y sabent/ed'amor fos estreta
 lo contra fer/prengues en gran ofensa

De son voler/volgues esser celosa
 e que per mí/vers mort, fos animosa

Mas per que deu/la'rma de carn abrïga
 los fets volents/contr'amor, no ser solta
 e per null temps/ra ho no lan ha tollta
 ans tot contrast/ha per cosa'nemïga
 tant es ma carn/al delit inclinada
 dona no veïg/quem alt que no sospïre
 en possehir/sens sï aquella mire
 puix voluntat/hï sia refermada

E ma raho/de grat,yo la pendria
 sim fa esment/qu'amor perdre poria

Si com aquell/de la pensa,tant vana
 que'n aquest mon/lo be sobïran cerca
 y ab gran enginy/en grans delits fa cerca
 e veu molts mals/en gloria mundana.

OBRES.

ne pren amí / que amor destrífi que
 si que d'aquell / contentament vull traure
 si, que no pot / lo quel de man beltraure
 no troba loch / hon sa'nfluenta si que
 Loch, es no ferm / hon mon desig reposa
 de separar / ma sperança a nom gosa

No coneix hom / qui sens amar persona
 conega'mor / o per Deu lo confesse
 yo lo aquell / que per ningnu temps cesse
 d'imaginar / en ell quíres nom dona
 desig me fa / en la sperança jaure
 dormint, tan fort / que raho nom desperta
 assats amí / es causa descuberta
 que pur amor / no pot en dona caure

Mon delit, es / vida contemplatíua
 e romanch trist / de uallant en l'actíua

La donchs / lo foch d'amor be nos amaga
 e los meus vlls / publichs, lo manifesten
 e les dolors / mes sanchs al cor arresten
 a corrent lla / hon es donada plaga
 los meus desigs / de punt en punt cambie
 e la dolor / no es en vn loch certa
 ma cara, es / de sa color incerta
 cerch lochs secrets / e los publichs desíue

DE AMORS. Fo. CXX.

Lanç me'n lo lit / dolor men gita fora
cuytesclatar / mentres mon vll no plora

Als mébres flachs / soptos mouímét mudé
lo cap, al coll / es carrega fexuga
la gran calor / dintre mes venes juga
perills vidents / a mon sentir secuden
pert lo recort / de les coses passades
e lo meu cos / se vist, sola vergonya
la cura gran, d'amor tots fets malonya
e no sesten / si no'n coses pensades

Lexecutar / lo meu desig les força
e no se que / venç aqueta gran força

Axí com l'or / sobre paper se posa
segons sera / la bona o mala sifa
tal semblant cas / mon sentiment diuísia
d'aquest amor / segons en qui reposa
sí com al foch / tots humits li contrasten
e los secs lochs / la força obeheixen
axí d'amor / les forces influeixen
a tots aquells / hon sos poders abasten

Tant fa com pot / en la persona'mable
e ha tant loch / en vos com lo diable

O BRES.

En l'apetit / que nostra carn desija!
 feneix delit / si compliment li balta
 mas lo delit / que lamia'rma tasta
 es durador / car finits, noy remija
 e si com l'hom / qui la mort lo encorre
 l'arma de'll viu / que's d'infinít exida
 e l'altra part / en lo mon, es delida
 car lo fenit / en tal cas nol acorre

Axí lo cos / fa mortal, amor esser
 el esperit / per tostemps lo fa esser

Sí com l'arnes / d'açer, a colp sengruna
 e lo de ferr / vn petit colp lo passa
 quant son vnits / nols destrueix llur massa
 d'aqsts mesclats / surt molt grá virtut, vna
 axí amor / subtil, d'infinít tempra
 la'finítat / he la del cos auiaua
 en cert cas mor / nostr'a'mor sensitíua
 e l'esperit / moltes veus se destempra

Donchs am la carn / e nostre esperit ame
 per q̄ tot i'hom / nos trob, que'n res desame

Los homens lechs / qui per amar s'encenen
 en fets diuins / ab infusa sciencia
 diuinal, es / lur gran intelligencia
 e los costums / a creure tots amenen

donch

DE AMORS. Fo: CXXI.

donchs si d'amor / algun parlar me' scapa
 que la raho / nol lo ha ni aproue
 no sia' lgu / que los meus dits reproue
 dels grās secrets / qn' amor cobr' ab, la capa

De tots aquells / puch ser Apocalypsi
 yo defallint / amor fara, Eclipsi

L'omon, finit / lo Sol, la Luna y signes
 no correran / per lo cel, ne Planetes
 per obs d'aquell / los ha Deu, fets e fetes
 y ell de fallint / cessen lurs fets insignes
 tot en axí / si d'aquest mon traspasse
 aquell poder / que'n amar nos inclina
 caura del cel / car, pus hom, no s'afina
 en be amar / ans veig cascu ques llasse

Sí amor veu / que'rrant sens profit vaja
 enuergonyit / yo crech de son loch caja

MEntre d'amor / senti, la passió
 dell no baguí / algun coneximent
 quant he perdut / d'aquell lo sentiment
 yo bast'assats / donar dell gran raho
 per son esguart / he vist la qualitat
 e com d'honest / te poch, e profitos
 e com esta'n / l'apetit cobejos
 e deliros / com sen ampra forçat

Q

Qui de amor / delitable's tocat
 y en son voler / esperança no sent
 e son delít / es tot en lo present
 del cobejos / es vist passionat
 mas qui dolor / com no's amat sofrir
 y ab gran desig / altrament vol hauer
 en lo íros / es fundat son voler
 esper, e por / lo fan pus fort sentir

Sí com lo cos, be format se pot dir
 quant egualment / los membres ha formats
 tal es amor / quant les tres qualitats
 en actes tres / hom veu aquell exir
 car hom veu clar / l'apetit corporal
 e del compost / d'hon pren forma l'honest
 dels quals es l'hom / si be ama, conquest
 sens tots aquests / eguals, amor poch val

Aquest amor / no es Angelical
 ans mes al cors / qu'alarmat son esguart
 diu se d'aquell / del qual pren maior part
 la força's gran / com tota'n general
 lo qui amor / per tres parts ha sentit
 toca de tot / d'angel, e d'hom, e brut
 legons de qual / tal nom ha mereixcut
 e si de tots / de tants es reuestit

Primerement / lo cos lies subdit
 e per ell es / la'niman'tal vler
 si'n fastig ve / lo cos pert son poder
 axí mateix / pert d'amor le esperit

DE MORT. Fo. CXXII.

moltes veus es/que l'hom coneix be clar
 qual mes hí fa/la'níma, o lo cos
 e mes del temps/hom no sab en ques pos
 qual del compost/lo mou en mes amar

Al esperít/se'figuarda lo durar
 e lo començ/al cors el defig gran
 acompanyats/tots lurs actes estant
 en duració/en l'acte de amar
 tal com es l'hom/de tal amor, es pres
 e segons hon/la sua, mor ha'fguar
 hoc, e per temps/ha fam, e tost es fart
 seguint lo for/del amor qui la'mpes

Axí com es/l'amant per interés
 a son amích/del qual gran be lí ve
 ell ama'quell/e mes, son propi be
 no vé't son foch/per dos parts, ser ençes
 axí son dos/esguarts, d'aquest amor
 e nos veu be/que sia si no hu
 comença'l cors/e puix se fa comu
 per dos esguarts/e per hu contador

Quín estament/es d'aquell amodor
 no desijant/res d'acte del honest
 e ja molt menys/d'aquell qui es honest
 e sia'nces/d'amorosa calor
 per vn voler/anant entr'aquests dos
 confus, a temps/e puix determinat
 per gran defig/mortal de ser amat
 e puix per gran/defig luxurios

Q ij

OBRES:

D' amor no sab / quís cuyda fer ginyos
 e menys sabent / tots los cinch, en vn grau
 lo Rey se fa / de la seruenta sclau
 e de' lla vol / l' honest, y el delitos
 en amor veig / dues difficultats
 vna' n saber / qui es, d' hon ve, que fa
 altra' n exir, dell, qui' n les mans esta
 e quant, e com / fa contents los criats

Tornada.

Adeu adeu / sien acomanats
 mos penfaments / quim han donat delit
 ells son aquells / mas les quart, es fallit
 e ja, en mí / los trobe, alterats

A Quelles mans / que james perdonarem
 han ja romput / lo fil, tenint la vida
 de vos qui son / de aquest mon exida
 segons los fats / en secret, ordenaren
 tot quant yo veig / e sent, dolor me torna
 dant me recort / de vos qui tant amava
 en ma dolor / si prim, e bes cercaua
 si trobara / que' n delit se contorna

Donchs durara / puix te qui la soltinga
 car sens delit / dolor crech nos retinga

DE MORT. Eo. CXXIII.

En cor gentil/amor per mort no passa
 mas en aquell/qui sol lo vici,tira
 la quantitat/d'amor durar no mira
 la qualitat/d'amor bona,nos lassa
 quant lull no veu/e lo toch nos practica
 mor lo voler/que tot per el se gnanya
 qui'n tal punt es/dolor sent mol estranya
 mas dura poc/qui u passau testifica

Amor honest/los sancts amant fa colre
 d'aquest,vos am/e mort nol me pot tolre

Tots los volers/que'n mi confusos,eren
 se mostren clar/per lur obra forana
 ma carn,se dol/car la natura u mana
 per que'n la mort/los delits se perderen
 en la dolor/ma'rma/es en bolcada
 de que lur plor/e plát,per null téps callen
 en tal dolor/tots los conorts me fellen
 com sens tornar/la que am,es anada
 Mas l'altr'amor/que's amistança pura
 apres la mort/sa força gran,li dura

Aquest amor/si los pechs no la crehen
 es ver senyal/del be que'n ell habita
 aquesta es/que sens dolor delita
 yls cechs volers/de prop aquestas venen

Q íij

O B R E S :

Lo voler cech / del tot, ell illumena
 mas no en tant / que lleue lo caracte
 e si pogues / fer sens empaig son acte
 no foral mon / vll ab gota serena

Mas es axí / com la poca triaga
 que molt verí / fa virtut lí apaga

A quell voler / que'n ma carn solas causa
 si no es mort / no tardara que muyra
 laltre per qui / dol continu ma huyra
 sim de falleix / no sera sens' gran pausa
 ell pot ser dit / voler concupícible
 e sol durar / puix molt del arma toca
 mas no tostemps / car virtut no inuoca
 e d'un costat / es apetít sensible

A quests valers / l'amor honestam torben
 per que'n tre mal / e be, mes penes horben

Darma e cos / es compost l'hom, cótrarís
 per quel voler / e l'apetít, contrasten
 tot quant aquests / de lur natura tasten
 es laboros / e vitals letouarís
 altre voler / que'n mig d'aquests camina
 es atrobat / que no te via certa.

DE MORT. Fo. CXXIII.

cuy d'hauer port/en la platja deserta
e lo verí/li sembla medecina

Cascun dels tres/fa obra'n mí diuersa
lo menys potent/lo jorn ab mí conuersa

Tres son les pts/vers hōmos volers pujé
e per semblant/venen per tres maneres
entre si han/contraries carreres
delits portants/e d'altres quem enuien
quant los del cos /la pensa los me mostra
yo sent dolor /car son perduts sens cobre
altra dolor/sent quem vist tot,em obre
pensant l'amor/per mort per duda nostra

Laltre voler/rabo y natura funden
que sens dolor/molts delits ne abunden

Loloch bon jau/la gran dolor que passe
no es del tot, fora de mes natures
ne de tot,es /fora de lurs clausures
lo mouiment/creu que per elles passe
aquell voler /que'n mí no troba terme
es lo míja/per bon dolor me greuja
lestrem d'aquest/fara natura'lenja
forte punyent/ mas es causable verme

Opinio/falsa, per tots es dita
que fora nos /edintre nos habita

Q íííj

Daquest amor / les demes gents tremolen
 aquesta es / sentida y no sabuda
 poques gents han / la causa coneguda
 delit, dolor, per ella venir solen
 lo cos per si / lo seu delit desija
 la'rma'na pres / lo sent e vol atenyer
 lo propri seu / al qual nos pot empenyer
 car tot es fals / hon ella se'nfastija

Daquests contrasts / aquest amor escapa
 que veritat / no ateny ab la capa.

Tant es vnít / lo cos ab la nostra'rma
 qu'acte'n lo mon / no pot ser dit, be simple
 algu no's be / l'altra humil'e simple
 contrast se fan / hu contra, altre l'arma
 mas entan poch / lo contrast, ha la hora
 que'n fets del cos / l'arma no fa gran noia.
 y en vntemplant / axí la'rma reposa
 que be repres / los cos d'aço no plora

Aquesta pau / en mí no es molt longa
 per que dolor / mes quel delit l'alonga

Dolor yo sent / e sembla mí extrema
 no so en punt / de voler consell rebre
 ne de algun / remey me vull percebre.
 ans de tristor / ne presa ja ma tema.

DE MORT. Fo. CXXV.

Sim troben punt / que dolor nom acorde
 ja tinch senyal / ab que a dolor torne
 recort sos fets / l'autor, e allens borne
 d'ací scapant / ab oci nom concorde

Son esperit / absent, lo cos contemple
 tant delit sent / com l'hom deuot al temple

De pietat / de la mort, ve quem dolga
 e so forçat / que mon mal haja'planyer
 tant he perdut / que be nom pot atanyer
 fortuna ja / no te que pus me tolga
 quant y magin / les voluntats vnides
 y el conuersar / separats pera sempre
 pensar no puch / ma dolor haja sempre
 mes possions / no trob gens aflaquides

E si per temps / elles passar hauien
 vengut es temps / que començar deuien

Mes voluntats / mos penfaments aporten
 auall y amunt / si com los nuuols layre
 a des me dolch / puis dolor no sent gayre
 e sent dolors / qu'ab si dolors comporten
 quât pés q'ls morts / de res d'ls vius no pése
 e les dolors / que pas, sens grat se perden
 mos sentiments / han mal, e no lesperden
 tant que d'amor / e dolor, se defensen

E pas dolor / que'n la d'infern l'acosta
 com en el mon / no lam yeure de costa

OBRES.

En laltre mon/amí par que yo sia
 yls proprís fets/strany s amí aparen
 semblants d'aquells/que mos íubíns loaré
 lo fals, par ver/la verítat falsa
 los meus íubíns/la dolor los offega
 lo loch noy es/hon primer habitauen
 si es no tal/com ans del cas estauen
 alterat es/la mort, y açom fa brega

Tal, e tan fort, qu'altre matant, mí mata
 no se comes/que lo cor nom esclata

Alguns han dit/que la mort es amarga
 poden ho dir/los qui la sabor senten
 o de per si/o com per altre senten
 la fort dolor/que'ntre totes es larga
 per mí no tem/per altre l'e temuda
 puix fonch cruel/la píetat nom haja
 qui'nterra jau/no tem pus auall vaja
 en lesperar/ma sperança's perduda

O partiment/doloros, perdurable
 sent me'ndo lor/comparat al diable

No pren los bens/que yo sol possehesca
 car plahentres/home sol no práctica
 la mort no tem/que lo mon damnífica
 si no que tem/quel cel ne de falleisca

DE MORT. Fo. CXXVII.

tot cas yo mir, ab vna equal cara
 res nom fa trist / e ja molt menys alegre
 no es color / de sobre blanch o negre
 vers mí noy ha / cosa scura ne clara

Tot quant amor / e por, me pogren noure
 finí lo jorn / que lí viu los vlls cloure

Segons lo cas, ma dolor no es tanta
 com se requer / per vn mortal damnat je
 sobre tots mals / la mort porta'uantat je
 yol e sentit / e de present me spanta
 segons l'amor / del dan, no port gran signe
 e volgre yo / que'n lo mon fos notable
 dient cascu / veu l'home pus amable
 e que plangues / cascu mon fat maligne

Aquel voler / causat per cosa honesta
 mentres sere / sera, mostrant gran gesta

Tan comun cas / per que tan estrem sembla
 alquí per fort / la mort en tant lo plaga
 per que'n tal cas / la rabo d'hom l'amaga
 e passió / tota la força sembla
 Deu piados / e just, cruel se mostra
 tant es en nos / torbada conexença
 fluxant dolor / primer plega crehença
 mas ferm saber / no's en potença nostra:

OBRES.

Als que la mort / tol, la muller, o ayma
 sabran jutjar / part de la dolor mía

Tot ver amich / a son bon amic h, ama
 de tal amor / que mort no la meny scaba
 anses fornal / qu'a pura lor y acaba
 leixant lor fi / el als en fun derrama
 d'aquest amor / am, aquella ques morta
 e tement, am / tot quant es de aquella
 lesperit viu / donchs quina marauella
 que am, aquell / e res tant nom conforta

Membrem la mort / e torn en ma congoca
 e quant y lo / dolor pas nom afloxa

Accidentes / amor e no substança
 e per los tats / se dona'nos conexe
 quanta's ne qual / ell se dona'parexer
 segons d'hon part axí la força lança
 si com lo vent / segons les encontrades
 hon es passat / de si calt o fret gita
 axí amor / dolor da, o delita
 segons lo for / del loch, hon ha lançades)

(Fondes rahels / o sus cara de terra
 o sobre fanch / o sus, molt aspra serra

DE MORT. Eo. CXXVII.

Amor en l'hom/dos lochs disposats atroba
 car hom es dit/per les dues natures
 los cos per si/vol semblant de lutzures
 la'rma, d'un blanch/vol que sia, la roba
 dells vnits, furt / amor de algun acte
 que nos diu be / qual dells, mes part hi faça
 cascu per si / algun delit acaça
 y aquell ates / laltren porta caracte

E ven la mort / quel gros voler termena
 lo bo no pot / ne sta ba quel offensa

Morint lo cos / a son amant nol resta
 si no dolor / per lo rocort del plaure
 fallint aquell / no tarda'mor, en caure
 fallint lo sanct / de fall la sua festa
 alguns, delits / que'n la'rma pel cos venen
 son los còposts / quels amadors turmèten
 e cascu dells / canta qual dolor senten
 segons del cos / o del a'rma, part prenen

E mort l'amat / amor es duradora
 tant quât lo mort / del viu, te gran penyora

Co que'n passat / en bolt, e confus, era
 es de partit / lo gra dexant la palla
 esperiment / altre nom pens hi valla
 per la mort es / vberta, la carrera

OBRES.

ma carn no sent/dóchs nos pot fer, que ame
 car ja no es /ço que sentir li feya
 si voler tinch/pech es lo qui no creya
 quel esperit/de pur amor se'n flame

Cobejant molt / que Den sa'rma sen porte
 aço duptant / que yo pena reporte

Si'n nostr'amor / pens esser si venguda
 e della port/esperança de veure
 si no que tost/vinch en aço descreure
 la'rma'n lo cos/no fora rettenguda
 si be los morts/en lo mon no retornen
 ans de ser mort/noues sabre d'aquella
 estat es ja/donchs nos gran marauella
 aço sperant/mos sentiments sojornen

E si cert fos/que'ntre los sants fos mesa
 no volgra yo/que de mort fos deffesa

Odeu merce/mas no se de quet ~~on~~ pregue
 sino que mi/en lo seu loch aculles
 nom tardes molt/que della, mi no vulles
 puix le sperit/hon es lo seu, aplegue
 e lo meu cos/ans que la vida fina
 sobre lo seu /abraçat vll que jaga
 ferils amor/de no curable plaga
 separals mort/dret es qu'llals vehine

Lo jorn del jubí/quât pèdrem carn e ossos
 mescladament /partirem nostres cossos

DE MORT. Fo. CXXVII.

Q Vi sera' quell / del mon superior
 qui veritat / de vos ami recont
 e qui sab dir / hon sera' quell afront
 que nos haurem / portant goig e dolor
 los lochs seran / mostrants, lo be, o mal
 segons en ells / mals, o bes contendra
 e si nos dos / vn loch no' cenpara
 lo partiment / sera perpetual

Les quart que yo / de vos he, no's equal
 axí diuers / es, e contrariant
 les penes grans / d'infern yo lo duptant
 tot quant ne' lest / a dolorir me val
 e puig ve temps / queus y magin al mon
 hauer ab mí / verdadera' mistat
 aquell delit / quei mon pot hauer dat
 fort cor es obs / a membrar lo que son

Lo doloros / e miserable don
 estrany, es molt / mas prestament perdue
 e tot ço quant / en lo mon he hagut
 la mort la tolt / e portat no se hon
 mas fort dolor / no basta fer voler
 quel amistat / fos estada, no res
 ans lo conten / d'aquella, y que fos mes
 si be tristor / per aquella lo fer

Hon es aquell / qui no spera / plaber
 e no ha sguart / a bona hu mala sí.

OBRES:

tñra lo mon/veu se joue y mezquís
 com ja noyes/en forme son voler
 dreça sos vlls/enues la part del cel
 e diu a Deu/ab gest no'fats humil
 paraules tals/que puís sen te per vil
 mas l'hom irat/dauant raho,te vel

O deu per que/no rompla'marga fel
 aquell qui veu/a son amich perir
 quant mes puix vol/tan dolça mort sofrir
 gran labor ha/puix se pren per tal zel
 tu pietat/com dorms en aquell cas
 quel cor de carn/fer esclatar no sabs
 no tens poder/qué tal temps lo acabs
 qual tant cruel/quen tal cas not lloas

Arquer no se/que tres ocells plagas
 ab vn sol colp/que no fos ben content
 matant los dos/y l'terç en estament
 que per mig mort/he prop de mort portas
 mort, en vn colp/de tres colps ma ferits
 los dos son morts/l'util y el delitos
 e si honest/perdes del cel recos
 mos darrers jorns/serien ja fenits

Yo no puch dir/que no senta delits
 del peniament/puis que perdre nol vull
 en lo meu mal/algun be, se recull
 tant quel plaher/present met en oblits
 pense cascu /quant fo,ans de sa mort
 que perdut ell/y on lauorresch tot be

no se

DE MORT. Fo .CXXIX.

no se hon jau / si recort nol solte
 car tots mos fenys / han perdut lur de port

Per be quels dits / dels sauis yo recort
 rebtant aqu. lls / qui allarguen son dol
 e yo sabí / que bona raho vol
 que null remey / es dolres del que's mort
 e tot quant l'hom / per la voluntat fa
 se deu dreçar / alguna bona part
 e que lo dol / si es tolt, hix d'hom a tart
 car certament / en ell delit esta

Pero si dol / may, rahol comporta
 aquest sera / que yo'n present sostench
 vntal delit / ab sabor agray prencb
 que'n desijar / altre be, cor nom va
 tinre, james / nom plach, tant com est plor
 laygua dels vlls / res tan dolç nom apar
 no prencb enyor / si nom puch delitar
 contra la mort / me trob' lforçat cor

E si tostemps / en continu, no plor
 de mon recort / aquella com partesch
 ans vull quel dol / me leix, que si jaquesch
 mon sentiment / vull que muyra, si mor
 puix que delit / a ma dolor segueix
 ingratiere / si'ella nom acost
 tal sentiment / de mal y be compost
 temps minual mal / e lo be tostemps creix

R

XXXII. OBRAS.

Algun delit / en ma penlas nodreix
 quant algun fet / sens la mort d'ella pens
 quant me per cep / de dolor nom de fens
 pensant que mort / per tostéps, nos parteix
 aquest delit / la pensal fa, el pert
 foch es mon mal, e mon be sembla fum
 en aquest cas / de somní te costum
 be, sent durmint / e mal quant so despert

Yo nopuch dir / que no stíga desert
 de tot delit / quant morta ymagin
 demí mateix / mespant quant yorn afin
 pensant la mort / em par que nó so cert
 tal mudament / he vist, en temps tan breu
 quel quim volgue / voler amí no pot
 ne sent ne veu / ne nten sil dich mon vot
 e tot es bo / puix es hobra de Deu

Tornada.

A tu qui est / mare y filla de Deu
 suplique molt / puis ell nom vol oyr
 que'n aquest mon / sa'rma pusca venir
 per quem auis / bon es lestatje seu

Estramps.

PVix me trob sol / en amor, amí sembla
 que'n mí tot sol / sia costuma strana
 amor se pert / entre gents per absença
 e per la mort / la mia'mor no fina
 ans molt mes am / a vos en mort que'n vida
 e yo perdon / si algun nom vol creure

DE MORT. Fo. CXXX:

pochs son aquells / qui altres coses creguē
 sí no semblants / d'aquelles quels auenen

Ma dolor fort / lo comú cos no serua
 tota dolor / lo temps la venç, e guasta
 no dich que'n tot / a tot altre dessemble
 en cantitat / molt prop del altres jutge
 en qualitat / ab les altres discorda
 seguint l'amor / d'hon ella pren la forma
 gran part del temps / seca dolor me dona
 y algun delit / ab altra, dolor dolça

Dins lo cos d'hom / les humors se discordē
 de temps en temps / lur poder se tresmuda
 en vn sol jorn / regna malenconia
 naquell mateix / colera, sanch, e fleuma
 tot en axí / les passions del arma
 mudament han / molts, de mals e contrari
 car, en vn punt / per elles fan los actes
 e prestament / es en lo cos le causa

Axi com l'or / quant de la menal trahen
 esta mesclat / de altres metalls sutzeus
 e mes al foch / en fum sen va la liga
 leyxant l'or pur / no podent se corrompre
 axí la mort / mon voler gros termena
 aquell fermat / en la part contra sembla
 d'aquella, que, la mort ai mon la'tolta
 l'honest voler / en mí roman sens mescla

R ij

O B R E S.

**Dos volers son / que natura segueixen
e cascu dells / l'hom per natura ginyen
si acte'n temps / fan, mal, o be, araben
segons qual dells / en laltre ha domini
quant latre ho / l'apetit seny oreja
es natural / del hom, tota sa obra
e lo reues / la natura li torba
e no aten / la fi que'n tots fets cerca**

**Quant l'apetit / segueix la part del arma
l'home va dret / seguint natura mestra
car la major / part, la menor se tira
e ves la fi / que va, lo camí troba
al apetit / volent son necessari
l'home no fall / si no traspassa l'orde
y si se'ten / mes que natura dicta
furt ne voler / fals y opinionatich**

**Les voluntats / que per naturas venen
en certitut / e terme son compreses
laltre voler / passa d'hom les naturas
son senyal cert / es que nol conclou terme
de tots aquests / passions mantengueren
mescladament / si com mesclats sabien
mas be distincts / son apres de son obte
e separats / los sent, quasi visibles**

**Molts son al mó / que mos dits no'ntégueré
e jamolts mes / que d'aquells no sentiren
quí creure pot / quentr'amors viciofes
voler honest / treball, per estar simple**

gitant de si/marauellos affecte
 estant secret/par força dels contraris
 dolç y agre'nsemps /lur sabor nos distinta
 ella viuint/nos volers,ay tals foren

dolres del mort/ve de amor comuna
 e de aço /yom sent,totlo damnat je
 fugir les gents/quís que sien alegres
 y hauer despít/que james lo dol fine
 tot delít fuig /com a cosa'nemiga
 car cò be poch/entre'ls grás mals,dol porta
 e met poder/quem torn dolor en abít
 per que de goig/no haja franch arbitre

Senyals d'amor/que'n tal cas,homés senten
 yo troben mi/que sens dolor se prenen
 sí res començ/y on corromp lo principi
 per que la sí/de res mí no contenta
 molt epus fort,tot/amor me da fastíg
 e semblam ser/coisa abominable
 l'algun delít/entre mes dolors mescla
 de fet lo pert/etorn,ama congoxa

Sí l pensament/per forçal n'apart,lança
 dell acordant/ab gran sospir lo cobre
 en lo començ,ab dolor,en mí entra
 no passa molt/que mes dolor pahíble
 decrepítut/.na natura demostra
 car tota carn/a vomit,me prouoca
 grans amadors/per lur aymia morta
 son mí semblants/en part,al tot no basten

R iij

O B R E S.

Si res yo veig/d'ella, dolor me dona
 e sin defuig/par que d'ellam aparte
 los temps e lochs/ab lo dit lam senyalea
 segons en ells/dolors, o delits foren
 e son ne tals / que lam demostren trista
 altres, e molts / mostrants aquella'legra
 e pas dolor / com james li fiu greuge
 e volgra'ço/ab la mia lanch rembre

Amor, es dat/conexer pels effectes
 la quantitat / no te mesura certa
 gran es, e poch/l'ama dor segons laltre
 e poder pren/amor segons hon entra
 la qualitat / es tal com segons guarda
 car, de semblants/es forçat ques engendre
 la carn vol carn/la'rma son semblant cerca
 dells naix fill bort/en contrari de sembla

Qui ama carn/perduda carn, no ama
 mas en membrant/lo delit, dol li resta
 en tot amor/cau amar, e amable
 donchs mort lo cos/aquell qui ell amava)
 (no pot amar/no trobant res que ame
 amor no viu/defig mort, y esperança
 y ell, o no res/no pot hauer espera
 quant es del cos/la mort, a no res torna

Si la que am/es fora d'aquest setgle
 la maior part/d'aquella, es en esser
 e quant al mon/en carn ella viuia
 son esperit /yo volguí amar simple

e dôchs quât mes/ que'n p'sent res nô torba
 ella viuïnt/ la carn me'ra rebella
 los grâs còtraïts/ de nostres parts d'iscordes
 canten forçats/ a' cort, e de grat, contra

De mon voler/ jutge cascu la causa
 e farapoch/ vehent en mí les obres
 la mia'mor/ per la mort no es morta
 ne sent dolor/ vehen me lo mon perdre
 yo am, e tem/ ab honesta vergonya
 lesperit viu, de la qui Deus perdone
 eres de mí/ ne fora mí, cobeje
 si no que Deu/ en lo cel la colloque

Tornada.

Mare de Deu/ si es, en purgatorí
 son esperit/ per no purgats delictes
 si ton fill p'ch/ no guart los p'chs dó venē
 mas lla on va/ mos peccats no lí noguen

Que val delit/ puix no es conegut
 ans es fastig/ quan es molt costumac
 lo perque mort/ vos haureu atractat
 dins molt breu téps/ volreu hauer perdut
 e ço de que/ no y maginarem
 quel perdrens fos/ vna poca dolor
 sil cas aue/ sentim tal amargor
 que de bon grat/ vida'bandonarem

R iiii

O B R E S.

En aquest punt / me trobo tan estrem
 ço que volguí / ab molt estremat cor
 torna en mí / vna lenta calor
 e puís perdut / dolor mortal me pren
 tal mudament / en si hom no veura
 com en mí veig / per nostre partiment
 la mort ho fa / quim tol mon be present
 del venidor / sab Deu lo que sera.

Molts homens han / perdut lo que ve, y va
 fill e muller / e part de lur argent
 e rest als cor / ab null esperdiment
 e ma virtut / en lur cor habita
 e yo tinche los / e sagellat proces
 que per nul temps / delit yo sentire
 e nom dolch molt / com delits, perduts he
 mas planch la mort / d'hon lo mal végut es.

Vn poch delit / es en ma dolor pres
 ja sent plaber / com mon cor mal softe
 pensant per qui / ne d'hon ma dolor ve
 amí no plau / de dolor ser deffes
 o tu qui est / fora del present mon
 e vens amí / per ta mort mal passar
 aapta'b Deu / quem pusques auisar
 quins esperits / a tu de prop te son.

La mort qui tol / lo agradable don
 que vida y sort / als homens volen dar
 quant es de mí / ma tolt sens mí matar
 de nostres temps / me resta lo que fon.

DE MORT. Fo. CXXXIII.

d'aquest present / a tot hom do mapart
 car noy ha res / quem vinga en plaber
 del venidor / no vull hauer esper
 puís la tristor / en mí ha dolç esguart

Nom dol res tant / que'n dolor sia fart
 ans ma dolor / y o prenh per mon mester
 mon cor de carn / es pus fort que'l acer
 puís ell es viu / y entre no's es de part
 quant lesperit / del cos li viu partir
 e li donís / lo darrer befar fret
 conech de mí / qu'amor non te son dret
 qu'ab cor sancer / ho poguí sostenir

En molt breu téps / l'hom no's pot dolorir
 tant com de puís / ab l'enteres costret
 car, per gran torb / tots comptes no ha fets
 dolor vol temps / si l'hom tot la sentir
 e majorment / contra hóy apareix
 car si nou fa / tost si mescla conort
 massa es foll / lo quis fa tan gran tort
 si cascun jorn / son dol foll no pareix

Nom iutj' algu / si primer no coneix
 si t'inch raho / per dol rem desta mort
 en ella fon / complit lo meu de port
 ella fenint / lo mon per mí feneix
 que's tan cruel / que no's dolga desi
 e de aquell / qui'n part mes que si vol
 donchs si algu / pogue fer honelt dol
 licenciat / nol feu mes que a mí

O B R E S .

O mort que fas / l'hom venturos mezquí
 ¶ I ple de goig / tu mijançant se dol
 de tu ha por / tot quant es ías lo so l
 dolor sen tu / no haurie camí
 tu est d'amor / son enemich mortal
 sabent partir / los coratges v nits
 ab ton colp cert / has morts los meus delits
 gustar nos pot / ton cert y amargos mal

Tornada.

Tu esperít / si mon ben fet, te val
 la sanch dare / per tos goigs infinits
 vine, amí / de dia, e de nits
 fes me saber / si pregar pertu, cal

SI per null temps / creguí, ser amador
 sen mí conech / d'amor poch sentiment
 si mí compar / al comu de la gent
 es verítat / que'n mí trob gran amor
 pero si quart / algu del temps passat
 ¶ el que amor / pot fer en loch dispost
 nom d'amador / solament nom acost
 car tant com dech / no so passionat

Morta es ja / la que tant he amat
 mas yo son viu / vehent, ella morir
 ab gran amor / nos pot be soferir
 que de la mort / me pusqu's ve'r lunnyat

DE MORT. Fo. CXXXIII.

Ila dech anar / bones lo sea camí
 no se quem te / que'n aço nom acord
 sembla queu vull / mas no es ver, puis mort
 res no la tol / al qui la vol per si

En que resta / que vida no finí
 com prop la mort / yo la viu acostar
 dient plorant / no vullau mi leixar
 hajau dolor / de la dolor de mi
 o cor maluat / d'aquell quis veu tal cas
 que peçes tot / o sens sanc h, no roman
 molt poca' mor / e pietat molt gran
 de gra bastar / que senyal gran inostras

Quí es aquell / que'n dolre abastas
 lo piados, mal, de la mort vengut
 o cruel mal / que tols la jouentut
 e fas podrir / les carns dins en la vas
 el esperit / ple de por volant va
 al jncert loch / tement l'eternal dan
 tot lo delit / present, deça roman
 qui es lo sanct / qui de mort no dubta

Qui sera' aquell / qui la mort planyera
 d'altre y de si / tant comes lo gran mal
 sentir nos pot / lo damnatge mortal,
 molt menys lo sab / qui mort james tempta
 o cruel mal / donant departiment
 per tots los temps / als coratjes vnits
 mos sentiments, me trob esbalayts
 mon sperit / no te, son sentiment

Tots mos amichs / hajan complanyment
 demí segons / veuran ma passio
 haja delit / lo meu fals companyo
 el enuejos / qui de mal delit sent
 car tât cõ puch / y om dolch e dolrem vull
 e com nom / dolch assats pas desplaher
 car yo desig / que perdes tot plaher
 e que james / cessas plorar mon vll

Tan poch no am / que ma cara no mull
 d'aygua de plor / la vida y mort pensant
 en tristor visch / de la vida acordant
 e de la mort / ay tant com puch me dull
 no balte'n mes / en mí no puch fer pus
 si no'ohir / lo que ma dolor vol
 ans perdre vull / la raho si lam tol
 mas puis no muyr / de poca'mor m'acus

Tornada.

Tot amador / d'amor poch no's escus
 que sia viu / e mort, lo leu amat
 o que al menys / del mon visca'partat
 que solament / haja nom, de reclus

LA gran dolor / que lengua no pot dir
 del quis veu mort / e no sab hon ira
 no sab son Deu / si per a sil volra
 o si'n infern / lo volra sebollir

DE MORT. Eo. CXXXV.

semblant dolor / lo meu esperit sent
no sabent que / de vos deus ha ordenat
car vostre mal / o be, amies dat
del que hauren / y on sere sofient

Tu esperit / qui has fet partiment
ab aquell cos / qual he yo tant amat
veges ami / qui so passionat
dubtant estich / fer te rahonament
lo loch bon est / me fara cambiar
denteniment / de ço / quet volre dir
goig, o tristor / per tu he yo complir
en tu esta / quant Deu me volra dar

Pregant a Deu / les mans nom cal, plegar
car fet es tot / quant li pot auenir
si es al cel / nos pot lo be spremir
si en infern / en foll es mon pregar
si es axí / anullem / lesperit
sia tornat / mon esser, a no res
e majorment / si'n loch tal, per mi es
no sia yo / de tant adolorit

No se que dir / quem fartas d'hauer dit
si crit, o call / no trop quem satisfes
si vach, o pens / he temps en va despes
de tot quant fas / ans de fer, men penit
no planch lo dan / de mon delit perdut
santa's lapor / quem ve de son gran mal
tot mal es poch / si no's perpetual
e tem, aquest / nol haja merecut

OBRES.

Lo dan mortal/es molt mes que temut
 e tol ne part/esser atots equal
 o tu dolor/fies me cominal
 en contr'oblit/vulles me ser escut
 fir me lo cor/e tots los senys me pren
 fartat, en mi/car nom deffens de tu
 donam tant mal/que men planga cascu
 tant com tu pots/lo teu poder me'sten

Tornada.

Tu esperit/si res no ten deffen
 romp lo costum/que dels morts es comu
 torna'n lo mon/e mostra que's de tu
 lo teu sguart/nom donara spauen

A Quella teny/tot quant atenyer vol
 qui lo voler/eguala'b lo poder
 nos confegueix/aço per lo diner
 lo no sabent/pensa que tot mal tol
 donchs per hauer/hom lo major delit
 nol cerch ab ço/que lo diner ateny
 car, en mes mal/que a be, l'hom empeny
 dins hom esta/lo seu be, tot complit

Natura'n l'hom/ha termens stablit
 a los desigs/per aquells contentar
 e bastament/quels pusca sadollar
 y ell ignorant/ho vol, en infinit

MORALS, Fo. CXXXVI.

guardat de fam / de fret, e de calor
 lo cors per si / res no demanara
 si l'apetit / de mes lo requerra
 en loch de be / si metra la dolor

Erminis, Marts / no guarden de fredor
 mes que la pell / de la Volpo d'Anyell
 ne cal vestir / per calor, terçan ell
 ne son, requer / lit, ab molta blanor
 prest, e sens cost / es quant mester hauem
 mas l'apetit / les coses encareix
 tant que la fam / com mes hauem, nos creix
 dalgun desig / complit fastís rebem

Aquell voler / compost no fartarem
 quant passa d'hom / lo terme natural
 de la raho, naix, e del sensual
 a quests reglats / en termens lo metrem
 quant a quests han / lo seu propi esguart
 l'home pot dir / que's en lo mon contem
 lladonchs lo ver / coneix l'enteniment
 el cors sens fam / e fastig, roman fart

Aquest voler / pot esser dit bastant
 complau, e nou / als qui lan engendrat
 dells l'esser pren / de que l'home es torbat
 vehent de'll fets / lançant natura'part
 aquest destruu / aquells, d'hon l'esser traç
 ell es fill cert / de fal l'opinio
 per ço los pechs / no coneixen sabo
 han per dolent / qui de aquell se traç

O BRES.

Reyes tot hom/aquest lo fa esclau
 donal dolor/pels desigs no complir
 senyor lo fa/subiugat, a servir
 e pel costum/no sentiu, que passau
 ell es aquell / qui l'hom porta'n lo mon
 cercant la fi/ que james trobara
 car fora si/ james hi peruendra
 la fi, no es/en natura, ne fon

Per conseguent / lo meu consell yo don
 que vostr'amich/vs dels diners axí
 que solament/ne prenga per a si
 tant com mester/ al necessari son
 e lo restant/ parteixca'ls qui no han
 car non traura/daquells son propi be
 hoc vn be fals / que tost sen va, o ve
 tal quelpus rich/es lo mes pobrejant

Tornada.

Auís a tots / los qui trobar volran
 lo gran delit/sens mescla de dolor
 fugen del tot/cobejança e por
 e pels diners/a lur hostal venran

QVI de per si / ne per Deu virtuts v'sa
 be sera foll/que per lo mon ho tempte
 hon mals fahents / de lur mal fet no penen
 los ben fahents / de ben fer no meríten
 ja son

MORALS. Fo. CXXXVII.

ja son estats/ver sembláts, bons per fama
 no pas, en ver/car per fama, be feyen
 e per lurs fets/lo mon los merítava
 noy rest a'l mon/qui res de be guardone

Donchs lo mal hom/a's homés sa te'scusa
 calcu pot ser /tal com son voler dicta
 tot estament/son offici no serua
 no sels prelats/perdon me Deu com dubte
 Papes, e Reys/sins al estat pus minue
 fan lo quels plau/mas no pas lo que deuen
 Deu amador/d'intenció primera
 temen les gents/el amen, per legona

Dret natural/es que la prima causa
 en nostr'amor/les altres precheixca
 e quant se fa/ques faça per aquella
 e no vullam/aquella per les altres
 ella's la fi/de nos, e lo principi
 e ella es/mes que'n nos, lo nostre'sser
 nos ignorants/regiram aquest orde
 car, Deu vole.n/no per si, mas per altre

Deu no pregam/ardentmét sino'n pressa
 e quant volem/gracia d'ill atenyer
 e som tan pechs, qués peníam, ell nos hoja
 e nostres prechs/ao gran dret nos códané
 puix no hauem/l'intenció primera
 en ell, e puix/anos, e nostres coles
 ans nostres prechs/jell bou, d'orella sorda
 e nons partim/dauant ell, menys de colpa

S

OBRES

Nom marauell /fils fets de Deu s'ignoren
 cō los morals/quí son clars, escurs parē
 lur fonament/es en nostres vent resques
 per que nons cal/escartejar molts llibres
 si a traues /la fusta va'la roca
 rabo fera/puix naucher no la guía
 si per virtuts /los homens nos adrecen
 que pēdrā donchs /per forma de lur viure

Sí Deu no fos/ne lo mon donas premís
 per si mateix/hom deu fer bones obres
 car, en be fer /lo bon hom se delita
 el home reb/de sa bon'obra paga
 mas quí en Deu /ne'n si nos gloreja
 mas vol hauer/honor glori' o fama
 foll es, pensant/que fent be, les atenga
 ell, si no sab /que treball no mereixen

Segurs de Deu/son d' lurs crims los homés
 en aquest mó /puix castich no sen mostra
 a jalos Reys /los potents no castiguen
 per quels han obs /yen part algunas dubté
 si com lo Llop/la Ouella deuora
 e lo gran Tor/segur de'll, peix les erbes
 axí los Reys/los pobres executen
 e no aquells/hauents en les mans vngles

No roman sol/la culpa, en los prínceps
 mas en aquells/quí en mal fer los insten
 ells ja son mals /y en mal fer los inclinen
 per lur profit/ o per causa d'enueja

MORALS, Fo. CXXXVIII.

de nos mateixs / pren lo mal, causa prima
 quíns fem senyors, ab lo poder del príncep
 en còtr' aqlls / quíns son pars equals frares
 per fer nos grans / d'honor, o de riqueses

Dobl' animal / es l'hom, els altres simples
 perço com son / en ell dues natures
 si del que fa / non complau al menys vna
 del tot es foll / qui de natura íxca
 si no complau / ala part rahonable
 ol apetít / sol, qu'altre non damneje
 foll es del tot / si'n be fer se turmenta
 per hauer ço / quel mon, als bons denega

Tals com aquells / qui per la mar nauegué
 son desuíats / síls fall la tremuntana
 e van en loch / hon la venturals porta
 son en lo mon / los homens que'n ell víuen
 puis la virtut / no tenen per ensenya
 cascu va lla / hon l'apetít lo porta
 qui contra fa / es foll ques atribule
 puix que no sab / causa per qui treballe

O deu, per que / los qui lo mon tribulen
 y el que volran / per nuil tempe acósegué
 e cóseguit / lur voler mes desija
 si que james / fam se part de lur ventre
 com ne per que / no demanen ab cuyta
 si res pot ser / de que l'hom se contente
 sabran que hoch, e veuran quíls engana
 e contra si / com per tostemps treballen

S ij

OBRES.

Per acabat / foll, se tendra'l pus sauí
 de son defalt / haura mes coneixença
 penedint se / donant se a carnatge
 seruint aquell / que no sab d'hon deualla
 d'opíniol / falsa pren lo seu esser
 pres la'n descuyt / no es lo quis pensaua
 fama y diners / cuyda, que virtuts fossen
 los folls les han / e sauis les pledejen

Res no es bo / quel mal hom posse hexca
 e com honors / los mals homens atenguen
 los homens bons / ab fam, no les demanen
 e maiorment / pensant los qui les donen
 foll es aquell / qui do del foll, molt prea
 car ja no ha / d'aquell, dela estima
 mas la final / diferença, no's molta
 entre aquells / qui vanes coses volen

Lo bon honor / al bon hom no contenta
 car lo bon hom / en son actes delita
 no en l'honor / del qui lis agenolla
 lo be d'honor / en aquelles qui honora
 e no'n l'honrat / mas lo seu be senyala
 e si noy es / honor folla's aquella
 que lo bon hom / de tot en tot méys prea
 no pens ser bo / qui'ntal bes glorieja

Gran rahom par / que Deu nos auorreixca
 puix lo perdem / per Deu qui nos en esser
 quant los gentils / los lurs Deus adorauen
 en lur error / hauien / gran escusa

MORALS. Fo. CXXXIX.

vehent aquells / ab lull, no sols de pensa
e ver semblants / quels patien miracles
ara'doram / Deus d'opinió falsa
durant en tant / com los trígam conixer

A la virtut / cuydam fer sacrifici
quant la honor / hauem en reuerença
e no sabem / d'hon fals honor pren força
e ignoram / d'hon ver honor, pren forma
tota honor / nos sembla ques deu colre
ne los sabents / mes del entendre passen
car fan honor / als qui nola merexen
tots som eguals / al que de foras mostra

Enueja es / quils bons als grans guerreja
nemíga es / d'honor e fama bona
el ignorant / en qui ver juhís gasta
qui sera'quell / qui de lurs mans escapa
mes son pero / los qui d'honor abusen
d'hon al potent / e mal, no li fall honra
lo vicios / pus tost d'honor l'alegra
que lo dolent / de fama no triumpha

No solament / als peixs qui res no'ntenen
mas aquants som / lull nostrens en falaga
si que vehent / los fauoríts hom honra
e tol recort / com no son molt culpables
qui per leigs fets / son muntats a domínj
honrals lestát / mes que leig fet nols leua
donchs qui's lo foll / qui per honor be faça
puix la honor / per be fer nos atenga

S íj

OBRES.

Ignorantmen/al mon alguns be obren
 per no saber / lo quils ne dona causa
 altres no tant/mas pegament, be vfen
 sabents per tals/que lur ben fer, se perden
 los primers son/ tenguts molt, a natura
 quils fa ben fer /per mouiment quils dona
 los altres son/vers Deu, e si culpables
 infern viuíat/ e presmort, posse'xen

Faltig ha Deu/de qu' l mon no te'n faltig
 edel quíl ha/si d'aquell no saparta
 no solament/es luny qui's en larmíta
 mas tots aquells/quí del barbull se lunyen
 lladre díu hom/a quí lladres práctica
 superbíos /quí per honor treballa |
 auar, aquell /quí ab díners se'nbolca
 lo loch hon es /lo mostra ser culpable

Díners y honor /p treball iust, nos guanyé
 tants son los mals/quí per aquells treballé
 quí bonament/en aquest monprática
 no pot muntar/per los mals quíl empachen
 quí regíment/vol, de ben fer nos, alta
 o es grosser / no sabent que si vfa
 a mal, a fer /lo camí pla nons porta
 per nous camíns/hí van, e plens despínes

Sil hom hagues /per leíg fet vítuperí
 que fara'quell/caualler sodomíta
 hauent pres grau/decellent, viril home
 y aquell jaqueix /volent, costum de fembra

MORALES, Fo. CXL:

d'alguns sabem/aquest peccat horrible
no veig senyal, qu'honor los sia tolta
quí no la tol/de hon tolta deu esser
no la dara/en part hon se mereixca

Ia no es crim/honor lo desdenyas
e ja molt menys/en homés que'n les fébres
ans fa senyal/vn poch peccat, en elles
que la maior/ques pot fer en los homens
aço (deue/per quels homens son jutges
passants dolor/del crim que'lles mes toca
amant a si /lo mal d'altre'n carexen
e simples fan/lurs fets abominables

Reptar no cal / de lurs viciis les dones
car, de aquells/natura'n pren lo carrech
quí no enten/e passio lo força
de son be y mal/natura es maestra
los tres pilars/hon lo be d'hom s'assenta
esser no pot/ que sobre'lls se recolze
lur fonament/deu esse la prudença
e lo nom sol/en elles par saluatge

Als que poder/e saber han d'apendre
e de ben fer/per fauor de natura
en contra dells/Deu pogra fer miracle
com en pecar / de la natura ixen
dubtar no cal/sil hom contra si pecca
en tot quant fa/si de raho sallonga
de tot, en tot/de la natura's contra
com en pecar/ los termens d'home passa

S iiii

OBRES

Yo guarde lo cel / e no veig venir flames
 per abraçar / la sodomita secta
 hon es lo temps / que tu prenies venje
 de tots aquells / qui natura' greu jauen
 mire lo cel / quant ploura la justícia
 que'n temps passat / entre nos habitaua
 e no veig res / que d'aquestloch deualle
 en fe roman / tot quant de tu lespera

O senyor Deu / e quant sera quet mostres
 ja tarda molt / com del mal hom not venges
 yo so ben cert / que'aptes la mort lesperes
 mas en lo mon / bem sebla quet mostrasses
 vulles hauer / pietat del teu poble
 poneix aquells / se bents alts en cadira
 qui del Anyell / volen la carn, e lana
 e son consents / que feres los deuoren

Si dels estrens / los homens no lespanten
 vicis comuns / quasi' n virtuts se' npenyen
 ja los auars / passen per homens sauis
 los cauallers / per mercaders lespachen
 e los cobarts / lur grau d'honor no perden
 per be quel nom / en los pits d'hom romāga
 als propis fets / enteniment nos troba
 si per aquells / per hon diners la justen

No's des honorat / per ser auar, l'hom joue
 e que passas / Tantalus en cobeia
 si es dispost / en ser franch, essent prodich
 ja li noura / si matrimoni tracta

MORALS. Eo. CXLI.

Vell ignocent / de be,mas de mals abte
 luxurios / cubert, e ple de pompa
 no pert honor / n'ntre los pechs la fama
 qui son aquells / sabets quin deu l'hom esser

Que pot valer / hom que'ndignat no fia
 encontr'aquells / qui en lo mon triumphen
 vehent los folls / grossers e plens de vicis
 e tot lur be / los ve per atriuença
 no se algu / quil mon tant no rebuge
 quel en derroch / puix no sentint, nos canfa
 mal dit, iutjat / pot ser, mas nol empachen
 al atreuít / lo mon, camí li obre

Per mals mijans / lo mon la fauor dona
 y en son despit / los atreuits l'auacen
 son auorríts / e quasi'l mon los dubta
 loch te calca / en lo mon bon l'alloga
 noy es raho / lo'rdenador, al seure
 noy seura'algú / si espera bon orde
 no contra fa / la taula de perusa
 orde noy es / mas error sempiterna

Rey no regeix / nels pobles obeeixen
 no se qui es / pus culpable al altre
 degun stat / al altre no impugne
 car no's algu / que la si no desuie
 si algun hom / es qui la regla rompa
 tan poca part / al tot, punt no altera
 ab tot aço / resta la regla ferma
 vn Oronell, i estiu no denuncia

OBRES

O gent del mon/obriu los valls per veure
 com no es ver /lo que verita sembla
 e que honors/los diners, e la fama
 per les virtuts/per nul temps s'atengueren
 lo cobejos/cruel, e ple de pompa
 astucios, importu/sens Deu tembre
 aquest les gents/per virtuos lo jutgen
 Donchs per bôdat/nos guanya bona fama

Lom que virtut/ab sol entendre toc a
 y en algun tant/pot gloria'conlegre
 es coneixent/e la fauor meny/prea
 veent los folls/com, en aquel la'teny en
 no es tan bo /que si los bons s'hauien
 nola volgues/ab rahonable stima
 no es tan foll/que'n estrem la cobeje
 lentendre ha/mas, a virtut no basta

O quant son poch/quí de general regla
 prenguen profit/per als singulars actes
 no per aquells/ fora d'honestá vida
 mas per aquells /quí fan vida contenta
 tots los iuhins/quís fan entre los homens
 affectio / la sentenci'ordenada
 don tinch per foll/quí en glorias munta
 per lo iuhi/quí tal jutje la done

Causen les gents/desta error comuna
 puix en lo mon/tal enteniment troben
 ans de hauer/del ver, la conexença
 han engendrats/abits per mals conceptes

MORALS. Fo. CXLII.

no ha molt fet / qui'n conexença basta
 mas lo qui ha / que la part bona prenga
 als homens flachs / par obra impossible
 per qu'ab vll flach / miren cosa difícil

LO tot es poch / ço per que treballam
 Lpux conseguim / vel voler, fart no es
 en lo volgut / lo deffalt, no es pres
 mas l'apetit / com, en tal part gitam
 alguns defigs / acorren a delits
 quel mouiment / no pot hom scufar
 e d'altres molts / que sen pot be lunyar
 e contra nos / son per nos elegits

Per poch loguer / treballam jorns, e nits
 no se que fa / perdrel' hom, si, e Deu
 molt per poch preu / se dona ço del seu
 perdent delits / per delits, ab despits
 contra lo cors / es enemich lo mon
 dela'rma es / enemich principal
 entre aquest / es nostre, be o mal
 donhs d'hon los ve / amar, qui ells confon

Diuersitats / de delit, en l'hom son
 auir'alguns / necessariament
 naturals son / la specia, sostinent
 altres me pens / que natura nols don

O B R E S:

mas son per hom / d'opínió estimats
 los quals per si / no han res de valor
 car ensenyal / de virtut es honor
 los diners son / per estima trobats

Los homens son / axí forauíats
 qu' honor, diners / crehen ser be del nom
 ço es per que / lull nostre no veu com
 ala virtut / sien premís donats
 e veu aquell / honrat hauent diners
 lo loch noy es / e lo senyal roman
 en tant al mon / ha durat est engan
 que no sab hom / altres Deus verdaders

Alguns delíts / sond'altres homeyers
 la carn, no vol / treball, fam, ne coltell
 e pels diners / axí ioue com vell
 se dona mort / e pert tots los plahers
 e la honor / ab lo diner debat
 nomal' honor / car lo diner segueix
 en camp sembrat / de diners honor creix
 tals son los Deus / quel mon ha celebrat

Sin l' hom es be / per lo mon la trobat
 dich ho d'aquell / qui no sab altre be
 e si te mal / axí pel mon hi ve
 no en tot mal / mas en gran quantitat
 lo mon fa mal / mostrant que vol ben fer
 e quant fa be / no es be verament
 aço no'nten / lo qui viu grossament
 e lo sabent / qui passio suffer

MORALS. Eo. CXLIII.

Ardit, e franch/ prudent iusticier
 es l'hom/pel mon/sens abít de virtut
 aquest nom, ha / per lo mon mereixcut
 per que nos veu/ço que virtut requer
 bon fet requer / de be fer, gran amor
 e fent aço/delit noy fallira
 la'ntenció/d'interes noy sera
 e lo mon vol/diners fama y honor

Infinits son/quí obren ab dolor
 y ab interes/algun acte honest
 els ignorants /cuyden hauer conquest
 ja la salut/ab gran dolor, e por
 altres, e poch/entenen lo que fan
 e faran be /ab mala'ntenció
 dant entenen/que lur voler es bo
 tots dauant gents/virtuosos seran

Sens nombre son/los qui tant no faran
 volents portar/si molt ben arreats
 no pensant, als/sino com son mirats
 en lo public/ab dolor despendran
 de la virtut /que'n comensar serueix
 tanta nauran /com solament los plau
 res no metent/en obra s'is desplau
 sepulcre son/honres leig no pareix

Lo be del mon/no es be qui coneix
 lo sauí sab/e tem aquell, lo foll
 sauí no es /qui sab, e no sen toll
 sens act'honest /prudencia nos nodreix

OBRES,

de sauis folls / yo fare mencio
 e de aquells / qui sauis hom pot dir
 dels folls cuberts / e dels menys de cobrir
 dels perdonats, e dels menys de perdo

Segons de molts / fon lur intencio
 quel be del hom / fos en tres parts partit
 mas en apres / d'aço deu esser dit
 que es lo be / per vera opinio
 tant quant hom sent / ab anima, e cors
 e tant quant sent / ab lo cors solament
 e quant enten / ab sol enteniment
 del be celest / d'aquell res yo no pos

Molts philosophs / en lurs scríts han clos
 ser profitos, delitable y honest
 e tot quant, es / que sia des honest
 no esser bo / fora de tot repos
 lo be honest / sen portals dos ab si
 car per aquell / delit perfect s'ateny
 axí mateix / a tot profit se'n peny
 no desuiant / de raho lo camí

Lo profitos / per que se guarda si
 lo delitos / dins si mateix enclou
 tot acte'n l'hom / que delectio mou
 porta delit / e nou cal dir, amí
 mas tot delit / profit a si no trau
 e pus comu / es delit que profit
 tot animal / participa delit
 y en lo profit / hom per la raho cau

MORAES, Fo. CXLIII

Don se pot dir / quel be del home jau
 en aquests bens / cloent los tots l'honest
 mas es a dir / que es, lo be aqnest
 e sil ateny / lo Rey, e lo esclau
 e hon esta / en l'home assegut
 e que deu fer / per conseguir tal do
 e que'n ateny / per la possessio
 e com per poch / lo vol hauer perdut

Segons per molts / e per tots, es sabut
 tant quant fa Deu / en va no es fet res
 los elements / e tot quant que dells es
 a certa fi / per los migs han vengut
 repos ateny / segons qui es cascu
 no pus ne menys / que naturals promet
 e conseruar / si cascu es discret
 e fet aço / no roman trist, algu

L'anímal, hom / es anímal comu
 tocant de brut / e de celestial
 brut per la carn / per l'arma diuinal
 e daquest be / molt menys sera de ju
 e sera quant / la rahonable part
 ates haura / la fi per son obrar
 aquest es be / final, hon vol bastar
 e que lo fals / romanga' vn de part

Cascu obrant / a be, ha son esguart
 e sab que mal / de tot en tot fara
 mas per fals jubi / algun be stimara
 plahent asi / per fer l'apetit fart

O B R E S:

e no sera/si be ver, hi defall
 car no roman/contenta la raho
 si no es be/mas per opinio
 sin ha delit/nos lunya lo treball

Tal es lo be/que no es mur, ne vall
 tinga lo pas/quel voler d'hom nos port
 per la virtut/sens hauer hom acort
 lo tira'si/e menys d'altre'ncenall
 e de'll han dit/savis, escocians
 quel possehint/no pot caure'n tristor
 lo philosof/aço pren per error
 dient d'aquest/no'tendre tant les mans

Alguns han dit/quē les coses molt grans
 lo contemplar/de'lles la veritat
 esta'aquest be,mas axí han errat
 altres han dit/que'n los virtuts vsants
 tots han dit ver/e no cascu per si
 lo be del hom/en dues parts se pren
 quant veritat/l'enteniment enten
 el aperit/a raho consenti

De,aquest be/algu no dissentí
 que de per si/ben hauyrat hom fa
 mas per cumplir/el que hom mester ha
 dels bens forans/e sens ells no's mezquí
 mas que del tot/ben abuyrat no es
 d'altra part diu/per si,esser baltant
 entre be,y mal/hom fan estar penjant
 entr'ayguay foch/sens fret,o calt lan mes
 de sog

MORALS. Eo. CXLV.

De son poder / Seneca ço deffes
 dient que'n bens / forans, es algun be
 mas lo quils ha / del sobira, no te
 per ells hauer / la part de mig puges
 ell vol tant l'hom / el trenyer dins la pell
 no pus hauer / que la natura vol
 si alguns daquests / la fortuna li tol
 quel sobira / ferm esta'n son castell

Sils bens forans / son mester, ab aquell
 complit son be / al hom en aquest mon
 menys de aquest / lo be no es ne son
 deserta es / la propri'obra'n ell
 fortuna'hura, enell son poder larch
 y el natural / comu, a tots los bruts
 los proprís bens / enell seran perduts
 si als altres bens / en ell han tant allarch

De aquests bens / veritat no fa'n barch
 de ser en hom / forans y enteriors
 fama y diners / son forans y honors
 fills e muller / e nom se sim allar b
 los apart dins / bellea y sanitat
 e tots aquell / que natura dar pot
 tots son no res / a mon parer, e vot
 per ser comuns / e fora potestat

O aquest be / no es en hon trobat
 e si trobat / l'ateny sens los estranys
 qui perdre pot / no te'n segur los guanys
 y en per fet be / senten seguretat

T

O B R E S:

qui jutjara/sija' quest be pot ser
 si no aquell/quí es tot virtuos
 car l'home flach/vn pes molt ponderos
 per tant, alçar/no creu de'll tant poder

Menys de delít/tal be nos pot hauer
 e lo maior/ques pot aconseguir
 e res nol pot/per natura venir
 tan acordant/aquest lo fa saber
 picurus dix/jell esser lo delít
 aço es fals/mas es per conseguent
 sens lo maior/delít no's hom conten
 son senyal cert/es fer l'hom haunit

Saber nos pot/tal be, menys dese ntit
 e nol sent hom/sí dons sabut no es
 l'enteniment/sab lo be hon es mes
 mas pel voler/deu esser elegit
 l'hom es mester/que faça vnio
 de les dos parts/la principal seguint
 sabent tals fets/que sia obedint
 son apetit /sensual, a raho

Enest obrar/cau delectació
 donant senyal/de ser l'acte per fet
 e sens delít/l'abit, nos mostra fet
 car moltral cors/ser en rebellio
 clarament, es/desobedient fill
 qui murmurant/per lo pare treball
 si l'apetit/en obedir defall
 a la raho/la pau es en perill

MORALS, Fo. CXLVI.

Damunt es dit/que virtut pren exill
 si hom obrant/obra per interes
 e per delit/quel abit complit es
 e sens aquell/no val vn gra de mill
 mas si delit/es sola causa'l fet
 e l'acte's bo/interes se fara
 nol cal pensar/al qui be obrara
 hon es lo be/alli delit se met

Al be obrant/virtut delit promet
 lo mal sabent/si algun delit ateny
 no passa molt/que tristor lo constreny
 e nol deffen/loch publich ne secret
 ab ell sen va/conexença del mal
 qui per tostemps/la consciencial rou
 si es maluat/tant que'n mal sa si clou
 lo seu delit/a dolorir li val

Plato volch dir/que bo,ne cominal
 no es delit/mas hach molts enemichs
 picurians/pofaren cominichs
 quel be del hom/era'n delit carnal
 mas derrer vench/son dexeble mateix
 qui anulla/vanes opinions
 e del que dix/Don a'uidents rahons
 el bon delit/del auol diuideix

Delit e be/sol ordels de parteix
 delit es bo/en tots fets naturals
 si no'n lo mon/quant passa'nlos brutals
 car,en tal cas/natura dessegueix

T ij

O B R E S :

quant es al mon / segueix natural cors
 fora del hom / qui ha per Deu virtut
 que de per si / propos, que may sen muet
 electió / solament, es en nos

De quant fa l'hom / delít es occasios
 car tot sabent / enten semblar, a si
 per conuenient / de la cosa per qui
 fa lo que fa / essent ne cobejos
 es veritat / que molts actes l'hom fa
 que ntre voler / e no voler, se fan
 de quels faents / porten voler penjan
 mas elegint / a voler se reffa.

Si con dolor / contra delít esta
 axí fon l'hom / contrariació
 de tot quant fuig / dolor es la ra ho
 tals passions / nostra naturans da
 amor, e oy / primeres passions
 son termenants / en delít, o dolor
 a sguart de be / lo camí es amor
 e per fugir / dolor neda rahons

Sauís no son / tots qui les questions
 determenar / saben, e dar consells
 si contra por / son simples com Anyells
 e vers delíts / ardits com a Leons
 sauí's aquell / que sab si consellar
 enuers lo be / qui propí es, e seu
 prenint aquell, jaquint l'als en relleu
 anant los folls / en lo mon tribular

MORALS. Fo. CXLVII.

Sauís son dits/los qui poden iustar
honor diners/e fauor de grans gents
e son vilans/de cor,e mal sabents
que res del ver/no sabrien pensar
cuydant esser/sauís,ells son astuts
poder hauent/de ser bons,son maluats
aquells e tals/no seran perdonats
pel sauí hom/qu'ateny si,per virtuts

Molts son errants/d'ignorança vençuts
altres qui son/errants ignoranment
gran causa'buents/de lur gran falliment
penedint se/del cas hon son cayguts
tots aquests son/sens culpa lur peccants
no l'ignorant/que per culpa no sab
raho sera/que perdo no acab
e si aquells/sens lur culpa errants

A qlls son folls/qui son lurs bés gualtáts
menys de seruar/manera'n res del lur
parlar de tals/largament yo no cur
mas d'altres folls/sauíesa mostrants
comprant molt car/treball,dolor,e mort
per guanyar poch/en cara ço no cert
plegats al loch/lo troben tot desert
clamants del mon/e aço ab gran tort

Axí com l'orb/no te ab lull de port
per que noy veu/per causa d'un gros tel
e tolt aquell/pot veure terra y cel
ne pren a'quell/qui de'ntendr'a confort

T iij

O B R E S.

en veurel ver/e per mal apetit
 es ignorant/que lo mal jutja be
 lincontinent/per passio'n tal ve
 lintemperat/enfer mal,pren delit

De semblants gents/esta lo mon fornit
 en tals recau /la maior part del mon
 quals son aquells/qui de aquells no son
 l'hom dat a Deu/y el de natura'xit
 en general/lincontinent enten
 mas ja no sab/com passio lo prem
 ell vapel mig/e per cas pren lestrem
 lintemperat/nol sab,e donchs nol pren

Encadenat/deu ser qui no com pren
 que tota,res/deu ser jaquit per Deu
 mas escapant/d'aci tot home creu
 que altre be/lo cor del hom enten
 del be aquest/es de marauellar
 com se pot fer/quel cerch fals l'entenen
 en part hon si/e lo començament
 ab la raho/pot be de si lunyar

La major part/del mon no pot amar
 lo be honest/per que be nol perceb
 qui es aquell/que'n paciencia reb
 que tot son be/dins si pulca estar
 e per virtut/tal be sen aconsech
 e que la mort/no deu hom auorrie
 e que honor/e bens son de jaquir
 e de aquells/quils amen,que renech

MORALS. Fo. CXLVIII.

Sauí, e foll / scient, e home lech
 en algun be / la esperrança met
 e fil honest / lançat apart tramet
 de falsos bens / l'eforçat fer aplech
 segons qui es / tal si li aparra
 lo temps, el loch / la disposició
 li mudaran / la mal'opinió
 james en ferm / la voluntat haura

L'ome auar / son be'n diners esta
 y en lo delit / del cobit, lo fembre
 l'home ergullos / desija honrat ser
 mas entre si / diuers aço sera
 car molt auar / lo logre te per mal
 e vol robar / en places e camíns
 si bels auars / volen guany a part dins
 en lo guanyar / hu d'altre's desigual

L'ome ergullos / vol ser engeneral
 honrat, loat / mas en diuers cascu
 hu vol ser dit / franch, ardit, pel comu
 altr'n saber / creu esser son cabal
 altre'n virtut / del cos, o bell cantar
 tot aço fa / qualitat dessemblant
 o per saber / del hom qui es triant
 entr'aquests bens / qual per millor li par

Necessitat / fa la fi cambiar
 car lo malalt / en sanitat la met
 lo sedeiant / diu que'n fartar la set
 lo pobre hom / en hauer, creu estar

T ííj

OBRES.

lo flache leig / fort vol esser, e bell
 tots aquests bens / ans d'hauer, han grã preu
 del be honest / nos pot fer algun preu
 si no per l'hom / qui posseheix aquell

Del hom sabent / es dret quem marauell
 que es aço / que de tot seny lo trau
 com no coneix / que foll es mes que'sclau
 volent delit / lo pert per mal consell
 car natural / passio'ell nol mou
 tals delits son / trobats d'opinio
 per no vsar / lo delit de raho
 la voluntat / cercant, son bels enclou

Noltra raho / aquests delits exclou
 nols vol la carn / ans aquells auorreix
 qui mes de prou / ha ço'n voler li creix
 a desijar / ço que'n la vida nou
 quãt l'hom de poch / en pau munta senyor
 que li plau mes / per tostmps treballant
 obrant mals fets / nulla virtut vsant
 no esperant / sino falsa honor.

Delits del cors / no son de tanta'rror
 car no's algu / ques lunye lo començ
 restant en carn / lur delit res nol venç
 lespecia d'hom / d'aquells trau sa valor
 sobres volguts / noltra'rma'n abit ve
 e vol ne'cces / per sa'nfinida part
 en terme son / e de lur termels pare
 fer los vol grans / natura nou softe

Donchs al sabent / quina sperança te
 en los dínors / e honor de mal loch
 no dich fils ha / que com a serp los toch
 nos dona ells / sabent com no han be
 tant com dínors / lo cor d'hom no estreny
 en cor auar / algun be no fassiu
 ne pot hauer / amich, home altiu
 qui peca'n tot / (o quant de be ateny)

Dóchs qui dira / d'aquell hom hauer seny
 quel propri be / pert, per mal accident
 car per hauer / fauor de folla gent
 a grans despíts / e vergonya se'n peny
 no venç primer / de trobar se vençut
 e serueix ans / que no sia seruit
 e pert plaher / ans d'auer lo sentit
 e sil ateny / ab dol es retengut

Lo qui no sab, que'n obra de virtut
 es vn tal be / donant delit per fet
 e quel desig / per als no's satisfet
 nom marauell / que'n Deu sia' rascut
 com veu que res / nol basta contentar
 e nos pot fer / que son desig castich
 e de tal be / veu tot animal rich
 e lo senyor / so fira pobrejar

Entre los bens / forans, lo vol trobar
 y els naturals / e nol pot conseguir
 en esta rror / aço loy fa venir
 com quantitat / pensa quel deu fartar

OBRES.

e james fon/vn hom tan bell,e fort
 ricb,e honrat/que perço fos content
 segons que vol/ha son contentament
 no segons quant/si bey ha'lgun deport

Sí la honor/ha be com'ha recort
 de la virtut/mas be no ha per si
 son be estat/en quí la fa,y aquí
 es dat, siu val/sino tots reben tort
 l'honrat ha be/com al bo fa honor
 e l'honrat mes/com la honor mereix
 e la honor/al honrat voler creix
 e si es tolt/perço non sent dolor

Honor es bo /quant nol segueix amor
 mas plau al bo/pel mouiment primer
 no selte'n pus/car virtut no soffer
 ques delit hom/en estranya valor
 mas ques dirá/d'aquell entes maluat
 mes si es vell/cercant fauors,e bens
 en tot horat/esperons ha,sens frems
 no coneixent/tenir camí errat

Del home pech/ no so marauellat
 puix no sent res/de fora de la carn
 del hom sabent/se coue traure scarn
 que'n son saber/sia tant enganat
 perdent asi/e Deu yel mon no guany
 quí coneixem/tan sauí,e tan bo
 que mal,e be/no sen digua'b gran so
 e donchs,al bo/de fama,poch lín tany

MORALS. Eo. CL.

Foll es aquell/quí lo bon home plany
 com no's preat/del home mal estrucb
 ja no es bo/o mes pech es que ruch
 que'n tal fauor/o de fortunas bany
 planyer se deu/lo bo, com no te loch
 de'xecutar/la famosa virtut
 e quel poblas/se trobas fort,e mut
 anant badant/algun bestial joch

Poble yo dich/a Reys,peons,e roch
 duch,ceu aller/juriste,menestral
 hauents per be/l'opinio general
 que'n la honor/e diners,tot be toch
 e sobr'aquests/son vnes poques gents
 dients quel be/esen vergonya hauer
 altres tant pechs/dients questa'n plaber
 menys de hauer/daltre be sentiments!

Per donar fi/amos breus parlaments
 pens lo bon hom/com,quil lloa,de que
 e si bon hom/lo lloa,e de be
 bajan delit/restrenyent bobaments
 gloria sta/en coneixer,a fi
 ple de virtuts/e no lloat dels folls
 daquells nou dich/quí stát cadena'n colls
 mas dels sabents/que ignoren la fi

Vaja cercant/lo foll grosser mezquí
 lo seu delit/entre los populars
 car tot semblant/se delitab sos pars
 e no deman/a degu lo camí

OBRES.

si es mostrat/camí no girara
 mas no íra/ab tan acuytat pas
 si donchs no's foll/que'n saber no bastas
 quínes lo jorn/que menja'legre pa

Per que valent/home, fastíg no ha
 com veu lo mon/pels dolents possehit
 e per que vol/d'aquells ser favorit
 no es d'alt cor/quí'n vers tal fauor va
 magnanim es/quí lo monte'n meny spreu
 e molt mesquí/lo quí'l pensa seruir
 e com aquest/los veu contrauenir
 que fa lo llas/sospírant lloa Deu

Hon cab virtut, la veritat s'asseu
 e la raho/ab aquestes s'ajuny
 hon vna es/les altres no son luny
 de'lles no sab/quí nols dona'gual peu
 la ver'honor/es dat als lochs hon son
 e lo reuers/al quí sen troba buyt
 l'hó quín es menys/es arbre menys de fruyt
 homs en bell ort/son los homés del mon

LA vidas breu/e lart se mostra longa
 lesperíment/de fall en tota cosa
 lnteníment/en lo mon no reposa
 al jubí d'hom/la veritat s'allonga

no solament/es falta de natura
 mas nos matexs / fem part en lignorança
 aquesta es / en tant gran abundança
 quel mon nos es / tenebra molt escura

Qui tant no sap / endos errors en corre
 ignora' si / ne veu lo temps quil corre

Naturalment / ignorançans guerreja
 en esta part / no podem della storcre
 per altres parts / lí podem camí torcre
 mas no volem / de quens es cosa leja
 ço que libert / es a nos qu' aprenguessim
 noy treballam / per nostra negligença
 e mal sabent / de be perdem sciença
 donchs com sera / que res de be' nteguessim

Per dues parts / lignorança es tanta
 quel mes sabent / de si mateix les panta

Deu no'ntenem / si no sots qualque forma
 presa pel seny / e Deu no es sensible
 nens es a nos / sustancia conexible
 l'enteniment / ab la raho la forma
 los accidents / sol bastam a conixer
 e hauem obs / los migs que dispoists sien
 embarchs hauem / tants quel iubi desuien
 mudant iubi / minuant, e sabent crexer

O BRES.

**Nostre saber/a molt poch nos abasta
e passió /totalment lo degasta**

**Qui es aquell/materia conega
si no per que/la forma pot entendre
lo different/de les coses compendre
no es en hom/son saber no y aplega
e la virtut /que del compost resulta
com,e per que /nos pot saber com passa
vnantitat/ne furt de la lur massa
diuersa'ell/non cal daço consulta**

**Daram,y estany/veu hom exir lo coure
quel fort acer/en força nol pot noure**

**Leixant apart/les coses amagades
que no'ntenem/e menys de nostra colpa
e ymaginant /l'ignorar quens encolpa
fins preampoch/non cometem errades
fins a venir /que nons plau conexença
de nos meteixs/axi de cors com d'arma
daquest saber/caicu les mans de l'arma
de mal de si /algu nol plau sciència**

**A pres saber/Deu veritat primera
segona es /de nos sciència vera**

MORALS. Fo. GLII,

Creixent saber / li ignoranças desperta
 al qui mes sab / li corre maior dubte
 en aquell temps / que res no se, no dupte
 el grosser foll / tota cosa les certa
 en son saber / algu nos glorieje
 algu no sab del saber lo subiecte
 l'anima es / e sol sabem leffecte
 leffencial / molt saber lo coheje

Car, los passats / foscament la sentiren
 e los presents / a lurs dits se refiren

En general / parlar mi no contenta
 mas en donar / del que yo dich exemple
 los fets del mon / ab ansia contemple
 dant a falach / y aximateix la'mpenta
 per nos lançar / al apetit sensible
 sens retenir / e metre'n aquell tempore
 se fa l'hom foll / ignorant pera sempre
 lo refrenar / es quasi no possible

La voluntat / no solament alteren
 l'enteniment / de'ntendre des poderen

No se algu / que preu lo be qu'acusa
 fretura fa / donar li la estima
 aximateix / per fretura se'estima
 molt mes de dret / e contra, noy a scusa

OBRES.

tan solament / lo be que virtut causa
 quí posseix / lo basta per conixer
 los altres tots / lur preu nos pot pareixer
 es la raho / car no han ferma causa

Lur fonament / esta sobre falsia
 opinio / tot son esser cambia

Molt hom conech / cuytat corrent al metge
 dient los mals / per fer la vida larga
 del esperit / algun hom nos allarga
 en demanar / quin mal lite lo fetge
 quí seral hom / quí al vebí demane
 de los mals fets / puix a si ell los cobre
 lo quí te clau / y assi mateix no obre
 quí sera'quell / quí obrir li comane

No es algu / qu'asimateix no menta
 per la labor / de falsias contenta

Puix l'apetit / a si lentendres porta
 tant que lo ver / en falsia li torna
 en poch instant / entre ver y fals borna
 crehent de ferm / e puix, se no comporta
 noy ha res clar / que'nteniment entengua
 el apetit / es bastant, lescurefca
 car tota, res / obs es ques apetesca
 quí es quí poch / o massa no estenga

Afectio

Afectió/l'entendre desordena
tots som estrets/ab aquesta cadena

Quát per son mal/hom ix d'aquella senda
de paradís/que'n gros li es mostrada
tota'ltra l'es/carrera molt errada
res noy coneix/no haja obs esmenda
no coneix Deu/ne si,e menys natura
e tot saber/lobr'aquests se treballa
e res noy sab/e dintre si's baralla
dóchs qui's lo foll/que'n son saber s'atura

Lom deu saber/e fer que'n sa fi reste
e que'n tot l'als/lo coltat flach,hi preste

Qui pot saber/com sa passió senta
en temps vinent/si la present ignora
del que fa ¡uhí)que riura,ell ne plora
e pensa'mar/e amar dell l'absenta
axí com l'hom/no sab,que dins si porta
e veu se sa/e te la mort de colta
y aquell qui ha/sa persona disposta
per viure,molt/e la mort,te aporta

Tal obra fan/en nos,amor e fra
que no sabem/qual dell en nos se gira

V

OBRES:

Perquè restas / l'obra de Deu perfeta
 e que sa fi / l'home pogues atendre
 son gran rabo / que de'll pogues entendre
 tant que vers ell / anas carrera dreta
 d'aquí auant / lo mes foll quis ergulle
 en son saber / puix lo ver lis amaga
 o sauí hom / se coneix esta plaga
 e pren ne tant / que de se nos despulle
 Esser vn Deu / l'enteniment ho nostra
 en lo restant / es mester la femostra

Alguns seran / que passen mes vergonya
 de no saber / que de mals homens esser
 ans que grossers / volrien lur desesser
 e lur voler / de bon saber se lonya
 no solament / aquell no consegueixen
 mas d'hon se pren / no saben, e que dona
 passant dolor / larma e lur persona
 en tot quant fan / e aço no coneixen

Axí com l'hom / que viu en la galera
 que ja pudor / l'es olor falaguera

Quals son aqlls / qui en lo mon pratiquen
 sens massa'mar / les coses agradables
 si retrahent / d'aquelles airables
 retrahent se / de les quel damnifiquen

MORALS. Fo. CLIII.

en carn, sens carn/viu qui pel mig camina
 e non veu hom/qui vagen per tal via
 de mí confes/que mon júbis cambia
 voltant se lla/hon passio laffina

Lo metge qui/al gust, agror lí alta
 no la tolra/en persona malalta

Sens cas vengut/mas concebut en pensa
 segons qual es/lenteniment se volta
 la hon amor/o ira no es toltá
 de ver, en fals/de fals en ver, dispenja
 lo cas, e loch/tot son esser lí muda
 e no es res/que dos cares no mostre
 e per son mal/hom díu lo pater nostre
 bonas la mort/segons en qui's venguda

To temps hauem/vn mouimét molt vari
 d'altre mogut/e to temps ordinari

Nostr'apetit/altre mouent lo mena
 no pas aquell/que'n general bes gita
 lo loch hon es/o tal be, hom cogita
 son los esguarts/q per bruts hó s'ordena
 l'enteniment/apres cerca la via
 com aquest be/del loch tal haja traure
 ans fal jubi/lenteniment ha caure
 si no's alli/hon trobar lo volria

V ij

LIBRO DE LOS OBRES.

Puix l'apetit/vn altre non cobeja
lenteniment/ab gran cural pledeja

la veig estar/a Deu ple de rialles
vehent com som/a nos mateix contraris
lo que cercam/son nostres aduersaris
aqlts son bés/d'hon hauem grás baralles
lo mal volem/cuydant que be gran sia
e pledejam/aquell ab grans despeses
volent honors/matrimonis,riqueses
e lo reuerç/l'ateny del qu'hom volria

Lo mal es be/e lo be, mal retorna
algu no sab/la Nau per quin vêt borna

Semblant me trob/al qui alegre canta
e porta' l'cors/disposicio mala
que pleurris/o gota' l'cors senyala
e altres mals/quel esmentar espanta
e com aquest/de viure ja no pensa
torna cobrar/sanitat mes perfeta
apres li ve/no sab d'hon la sageta
quel fa morir/sens alguna defensa

Lo que pensam/quens fara nostra casa
allo mateix/la destruy,ela'brasa

MORALS. Fo. CLV.

Tot hom es foll / qui molt del mô l'ailegre
 puix noy ha fi / e si, es sospitosa
 lo desijar / es cosa treballosa
 lo possehir / fa l'hom, trist o alegre
 lo pus sabent / no sab ne'nten que vulla
 quant deu plorar / d'algun fet, ell vol riure
 corr'ala mort / pensant anar a viure
 de casa ix / quant coue que's reculla

Per vn be poch / sa'níma, e cos, dona
 e per son mal / si mateix tot bandona

qui pot saber / que dell los fats ordenen
 quant, com, e hon / sinara los seus dies
 fugint la mort / hi va, per dretes vies
 no sab los mig / si'n mal, o be l'amenen
 ell va denit / sens bruxola o carta
 menys de pilot / en la canal de flandes
 e cuyda'nar / en coll d'homens en andes
 trahent se joch / del qui, del mon l'a parta

Tot aço fan / aquells qui hom diu sauis
 tal exemplar / trahen los nets dels auís

Hon se recull / en nos tant'ignorança
 obrant en ferm / sobr'íncertes ventures
 e pledejám / ab molt amargues cures
 lo tan incert / ab tan ferma sperança

V íij

OBRES.

Sí com llorb foll/corrent tira sa vía
 e no sab hon/sia son dubtos terme
 e caminant/no ven hom lo peu ferme
 trencant va'l coll/e sí no confegria

Tal es aquell/quí be final vol traure
 dels bens del mon/ e ací veig tots jaure

Com lo malat/quesperiments assaja
 per a guarir/del cos,e amarg osos
 e son veríns/per ala mort cuytosos
 altres non sab/o no te ab quels haja
 ne pren aquell/quí en lo mon treballa
 per conseguir/ab que lo voler farte
 e nos pot fer/puix quel ver sí na parte
 en les restants/síns be y mal se treballa

Los bens del mon/mostren sí,e non tenen
 car nó son farts/los qui mes dells ne pñé

Tots quants bens son/fora dela persona
 sí be's pensat/en degun sí termenen
 es algun sí/los quals atenyent venen
 mas lo derrer/es qui be sens mal,dona
 en los primers/la pensa's delitada
 no sens dolor/car despit se remija
 nos troba sí/en res que hom desija
 sí donchs no fa/ la pena termenada

Senyal es cert/que hon mal se pot metre
al final be/e ver,nos pot remetre

Dels fets la fi/la mort ne determena
e fins aquí/algu no es bon jutje
quí es aquell/lo qui dretament iutje
deço que fa/sin haura goig o pena
les fins dels fets/estan encadenades
secretament/ que no es vll les veja
la pus gentil/ senyala cosa leja
si nos veu tost/trau cap,ales vegades

Si com lo temps/humit,lo sech senyala
los fet del mon/van de bon obra masa

Quant es foll/quí tem lo forçat cas
e contr'aquell/remey es demanant
e qui poder/se troba molt bastant
e nol coneix/pensant l'hauer,escas
vos sou aquell/amprant contra la mort
puix es forçat/q'n molt breu téps,morreu
hoc meny sprear/son poder,be podeu
e no tement/morir sou della'stort

En vos esta/fer son cas flach,o fort
car,lo seu mal/per dues coses naix
per tembre'l dan/del loch eternal baix
e per hauer/perdut al mon de port

V. iiii

SOBRES

ja de aquest/alçar podeu la ma
 puix vostres senys/los quatr'hau p'duts
 dóchs cótral dan/armau vos de virtuts
 e nous dolreü/ne tembren ça,ne lla

Al home bo/la mort nengun mal fa
 ans es mi ja/per hon trespassa' Deu
 e sil mal hom/morint en mal se veu
 nou fa la mort/mas pres mal com peca
 la mort tem molt/quí viu en mal delíc
 car pert dos mons/jusa y superior
 sil bo perdent/lo cors, passa dolor
 no es molt gran pensant del esperit

Deu ha dos mons/ a tot hom establít
 axí com son/ dos natares en ell
 cascuna part/ espera en equell
 d'hon lesser trau/ finít o infínit
 al nostre cors/la mort del tot confor
 perdent son be/lo qual es tot'present
 e lesperit/no tem anullament
 per mort reuíu/mas va no sa bent hon

Los sentiments/dequefts diuerlos son
 per be que tots/aquesta mort desplau
 hu tem be dol/e l'altré dolor jau
 loch vol cascu/en lo seu propri mon
 aquest compost/en molts veig discordar
 en altres molts / quem acert perque stan
 mas no es ver/ puix males obres fan
 lo bon hom sol /pot a si acordar

MORALS, Fo: CLVII.

Ab vera pau/lo bon hom pot obrar
 no'l mal faent/car, mal fi no promet
 per esta fi/lo be y lo mal es fet
 pel be sateny/pel mal nos pot guanyar
 en general/hom vol y enten est be
 particular /quant ha dreta raho
 enten, nol sent /l'obrant per passio
 e lo maluat/nol sent, nel creu per fe

Cascuna part /de nos tira d'hon ve
 lo cors terreny /deça vol romanir
 la'rma d'aquell/nos volria partir
 e lo seu be/per la mort li perue
 mas tant ab dos/han estreta'mistat
 quel hu dolor/ pel companyo soffer
 hoc fins en tant/quel mal torna'n plaber
 y el mal aquell /ha per gran be stimat

Tant com mes l'hom/tem l'inmortalitat
 d'aquesta mort/soffir molt gran turment
 e si pres mort/creu son annullament
 en major mal /es per la nullitat
 e que lo mon/superior no fos
 al hom,es,obs/queu pens esser axi
 car, lo present/noltrau de'sser mezqui
 nostr'apetit, no fuig a freturos

Per esser l'hom/contra mort, animos
 les obs virtut/theological e moral
 fi que lo cors/sia racional
 per l'apetit/portat al virtuos

OBRES:

Ha donchs tot l'hom/bons delíts v'fara
 passats pel cors/mas alarma semblants
 mes d'inmort al/que de mortal tocants
 si que'n est mon/del altre ja sentr'a

Quí en tant ve/la mort no dubtara
 car, lo seu cors/en arma'haura conduyt
 si com lo mall/hom, d'aníma es buyt
 axí lo bo/lo cors la nol fara
 puix ab ra ho/jaquít ha tot estrem
 e temprats ha/tots los mals mouímens
 espera'n Deu/e donals no hauents
 e vín en fe/d'hon tots nos saluarem

Ternada.

Mare de Deu/atots los quí crehem
 que'n tu portíst/aquell críst fill de Deu
 per conseguint/ per nos morí en en creu
 fes no hauer/tanta fe com volem

CObrir no puch/la dolor quín turmèta
 Vehét q mort / só aguayt me descobre
 lo camí pla/de perdre vídam, obre
 e traurem vol/del mon sens dar empenta
 car tot primer/vírtut del cos ma toita
 ja mos cínch senys/no senten lo que solé
 los apart d'ins/de gran p'or ja tremolen
 l'enteniment/de follia tem volta

La velledat/en valenciáns mal proua
 e no se com/yo faça obra noua

MORALS. Fo. CL.VIII.

O mort qui tols/a tot viuent la vida
 tu est dolor/a tot, humana pensa
 a tu no tem/qui en tu james pensa
 o qui en Deu/ha voluntat v nida
 entr'aquest dos/ estats, es tot lo poble
 e yo confes/esser de aquest nombre
 e ve per temps/que de por yom, assombre
 e puix la pert/mas nom ve de part noble

De passio/parteix, o de follia
 e tembre torn/tant, quem es dolentia

Qui pot saber/quant est abominable
 destrobint quant/nos atorga natura
 hoc e tot ço/que'll mateix se procura
 fent racional/per virtut, l'asensible
 delitant se/tant com delit delita
 car, de vn poch/tot hom delital viure
 los bens forans/qui porten plor, e riure
 en lur poch be/del mal porten sospita

Mas aquells grans/e propis'tu fas perdre
 tu has ja fet/vn bon hom fer esperdre

Donchs qui sera/quel cor no li tremole
 vehent que tu/li tols de home l'esser
 qui pot pensar/la dolor del deffesser
 ede tant mal /qui es lo quis console
 tots quãts bens son/morint hó, tu anulles
 e fas morir/aquells que ab si porten

OBRES.

la vida d'hom / e d'aquellas conforten
grans benífets / tu destruy ab tes butles

Qui vol mirar / ab vista sensitíua
quant mes bens ha / de tu mes se'squiua

De tots los bens / que dona la fortuna
si tols aquells, no sen deu l'home dolre
car menys d tu / yols veig a molt hó tolre
quils donals tol / e noy ha colpa'lguna
tu sens res dar / destruy quant ella dona
tament atu / en res hom no reposa
ab tu en temps / noy ha'l mon bona cosa
plaent pensar / prop de tu nos condona

Tu est dolor / que totes dolors passes
tu est al hom / com al cauall, mordasses

Tots los benstols / de fama gloríosa
e de honor / degudament guanyades
e veuren si / morals virtuts iustades
faent en l'hom / la pensa delitosa
apres d'açç / qui pot donar estima
al sobíran / delit que'n surt del obra
felicítat / que propí nom lín sobra
e fa que'nos / prop lo cel nos arríma

Nons hí fa'ntrar / mas noy étrã se'ns ella
e destróhnt / l'hom, tu destruy aquella

MORALS. Fo. CLIX.

Com pus subtil/es nostra conexença
 pus doloros /es son cruel damnatge
 l'hom qui'l sentir /el entendr'a saluatge
 no sent delit/ne del mal sofirença
 d'amor nos ve/la dolor que tuns dones
 per quens tols ço /que nostre voler ama
 no sols honors/fills,r'quea,e fama
 mas tot lo be/que senten les persones

Ta fort dolor/ab lo sentir jutjada
 traq de tot seny/quant es ymaginada

Lobra fera/en lesguart de molts gasta
 perq̄ no splich/molts casos é q̄ns toques
 en compte son/les pedres de les roques
 mas dir tos mals/lengua d'hom no abasta
 dones dolor /ab delits acosta la
 lo qui la sent/no coneix que tal sia
 aquesta es/quant parteix companya
 entrels amants/qui han vida mesclada

Quant los delits/se membren de la vida
 e ta dolor/ab delit es sentida

Diferitats/de dolor en l'hom portes
 aço sdeue/segons que anos trobes
 ton mal es tant/com lo delit quens robes
 perço tostemps/nom de cruel reportes
 tant solament/al qui en Deu espera
 no follament/mas per la bona obra

OBRES.

tu bona est / alquí'n tu gran be troba
anant en loch / hon es bona spera

Ab tot aço / no lí desplau lo viure
e quant lí vens / no saparella riure

Passats son ja / los qui mort desijauen
per coneguir / gloria'n laltre segle
e molts antíchs / quíls fon la raho regle
en obrar ço / que per virtut obrauen
carnals delíts / fan al hom la mort tembre
puix son aquells / que'n molt natura plaen
los del compost / plahen, hoc e desplaen
e lur excès / la raho vol quens membre

E síls repren / e tolr'aquells no basta
ja sens la mort / per aquells dolor casta

Los purs delíts / q̄ pels senys homés s'eten
be atemprats / la dolor no si mescla
e los que son / denteniment sens mescla
que lo excès / no toquen ne consenten
quant al mellor / estat d'aquests, hó munta
lo teu recort / lur delít dolor torna
è donchs quant mes / si'lanímas contorna
dins en lo cors / e per exir apunta

Iaquínt son be / e tant quát hom pot rebre
en semblant cas / lo Leo torna Lebre

MORALS. Fo. CLX.

A tu no tem / qui non parteix la pensa
 car passio / fa loch ala costuma
 axí mateix / basta jeuar la suma
 que l'hom no deu / tembrei que no's defésa
 en tu pensant / los delíts nos delíten
 no delítant / pert sel amor de vida
 lla donchs virtut / se troba en fortida
 los sensuats / en lo començ despíten

De ques nodreix / vna terrible brega
 e no fa poch / lo qui a vençre plega

Axí com es / pintada la fortuna
 ab dos elguarts / hu trist e altr'alegre
 mirant lo trist / restal cor d'home negre
 per laltre'sguart / noy ha dolor alguna
 axí de tu / qui ab seny timagina
 no es dolor / qui en tu no fenésca
 e qui trobar / te vol dolça com bresca
 no li falras / e de mals medicina

E de labor / entre dolça y amarga
 y al desperat / sitrequer tu est larga

Ia son estats / qui tal nuncat sentíren
 e molts viuínt / ta força han prouada
 a lur semblant / vehent te acostada
 e ton poder / de bon grat obeíren
 e la raho / per la virtut los força
 defer se forts / puex largament hí basta

algu d'aquests/mescladament se tasta
lo de cor flach/no creu aquesta força

Mas aço's ver/quel sauí no espantes
caure nol fas/mas aterral decantes

Noltra virtut/sent en Deu esperança
balta que mort/ab ardiment se prenga
ab molt delit/mas no'n tant que sestenga
colre dolor/mas adonar temprança
tal que delit/la dolor sobre puja
desque lateny/gran delit a la hora
d'hon la'rmatem/e la carn agre plora
tot elector/de'lectio se'nuja

Car lesperit/es prompte la mort pendre
mas lo compost/nos pot a tant estendre

Aço a par/als homens gran miracle
que la virtut/tant lo cor enfortesca
que la labor/de fel se torne bresca
l'home faent/asi mateix obstacle
per vna part/ellrequer de mort fuyta
per altra va/corrent en vers aquella
aquest contrast/tot ardiment exella
e dura tant/sins veure qual venç luyta

Es si l'hom venç/la mort es auísada
matant la carn/que si es, subjugada

dret

Dret natural/es quel'hom la mort tema
 axí mateix/ha rahons contra quella
 tot quant que mor/a dolor l'aparella
 car se corromp/e donchs la pus estrema
 la part del hom/que la mort senyoreja
 porta dolor/per la raho susdita
 per lesperit/quí no mor se delsta
 en fer contrast/o por l'es cosa leja

Sens esperar/profít d'alguna cosa
 se met amort/per, la virtut dins clofa

Sens interès/de honor o ríquea
 o d'alguns bens/fora de aquell propi
 l'hom contra mort/esser no vol repropí
 ans contra gran/perill, va sens ferea
 en loch secret/hon Deu es secretari
 lo Leo fort/comet o bestia fera
 o perill gran/de qual seuol manera
 al menys no fuig/si non es voluntari

E fin defuig/dolor apres la grèuja
 e si te fort/en gran delit alleuja

Los qui perills/han per gloriá vana
 o per grans bens/o per delits atenyer
 o ira fort/los feu amort empenyer
 tots aquests han/grá causa quils engana
 altres son ja/quí per vergonya sola
 cometen fets/los quals ab dolor passen

X

e si del fet / bona suma leuassen
gran es lo mal / e poch, quels aconsola

Qui per moral / virtut la mort assajen
aquests y aquells / han camí p' hon vajan

Delit, dolor / dins aquests se combaten
hauent aquell / qui l'home part mes troba
los qui no han / de virtuts vestit roba
ço per que fan / errat çper dol els maten
e puix que lur / filla'n más d'altri han mesa
volent de gent / honor e vana fama
lur bon voler / penja de flaca rama
com de lur fet / james han paga'tesa

Molt fan per poch / e aquell poch los tolen
los ignorants / y los que'nueja colen

Aquell gran be / que p' ta causas guanya
e lo delit / de virtut fortalea
causa li est / el deltra⁹ sens perea
car morint l'hom / pert quât al mon a fanya
ço es greu fet / que mort qui tot be mata
fara l'honest / l'hom, espere de cara
hoc e la fi / que'n ha guanyat en cara
puix apres mort / no cobrara la data

Co per queu fa / es fi, mas no derrera
puix apres mort / la major fi espera

MORALS, Fo: CLXII,

Los qui la mort/p qualque sguart arrisque
o certament/aquella elegeixen
alguna fi/bona hu mala, coneixen
crehent ser bo/com la vida y cõfiquen
es veritat/quel/hom qui mort arrisca
menys de elsguart/ofen natura bona
qui en lo cor/del hom valeros sona
quel preu de si/per la mort,nos desisca
E d'aquest,es/hom mateix lo ver jutje
e noy ha qui/pus dretament ho jutje

Daquella por/quels senys de la mort sete
e les rahons/que'n contra de'llas funden
tots los escrits/dels passats ho abunden
per ço no dich/los mals que defassenten
e los confortes/quel virtuos hi aplica
yo no recit/ne coses per mi lestes
de Seneca/e moltes altres gestes
quel cor del hom/contra mort mortifica

Co quel hom sent/p la mort no sescusa
lo sentir com/delanímans accusa

Qui vol delit/o del mon speranza
sis dol quant mor/prestey la paciència
al qui seruí/ab treball o sciència
don lí remey/puix hac en ell fiança
lo qui es tal/deu esser marauella
com ans del temps/lo cor noli esclata

X ij

OBRES.

vehent que mort/l'anímat cors lí mata
ne ha rahons /de sforç en contra de'lla

Car, de virtut /moral, no pres loffici
al cors, el mon /ha seruí com a níci

Y maginant /es l'hom en tres maneres
e segons viu/per la vídas bateja
nom de brut pren/si viu, en vída leja
si moralment /costumes ha d'hom veres
si sobre hom/passa la sua vída
es mes que hom/en Angel se trãlforma
segons que viu/de por de mort pré forma
sabent que pert /e dubta la exida

Molts son perdéts /q'n hauer por no vené
per que d'infern/no crehen qu'allí penen

Quí pora dir /la dolor que turmenta
lo pecador // quant ala mort l'acosta
perdent lo be/ que deu esser de costa
e tem ana/ hon delit no sesmenta
si com al mon/los senys se delitaren
tots se dolran /hauent excès contrari
en per tostemps /car es tancat l'armari
hon son tãcats /aquells que dins entraré

Dolent se tãt /com fer se pot ques dolgué
no esperant /que la dolor los tolguen

Daquells ho dich/qui'n ley donada viuē
 tement infern/e Paradís esperen
 dels hauents ley/e be no la cregueren
 perdent lo mon/del altre no selquiuen
 e deaquells/ seldeue morals visquen
 mas los de mes/en vida viciosa
 la mort los es/aquests tan dolorosa
 segons lo be/quels apar ques delisquen
 Sauís antichs/en aço discordaren
 e different/dolor entrells jutjaren

Qui pora dir/que la mort mes la greuē
 o qui'n virtuts/morals, vol son be metre
 donant li mes/quel mó no pot prometre
 viure sens por/assegurat de greuē
 o qui'n delits/sensuals molt abunda
 ab altres molts/honors grans e riqueses
 mecladament/ab dolors entorn meses
 d'hon torna'tras/lo qui molt si profunda
 Yo prech atots/quē vullau daffany traure
 aqual d'aqsts/la mort deu mes desplaure

Per delítar/los homens vida volen
 e sens delit/en lo mon no traballen
 e quant daquest/lo viure los atallen
 tant han dolor/com delit hauer solen
 donchs puix delit/major lo sauí prenga
 en son obrar/per conseguent en viure

en major grau/de dolor deu assiure
 quel menys perdent/e menys delít atéga

Lo qui delít/hac,ab dolor embolsta
 ja ve a temps/pregar per vida tosta

Tals son,e tants/los mals q̄ mort abraça
 naturalment/al cos e arma'nssemble
 que yõ penít/dels que aci asemble
 poch's son segons/los que la mort abraça
 per que dire/dels que la mort aporta
 alhom quât mor /e tem mes que no espera
 aquest es mal/de diuersa manera
 quítem aquest/en laltre se deporta

Mas ha remey/encontra son damnatge
 la carítat/que nol sia salvatge

Qui en virtuts/morals,ha vida feta
 e consegú/lo be d'hom per natura
 se carítat/ne desesperança'ch cura
 com animal/hom feu vida perfeta
 tot son dins si/e víxque'n alegría
 menys de sentir/los mals que altres senten
 com ve nch la mort/les penes no cõsenté
 que la dolor/terribl'ab ell no sia

Car per amor/de si,feu sa fabena
 nol pagara/Deu,en la part centena

MORALS, Fo. CLXIII

Menys de fer bo / p son saber hmo basta
 en fer jubi / que'n Deu es la fi nostr a
 puix en est mon / ne pres la mort se mostra
 en Deu roman / si raho nos degasta
 donchs puix no es / si quel home cõtente
 en los dos mons / raho es que Deu sia
 car si no ell / altre nos trobaria
 que fora Deu / al entendres presente

Tant quãt l'hõ viu / moral virtut lo cüple
 mas apres mort / Deu es lo qui l'hõ, vimple

Primer que leys / fossen per Deu donades
 e per scrìts / se regissen los homens
 dispondren volch / natura molts a promes
 Raels de be / Deu, en l'hom ha creades
 ells de aço / vna sciença feren
 ab que lo mon / vna part se gouerna
 los actes tots / dels homens sub alterna
 los vells antichs / altra non conegueren

Hagren de Deu / conexença confusa
 per ço la mort / a dolor los acusa

Tres principals / fins son d'hõ homès obrẽ
 vna dins si / e l'altra tota fora
 altra que dins / e fora de si, ignora
 per lurs esguarts / aquestes se descobren
 voler honor / gloria, bens e fama
 e tot quant ve / d'accident o natura

X iiii

O B R E S :

y aquella fi/que'n la virtut atura
daquestes fins/lo voler d'hom senflama

L'altra's en Deu/qui asi nos conuida
fora nos es/mas nos del tot partida

Tot quant se te/per qualche sostinença
falleix quant fall/aquell en quís fermaua,
fallint lo mon qui'n ell se delitaua
per si mateix/e non ha conexença
e qui dins si/e per si, actes obra
vinent la mort/tot lo seu be veu perdre
e fara prou/dessenent se desperdre
puix sa'rma es/de fora del cos pobra

Aquell escalph/del qui en Deu espera
no troba'n si/per alguna manera

Puix que del mon/e dins si l'hó nos farta
sa porcio/major,li esta certa
puix apres mort/laníma es incerta
del infinit/e mes si creur'a parta,
donchs entegam/guanyar lo perdurable
aquestes Deu/qui apres mort nos préga
qui li infinit/acreure ferm se tenga
de Paradis/nos Inuya ser amable

Com son semblant/lesperit lo cobeja
e lo finit/per si,te cola leja

MORALS, Fo: CLXV.

Quil espetit/infinít lo vol creure
 molt li es prop/que part de Deu lo crega
 e qui tornar/son principi nega
 no li es luy/que toqueen descreure
 e donchs puix Deu/es lo principi nostre
 complit es foll/qui tornar noy desija
 e qui del mon/perdent no senfastija
 per chrestia/molt deuot nos amoltre

Deu, e lo mon/ensemps, nos poden colre
 quia vol fer tot/aparell, se adolre

Deu es tot be/e lo mon son contrari
 e perço es/que lo qui Deu no ama
 lo mon segueix/e no ab coxa cama
 quil mon serueix/no sper de Deu salari
 per menor mon/l'hom p tots se nomena
 e lo major/resembla'n moltes coses
 aço es test/auctentich menys de gloses
 que no's dar buyt/ en la machina plena

Tot axil hom/menys de obra no resta
 e mala es/ si no fa, la honesta

Qui no vol be/foarçat es que mal vulla
 l'indiferent/sens assignar li terme
 poch es de si/no te res a ques ferme
 nen mal ne be/no te loch qui aculla
 e no pot ser/quel entendre romanga
 tant ocios/que de res no entenga

OBRES.

e ve a tart / quel voler no se tenguia
a res voler / plahent, o que sen planga

Dóchs vullam / Deu aquella causa prima
sino farem / de cosa vana, stíma

Algun tirant / no feu tan alta'mpresa
quant ell a'mpres / a si lo mon sots metre
com feu aqll / qui son voler volch metre
guanyar lo cel / hon es tota riquesa
per fer aço / lo seu cos met per terra
tolent de si / tots delits qui'l torbassen
elegir volch / penles qui'l ajudassen
al esperit / per fer ala carn guerra

E no ampra / lances ne colobrínes
mas les virtuts / morals ab les díuines

Mort, lo mon tol / y al cóquistát cóquista
e si conquer / lo ceí pres mort nes digne
e tant es l'hom / pus gressere malígne
cô no cóquer / lo mon qu'apres mort resta
lo qual es si / elo present es via
car, lo mon es / p quels homens hí víxquē
vída's per que / de virtuts nos delisquen
e virtuts son / per fer a Deu paría

E si aquest / recors hom no encontra
tot quant ha fet / en lo mon, lí es contra

MORALS. Eo. CLXVI.

Fe, caritat / y esperançans hí porten
mas se'roman, y esperança la porta
car, la raho / allí no les comporta
creure no cal / ço quels vils se deporten
menys esperar / lo que present se mostra
mas fruireu / Deu, quítant esperauem
per caritat / amarem qui amauem
aço sera / tota la gloriá nostra

Ella's la fi / e les altres son via
sens ella's foll / qui'n Deu spera y fia

Nó clã d, algu que un mó mal haja colpa
sim clam demí / y on passe, ja la pena
de fora mí / es la causa qu'il mena
mas d'entre mí / es aquell qu'im en colpa
ignor sim ve / per falta del entendre
per fals jutjar / les coses presentades
o lapetit / per sobres desijades
fa que nom puch / dignorança deffendre

Menys demester / enteniment despendre
tot quant Deu feu / es bo per la natura
ell establí / a tota creatura
terme de be / sens poder ne mes pendre
el home foll / la natura regira
e met valor / hon alguun be nos troba
despula si / e dona'lestrany roba
gracia fa / de si mateix la tira

Lull del hom pech / totes les coses mira
 de sobre si / essent elles iustanes
 a son voler / vol portar les foranes
 e quant no pot / en contra Deu sospira
 no compensant / com en ell es la falta
 per no dompdar / l'apetit no fartable
 pensant esser / bastant e' stats durable
 cosa que' sta / molt baixa e par alta

A stats en l'hom / es la raho malalta
 qu'a son voler / portar / vol tota cosa
 ne sab quel hom / en lo mon no reposa
 si del forçat / que soffir, se desalta
 dôchs quât es foll / qui va tras l'impossible
 e creu de cert / ques ben leus de atenyer
 ne sab que son / voler, no pot estrenyer
 si donchs nol met / en lo cert, e possible

Aquell sentir / e sentendr's fallible
 ignorants ço / que al voler abasta
 foll es aquell / qui vol de molla pasta
 fer vn escut / atot colp inuenfible
 dôchs que sera / dels que'n les dones volê
 amor gentil / mesclad'ab gran bonesa
 die'nt quels fa / la fortuna malefa
 per no saber / d'hon los ve, per ques doie

No saben poch / los qui molt amar solen
 saber d'hon ve / per que dolor soffiren
 ab cor d'hauer / tot be complit requiren
 de d'ona' mer / e per Deu, aquell colen

MORALS. Fo. CLXVII.

per ignorar/amor, e la natura
 e quenta y qual/ la donan pot merexer
 cuyden que ço/quils da fam, los deu pexer
 e dura tant/la fam, com l'oradura

Gracia'teny /aquell qui no atura
 en la error /si no tant com ignora
 mas conexent/la, moltes veus senplora
 e no sen part /ne'n penedir met cura
 e moltes veus /la falta coneguda
 partir sen vol/e lo partir lagreuja
 per que li plau/lo temps que si alleuja
 esperant qual/part, dell sera vençuda

Enemich es/dela cosa sabuda
 lnteniment/si veritat no guarda
 donchs de amor /follia es la guarda
 puix dins breu tēps /de blāch ē negre muda
 no pens algu/la culpa d'amor sia
 ne del amat/mas 'del amant que ferma
 la voluntat/enloch tremolant, ferma
 foll es aquell/quil vent fermar volia

Tot lo derrer/met l'hom en primeria
 e non coneix/sins que no's tēps ques faça
 quant l'apetit/totes coses abraça
 e lexar vol/ço que fer nos poria
 lladonchs hom veu/si es sabent l'errada
 com ne perque/no ateny lo que cerca
 lo sauí pren/lo profit de la cerca
 lo foll roman/en la trista'ncontrada

O B R E S.

Ans de hauer/la cosa desijada
es de saber/abuda quant contenta
e ço no sab/hom si primer no tenta
l'esser de si/e del que li agrada
e que primer/son apetit estrenga
a no voler/lo que raho no vulla
del hom vestit/ mal pendre fa despulla
menys es de fer/tolre lans que la prenga

Pus facilment/yo crech quel hom atenga
tolres delig/que'n aquell metre terme
qual es;a quell/que'n loch lenegant ferme
son peu,que tolt/en terra no lestenga
donchs qui damor/segurament vol viure
los mouiments/ab fermes rahons tolga
e qui d'aço/no es bastant,se stolga
mes prop li es/lo plorar que lo riure

Acobejar/es hom primer delliuere
que per hauer/de les coses sciencia
per que no te/franca la conexença
dones,y amor/en loch degut assiuere
no se com es/conexença primera
quels apetits/mortificats no sien
ella val poch/si ells camí desuien
y ells van com orbs/si non prenén carrera

Atots aquells/que'n lo mon han manera
de abraçar/totes coses mundanes
com pus ne haurá/veurá ells y elles vanes
qui fuig del mon/va per drete carrera

vos mon senyor / haueu sciència vera
 los apetits / mals, a vos no contrasten
 mostrant, a molts / qui saben e no casten
 si passionat / ha la raho sancera

PVix que sens tu / algu a tu, no basta
 donam la ma / ho pels cabells me lleua
 si no estench / la mia vers la tua
 quasi forçat / a tu mateix me tira
 yo vull anar / enuers tu al encontre
 no se per que / no faç lo que volria
 e no se que / aquest voler empacha
 puis, yo lo cert / hauer voluntat franca

Leuar mi vull / he prou no mi esforce
 ço fa lo pes / de mes terribles colpes
 ans que la mor / lo proces ami cloga
 placiât, Deu / puix teu vull ser que vullies
 fes que ta sanch / mon cor dur amoleïxca
 de semblant mal / guarí, ell a molts altres
 ja lo tardar / ta iram denuncia
 ta pietat / no troba'n mi que obre

Tan clarament / en lentendre no peque
 com lo voler / he carregat de colpa
 ajudam deu / mas follament te pregue
 car tu no vals / sino alqui sajuda

e tots aquells / qui atu, se, apleguen
 nols pots fallir / e mostren ho tos braços
 que fare yo / que no mereixch ma judes
 car tāt com puch / conech que nom sforce

Perdona mí / si follament te parle
 de passió / partexen mes paraules
 yo sent pabor / d'inferrn, al qual faç vía
 girar la vull / e noy disponch mos passos
 mas yom recort / que meritst lo ladre
 tāt quāt hom veu / noy bastaué ses obres
 ton esperit / lla hon li plau espira
 com ne per que / no sab qui en carn víxca

Ab tot que so / ma xpía per obra
 ira not tinch / ne de res yot en colpe
 yo so ben cert / que per tostemp be, obres
 e fas tant be donant mort com la vida
 tot es equal / quant surt de ta potença
 don tinch p foll / quin contra tu murmura
 amor de mal / he he be, ignorança
 es la raho / quels homens not coneixen

Atu demā / que lo cor men forteixques
 si quel voler / ab ta voluntat lígue
 e puix, so cert / que lo mon, nom profita
 doname sforç / que del tot la bandone
 e lo delit / quel bon hom de tu gusta
 ses men sentir / vna poca centilla
 per que la part / menor quem es rebelle
 haje afalach / que tan fort nom contraste
Ajudam

MORALS, Fo. CLXIX.

Ajudá Deu/que sens tu nom puch moure
 per quel meu cos/es mes que paralítich
 tant son en mí/enuelíts los mals abíts
 que la virtut/al gustar mes amarga
 o Deu merce/reuolta'n mí natura
 que mala,es/per la mja gran colpa
 e si per mort/yo puch rembre ma falta
 esta sera/ma dolça penitença

Yo tem a tu/mes que not so amable
 e dauant,tu/confes lla colpa'questa
 torbada es)la mia sperança
 e dintre mí/sent,terrible baralla
 yo veig ha tu/just,he misericorde
 e ton voler/quí sens meríts gracia
 dones he tols/de grat,lo do sens meríts
 qual es tan just/quát mes yo no tremole

Si job,lo just/p'or de Deu lo prenía
 que fare yo/que dins les colpes nade
 com pens d'inferrn/que téps no si esméta
 la es mostrat/tot quant sentiments temen
 la'rma qui es/contemplar deu eleta
 en contra'quell/blasemant se rebella
 no es en hom/de tan gran mal,estíma
 donchs com esta/quí vers tal part camíne

Prech te senyor/que la vidam abreuges
 ans que píjors/cassos amí segueix quen
 en dolor víxch/fahent vida peruersa
 he tem, della/la mort pertot temps longa

X

O B R E S.

donchs mal deça/e della mal sens terme
 pren me, al punt / que millor en mí trobes
 los detardars, no se aquem serueixen
 no terepos / lo qui te, fer viatge

Yó dolch p que, tāt c ô vull nópusch dolre
 del infinit / damnatge, lo qual dubte
 he, tal dolor / no la recull natura
 nes pot asmar / e menys, sentir pot l'home
 he donchs, aço / sembla'mí flaca sena
 com de mon dam / tant com es nom espâte
 sil cel deman / no li do basta stíma
 fretura pas / de por e desesperança

Per be que tu / iracible te mostres
 ço es defalt / de nostra coneixença
 lo teu voler / tostemp clemença guarda
 tot semblant mal / es be in'stímable
 perdonam Deu / sit he donada colpa
 car yo confes / esser aquel culpable
 ab vll de carn / be fets los teus iudicis
 vulles dar lum / ala vísta del arma

Lo meu voler / al teu es molt contrari
 hem so'nemich / pensant me, amich esser
 ajudam Deu / puix me veus en tal pressa
 yom desesper / si mos demerits guardes
 yom enuig molt / la vida com allongue
 e dubte molt / que, aquella feneixça
 en dolor víxch / car mon voler nos ferma
 e ja en mí / alterat es larbitre

Tu est la fi/hon totes fins termenen
 e no es fi/si en tu no termena
 tu est lo be/hon tot altres mesura
 e no es bo/quí a tu Deu, no, sembla
 alquí complau/tu aquell Deu, no menes
 per tu semblar /major gran d'home/mútes
 don es gran dret/de quí sembla'l diable
 prenga lo mon/daquell, ab quí còforma

Alguna fi/en aquest mon se troba
 ne's vera fi/puix que no fa lom felix
 es lo començ/per hon l'altra sacaba
 segons lo cors/quentendre pot vn home
 los philosophs /quí aquella posaren
 ensi mateixs/son esser vists discordes
 senyal es cert/que'n veritat nos funda
 per consequent/al home no contenta

Bona per si/no fon la ley judayca
 en Paradis/per ella no se'ntraua
 mas tât com fou/començ d'aquesta nostra
 de ques pot dir/d'aquestes dues vna
 axí la fi/de tot en tot humana
 no da repos/al,apetit, ho terme
 mas tan poch l'hom/sens ella no ha l'altra
 sent Iuhan fon/senyalant lo Messies

No te repos/quí en altra fi guarda
 car en res als /lo Voler no reposa
 ço sent cascu/enoy cal subtileza
 que fora tu/lo voler nos atura

X ij

si com los rius/ala mar tots acorrem
 axi les fins/totes en tu sen entren
 puix te conech/eforçam que yot ame
 vença la'mor/ala por que yot porte

E si amor/tanta com vull nom entra
 creix me la por/si que tement no peque
 car no pecant/yo perdre aquells abits
 que son estats/per que not am,la causa
 muyren aquells/quí de tu mapartaren
 puix son mig mort/em fan que no reuixca
 o senyor Deu/fes que la vida'liargue
 puix me apar/que'n vers tu yom acoste

Quím mostrara/dauant tu fer escusa
 quant haure dar/mon mal ordenat cópte
 tum bas donat/disposició no mala
 e yo he fet/de regle,falç molt corba
 dreçar lo vull/mas he mester ta'juda
 ajudam Deu/car ma força es flaca
 tu est primer/en tota bona obra
 com sera donchs/que primer de tu passe

Not prech quem dons/sanitat de persona
 ne bens alguns/de natura y fortuna
 mas solament/que atu Deu sols ame
 car yo so cert/quel major be si causa
 per conseguent/delectació alta
 yo no la sent/per que dispost mom trobe
 mas per saber/vn home grosser jutja
 quel major be/sus tots es delitable

Qual seral jorn / que la mort yo no tema
 e sera quant / de ta'mor yom inflame
 e nos pot fer / sens meny spreu de la vida
 e que per tu / aquella yo meny sprebe
 lladonchs seran / ius mi totes les coses
 que de present / me veig sobre los muscles
 lo qui no tem / del fort Leo les vngles
 mol meny tembra / lo fiblo de la vespa

Prech te senyor / quem fasses insensible
 e que'n null temps / alguns delits yo senta
 no solament / los leigs qui venen contra
 mas tots aquells / que'n differets se trobe
 aco delig / per que sol en tu pense
 e puschauer la via / que'n tus dreça
 fes ho senyor / esi per temps men torne
 haja per cert / trobar ta'urella sorda

Tol me dolor / com me veig perdrel segle
 carmentré dolch / tát com vull yo not ame
 e vull ho fer / mas labit me contrasta
 en temps passat / me carreguí la colpa
 tant te cost yo / com molts qui not seruiré
 e tuls has fet / no meny que yot demane
 per que't suplich / que dins lo cor tu metres
 puix est entrat / en pus abominable

Catholich so / mas la fe nom escalfa
 que la fredor / lenta dels senys apague
 car yo leix so / que mos sentimens senten
 e paradís / crech per fe y raho jutje

OBRES:

aquella part / del esperit es prompta
 mas la dels senys / rocegant lamacoste
 donchs tu senyor / ab foch de fe m'acorre
 tant que la part / quem porta fret a brase

Tu crehíst mi / per que laníma salue
 e pot se fer / de mí sabs lo contrarí
 si es axí / per que donchs me creaues
 puix fon en tu / lo saber infallible
 torna no res / yot supplich lo meu esser
 car mes me val / que toltéps lescur carcer
 yo crech a tu / com volguíst dir de Iudes
 quel fora bo / no fos na, al mon home

Per mi segur / hauent rebut batísme
 no fos tornat / als braços de la vida
 mas ala mort / hagues retut lo deute
 e de present / yo no viurian dubte
 major dolor / d'infern los homens senten
 qui los delits / de Paradís no jutjen
 lo mal sentit / es d'aquell altre 'xemple
 e Paradís / sens lo sentir se jutja

Donam esforç / que prenga de mi venge
 yom trob'offes / contra tu ab gran culpa
 e si noy bast / tu de ma carn te farta
 ab que nom tochs / lespirít qu'atu sembla
 e sobre tot / ma fe que no vacille
 e no tremol / la mia sperança
 y que nom falte / carítat, elles fermes
 e de la carn / sit supplich no men noges

MORALS. Fo. CLXXII.

O quant sera/que regare les galtes
 daygua de plor/ab les lagrimes dolces
 contríctio/es la font d'hon emanen
 aquesta's clau/quel cel tancat nos obre
 d'atríctio/parteixen le amargues
 pèr que'n temor/mes que'n amor se fudē
 mas tals quals son/d'aquestes me abunda
 puix son camí/es via per,les altres

FINIS.

A B C D E F G H I K L M N O
 P Q R S T V X Y.

Totes estes letres son quaders excepto
 y grega que's duern.

Foren Impreses y acabades les obes del
 extréu caualler mossen Ausias March
 en la ínsigne Ciutat de Barcelo
 na p mestre Carles amo
 ros Prouençal Lany
 M.D.XL.III.
 A.XXII.
 del Mes De desembre.

*La segona impresio es feu
 en la mateixa Ciutat y en
 lo mateix dia y mes de lany
 M.D.XLV.*